

๖๓๓

ครั้งที่ ๔/๒๕๒๓

วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๒๓

๑. เรื่องแจ้งต่อที่ประชุม

— พระบรมราชโองการประกาศตั้งรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

๕๓๙

๒. เรื่องด่วน

— เรื่องเครื่องอุปโภคและบริโภคมีราคาแพง

(ของนายศิริ ท่งทอง, นายบุญเกิด พิมพ์วีระเมธากุล,
นายพิภพ อสีตรัตน์ และนายไพฑูรย์ โหตระไวศยะ)

๕๔๑.

๑๓๔

(น)

หน้า

๓. เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๓.๑ พิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

๖๓๔

๓.๒ พิจารณาศึกษาสัญญาร่วมทุนขยายและดำเนินกิจการ
โรงกลั่นน้ำมัน

๖๔๐

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔/๒๕๒๓ (สมัยสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๒๓

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๒๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๗๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้วครับ ผมขอ
เปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมประกาศแต่งตั้งรอง
ประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ จึงขอเชิญท่านสมาชิกโปรดยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรม
ราชโองการ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านเลขาธิการ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) :

“พระบรมราชโองการ

ประกาศ

แต่งตั้งรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ประกาศว่า โดยที่ นายมงคล สุขนธจักร รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ได้ถึงแก่อนิจกรรม และสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเมื่อวันที่

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๒๓ เลือก นายสอาด ปิยวรรณ เป็นรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑

จึงแต่งตั้งให้ นายสอาด ปิยวรรณ เป็นรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ตามความในมาตรา ๑๐๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๒๓
เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
นายกรัฐมนตรี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านเลขาธิการเชิญท่านรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ เข้ามารับหน้าที่

(เลขาธิการรัฐสภาได้ไปเชิญ นายสอาด ปิยวรรณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ขึ้นบัลลังก์)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรองประธานมีอะไรที่จะกล่าวต่อท่านสมาชิกหรือไม่ ถ้ามีก็เชิญ

นายสอาด ปิยวรรณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑) : กราบเรียน ฯพณฯ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ฯพณฯ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒ ฯพณฯ รัฐมนตรี ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพรัก และท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน กระผม สอาด ปิยวรรณผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง รู้สึกเป็นเกียรติยศอย่างสูงสุดที่ได้รับแต่งตั้งจากสภาอันทรงเกียรติให้ไปดำรงตำแหน่งรองประธานสภา คนที่ ๑ และได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเรียบร้อยแล้ว กระผมขอขอบคุณท่านผู้แทนราษฎรทุกท่านที่ได้กรุณาเลือกกระผม กระผมขอให้สัจจะวาจา ณ สถานอันศักดิ์สิทธิ์นี้ว่า กระผมจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นกลาง ด้วยความสุจริตและยุติธรรม ทั้งนี้เพื่อรักษา และให้บรรลูป้าหมายอันเดียวกัน คือความผาสุกของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ-

ชาติ และราชบัลลังก์ ทั้งจะรักษาไว้และจะปฏิบัติตามข้อบังคับของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยขอขอบคุณ สวัสดิ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปกระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับญัตติด่วนเรื่อง เครื่องอุปโภคและบริโภคราคาแพง ซึ่งมีท่านผู้เสนอญัตติอยู่ ๔ ท่าน ๔ ญัตติด้วยกัน มีคุณศิริ หุ่นทอง คุณพิภพ อะสีติรัตน์ คุณบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล และคุณไพฑูรย์ โหตระไวศยะ ทั้ง ๔ ญัตตินี้ตามข้อบังคับก็ได้ส่งไปยังรัฐบาล มีอะไรครับ

นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น ขอเรียนปรึกษาท่านประธานว่า เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๒๓ นี้กระผมได้ยื่นญัตติด่วนมากให้มีการถ่ายทอดการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔/๒๕๒๓ (สมัยสามัญ) คือในวันนี้ กระผมไม่ทราบว่าท่านประธานได้รับญัตติของกระผมหรือเปล่าครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้รับแล้วครับ

นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล (ขอนแก่น) : ผลเป็นอย่างไรครับ ขอความกรุณาแจ้งให้กระผมทราบด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้เป็นเรื่องของฝ่ายรัฐบาล ทางสภาก็จัดอะไรให้ไม่ได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่รับทราบกันมานานแล้ว

นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล (ขอนแก่น) : ครับ กระผมอยากจะเรียนถามเพียงเท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทั้ง ๔ ญัตตินี้ได้ส่งไปให้รัฐบาลขอให้รัฐบาลมาชี้แจงต่อสภา ซึ่งรัฐบาลก็พร้อมแล้ว ผมก็จะได้ขอให้พิจารณารวมกันทั้ง ๔ ญัตตินี้เลย เพราะญัตติทั้ง ๔ นี้ข้อความเหมือนกัน เป็นเรื่องอย่างเดียวกัน ถ้าที่ประชุมไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นก็จะได้นำเนินการไป เมื่อที่ประชุมอนุมัติแล้วก็ขอคุณศิริ หุ่นทอง เจ้าของญัตติ เชิญครับ

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ศิริ หุ่นทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี ขอเสนอญัตติด่วน เรื่อง เครื่องอุปโภคและบริโภคราคาแพง

กราบเรียนประธานสภาผู้แทนราษฎร เนื่องจากขณะนี้ปรากฏว่าราคาสินค้าไม่ว่าจะเป็นเครื่องอุปโภคและบริโภคได้ถีบตัวมีราคาสูงขึ้นอย่างไม่เคยปรากฏการณ์มาก่อน สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนผู้ยากจนและบุคคลอื่นทุกวงการ เพราะเหตุว่าพ่อค้าคนกลางที่ได้อภิสิทธิ์ได้กักตุนสินค้าและขึ้นราคาสินค้ามากกว่าราคาควบคุม ประชาชนโดยทั่วไปต้องพญกับความทุกข์ยากในเรื่องค่าครองชีพสูงค่าของเงินบาทลดลง สำหรับผู้รับเหมาก่อสร้างต้องประสบกับปัญหาขาดทุนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ปูนซีเมนต์ ไม้และเหล็ก ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการก่อสร้างมีราคาสูงมากและขาดตลาดหาซื้อไม่ได้ ทำให้การก่อสร้างต้องชะงักงัน ผู้รับเหมาต้องละทิ้งงาน สิ่งเหล่านี้หากรัฐบาลหรือผู้บริหารประเทศปล่อยปละละเลยไม่รีบดำเนินการแก้ไข แล้วสภาพสภาวะเศรษฐกิจนับวันมีแต่จะสร้างความเลวร้ายยิ่งขึ้น ประชาชนโดยทั่วไปจะต้องเผชิญกับภาวะวิกฤติทางด้านเศรษฐกิจอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ รัฐบาลก็ไม่สามารถบริหารประเทศให้เป็นไปตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภา อันนับว่าเป็นภาวะที่สุดแสนจะทนทานได้ ปัญหาใจผู้ร้ายจะกำเริบเสิบสานติดตามมาอย่างไม่มีปัญหา สร้างพฤติกรรมอันเลวร้ายมากยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุผลดังที่กระผมได้กราบเรียนมานี้ พวกกระผมจึงขอเสนอญัตติด่วนนี้ขึ้น เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้ร่วมกันพิจารณาทางจัดปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเสนอแนะกับรัฐบาลต่อไป ทั้งนี้เพื่อความผาสุกของประชาชนเป็นที่ตั้ง และขอได้โปรดบรรจุญัตติด่วนนี้เข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎรโดยด่วนด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง กระผม ศิริ หุ่นทอง ส.ส. อุทัยธานี

เฉพาะญัตตินี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขึ้นมาไม่ใช่มาคัดค้านหรือมาด่ารัฐบาล เพื่อบอกให้รัฐบาลได้ทราบว่าปัจจุบันนี้รัฐบาลของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้บริหารบ้านเมืองมาเป็นเวลา ๓ เดือนแล้ว รู้สึกว่าปัญหาเศรษฐกิจคือปัญหาค่าครองชีพของประชาชนกลับสูงขึ้นมาเพราะเหตุใดนั้นไม่ทราบ เราก็คงได้

นักการเมืองนักเศรษฐกิจมากันอย่างดี แต่ปัญหาค่าครองชีพของประชาชนก่อความวุ่นวายเดือดร้อนกันไปทั่วประเทศ ไม่ว่าจังหวัดใดเฉพาะปัญหานี้ ผู้แทนราษฎรก็ไม่ได้นั่งนอนใจที่ยืนญัตติขึ้นมา ก็เพื่อจะเอามาชี้แจงรัฐบาล ไม่ได้มาด่า มาแข่งรัฐบาลอย่างที่บางคนเข้าใจอย่างนั้น กระผมในฐานะที่เป็นผู้แทนบ้านนอก ได้สืบทราบและได้ถามราคาทุกชนิดแล้ว กระผมเองมีกิจการทุกอย่างที่ทราบราคาสินค้า เฉพาะปัญหาใหญ่ที่เป็นปัญหาที่รัฐบาลถูกแข่งและผู้แทนราษฎรถูกด่า ปัญหาสำคัญคือเรื่องเบียร์ เรื่องเหล้าเป็นปัญหาใหญ่ท่านได้ทราบหรือไม่ว่ากระผมเข้าร้านค้า กระผมอายุประชาชน บางคนเขาดำรัฐบาลฝากมาด่าผู้แทน เลือกว่าผู้แทนเข้าไป ทำให้ราคาเหล้า ราคาแม่โขง แสงโสม บุหรี่ เบียร์แพงไปหมด แล้วก็ด่ากรอกหูเข้ามาจนนั่งกินกาแฟหรือนั่งทานข้าวไม่ลง ที่ได้เอาปัญหามาเฉพาะปัญหานี้ยกตัวอย่างง่าย ๆ ของเมาก็จริง แต่กระผมขอโทษกระผมไม่ทาน เบียร์กระผมไม่ดื่ม แม่โขงกระผมไม่ดื่ม และเหล้าต่าง ๆ ทุกชนิดกระผมไม่ดื่ม แต่เป็นปัญหาใหญ่ที่ข้าราชการเขาก็งดดำกรับไม่ใช้ประชาชนด่าอย่างเดียว จะเห็นว่ารัฐบาลนี้หย่อนยาน เพราะว่าที่หย่อนยานอะไรนั้นท่านก็คงจะทราบ อย่างสุราแม่โขงให้ขายขวดละ ๔๐ บาท สองดูได้ครบที่ป้ายราคา ๔๐ บาท แต่บ้านนอกขายถึง ๖๐-๗๐ บาทครบท่านประธาน เบียร์ขวดหนึ่งเมื่อก่อนนี้รัฐบาลเกรียงศักดิ์ ขวดละ ๒๐ บาท เขาว่าอย่างนั้น รัฐบาลของ ฯพณฯ พลเอก เปรม ขวดละ ๓๐ บาท ราคาสูงอย่างนี้เหล้าตอนนั้น ๔๐ บาท ไม่เกิน ๔๕ บาท แต่เดี๋ยวนี้ ๖๐-๗๐ บาท นี่ราคาขึ้นไปได้อย่างไร ทั้งๆราคาที่ขวดห้ามขายเกิน ๔๐ บาท มีทุกขวดครบเหล้าจุกเหลืออง พวกนักดื่มเอามาให้กระผมดู นี่เป็นปัญหาที่รัฐบาลถูกด่า และผู้แทนก็ถูกด่าด้วย หว่ามาขึ้นราคา มาเป็นใจให้กับโรงงานต่าง ๆ ฉะนั้นปัญหาอื่น ๆ อีกเช่นเวลานี้เนื้อหมูในกรุงเทพ ฯ จริงครับ ราคา กิโลกรัมละ ๕๐ บาท เนื้อสัตว์ เนื้อวัว เนื้อควายก็ ๕๐ บาท แต่บ้านกระผมแค่ ๓๖ บาทเท่านั้น ที่อุทยานินหน้าบ้านกระผมอยู่ตลาดสด แล้วก็เนื้อควาย ๔๕ บาท หรือเนื้อวัว ๔๕ บาท ผิดกันเพราะอะไรเดี่ยวกระผมจะชี้แจงให้รัฐบาลทราบ แล้วเบียร์ที่แพงขึ้นเพราะอะไร แม่โขงแพงขึ้นเพราะอะไร เหล้าต่าง ๆ แพงขึ้นเพราะอะไร เดี่ยวกระผมจะชี้แจงให้ทราบ แล้วปัญหาของอื่นๆ ที่แพง ที่นี้มีปัญหาอีกซึ่งจะเห็นว่าปูนซีเมนต์ ราคาทางกรมสรรพสามิต หรือทางโรงงานให้ขายตันหนึ่งจากโรงงาน

๘๘๐ บาท ให้ขายในท้องตลาดไม่เกินตันละ ๑,๑๐๐ บาท ปรากฏว่าปูนซีเมนต์ราคาเป็น
 อย่างไรครับ ตันหนึ่ง ๑,๑๐๐ บาท แต่ปรากฏว่าไปขายตันหนึ่งถึง ๑,๒๐๐—๑,๓๐๐ บาท
 เพราะอะไรครับ นี่ปัญหา แล้วราคาน้ำตาล ทางรัฐบาลบอกว่ากิโลกรัมหนึ่ง ๗ บาท
 ๗ บาท ๕๐ สตางค์ แต่ข้างนอกราคากิโลกรัมละ ๑๑—๑๒ บาท ที่นี้น้ำตาลนี้ ขอโทษเถอะ
 ครับ กระผมต้องกราบเรียนท่านประธาน คนในเมืองกินน้ำตาลทรายขาว แต่คนบ้านนอก
 กินน้ำตาลทรายสีแดงเป็นอะไรเลยเลยครับ แล้วพาณิชย์จังหวัดเอาไปให้นายอำเภอขาย
 ไปให้ตัวแทนขายราษฎรบอกว่าคนจน รัฐบาลเขาให้กินอย่างนี้หรือ แล้วจังหวัดต่าง ๆ ก็
 เหมือนกันที่กระผมเห็นส่งไปขาย น้ำตาลแดงไม่รู้เป็นเพราะอะไร ที่นี้ประชาชนก็ด่ากระผม
 ต้องพูดในที่นี้ว่ารัฐบาล ขอโทษ ด่าใครครับ ดำรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กระผม
 ว่าไม่ถูก กระผมก็ได้ชี้แจงประชาชนไปอย่างนั้น เพราะกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้ขาย แต่
 กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้ควบคุมการผลิต ที่นี้การผลิต กระทรวงอุตสาหกรรมไปควบคุม
 หรือไม่ว่า น้ำตาลเมื่อออกมาทำไมถึงออกมาอย่างนั้น เราเห็นง่ายๆ นี่ครับ ประชาชนไม่รู้จะ
 ไปฟ้องใคร จะทำขนมขายเขาต้องใช้น้ำตาลแดง อย่างนี้เป็นต้น ฉะนั้นปัญหาต่างๆ ที่กระผม
 ได้กราบเรียนมานี้ ในฐานะกระผมเป็นผู้แทนราษฎรที่ได้ประสบปัญหาเฉพาะปัญหาเครื่อง
 อุปโภคที่นี้เครื่องบริโภคจะเห็นว่าเครื่องอุปโภคบริโภค และสิ่งก่อสร้างต่างๆ
 เวลานี้รัฐบาลทราบหรือไม่ว่าเงินงบประมาณที่ให้ไปจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศไทยเท่าไร บ้าน
 พักครูโรงเรียน สถานที่ราชการต่างๆ ปรากฏว่าผู้รับเหมาประสบการขาดทุนจนไม่มีติดเนื้อ
 ติดตัวต้องถูกล้มละลาย ถูกธนาคารฟ้องร้อง สิ่งก่อสร้างทุกชนิดแพงไปหมด เมื่อตอนงบ-
 ประมาณรัฐบาลทำจะเห็นว่าตอนนั้นเราทำงบประมาณปูนซีเมนต์ลูกละ ๔๒ บาท แต่เดี๋ยวนี้
 ๖๐—๖๕ บาท ผิดไปเท่าไรไม่นับครึ่งคุณ ๓ นิ้ว เป็นพวกไม้แปรรูป ตอนนั้นสอกหนึ่ง ๔ บาท
 ๕๐ สตางค์ ตอนนี้ ๗ บาท ๕๐ สตางค์ถึง ๘ บาทครับ เสาไม้ ๖ คุณ ๖ สอกหนึ่ง ตอนนั้น
 ๔๕ บาท เดี๋ยวนี้สอกละ ๖๕ บาท ไม้ ๒ คุณ ๘ ตอนนั้นสอกหนึ่ง ๒๕ บาท เดี๋ยวนี้สอก
 หนึ่งถึง ๓๐ บาท เหล็ก ๔ หุน ตอนนั้นรัฐบาลตั้งงบประมาณเส้นหนึ่ง ๖๐ บาท เดี๋ยวนี้ถึง
 ๘๐ บาท เหล็ก ๒ หุน ตอนนั้นเส้นหนึ่ง ๑๘ บาท เดี๋ยวนี้ ๒๑ บาท เหล็กผูกมัดตอน
 นั้นกิโลกรัมละ ๑๐ บาท เดี๋ยวนี้ ๑๗ บาท ตะปูหนึ่งตอนนั้น ๑๖๐ บาท เดี๋ยวนี้ ๒๑๐—

๒๒๐ บาท หัวส้วมตอนนั้นชนิดขาวอย่างเลวหัวละ ๙๐ บาท เดี่ยวนี้ ๑๙๐ บาท ท่านประธาน ยางรถยนต์ ตอนนั้นเส้นหนึ่ง ๒,๔๕๐ บาท เดี่ยวนี้ ๒,๘๐๐ บาท ยางรถไถ ตอนนั้นเส้นหนึ่ง ๔,๕๐๐ บาท เดี่ยวนี้เส้นละ ๖,๐๐๐ บาท หม้อแบตเตอรี่ยี่ห้อยัวร์ซ่า เนชั่นแนล ตอนนั้นลูกหนึ่ง ๑,๔๐๐ บาท เดี่ยวนี้ลูกหนึ่ง ๑,๗๐๐ บาท นี่จะเห็นว่าของต่าง ๆ ขึ้นไปหมด ที่นี้ของใช้จำพวกทำไร่ ทำนา ไถเหล็ก ท่านประธาน ชาวนามีไถเหล็ก ตอนนั้น ๑๕๐ บาท เดี่ยวนี้ ๓๐๐ บาท หัวเตาผาลไถนา ตอนนั้นหัวหนึ่ง ๖ บาท เดี่ยวนี้ ๑๒ บาท ชุดหนึ่ง ๒๔ บาท ผ้าขาวม้าบ้านไร่ ตอนนั้นผืนหนึ่ง ๒๐ บาท เดี่ยวนี้ผืนหนึ่ง ๔๐ บาท กางเกงขาก๊วยตัวหนึ่ง ๒๕ บาท เดี่ยวนี้ขึ้นถึง ๕๐ บาท ปัญหาต่าง ๆ ที่กระผมเอาราคามาเป็นอย่างนี้ ที่นี้มีผู้แทนราษฎรบางคนกระผมเสียใจเหมือนกัน เมื่อเข้ากระผมฟังแม่คำว่า ฟริกกีโลกรัมละตั้ง ๓๕ บาท ถั่วฝักยาว ๔ ฝักบาท มะเขือเท่านี้เท่านี้ เกษตรกรเวลานี้ กระผมทราบได้ดีว่าฝักตอนระยะแล้งแพง ปลูกยากเป็นยากแต่เราไปติดกันของแพงอย่างนั้น ไม่ใช่ปลูกง่าย ๆ และเกษตรกรเราร่ำรวยบ้างหรือไม่ครับ ชาวไร่ ชาวนาเรามีแต่ยากจนลงไปพอของแพงร้องกันไว้วาย แต่เบียร์ เหล้า บุหรี่แพงไม่บ่นกัน เมื่อคืนนี้กระผมได้ทดลองเข้าไปในร้านอาหาร เบียร์ขวดละ ๕๐ บาท ๔ ขวดโดนไป ๒๐๐ บาทลองดูซิราคาในกรุงเทพ ฯ เป็นเท่าไร เบียร์ บอกตรง ๆ อย่างนี้เอาข้อมูลเอาข้อเท็จจริงมาที่นี้รัฐบาลมีมาตรการอย่างไร กระผมเห็นว่า ๓ เดือนแล้ว ประชาชนบ่นกันจะแย่แล้ว เศรษฐกิจของเราแย่งไปทุกวัน ประชาชนชาวไร่ ชาวนาที่อยู่ในชนบท ฝนก็แล้ง น้ำจะกินก็ไม่มี เวลาที่ท่วมกันเป็นจังหวัด ที่จังหวัดกระผมยังไม่มีเลย มีอยู่หนองขาหย่างยังไม่ได้หวานกล้ำเลย ครับ น้ำจะกินยังไม่มี ท่วมเป็นบางจังหวัดจริง อย่างลาดยาว นครสวรรค์น้ำท่วมไปเลยไม่ทั่วถึง ฉะนั้นปัญหาต่าง ๆ ถ้ารัฐบาลไม่แก้มาตรการอย่างนี้ให้ถูกลงไป โจรผู้ร้ายกำเริบ เสิบสาน ราษฎรในจังหวัดกระผมไม่รู้จะไปทำอะไรกิน ไปเผาถ่านได้กระสอบละ ๒๐ บาท ถ่านกรุงเทพ ฯ กระสอบละ ๙๐ บาท รัฐบาลลองคิดดูอย่างนี้ แพงแค่ไหน ไม่รู้จะไปทำอะไรกิน เผาถ่านก็ถูกจับ บ้างก็คิดลักเล็กขโมยน้อย ปล้นจี้กันไม่เว้นแต่ละวัน ครูตามโรงเรียนต่าง ๆ มีรถมอเตอร์ไซด์ ไม่กล้าไปสอนโรงเรียนแล้วจี้กันเฉย ๆ ไม่มีสวัสดิการทางด้านปราบปราม ขอโทษเถอะครับ รัฐบาลนี้ที่บริหารบ้านเมืองมา ๓ เดือน กระผม

ก็ต้องขอชมที่ปราบปรามคอร์รัปชันกระทรวงมาเพียออกไปได้ กระผมขอขอบใจที่รัฐบาล
ได้ตัดไปที่ประชาชนเขาจับตาดูว่ามวยจริงหรือมวยลัม อันนี้กระผมขอชมเชย แต่ในด้าน
เศรษฐกิจรัฐบาลยังไม่สามารถจะแก้อะไรให้เป็นไปตามที่กระผมได้กราบเรียนมานี้ กระผม
ในฐานะผู้แทนราษฎร ท่านทราบหรือไม่ว่ารัฐบาลนี้ เวลานี้เมืองไทยของเรานั้นทราบ
หรือไม่ว่าของที่ถูกที่สุดในเมืองไทยนั้นมีอยู่ที่ไหน แล้วรัฐบาลคิดจะแก้ไขบ้างหรือไม่ ถูก
ที่สุดเลยครับ กระผมเชื่อว่ารัฐบาลนี้ไม่รู้ว่าจะอะไรอยู่ที่ไหน เดียวท่านประธาน กระผมจะ
บอกให้คือจังหวัดสมุทรสาคร เกลือครับ เวลานี้ ๒๐ บาทเอาไปไม่หมดครับ เวลาฝนตก
เวลานี้บอกขายถุงละ ๕ บาท ถ้าเอาจริง ๆ ๓ ถุง ๑๐ บาท แล้วเอาไปไม่ไหวหรอกครับ
๒๐ บาท ๖ ถุงแล้ว แต่รัฐบาลไม่ได้ดูว่าชาวนาเกลือนั้นมีขายถุง ๆ แต่คนที่มียัญญาตั้ง
โรงน้ำปลากันทั่วประเทศไทย โรงน้ำปลานั้นเอาเกลือไปละเลงน้ำเอาสีใส่เข้าไป กระทรวง
สาธารณสุขก็ประกาศอยู่ที่กรุงเทพ ฯ ว่าน้ำปลาชนิดนั้น ๆ ขายไม่ได้ ผิด ไม่ถูกหลักอนามัย
แต่บ้านนอกเขาไม่รู้เมื่อไรเล่าครับท่านประธานรู้เมื่อไร ใส่รถยนต์โฆษณาขายเปิดเพลงไป
น้ำปลามาแล้ว ชาวไร่ ชาวนาก็ไม่รู้วิ่งถือตระกร้ามาซื้อน้ำปลา กินเข้าไปก็เป็นโรคเป็น
ภัย อย่างกระทรวงสาธารณสุขว่า แต่กระทรวงสาธารณสุขก็ไม่ได้ไปประกาศ อย่าง
ต่างจังหวัดนี้ครับเกลือถูกที่สุด แล้วชาวนาเกลือก็น่าสงสาร รัฐบาลควรคิดทำโรงน้ำปลา
เสียเอง จะได้ไม่ต้องให้เขาไปหลอกลวงประชาชนไทยบ้านนอกและชาวนาเกลือก็น่าดีขึ้นมา
นี่เป็นปัญหา เวลานี้เอาปลาที่ไหนครับท่านประธาน ปลาเกลือหนึ่ง ๕๐ บาท
ปลาจะมีได้อย่างไร มีหนอง มีน้ำ ขอโทษเถอะครับกระผมกลัวพูดในที่นี้ว่า พวกเอาไฟ
ไปซัดหมดโดยมาก พวกซัดปลาก็เป็นเป็นเจ้าหน้าที่ละครับ ประชาชนไปซัดไม่ได้
หรอก ยึดเครื่องมือไฟฟ้าไปหมด โดยมากทั่วจังหวัดจะเห็นว่ามีการรวมอยู่ พันธุ์ปลา
หมดไป นี่ปัญหาต่าง ๆ นี้รัฐบาลควรระวังรีบแก้ไข ไม่ใช่มาโฆษณาปล่อยถุง ปล่อยปลา
จังหวัดโน้นเท่านั้นแสนตัว กุ้งก้ามกรามเท่านั้น คนบ้านนอกส่วนใหญ่ไม่ได้กินหรอกครับ
กุ้งนะ ไม่ได้กินเลยกินแต่ปู ปูยังไม่จะมีจะกินเลยครับ ฉะนั้นขอให้รัฐบาลได้เร่งกวาดขัน
เจ้าหน้าที่ของท่าน กระผมยังเสียใจที่รัฐบาลทุกรัฐบาลมา ไม่ใช่แต่รัฐบาลนี้ ในฐานะ
กระผมเป็นผู้แทนราษฎรมาถึง ๓ สมัย เสียใจครับว่าเมืองไทย กระผมอยากจะถามรัฐบาล

นี้ว่าประเทศไทยจังหวัดสงขลา หาดใหญ่ ยะลา ปัตตานี ระนอง นี้อยู่ในประเทศไทย หรือเปล่าครับท่านประธาน หรือรัฐบาลที่แล้วๆ มาหรือรัฐบาลนี้เอาไปจำหน่ายกับต่างประเทศไปแล้ว จึงมีอิทธิพลทุกคนเหมือนกัน ที่หาดใหญ่ วิทยุ โทรทัศน์ แอปเปิ้ล สินค้าต่างๆ วางขายได้ วางขายไว้เกลื่อนกลาด กระผมไปต่างจังหวัดจะซื้อมาก็ิน มาฝาก หักคะแนน ฝากลูก ฝากเมียไม่ได้ ถูกจับครับ พอซื้อขึ้นมาถูกจับ แล้ววางไว้หาดใหญ่ ทำไม่ไม่จับก็แปลกเหมือนกัน มีอิทธิพลกันอย่างไร นี่ขอให้รีบแก้ไข ชาวต่างประเทศ เขาจะแปลกใจ แล้วชาวไทยเราที่ไปหาดใหญ่เดี๋ยวนี้การคมนาคม การทัศนอาจรพวก ราษฎรอย่างต่างจังหวัดก็อยากจะไปดูแล้วก็ไปซื้อของมาก็ถูกเจ้าหน้าที่จับ อยากจะซื้อ แอปเปิ้ลมาฝากลูกเสียหน่อยใส่ชะลอม พวกหิ้วลงไปเสียเฉยๆ อย่างนี้ แล้วอยู่ที่หาดใหญ่ เวลาซื้อไม่จับ เจ้าหน้าที่ที่นั่นมีหู มีตา หรือมีอะไรกับพ่อค้าครับ เทปก็เหมือนกัน วิทยุ ก็เหมือนกัน ที่นั่น ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ บาท กรุงเทพฯ ๗,๐๐๐ บาท กระผมจะซื้อมาใช้ บ้างก็เอาของกระผมไปอย่างนี้ เป็นกรรมต่อสังคมแล้วหรือครับ เสรีภาพของประชาชน คนไทยทั่วประเทศไม่เหมือนกัน ฉะนั้นกระผมขอฝากรัฐบาลและนักเศรษฐกิจทั้งหลายได้ ไปแล้วก็สังเกตดูบ้างไม่ใช่มีแต่เที่ยวบาร์ เที่ยวไนท์คลับกัน ไปก็ไปอย่างนั้น ฉะนั้น กระผมเห็นว่าปัญหาที่กระผมได้กราบเรียนมานี้ กระผมอยากจะถามรัฐบาลว่า

๑. จะมีมาตรการอย่างไร และที่อยากจะให้คิดแก้ไข อยากถามรัฐบาลว่า ประเทศไทยเราจะให้ประชาชน พ่อค้า แม่ค้า ทำการค้าขายเสรีได้หรือไม่

๒. ถามรัฐบาลว่าจะมีมาตรการสั่งยกเลิกระบบพ่อค้าคนกลางที่มีอิทธิพลซื้อขาย ผูกขาดสินค้าจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

๓. อยากจะถาม สินค้าที่ขายแพงอยู่ในขณะนี้ โดยมากจะเป็นสินค้าประเภท ซื้อขายผูกขาด เช่นสุรา เบียร์ บุหรี่ ปูนซีเมนต์ สลากกินแบ่ง ข้าวสาร ข้าวสารของ องค์การ นี้กระผมจะพูดด้วย วันนี้กระผมจะพูด ขอฟุดและขอโทษกระผมรับในสภาว่า กระผมไปจำหน่าย แต่ไปจำหน่ายประชาชนในราคาถูกจริง ๆ ครับ ถึงมือประชาชน น้ำตาลอีกอย่างหนึ่งครับ เวลานี้สินค้าข้าวราคาประกันให้ รัฐบาลทำเท่าไรก็ไม่พอ กระผม จำได้ แต่กระผมไม่มาเอ่ยในที่นี้ กระผมทราบว่าข้าราชการเดี๋ยวนี้ ใครว่าผู้แทนเป็นใหญ่

หรือประชาชนเป็นใหญ่ข้าราชการเป็นใหญ่ครับในประเทศไทยนี้ กระผมไปเห็นหนังสือฉบับหนึ่ง ผู้ว่าฯ คนหนึ่งขอข้าวสาร ๙,๐๐๐ กระสอบ นี่มีหรือครับ ๙,๐๐๐ กระสอบ แล้วจังหวัดต่างๆหลายจังหวัดที่เอาข้าวสารไปไม่ได้ถึงมือประชาชน ถ้าท่านบริหารอย่างที่แล้วๆมา รัฐบาลที่ทำมา กระผมให้ทั้งประเทศ อีกหน่อยคนที่ทำไว้ ท่านไม่เอาข้าวเปลือกของตนไปสีกินหรือครับท่านประธาน เวลานี้เขาขายข้าวเปลือกเกวียนหนึ่งได้ ๑,๕๐๐ บาท เกวียนหนึ่งได้ ๓,๐๐๐ บาท แต่มาซื้อข้าวสารได้ถึงเกือบ ๑๐ กระสอบ แล้วเป็นข้าวสารชนิดดีด้วย ๑๐ กระสอบก็เท่ากับ ๖๐ ถัง ข้าวเกวียนหนึ่งสีได้ ๔๐ ถัง แต่มาซื้อข้าวองค์การได้ ๖๐ ถัง พอเข้าไปตัวแทนจำหน่าย ขอโทษ ใครตั้งมาครับ สมัยรัฐบาลไม่มี กระผมเสียใจที่กระผมไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตอนนั้น การตั้งตัวแทนองค์การข้าวสารในต่างจังหวัดจะเป็นของนายทุนทั้งนั้น แล้วขอโทษ ข้าวสารไปลงแล้ว ท่านประธาน พอลง ๕๐๐ กระสอบ รถก็ออกมาแล้ว เจ้านี้ ๑๐ กระสอบ เจ้านั้น ๒๐ กระสอบ รถเข้าไปแล้ว ตัวแทนจำหน่ายข้าวสารจริง ๆ ไม่มีหรือครับ ข้าวสารที่ตัวแทนไปอยู่ร้านค้าแล้ว ทางองค์การพาณิชย์จังหวัดอย่างจังหวัดกระผม ข้าวสาร ๑๕ เปอร์เซนต์ ให้ขาย ๖๕ บาท ไม่เกิน ๖๕ บาท ข้าวโอชาให้ขาย ๕๘ บาท แต่พวกข้าวโอชาขายถึง ๖๕ บาท ข้าว ๑๕ เปอร์เซนต์ ที่ขาย ๖๕ บาท ขายถึง ๗๐ บาท นี่รัฐบาลก็เสียหาย รัฐบาลรีบไปแก้ไข อย่างจังหวัดอุทัยธานีให้เรียกพาณิชย์จังหวัดมายืนยันกับกระผมได้เลย เพราะว่าทุกอำเภอกระผมไปหมด และชยันนาทด้วย ไม่ใช่ใกล้เคียงแล้วกระผมถามร้านค้าบอก ไปเอาข้าวสารมาจากไหน ข้าวสารหลวงนี้ เอามาจากร้านเอเยนต์ เอ้า เอเยนต์ที่ไหน เขาจะบอกหมด กระผมจะมาเอ่ยชื่อเขาในนี้ไม่ดี บอกเอามาแล้วผมซื้อมาเท่านั้น ผมก็ต้องมาขายเท่านั้น นี่เป็นอย่างนี้ ที่นี้ตัวแทนจริง ๆ แล้ว เอาไปเท่านั้นไม่ถึง แล้วผู้แทนราษฎรเราอย่าได้ใช้อย่างสมัย ๒๕๑๘ เลยครับ ผู้แทนราษฎรเราได้โหวตทำให้เขาไปด่าในเวลาหาเสียงว่าเอาข้าวสารไปขายให้เจ๊กให้จีนกินกันอย่างนั้น อย่าได้ทำเลยครับ กระผมขอรับรอง กระผมโดนมาแล้ว ครั้งที่แล้วคุณดำรง ลัทธพิพัฒน์ ไปด่ากระผมถึงอุทัยธานีว่า กระผมเอาข้าวสารไปขาย กระผมไม่เคยเลย นี่เป็นปัญหาที่เราอย่าได้เอาไปพูดกันเลยครับแล้วเราเอาไปทำจริง ๆ เป็นการได้คะแนนอีก เวลานี้พาณิชย์จังหวัดกระผมให้ขาย ๖๕ บาท แต่ศิริ ท่งทอง มา

ขาย ๖๔ บาท เวลาขาย ๖๔ บาทแล้วถูกกว่าบาทหนึ่งอีกด้วย ไปซื้อได้ครบ เราไม่ได้
 แนะนำประชาชน ประชาชนเราเวลานี้กำลังยากจนขึ้นแค่นั้น ถุงพลาสติกคนละครึ่ง เราไม่ได้
 สอนประชาชนข้าราชการว่าจะซื้อข้าวสารถุงหนึ่งให้ลูกมาซื้อใส่ถุงพลาสติกแบกไปไม่ทันไร
 แตะลงถนนลงน้ำ คนเราไม่ได้คิดว่าบ้านเมืองเราเงินทองหายากลำบาก ข้าราชการก็ไม่ได้
 บอกประชาชนมีแต่ความมั่งง่าย ซื้อน้ำตาลก็ใส่ถุง ใส่ถุงไปแล้วก็ติดถุงน้ำตาล ถ้วยชาม
 ไม่ใช่กันแล้ว กระทบแนะนำประชาชน ถ้าเอาถุงมาใส่ลดไปกว่านั้น เอ้า หาอะไรมาใส่
 นี่กระทบทำอย่างนี้ ที่กระทบทำมา แล้วก็อย่าลืมว่าน้ำตาลนี้ท่านรัฐมนตรีครับ กระทบ
 เคารพท่าน ท่านนายธนาคารทั่วประเทศไทยซื้อท่านนี้ดีมาก ไปแก้เสีย น้ำตาลนี้เรียก
 เอากลับมาเสียน้ำตาลแดง ๆ ตามต่างจังหวัด ขายไม่ได้หรอกครับ แม้ค้าทำขนมแล้วไม่มี
 คนซื้อ ท่านเอากลับมากลั่นให้ขาวเสียให้กระทรวงอุตสาหกรรมไปควบคุมเสีย กระทรวง
 อุตสาหกรรมมีหน้าที่ควบคุม แล้วจะบอกด้วยว่ายางรถยนต์นะครับ ยางใน กระทรวง
 อุตสาหกรรมโปรดควบคุมด้วย ซึ่งรัฐมนตรีชุดนี้ก็หน้าดูเหมือนกัน เหล็กก็ยึดกันมาแล้ว
 อาคารบ้านเรือนพังกัน เหล็กไม่ได้มาตรฐาน โกงกันแหลก เมืองไทยไม่มีการควบคุมกัน
 ขอบคุณที่รัฐมนตรีไปยึดเหล็กเหล่านั่น การก่อสร้างผูกพันหลายหมด นี่จะยกตัวอย่างเวลานี้
 ในกรุงเทพ ฯ นี่ครับ กระทบจะพูดตรงนี้ โรงแรมเวียงเหนือจะพังแหล่ไม่พังแหล่ คน
 ยังพักได้ ในกรุงเทพ ฯ แท้ ๆ โรงแรมเวียงเหนือ ซอยรางน้ำ ไปดูซิ อาคารจะพังยุบลงมา
 แล้ว เหล็กไม่ได้ขนาด ไม่ได้มาตรฐาน จะพังทับคนตายแล้ว นี่เราใช้เหล็กไม่ถูกของ
 หมู่บ้านการเคหะ ฯ พังหลายเพราะอะไร ใช้ไม้ไม่ดี ไม้ดี ๆ เราส่งไปขายต่างประเทศ
 เราไปก่อสร้างเวลานี้ที่กิ่งอำเภอ ก็พัง บ้านพักก็พังหมด ใช้ไม้อะไรครับไม่ดูตะปู ไม้
 แคมป์ส ขอโทษครับ ไม้จากมาเลเซีย เขาเรียกไม้แคมป์ส ไม้มาเลเซีย เต็งมาเลเซีย ไม้
 ตะเคียน ไม้แดง ของอุทัยธานีขายไปเรียบ เอาล่องมาไม่รู้เอาไปไหน หายหมด แล้ว
 เมืองไทยใช้เศษไม้ ใช้ไม้แยะ ๆ แล้วการก่อสร้างจะมีความมั่นคงถาวรอย่างไร ท่าน
 ประธานลองคิดดูซิว่ารัฐบาลเราจะมีมาตรการแก้ไขอย่างไร ของเราของดี ๆ เอาไปให้คน
 อื่น น้ำตาลก็เหมือนกัน ของดี ๆ เอาไปให้คนมีกิน คนจนส่งไปน้ำตาลแดงกินก็ไม่ได้
 แล้วถามรัฐบาลอีกว่า จังหวัดต่าง ๆ ที่กระทบว่า จังหวัดสงขลา ยะลา ปัตตานี ระนอง

ภูเก็ล นี่ช่วยแก้ไขเสียที คนต่างจังหวัดไปอยากจะได้ซื้อติดไม้ติดมือ เขาไม่เคยกินลูกหยี ลูกอะไรต่าง ๆ เช่นว่า ลูกแอปเปิ้ล สาลี่ เขาอยากจะได้กินแต่เอามาไม่ได้ ถ้าจะจับกันหมด ก็อย่าให้เข้ามาเลย ที่นี้อย่าให้เอาเข้ามาขาย วิทย์ โทรทัศน์เอากลับไป ไล่ไปให้หมด แต่ ถ้าไปซื้อมาก็ถูกจับอย่างนี้เจ้าหน้าที่อย่างนั้น อบรมเจ้าหน้าที่ที่นั่นเสีย กระทบอยากจะถามข้อที่ ๔ ว่า รัฐบาลนี้จะมีมาตรการอย่างไรจะทำให้สินค้าบางชนิดที่มีราคาสูงให้ถูกลง มาได้ เช่นเครื่องก่อสร้างนี้ เฉพาะจังหวัดอุทัยธานีของกระทบ บ้านพักครู ๑๐๑ หลัง ราคาประมาณหลังละ ๗๕,๐๐๐ บาท โรงเรียนมีอีก ๑๐ กว่าหลังยังไม่มีคนทำเลย งบประมาณใหม่ก็จะไป งบประมาณเก่าก็ยังไม่ได้ทำนี้ทางครุฑร้องมาแล้วผู้รับเหมาทั้งงานหมด บ้างก็หล่อเสาเข้าไว้แล้วทั้งหมดยอมให้รับเงินประกันไปหมดแล้วไม่มีคนทำ รัฐบาลจะมีมาตรการแก้ไขอย่างไรอย่างนี้ ที่กระทบได้กราบเรียนมานี้ก็เห็นว่ารัฐบาลคงจะมีมาตรการที่แก้ไข และอยากจะถามย่ำว่าจะเลิกระบบพ่อค้าคนกลางได้หรือไม่ สินค้าเบียร์ เหล้า นี่สมมุติว่ากระทบจะเอาไปขายเวลานี้กระทบพูดตั้ง ๆ ว่าอุทัยธานี โหลหนึ่ง ๓๑๐ บาท เบียร์ แต่ถ้ากระทบจะเอาไปขายสัก ๒๘๐ บาท กระทบจะเอาไปขายให้ได้ กระทบจะซื้อ จากกรุงเทพ ฯ นี้ได้หรือไม่ ๒๘๐ บาท กระทบจะไปขาย แล้วที่อุทัยธานีขายขวดละ ๓๐ บาท กระทบจะขายขวดหนึ่ง ๒๕ บาท เอาไปได้หรือไม่ แม่โขงที่นี้ ที่อุทัยธานี ๖๐-๗๐ บาท หรือต่างจังหวัดก็เหมือนกันหมดทั่วประเทศไทย ราคา ๖๐-๗๐ บาท แต่ กระทบจะรับไปขาย ๔๐ บาทได้หรือไม่ รับจากเอเยนต์สุรามหาชนนี้แหละครับได้หรือไม่ เดี่ยวรัฐบาลจะต้องตอบไม่ได้ กระทบจะบอกให้ไม่ได้เพราะอะไร เพราะกรมสรรพสามิต นั้นรัฐบาลไปแก้ไข ถ้าทำได้แล้วได้ครับ ปูนก็ได้ กระทบทำได้กระทบเป็นผู้แทน ราษฎรกระทบพูดว่ากระทบทำได้นะครับ เพราะอะไร ถ้ากระทบเอาไปกิน เมื่อวานนี้ครับ ที่หน้าบ้านนายกรัฐมนตรีเองเลยครับท่านนายกเปรมนั้นแหละครับ นี่กระทบไปซื้อเมื่อ ก่อนนี้โหลละ ๕๔๐-๕๕๐ บาท เมื่อวานกระทบโหลไปซื้อ บริษัทสุราเอกสิทธิ์หน้าบ้าน นายกเลยครับ เมื่อวานนี้ลงแล้วดีมากที่พวกผู้แทนราษฎรได้ยื่นญัตตินี้ โหลหนึ่งเหลือ ๔๘๐ บาท เมื่อวานนี้ไปซื้อมา ๒ โหล ให้ ๒ โหล แต่ ๒ โหลเอาไปไม่ได้ต้องเอาไป อยู่ในพระนครนะเอาไปต่างจังหวัดไม่ได้ ท่านประธานครับ ๒ โหลนี้เอาไปต่างจังหวัดกิน

ปรับอีกลิตรละ ๗ บาท โดนปรับ ถ้าเอาไปไม่ได้เกินข้ามจังหวัดไม่ได้ เลิกกันเสียที่
 ตัวแทนนี้สำคัญมาก ของแพงเพราะตัวแทนเป็นตัวแทน นี่แหละครับ เหล้ามีก็บอกไม่มี
 ที่นี้กระผมจะเอาไปงานอะไรเอาไปไม่ได้ ๒ โหลก็ต้องขอใบอนุญาต เลยไม่ได้ขอ ก็ลอง ๆ
 ดู กระผมเคยซื้อ ลงมาแล้ว รัฐบาลนี้ก็ใช้มาตรการดีพอยื่นญาติเข้าไปก็ของถูกมาเยอะ
 เหล้าเวลานี้มีวางขายแล้วที่ราชวัตร ๔๐ บาท แต่ซื้อได้ขวดเดียวอีก เมื่อเข้าถามซื้อได้
 ขวดเดียว แต่มีวางไว้เป็นโหล ๆ แต่ที่สุราเอกสิทธิ์นี้มีอวสานนี้คุณจะทำ ๑๐ โหลก็ได้แต่
 อ้าวไม่รับรองเอาไปถูกปรับอ้าวไม่รับรอง ในพระนครขายได้ บอกว่าอย่างนั้นนี่อย่างนั้นแล้ว
 กระผมเอาไปต่างจังหวัดก็สินค้าแม่โขงก็ดี เบียร์ก็ดีเกินกว่า ๒ โหล เบียร์นี้ปรับกล่องละ
 ๗๐ บาทครับ ถ้าไปปรับโหลหนึ่งปรับ ๗๐ บาท กรมสรรพสามิตไปเลิกเสียเถอะครับ พวก
 กรมทั้งหลายนี้บีบให้แบนเสียทีเถอะครับ กรมไหนทั้งนั้นไปช่วยนายทุนทั้งนั้นเลิกเสียที่
 ให้มันแบนเสียมัน กลมกลิ้งกันไม่หวาดไหวแล้วนะครับ เพราะว่ามันไปช่วยพ่อค้าเสียแล้ว
 ไม่ใช่ช่วยประชาชนทั้งประเทศนี้ครับ ก็ถูกเงาะอยู่จันทบุรีทำไมไปทั้งหมด ขายได้ สินค้า
 ต่าง ๆ นี่ถ้ามันปลอมมันแปลงชื่อบีบจับ แต่สินค้าต้องมีตัวแทนต้องเป็นใจกับพ่อค้าหมด
 เลย ข้าราชการเราเอาไปขายนี่เมื่อไร ๆ นี่ที่โน่นบวชนาคหาไม่ได้ เหล้าเบียร์หาไม่ได้
 ที่จังหวัด มาเอาจังหวัดอื่นไป ขอโทษเอาเบียร์ไป ๑๐ ลัง เหล้าไป ๑๐ โหล ถูกปรับ
 เข้าไป ๓ พันกว่าบาทครับ นี่หาว่าข้ามเขตข้ามคู ข้ามคันกันนี้เลิกเสียทีครับ อยากจะ
 ถามรัฐบาลนี้ว่าเลิกได้หรือไม่ตัวแทนนี้ ปูนนี้กระผมจะพูดเรื่องตัวแทนปูน ปูนนี้ก็
 เหมือนกันที่จังหวัดกระผมมีตัวแทนคนหนึ่ง วันหนึ่ง ๔๐ ตันครับได้ทุกวัน แต่เวลา
 ไม่เอาปูนมา ขายไปพะเยา ไปเชียงราย ไปไหนไม่รู้ ไม่ได้เอาปูนเข้าอุทัยธานี ผู้ว่าฯ
 ทราบดี ไม่ได้เอาปูนเข้า เพราะว่าขายที่อื่นไม่ได้ ต้องเอาโคเวต้าขายขาดเลย ลูกละ
 ๕ บาท ๔,๐๐๐ ลูก ๆ ๕ บาท วันละเท่าไร ๒๐,๐๐๐ บาท นอนตีพุงเฉย ๆ นอนตีพุง
 วันละ ๒๐,๐๐๐ บาท ในกรุงเทพฯ นี่ ถ้ากระผมจะเอาซื้อผู้ใหญ่มารู้อีก เบียร์มีครับ
 คนหนึ่งได้โคเวต้าวันละ ๕๐๐ โหล โหลละ ๒๐ บาท วันละเท่าไร วันละ ๑๐,๐๐๐ บาท
 ถ้ากระผมจะพูด เปิดดูได้เลย เบียร์นี้ก็เหมือนกัน บริษัทบุญรอดบริวเวอรี่ขายไปครับ
 เบียร์ก็ถูกดีแต่พ่อเอาไปต่างจังหวัดไม่ได้ และจะไปให้ถูกอย่างไร รัฐบาลจะมีมาตรการ

อย่างไร เวลาไม่ต้องหอรอกครับ ตำรวจนี้ตำรวจบาลีกแล้ว กระผมบอกกรมตำรวจติดเบียร์วันละขวดครับ กินวันละ ๒๐ บาท เมื่อก่อนนี้ เงินเดือน ๕๐๐ บาทตอนนั้นมาเพิ่มอีก ๑๘๐ บาท ๒๐ เปอร์เซนต์ เป็น ๑,๐๘๐ บาท วันละ ๒๐ บาท กินติดทุกวัน คนนี้ติดเบียร์ทุกวันเลย และกินทุกวันเดือนละ ๖๐๐ บาท ยังเหลือให้เมียเดือนละ ๓๐๐ บาท เดือนนี้เบียร์ขวดละ ๓๐ บาท ไม่เหลือให้เมียแล้วทะเลาะกันทุกวันเลย ๕๐๐ บาท เหลือ ๑๘๐ บาท รัฐบาลเริ่มให้ผมหรือนี้ถามผู้แทนราษฎร เพิ่มให้ผม ๑๘๐ บาท เหลือไม่พอค่าเบียร์ นี่เราไม่ได้หามาตรการเลย กระผมบอกว่า นี่ให้กระผมเป็นตัวแทนจำหน่าย กระผมจะถามรัฐบาล หนองนางของกระผมนี้เบียร์กระผมจะไปขาย ๒๕ บาท เท่านั้น ให้กระผมเอาไปได้สิครับ นี่รัฐบาลไปแก้เสียกรมสรรพสามิต แล้วอีกหลายกรม กรมป่าไม้ก็ไปแก้เสียบ้าง คนยากคนจนจะตายหมดแล้ว กระผมขอฝากไว้ว่า รัฐบาลนี้ซึ่งเป็นรัฐบาลที่กระผมเชื่อถือตัวท่านนายก เคารพอย่างสูงเลยครับ ได้ฟังทั้งประเทศไทยเลย ไปที่ไหนท่านนายกคนนี้เป็นคนซื่อดี แต่อย่าลืมนะ รัฐมนตรีบางคนขอได้เข้าใจอย่ารู้แต่ปัญหาภายใน ไปฟังภายนอกบ้าง และเห็นผู้แทนบ้านนอก อย่าเหม็นสาบครับ ผู้แทนบ้านนอกรู้ดีหมด รู้ดีว่าจะทำอะไร และขอฝากรัฐบาลนี้ไว้ว่า กระผมขอชมเชย ท่านสามารถปราบปรามคอร์รัปชันได้ดีถ้าจะปราบ ให้กระผมมีอำนาจด้วย ตำรวจนี้วันหนึ่งกระผมจะเอาออกเป็น ๑๐๐ คนเลยครับ อย่างเวลานี้ทั่วประเทศไทยเลย เริ่มเสียทีครับ กระทรวงมหาดไทย ท่านรัฐมนตรีมาหรือเปล่าครับ เข้มงวดเสียที ทางหลวงนี้โถบรรล้นเลย เห็นต้นก็โถครับ ท่านประธาน กระผมทำไรตายหมด ไปเข็นต้นมันโคราชมาก็ถูกโถ ต้นมันสำปะหลังก็โถ เอาอย่างไรงันแน่เมืองไทย ขอให้แก้ไขเสียที ถ้ากระผมมีอำนาจจะเอาออกวันละ ๑๐๐ คนก็ได้ กระผมไม่มีอำนาจ ขอฝากไว้ว่าผู้แทนราษฎรบ้านนอกนี้รู้ปัญหาดี เพราะฉะนั้นรัฐบาลนี้โปรดช่วยตอบกระผมด้วยก่อนที่จะปิดอภิปราย ยังมีญาติของพวกอีกหลายคนที่จะพูด ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

นายพิภพ อະสีตริรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมพิภพ อະสีตริรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย กระผม

ขอเสนอญัตติด่วนเกี่ยวกับความเดือดร้อน ของประชาชน เนื่องจากเครื่องอุปโภคบริโภคขาดแคลนและมีราคาสูงขึ้นมาก

ท่านประธาน เนื่องจากในปัจจุบันประชาชนต่างได้รับความเดือดร้อนจากบรรดาเครื่องอุปโภคที่จำเป็นต่อการดำรงชีพมีราคาสูงขึ้นอย่างมาก เช่น เนื้อหมูธรรมดา กิโลกรัมละ ๔๖ บาทถึง ๔๘ บาท เนื้อวัวราคา กิโลกรัมละ ๕๐ บาท ถ้าเป็นเนื้อสันอย่างดี กิโลกรัมละ ๕๕ บาท น้ำตาลทรายขาว กิโลกรัมละ ๑๕ บาทถึง ๑๖ บาท ทั้ง ๆ ที่ราคาควบคุมของน้ำตาลทรายขาวเพียง กิโลกรัมละ ๗ บาท ๕๐ สตางค์เท่านั้น แต่ปรากฏว่าขายกันสูงกว่าราคาควบคุมถึงเท่าตัวและยังหาซื้อได้ยากอีกด้วย นอกจากนี้สินค้าที่จำเป็นเครื่องอุปโภคและจำเป็นต่อการดำรงชีพอีกหลายชนิดเกิดการขาดแคลน เช่น แก๊สและปูนซีเมนต์ เนื่องจากมีการกักตุนสินค้า แต่รัฐบาลก็ไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้ทันต่อเหตุการณ์ ทำให้ประชาชนต่างได้รับความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัส เนื่องจากสินค้าเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีพ ประชาชนจำเป็นต้องซื้อหาอุปโภค แม้ว่าจะราคาจะสูงขึ้นเพียงใดก็ตาม เมื่อราคาสินค้าสูงขึ้นแต่รายได้ของประชาชนไม่เพิ่มขึ้น ก็จำเป็นต้องอยู่เองที่ผู้บริโภคร้องหาทางดิ้นรนต่าง ๆ นานาเพื่อที่จะได้เงินมาซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคที่ราคาสูงขึ้นเหล่านี้ สภาวะเช่นนี้เป็นสาเหตุให้มีการทุจริตคอร์รัปชัน ลักขโมยฉกชิง วังราว ปล้น จี้ และอาชญากรรมอื่นเพิ่มขึ้น อันเป็นการกระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจและความสงบเรียบร้อยของประชาชน หากปล่อยให้เหตุการณ์ยังคงเป็นอยู่เช่นนี้ต่อไป จะเป็นภัยร้ายแรงอย่างใหญ่หลวงต่อความมั่นคงของประเทศ กระผมและพวกจึงได้เสนอญัตติด่วนนี้เข้ามา

ท่านประธาน ก่อนที่กระผมจะเข้ารายละเอียดขอฝากข้อสังเกตเล็กน้อยว่า ญัตติด่วนของกระผมนั้นได้เสนอเมื่อวันที่ ๒๑ เดือนพฤษภาคม คือเดือนที่แล้วมาจนถึงบรรจุเข้าในระเบียบวาระวันนี้เป็นเวลา ๒๑ วัน ซึ่งผิดกับญัตติด่วนบางญัตติเช่น ญัตติเรื่องแม่โขงเสนอต่อสภาเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน แต่บรรจุในวาระเดียวกัน ทั้งนี้ที่กระผม

ทราบมาว่า การที่ผู้ตัดสินเรื่องสินค้าราคาแพงนั้นเข้าสภาฯ เพราะเหตุว่าทีมเศรษฐกิจของรัฐบาลยังไม่พร้อมที่จะมาตอบเพ็ญจะมาพร้อมในวันนี้ ก็ยังดีครับที่มาตอบ

ท่านประธาน เราจะเห็นว่าสินค้าต่าง ๆ ในเมืองไทยเวลานี้นับแต่ทีมเศรษฐกิจชุดนี้เข้ามาบริหารประเทศ เราจะเห็นว่าสินค้าต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอย่างรุนแรง เมื่อตอนทีมเศรษฐกิจเข้ามาใหม่ ๆ ก็ยกย่องกันนักยกย่องกันหนาว่าเป็นผู้มีฝีมือ มีพ่อค้าใหญ่ มีนายธนาคารใหญ่เข้ามาร่วมมือ เข้าใจว่าคงจะคุมเศรษฐกิจได้ เรายกย่องกันว่าทีมเศรษฐกิจชุดนี้ในขณะนั้นว่าเป็นทีมเศรษฐกิจที่ไร้เทียมทาน เรายกย่องกันอย่างนั้นว่าฝีมือเหลือคณานับ แต่เมื่อเข้ามาในปัจจุบันนี้เป็นอย่างไรครับ อย่างเนื้อหมูที่กระผมบอกเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ราคา กิโลกรัมละ ๔๖ บาทถึง ๔๘ บาท ตั้งแต่เกิดมาจนบัดนี้หัวตำจนหัวหงอกอยู่แล้วก็ยังไม่เคยเห็นว่าเนื้อหมูราคาแพงถึงขนาดนี้ จะเอาอะไรละครับ ผัก ผักก็แพงกันทั่วไป ถั่วฝักยาวที่เคย ๔ ผักบาท เขามีการกล่าวกันว่าหน้าซอยบ้านของท่าน รองนายก เองตลาดที่นั่น ๒ ผักบาท ในขณะที่แพงที่สุดในขณะนั้น กระผมเชื่อว่าท่านคงจะไม่ทราบ เพราะท่านคงจะไม่เป็นคนไปจ่ายตลาดเอง นมผงขึ้นราคา ขาดแคลนอีกด้วย นมข้นก็ยังปรับปรุงกันอยู่ แต่ขยับจะขึ้นอีกกำลังขาดตลาด ผงซักฟอกแต่ก่อนนี้กล่องใหญ่ราคากล่องละ ๓๒ บาท ปัจจุบันเป็นอย่างไรครับ ๓๗ บาท เพิ่มขึ้นมาอีก ๕ บาท แล้วก็เจยกันเสีย ท่านบอกว่าท่านผลิตสินค้าสินไทยออกมาเพื่อตรึงราคาเพื่อช่วยเหลือผู้น้อย กระผมอยากจะกราบเรียนว่า สินค้าสินไทยที่ผลิตขึ้นมาตามข่าวกล่าวว่า จะผลิตขึ้นมา ๓๐ เปอร์เซนต์ และสินค้าปัจจุบันนี้ยังคงอยู่ ๗๐ เปอร์เซนต์ และให้ราคาลอยตัวได้ อยากจะกราบเรียนถามท่านว่า ๓๐ เปอร์เซนต์เพียงพอแก่การอุปโภคของประชาชนหรือไม่ ประชาชนคนไทยมีคนจนมากกว่าคนรวย แทนที่ท่านจะผลิตสินไทยออกมาแทนที่จะควบคุมตรึงราคาไว้สัก ๗๐ เปอร์เซนต์ กลับกันท่านผลิตขึ้นมา ๓๐ เปอร์เซนต์ ให้สินค้าที่ราคาแพงปล่อยให้ลอยตัว ๗๐ เปอร์เซนต์ ถึงตอนนั้นท่านค่อยพิจารณา วันที่ ๑๕ นี้คงจะรู้ครับว่าเป็นอย่างไร นี่เป็นเครื่องบริโภค

อีกอย่างหนึ่งน้ำตาล ท่านประธาน ถ้าท่านจะกรุณาลงจากบัลลังก์ไปดู ให้รองประธานสภาคนที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่แทนในวันนี้ ไปดูในห้องกาแฟนี้ ห้องกาแฟนี้

มีน้ำตาลทรายสีร่ำไม่ใช่น้ำตาลทรายขาว น้ำตาลทรายสีร่ำไปซื้อมาก็โลกรั่มละ ๑๒ บาท ถ้าจะซื้ออย่างขาวก็โลกรั่มละ ๑๖ บาท ท่านรองนายกไปถามได้ เดียวนี้พิสูจน์กันได้ ทันทาเห็น ราคา ๑๖ บาทซื้อไม่ได้ ถ้าไปซื้อท้องตลาดไปถามขอซื้อน้ำตาลทราย เขาจะถามว่าเอาอย่างแดงหรือเอาอย่างขาว ถ้าอย่างแดงพอได้ ๗ บาท ๕๐ สตางค์ แต่ว่ามากกว่านั้นไม่มี ถ้าเอาอย่างขาว ๑๕—๑๖ บาท แล้วซื้อไม่ได้มาก นี่ละครับเป็นอย่างนี้ เรื่องน้ำตาลนี้ ท่านประธานที่เคารพ ได้ทราบข่าวมาว่ามีกำลังอนุมัติให้ส่งออกนอก ๒๐,๐๐๐ ตัน ๒ แสนกระสอบ แต่ข้อเท็จจริงรายละเอียดเป็นประการใดนั้นรู้สึกว่าการจะไม่ค่อยสะดวก เชื่อว่าจะมีสมาชิกในสภานี้บางท่านต่อไปคงจะมาชี้แจงรายละเอียดเรื่องนี้ได้

ท่านประธานที่เคารพ ต่อไปเครื่องอุปโภค แก๊ส เมื่อเดือนพฤษภาคม แก๊สขาดแคลนแทบทั้งเดือน เดียวนี้ก็ยังมีการขาดแคลน แต่ว่าผ่อนเบาลงมาบ้าง กระทบได้ประสพด้วยตัวเอง ที่บ้านแก๊สหมดไปขอซื้อแก๊สบอกนี้ไม่ทราบหรือว่าแก๊สขาดมาตั้งหลายวันแล้ว แต่เรื่องเจ็บกริบผิดแปลกมากเรื่องเจ็บไป พอถามว่าขาดไปกี่วันขาดไปประมาณ ๗ วัน ตอนนั้นกระผมไปถามว่าขาดประมาณ ๗ วัน ต่อมาก็บอกต้องเข้าคิวซื้อกัน ร้านบอกต้องเข้าคิวซื้อ กระผมก็เข้าคิวจดซื้อรอไว้ ปรากฏว่าถัดจากวันนั้นประมาณ ๑๐ วัน ถึงจะได้มา แล้วได้มาก็ถึงครึ่ง ได้ถึงเล็กมา ๓ ถัง ขนาด ๑๔ กิโลกรัมครึ่ง ได้มา ๓ ถังแล้ว พอกับประชาชนที่ไหน เดียวนี้ก็ยังขาดอยู่ และให้ประชาชนกลับไปใช้ถ่านได้อย่างไร เราบอกว่าอย่าไปหมดไปเพราะพวกเผาลานเป็นสาเหตุหนึ่ง แต่รัฐบาลไม่สามารถจะนำแก๊สมาให้กับประชาชนบริโภคได้เพียงพอ อย่างนี้ก็ถือว่าท่านมีฝีมือไม่ได้

ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาต่อไปคือ ปูนซีเมนต์ ปูนซีเมนต์เมื่อเร็ว ๆ นี้ กระผมได้ไปต่อเติมโรงรถนิดหน่อย ไปขอซื้อปูนซีเมนต์ ปูนตราเสือ ราคาควบคุมถูกละ ๕๑ บาท ๕๐ สตางค์ แต่ข้อเท็จจริงเวลาไปซื้อได้หรือไม่ อยากจะถามในสภานี้ไปซื้อได้หรือไม่ ตามร้านค้าซื้อไม่ได้ เขาระบุในใบบิล ๕๑ บาท ๕๐ สตางค์ แต่ซื้อกันจริง ๆ ต้องซื้อถึง ๕๕ บาทถึง ๖๐ บาท แต่ในใบบิลบอก ๕๑ บาท ๕๐ สตางค์ ถ้าไม่ให้อย่างนั้นขอบวกค่าขนส่ง ไปพิสูจน์ได้เวลานี้ก็เป็นอย่างนั้นอยู่ ตราเสือ ๕๑ บาท

๕๐ สตางค์ แล้วท่านก็ทำไม่ได้ ท่านก็แก้ไขไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลนี้ แม้แต่รัฐบาลไหนก็แล้วแต่ จะอยู่หรือจะพัง ขึ้นอยู่กับกระทรวงใหญ่ ๆ ๒ กระทรวง ๑. กระทรวงพาณิชย์ ๒. กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพาณิชย์ถ้าไม่สามารถจะจัดการเกี่ยวกับเศรษฐกิจด้วยเครื่องอุปโภคบริโภคของประชาชนได้ดี รัฐบาลพัง กระทรวงมหาดไทย ถ้าควบคุม โจร ผู้ร้าย อาชญากรรมไม่ได้ รัฐบาลพัง และเดี๋ยวนี้ทั้ง ๒ กระทรวงนี้กำลังมีเหตุการณ์เช่นนี้อยู่ กระผมขอกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีผ่านท่าน ประธานสภาไว้ด้วยว่า ขอให้ท่านได้ควบคุม ๒ กระทรวงนี้ให้จงดี รัฐบาลไหน ๆ ก็แล้ว แต่จะพังก็พังเพราะ ๒ กระทรวงนี้เป็นสาเหตุหลัก

ท่านประธานที่เคารพ กระผมและคณะได้ยื่นญัตติตั้งวันในวันนี้เป็นการเตือน ท่านว่า ท่านเป็นฝ่ายบริหารมาครบ ๓ เดือนในวันนี้ ขอเตือนท่านว่าขอให้ช่วย ประชาชนอย่างเต็มที่ ขอให้ใช้ฝีมือที่ท่านคิดว่าท่านมีอยู่มากมายนั้นไปประชุมที่พัทยา หรือหัวหินก็แล้วแต่ให้ใช้ฝีมืออย่างเต็มที่ทำให้สินค้าไม่ต้องให้ขึ้นราคาเพียงให้คงที่เท่านั้น ประชาชนก็พอใจแล้ว และถ้าท่านแก้ไขไม่ได้หรือตอบไม่ให้เป็นทีพอใจของกระผม ไม่ช้าไม่นานนี้กระผมจะยื่นญัตติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ขอขอบคุณครับ

นายบุญเกิด พิมพัวร์เมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายบุญเกิด พิมพัวร์เมธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคพลังใหม่ ขอยื่นญัตติตั้งวัน เรื่อง เครื่องอุปโภคบริโภคราคาแพง ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ ประชาชน ด้วยขณะนี้ภาวะการครองชีพของประชาชนโดยทั่วไปมีความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัส เพราะเครื่องอุปโภคบริโภคทุกชนิดราคาแพงมาก ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ภาวะการครองชีพ และการดำเนินการชีวิตประจำวันของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง หากปล่อยให้เหตุการณ์ดำรงอยู่จะก่อให้เกิดความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจของชาติเป็นส่วนรวม ฉะนั้นกระผมจึงขอเสนอญัตติตั้งวันเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้หาทางขจัดปัดเป่าความเดือดร้อนนี้แก่ประชาชน ญัตติของกระผมนี้ได้มีผู้ลงชื่อร่วมคือคุณเปรม มาลากุล ณ อยุธยา สมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดอุดรธานีอีกคนหนึ่งครับ ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่กระผมจะพูดอะไรต่อไป กระผมขอต่อว่าการมีใจคับแคบของรัฐบาลนี้สักนิดครับ

กระทบได้เสนอญัตติด่วนให้มีการถ่ายทอดเสียงเพื่อให้ประชาชนทั่วประเทศได้รับฟังและ
 รัฐบาลก็จะได้อธิบายชี้แจงรายละเอียดต่าง ๆ ความเป็นจริงในภาวะเศรษฐกิจที่แท้จริง
 ซึ่งนอกจากพวกกรรมและสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้จะได้ฟังกันทั่วแล้ว ประชาชนที่
 ทำนาทำไร่เขาก็จะมีโอกาสได้ฟังด้วยท่านก็มีใจคับแคบไม่ยอมถ่ายทอด ทำให้กรรม
 สงสัยเหลือเกินว่า พรรคการเมืองพรรคใหญ่ ๆ ๒-๓ พรรคที่ร่วมกับรัฐบาลนั้น เมื่อก่อน
 ท่านเป็นฝ่ายค้านท่านก็ตำหนิรัฐบาลก่อนว่าปิดหูปิดตาประชาชน คุรุขมขอเอาคำดำของท่าน
 ย้อนไปถามท่านอีกทีว่า แล้วทำไมเดี๋ยวนี้ท่านจึงปิดหูปิดตาประชาชนอีกเล่าเมื่อมี โอกาส
 เปิดหูเปิดตาเขา ทำไมใจของท่านจึงได้คับแคบนักหนา เปิดเพียงถ่ายทอดให้เขาฟังก็จะ
 เป็นผลประโยชน์กับท่าน นี่แหละครับท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติด้วย
 ท่านคงจำได้ว่าในสมัยรัฐบาลเกรียงศักดิ์ ประชาชนโอดโอยเพราะถูกใบ้ด้วยราคาของ
 น้ำมันขึ้นอย่างแสนสาหัส ประชาชนต่างก็เรียกร้องหาผู้ที่มีความรู้ความสามารถในทางด้าน
 เศรษฐกิจ เพื่อจะให้มาแก้ไขปัญหาภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้น ก็บังเอิญในทีมเศรษฐกิจ
 ของพรรคกิจสังคม ขอประทานโทษที่จะต้องเอ่ยนามพรรคนั้น อันประกอบด้วยพ่อค้า
 นายธนาคารที่ยิ่งใหญ่ ท่านอภิมหาเศรษฐี และมีเกียรติที่สุดในประเทศอาสาเข้ามา
 ประชาชนต่างชื่นชมยินดี เพราะเขาเชื่อมั่นว่าทีมเศรษฐกิจชุดนี้จะไม่มีการกอบโกยโกงกิน
 บ้านเมืองเป็นอันขาด เพราะท่านทั้งหลายเพียงพอแล้ว เขาพากันดีใจ แซ่ซ้อง สรรเสริญ
 จนกระทั่งถึงวันนี้ภาวะเศรษฐกิจของไทยในขณะนั้น ถ้าเปรียบเสมือนก็คนไข้หนักถึงกับ
 ล้มหมอนนอนเสื่อกำลังรอวันตายแหล่ล้มตายแหล่อยู่แล้ว เมื่อได้ข่าวทีมเศรษฐกิจของ
 พรรคกิจสังคมเข้ามาดีใจ เพราะคิดว่าทีมเศรษฐกิจชุดนี้จะเป็นหมอวิเศษ จะเยียวยา
 เศรษฐกิจของชาติในขณะนั้นให้กลับฟื้นขึ้นทรงตัวยืนขึ้นมาอย่างผด อย่างสง่างามขึ้น
 มาได้ เขาก็คอยมาเป็นเวลาจนถึง ๓ เดือนเข้านี้แล้วละครับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้ง
 ๒ ท่านก็ได้บรรยาย พูดถึงรายละเอียดตัวเลขต่าง ๆ ให้เห็นว่าอัตราสินค้าต่าง ๆ ระหว่าง
 ทีมของเกรียงศักดิ์กับทีมของรัฐบาลปัจจุบันนี้เป็นอย่างไร ท่านพูดแต่ราคาของสินค้า
 ใหญ่ ๆ โต ๆ กระทบเป็นผู้แทนคนยากคนจนชอบกินน้ำพริกปลาบูบ้าง กินปูเค็มบ้าง
 กระทบขอยกตัวอย่างปูเค็มก็แล้วกันครับ ตัวเล็ก ๆ นี่แหละ ปูเค็มที่ตลาดในสมัยเกรียงศักดิ์

ตัวละ ๕๐ สตางค์ พอมาถึงสมัยนี้ราคาปุ๋ยเคมีตัวละ ๑ บาท ๕๐ สตางค์ ถึง ๒ บาท แม่งดา
นะครับ แม่งดاناไม่ใช่แมา่งดาทะเล แมา่งดานานี้ตัวผู้สมัยเกียริงค์ดี ตัวละ ๒ บาท เดี่ยว
นี้ตัวละ ๕ บาท ท่านที่เคยชอบกินน้ำพริกแมา่งดาก็คงจะทราบ แล้วอะไรกันครับ เพียง
เวลาไม่กี่เดือน เอาเพียงแค่ครบรอบปี เพราะแมา่งดาใช้ตอนช่วงหน้าฝนนี้แหละครับ
ทำไมราคาแมา่งดาขึ้นมากมาอย่างนั้น นี่ขนาดแมา่งดานะครับ ส่วนอย่างอื่นรายละเอียด
ท่านผู้มีเกียรติก็พูดไปมากมายเหลือเกิน เอาแต่ของใหญ่ ๆ กระทบจะเปรียบเทียบให้เห็น
ว่าของเล็ก ๆ ต้นหอมสดราคาตลาดขณะนี้ก็โลกรัมละ ๒๐ บาท สมัยรัฐบาลเกียริงค์ดี
ตลาดปากคลองตลาดก็โลกรัมละ ๗-๘ บาท แต่ท่านประธานที่เคารพ ถึงแม้ว่าราคา
เครื่องอุปโภคบริโภคทุกชนิดราคาสูงขึ้น ท่านอย่าเพิ่งดีใจว่าพวกชาวนา ชาวไร่เขาจะ
ได้ประโยชน์จากการขึ้นราคาเหล่านั้น พืชผักต่าง ๆ ที่ขึ้นราคา เช่น พริกขี้หนู ซึ่ง
ขณะนี้ราคาถึงก็โลกรัมละ ๔๐ บาท ราคาสมัยเกียริงค์ดีก็เพียงก็โลกรัมละ ๒๐ บาท ถึง
๒๕ บาท ชาวนา ชาวไร่ที่ปลูกพริกเขาขายได้ไม่ถึงหροกครับ ต้นหอมที่กระทบเรียน
ให้ทราบว่ราคาถึง ๒๐ บาท ขณะนี้เขาขายที่สวนในราคาเพียงก็โลกรัมละ ๕ บาทเท่านั้น
ช่วง ๕ บาท ถึง ๒๐ บาทนั้น เงินหายไปไหนหมด ขึ้นอยู่กับระบบผูกขาดของพ่อค้า
คนกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นตลาดกรุงเทพฯ คือ ปากคลองตลาดเป็นมาเพียผัก
ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอยู่ในกรุงเทพฯ กระทบก็ว่ารัฐบาลคงทราบ แต่ท่านจะหาทางแก้ไขบรรเทา
ความเดือดร้อนได้หรือไม่ นั่นเป็นอีกประการหนึ่ง

ท่านประธานที่เคารพ กระทบอยากจะกราบเรียนสักนิดหนึ่งว่า เมื่อสินค้าต่าง ๆ
ได้ขึ้นราคาไปแพงมากอย่างนี้ ประชาชนก็เดือดร้อน ทั้งเครื่องดื่ม เครื่องดูด เครื่องดื่ม
เมื่อสักครู่นี้สมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดอุทัยธานีก็ได้แจกแจง คือ ทั้งเบียร์และเหล้า
กระทบจะไม่พูดถึง ส่วนเครื่องดูด คือ บุหรี่ อาจจะรวมไปถึงกัญชาด้วย เฉพาะสำหรับ
คนที่ชอบสูบก็คงจะเดือดร้อนหนักยิ่งขึ้น นอกจากนี้ปัจจัยที่จำเป็นในการดำรงชีวิตประจำ
วันคือเครื่องกิน เครื่องใช้ราคาแพงเป็นอย่างยิ่ง เมื่อราคาสินค้าแพงอย่างนั้นประชาชน
เขาเดือดร้อน เขาก็ไม่รู้จะไปร้องแรกแหกกระเชอเอากับใคร เขาก็มาบอกกล่าวให้ผู้แทน
ราษฎรได้ทราบ กระทบในฐานะตัวแทนราษฎรเมื่อได้ทราบความเดือดร้อนของประชาชน

พวกกระผมและท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนในสภาแห่งนี้ ย่อมตระหนักในหัวใจอยู่เสมอว่าทุกข์ของประชาชนคือทุกข์ของผู้แทนราษฎร ความเดือดร้อนของประชาชนก็คือความเดือดร้อนของผู้แทนราษฎร

จริงอยู่ที่ม็เศรษฐกิจของคณะรัฐมนตรีชุดนี้ท่านคงจะไม่เดือดร้อนเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจขึ้นครั้งนี้มากเท่าใดนัก ต่อให้พริกขี้หนูเม็ดละ ๕ บาท ท่านก็คงจะไม่เดือดร้อน เพราะท่านมีเงินที่จะซื้อกินได้ แต่ประชาชนเดี๋ยวนี้เขากินเผ็ดก็กินไม่ได้ เพราะคนไทยชอบเผ็ด ๆ รสจัด ๆ เดี่ยวนี้ต้องลดลงไป เพราะของแพง คือพริกก็ราคาแพง มะนาวก็แพง แยมดาก็แพง ปูเค็มก็ดันขึ้นราคาอีกด้วย

อย่างที่กระผมกราบเรียนให้ท่านทราบแล้วนั้น เมื่อเป็นอย่างนี้ความเดือดร้อนจึงเกิดขึ้นทุกหย่อมหญ้า เมื่อความเดือดร้อนเกิดขึ้น ชาวนา ชาวไร่ กรรมกร คนยากคนจนเขาหาเงินไม่พอใช้ คือหาเงินมาได้เท่าไรก็ไม่เพียงพอที่จะซื้อสินค้ามาอุปโภคมาบริโภคได้ เพียงมีชีวิตอยู่อย่างคนธรรมดา ๆ เขาก็ไม่สามารรถจะทำได้ จึงเกิดความเดือดร้อน ท่านประธาน กระผมเชื่อฝีมือท่านรัฐมนตรีคณะที่มเศรษฐกิจชุดนี้ว่าท่านจะสามารถลดราคาน้ำมันลงได้ แต่ท่านกลับทำให้สินค้าชนิดอื่น ๆ ซึ่งมากมายกว่าราคาน้ำมันนั้นแพงขึ้นแล้วขาดตลาดด้วย สิ่งใดที่ขาด สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายท่านก็ได้ชี้แล้วได้กราบเรียนให้ท่านทราบแล้วว่า น้ำตาลก็ขาดขึ้นราคาไป ๒-๓ เท่าตัว ปูนก็ขาดขึ้นราคาไปอีก ๒-๓ เท่าตัว ทำได้อย่างเดียวครับก็คือน้ำมันไม่ขาดและลดลงเพียง ๒-๓ ชนิดเท่านั้น นอกนั้นก็ยั้งราคาคงที่ ท่านประธาน ความขึ้นชมที่เขามีและที่เขาคิดหวังซึ่งทางรัฐบาลชุดนี้กำลังจะออกสินค้าอย่างใหม่ขึ้นมาให้ชื่อว่าสินไทย อย่างที่ท่านผู้มีเกียรติขอประทานโทษต้องเอยนาม คือคุณพิภพ อะสีติรัตน์ ได้ชี้แจงไปเมื่อสักครู่นี้ กระผมก็สงสัยเหมือนกันว่าท่านเอาสินค้าชนิดนี้ขึ้นมาเพื่อหลอกหรือมาเพื่อล่อให้คนดีใจเท่านั้น เพราะท่านผลิตขึ้นมาเพียง ๓๐ เพอร์เซ็นต์ของจำนวนสินค้าอยู่ในท้องตลาด อีก ๗๐ เพอร์เซ็นต์ท่านปล่อยให้ลอยตัวขึ้นมา กระผมจำได้สมัยก่อนไม่ว่าผงซักฟอก สบู่ ช็อคโกแลต ๑ เขายังมีกำไร อันนี้ผลิตขึ้นมาเพียง ๓๐ เพอร์เซ็นต์ ท่านก็ยอมทราบอยู่ในหัวใจของท่านดีว่า คนไทยนั้นคนยากคนจน ชาวนา ชาวไร่ กรรมกรมีจำนวนถึง ๘๐ เพอร์เซ็นต์ของประเทศ แต่ท่านผลิตสินค้าพวกนี้ออกมาเพียง ๓๐ เพอร์เซ็นต์จะพอใช้พอ

กินอะไร ที่เหลือก็จำเป็นจะต้องซื้อสินค้าราคาแพงขึ้นซึ่งท่านปล่อยให้ลอยตัว ที่บริษัทผูกขาดผลิตขึ้นมานั้นละครับ เมื่อเป็นเช่นนั้นความเดือดร้อนก็ยังตกอยู่กับผู้ซื้ออยู่วันยังค่ำ ท่านประธาน การที่รัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรีที่มึนเศรษฐกิจชุดนี้แก้ไขโดยวิธีการอย่างทีกระผมกราบเรียนมานี้ กระผมเห็นว่าไม่มีความจริงใจต่อการแก้ปัญหาของแพงนัก และกระผมก็คิดอยู่เสมอว่า ท่านอาจจะดูหมิ่นภูมิปัญญาของประชาชนทั้งประเทศหรือไม่ กระผมคิดเองว่าก็ลองคิดดูซิในเมื่อของ ๑๐๐ สิ่งเอาเป็นของถูกแค่ ๓๐ ส่วน ของแพงเสีย ๗๐ ส่วน ขายแค่ของแพงแล้วของถูกแจกฟรีก็ยังไหวครับ ไม่จำเป็นต้องขายหรือแจกฟรี ๓๐ กล่อง ขายของแพง ๗๐ กล่อง ก็กำไรเหลือกินเหลือใช้แล้ว นี่ละครับ กระผมจึงถือว่าเป็นการดูหมิ่นภูมิปัญญาของประชาชน แล้วกระผมก็ไม่ได้จบเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิตมาจากมหาวิทยาลัยแห่งใดหรอก หัวสมองก็ขี้เลื่อย ผู้แทนที่บ้านนอก ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานได้คิดด้วยความสงสัยและด้วยความแคลงใจ ไม่ใช่เฉพาะกระผม นะครับ ประชาชนทั่ว ๆ ไปด้วยว่าท่านได้มีความจริงใจต่อการแก้ปัญหานี้หรือไม่ เพราะว่าความเดือดร้อนเกิดขึ้นทุกหนทุกแห่ง ชั้นเดิมศรัทธาประสาที่ที่มีต่อคณะเศรษฐกิจทีมนี้ที่คิดว่าเป็นหมอวิเศษอย่างทีกระผมกราบเรียนมาเบื้องต้นนั้นแล้ว คิดว่าจะเป็นหมอวิเศษรักษารักษาอาการไข้ทางเศรษฐกิจของชาติบ้านเมืองให้พ้นจากสภาพที่ทรนทรายให้ลุกขึ้นมายืนได้นั้น บัดนี้กระผมได้พบแล้วและกระผมได้ซึ้งในหัวใจแล้ว ประชาชนคนไทยทั้งหลายก็คงจะซึ้งและมั่นใจเช่นเดียวกับกระผม เพราะเวลาผ่านไปตั้ง ๓ เดือนแล้ว และเหลืออีก ๓ เดือนเท่านั้นที่ท่านได้เคยมาลั่นวาจาไว้ในที่นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจบอกว่า ขอเวลาเพียง ๖ เดือน ท่านจะแก้ไขภาวะเศรษฐกิจของชาติ ซึ่งกำลังทรุดโทรมในขณะนั้นให้ดีขึ้นมาเป็นลำดับ ๆ ๓ เดือนที่ผ่านมา เวลาที่ผ่านไปทั้งหมด ๓ เดือนนั้น กระผมเห็นแต่อาการทรุด แล้วก็ไม่ค่อยจะดี ทรุดลงเรื่อย ๆ เมื่อเป็นเช่นนั้นภาพที่ประชาชนได้คิดว่าท่านจะเป็น หมอวิเศษ นั้นกำลังลางเลือนครับ กลับกลายเป็นเห็นว่าคณะที่มึนเศรษฐกิจของท่านนั้นเป็นกระสือหรือไม่ก็คงเป็นหมอผีที่คอยเลี้ยงไข้ทางเศรษฐกิจของชาติอยู่ตลอดเวลา กันเอาไว้เพียงเพื่อไม่ให้ตายเท่านั้น แล้วคณะหมอผีก็จะได้มี โอกาสสุบเลือดสุบนื้อประชาชนให้หนักหน่วงและยาวนานยิ่งขึ้น

กระผมเห็นเป็นอย่างนี้จริง ๆ ถ้าหากว่าท่านมีอะไรจะแก้ไข
ขอขอบพระคุณครับ

แก้ตัวก็ขอเชิญแถลงมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณไพฑูรย์ โหตระไวศยะ

นายไพฑูรย์ โหตระไวศยะ (อุปราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายไพฑูรย์ โหตระไวศยะ ส.ส. จากอุปราชธานี พรรคเสรีธรรม ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ขอเสนอญัตติด่วน เรื่อง สิ้นค้าอุปโภคบริโภคราคามแพง

เนื่องด้วยในขณะนี้ปรากฏว่าสินค้าต่าง ๆ ทั่วประเทศไม่ว่าเครื่องอุปโภคบริโภค
ได้มีราคาสูงขึ้นมากอย่างผิดปกติไม่เคยมีมาแต่ก่อน เช่น ผัก ถั่วฝักยาว ๔ ผักบาท เนื้อ
สัตว์ต่าง ๆ น้ำตาลและตลอดทั้งวัสดุก่อสร้างต่าง ๆ เช่น ปูนซีเมนต์ นอกจากราคาจะ
แพงขึ้นมากกว่าราคาควบคุมแล้วยังขาดแคลน เช่น น้ำตาล ปูนซีเมนต์ โดยเฉพาะปูน
ซีเมนต์ซึ่งเป็นวัสดุก่อสร้างสำคัญชนิดหนึ่ง ในขณะนี้ได้สร้างปัญหามาก นอกจากราคา
แพงแล้วยังหาซื้อลำบาก เช่น ที่จังหวัดอุบลราชธานีถูงละ ๗๕ บาท ถึง ๘๐ บาท
ทำให้การก่อสร้างต่าง ๆ ต้องหยุดชะงัก และเสียหาย ในปัจจุบันนี้สินค้าต่าง ๆ ได้ถูกพ่อ
ค้ากักตุนและขึ้นราคาเอาเองตามใจชอบ โดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชน
ส่วนใหญ่ เมื่อราษฎรส่วนใหญ่ของประเทศซึ่งยากจนอยู่แล้วได้รับความเดือดร้อนในด้าน
สินค้าราคาแพงขึ้นผิดปกติแล้ว ย่อมจะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ
หรือความมั่นคงของประเทศชาติ โจรผู้ร้าย หากรัฐบาลไม่รีบแก้ไขปัญหาค่าความเดือดร้อน
ต่าง ๆ ของประชาชนดังกล่าวแล้ว การบริหารของรัฐบาลย่อมจะไม่ราบรื่น ไม่นำความ
ผาสุกและความเจริญมาสู่ประเทศชาติบ้านเมือง ไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่
แถลงไว้ต่อสภา

ท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องที่กระผมและพวกลูกสมาชิกพรรคเสรีธรรม ได้
เสนอญัตติด่วนในเรื่องสินค้าอุปโภคบริโภคราคามแพงนี้ กระผมจะไม่กล่าวในเรื่องรายละเอียด
หลาย ๆ อย่าง เพราะว่าได้มีท่านสมาชิกหลายท่านได้ยื่นญัตติด่วนในเรื่องนี้ใน
ทำนองเดียวกันนี้หลายท่าน แล้วก็ได้อภิปรายไปแล้วในสภา กระผมใคร่จะกราบเรียน
ว่า ทุกวันนี้สินค้าต่าง ๆ ในด้านความจำเป็นและไม่จำเป็นของประชาชนนั้น กระผมจะ

กล่าวในความจำเป็นของประชาชนในชนบท เกี่ยวกับเกษตรกรซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ในขณะนี้ได้รับความไม่เป็นธรรมหลาย ๆ อย่าง กระผมจะกล่าว เช่น เกี่ยวกับปัญหาในเรื่องปุ๋ย ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งเป็นสายเลือดสำคัญเส้นหนึ่งของอาชีพของเกษตรกร ซึ่งในขณะนี้ได้มีราคาพุ่งสูงขึ้น ซึ่งเราไม่คาดคิดว่าจะสูงขึ้นถึงขนาดนี้ ในราคาถุงละประมาณเกือบ ๓๐๐ บาทแล้วครับ หรือประมาณตันละ ๖,๐๐๐ บาท ท่านประธานที่เคารพ ขอให้ท่านประธานได้เทียบส่วนดูว่าผลผลิตของเกษตรกรซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศนั้นได้ขายสินค้าของเขามีความสมดุลกับราคาปุ๋ย ราคายาปราบศัตรูพืช และประเภทสินค้าต่าง ๆ ที่เขาจะต้องซื้อกลับคืนมาใช้ นั่น สมดุลย์กันหรือเปล่าในสมัยก่อนนี้ ข้าวเกียนละประมาณ ๑,๕๐๐ บาท ๑,๖๐๐ บาท ปุ๋ยตันละประมาณ ๑,๓๐๐ บาท ๑,๔๐๐ บาท เดียวนี้ข้าวประมาณเกียนละประมาณ ๓,๐๐๐ บาท แต่ปุ๋ยขึ้นไปตั้งเท่าไรแล้วครับ ยาปราบศัตรูพืชเท่าไร นี่แหละครับเป็นความไม่เป็นธรรมในด้านซึ่งกระผมใคร่จะกราบเรียนว่าพวกพ่อค้าคนกลางนั้นไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชนส่วนใหญ่ มีความคำนึงอยู่อย่างเดียวว่าทำอย่างไรตนและพรรคพวกซึ่งเป็นคนกลุ่มน้อยในประเทศไทยนั้นจะกอบโกยผลประโยชน์ต่าง ๆ หรือความร่ำรวยความสุขสบายเข้าสู่ตนเองและครอบครัวโดยไม่คำนึงถึงคนส่วนใหญ่ ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความมั่นใจในครั้งแรกที่รัฐบาลชุดนี้ได้เข้ามาบริหารงาน กระผมได้รับทราบเกียรติคุณของคณะรัฐมนตรีของรัฐบาลชุดนี้ ซึ่งเขาเรียกว่าชุดเศรษฐกิจ กระผมก็ได้ทราบเกียรติคุณว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ถ้าจัดก็อยู่ในชั้นอันดับไม่ใช่ว่าชั้นเกรด เอ ชั้นซูเปอร์เลยครับของประเทศไทย กระผมก็มีความหวังและมีความนึกคิด กระผมได้กลับไปในชนบท ในหมู่บ้านในจังหวัดของกระผม ได้ป่าวร้องให้ประชาชนเขาได้รับทราบว่า เอ้อ ต่อไปนี้เราได้ทีมเศรษฐกิจที่มีความรู้ชั้นหนึ่งของประเทศเราเข้ามาแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจต่าง ๆ ราคาของต่าง ๆ จะได้ถูก พวกเราก็จะได้รับความเป็นธรรมในราคา จะมีความอยู่ดีกินดี ทีมเศรษฐกิจชั้นยอดซึ่งต่างคนก็เฝ้ารอคอยและคิดว่าปัญหาเรื่องความเดือดร้อนต่าง ๆ ในเรื่องสินค้าเหล่านี้อย่างน้อยก็จะไม่สูงขึ้น คงจะยืนพื้นอยู่ในระดับ เพราะว่าอะไรครับ เพราะว่าปัญหาน้ำมันท่านก็สามารถที่จะไม่ขึ้นราคาและลดราคาลงได้ ซึ่งในเรื่องนี้กระผมก็ยอม

รับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ฝ่ายควบคุมกิจการน้ำมันซึ่งสามารถทำให้น้ำมัน
 ราคาตกลงและไม่ขาดแคลนในตลาด นี่ก็เป็นตัวอย่างในอันแรกที่ประชาชนเริ่มศรัทธา
 ในทีมงานเศรษฐกิจนี้ แต่อยู่ต่อมา ๆ พวกกระผมได้เฝ้าสังเกตดูการแก้ไขปัญหา
 เศรษฐกิจนั้นเป็นระยะประมาณ ๓ เดือนแล้ว ก็รู้สึกว่าราคาสินค้าต่าง ๆ นั้น มิได้ลด
 ลงมา เช่นที่ท่านแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำมัน หลายสิ่งหลายอย่างราคาแพงและขาดตลาด
 นอกจากราคาแพงและขาดตลาดแล้ว รู้สึกว่าในเรื่องคุณภาพนั้นท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงพาณิชย์ไม่สนใจหรือไม่เอาใจใส่ อย่างที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไป
 แล้ว เช่นน้ำตาลต่างจังหวัด ท่านประธาน น้ำตาลสีรำซึ่งเป็นน้ำตาลชั้นเลวขาด
 คุณภาพ ท่านอาจจะไม่ทราบถึงชาวต่างจังหวัดนั้นจะเป็นคนบ้านนอกหรือคนบ้านนอกจะ
 อยู่ในชนบท เขาก็เป็นคนเหมือนกัน มีชีวิตจิตใจที่ต้องการจะบริโภคอาหารที่ดีที่มี
 ประโยชน์ มิใช่ว่าคนบ้านนอกอะไรก็ตามได้ สิ่งที่ไม่มีความหมายก็ท่านได้ ไม่ใช่อย่างนั้น
 ครับ มีชีวิตจิตใจเหมือนกัน แต่รู้สึกว่าทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นั้นนอก
 จากจะไม่สนใจในเรื่องการควบคุมโดยจริงจังแล้ว แม้แต่คุณภาพก็ไม่ยอมที่จะเข้มงวดกวด
 ขันให้มีคุณภาพ สินค้าเหล่านั้นถึงแม้แพงก็ขอให้มีความหมายบ้าง พอเหมาะสมกับราคา
 นี้ไม่ใช่อย่างนั้นครับ เราต้องคิดถึงคุณค่าของราคาของสินค้าว่ามีความหมายอย่างไรบ้าง
 นี่ครับ และก็มีอีกหลายสิ่งหลายอย่าง กระผมใคร่จะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปทางท่าน
 รัฐมนตรีผู้มีหน้าที่ควบคุมในเรื่องสินค้าเหล่านี้ใคร่จะกราบเรียนว่า ให้ท่านช่วยพูดจากับ
 พวกพ่อค้าคนกลางที่กักตุนและก่อกอบโกยผลประโยชน์โดยไม่คำนึงถึงคนส่วนใหญ่เห็นว่า
 เขาจะอยู่ในประเทศไทยหรือเปล่า หรือเขาจะไปตายประเทศอื่น ขอให้ท่านช่วยถามเขา
 หน่อยครับ ถ้าเขามีความหวังที่จะอยู่ในประเทศไทย ตายในประเทศไทย เขาจะต้องคิด
 ถึงประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทย จึงจะอยู่กันได้ เขามีคนเดียวเขาอยู่ไม่ได้ ต้อง
 ประชาชนมีส่วนที่จะอยู่ด้วยกันได้ ถึงจะอยู่กันได้ครับ ฉะนั้นกระผมก็ไม่อยากให้เวลา
 ของสภานี้ได้เสียมากเกินไป กระผมก็มีความห่วงใยในเรื่องปัญหาเหล่านี้ เพราะว่าในขณะนี้
 ได้มีความเดือดร้อนไปทุกหย่อมหญ้า บางท่านอาจจะมีความเข้าใจผิดคิดว่าปัญหาเรื่องพวก
 พืชผักราคาแพงนั้น จริงอยู่ครับ แพง ราคาแพงมาก แต่ด้วยความไม่เป็นธรรม กระผม

ใครจะกราบเรียนท่านประธานว่า เกษตรกรผู้ปลูกนั้นได้ราคาไม่แพง ไม่สมดุลง่าย อย่าง
พริก เราขายกิโลกรัมละ ๑๗ บาท ๑๘ บาท แต่เขามาขายตั้ง ๗๐ บาท ๘๐ บาท อยู่ใน
ลักษณะนี้ อยู่ที่ไม่เป็นธรรมของพ่อค้าคนกลาง เป็นคนกลุ่มน้อยซึ่งมีอิทธิพล และ
ปัญหาใหญ่คือมีเงิน ซึ่งเขาสามารถที่จะหมุนได้มาจากทางธนาคาร ไปผูกมัดหรือไป
ควบคุมบีบให้พวกเกษตรกรหรือคนส่วนใหญ่ของประเทศ ชาวไร่ ชาวนา ได้ขายให้เขา
ราคาถูก อย่างที่กระผมกราบเรียน ถ้าเกษตรกรได้มีโอกาสมาขายผักขายหญ้าในราคาใน
กรุงเทพ ฯ ทุกวันนี้ ฐานะของเกษตรกรจะไม่ใช่อย่างทุกวันนี้ จะดีกว่านี้ นี่เป็นการ
แสดงให้เห็นว่าพ่อค้าคนกลางหรือคนกลุ่มน้อย กลุ่มหนึ่งนั้นบีบและกดราคาของชาวไร่
ชาวนา และก็สร้างปัญหาขึ้นราคาตามใจชอบของตนเอง ฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ
กระผมใคร่ขอกล่าวฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่า อย่างไร ๆ ก็อย่าให้เสียเหลี่ยม
สู้พ่อค้าไม่ได้ อย่าให้เสียเหลี่ยมเสียกิตติศัพท์หรือความสามารถของท่านรัฐมนตรีที่ม
เศรษฐกิจซึ่งระบือลือลั่นไปทั่วทุกเขตแคว้นแดนประเทศไทย กระผมขอฝากด้วย ขอขอบ
คุณครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ ผมขอขอบพระคุณท่านสมาชิกที่ได้ยื่นญัตติ เรื่องเกี่ยวกับของแพง
เพื่อเปิดโอกาสให้ผมได้ชี้แจงถึงเรื่องราวที่รัฐบาลนี้ได้ดำเนินการไปเพื่อแก้ปัญหาหนี้ ผม
ขอบคุณท่านก็เพราะว่าหน้าที่ของผมที่จะต้องแก้ปัญหาของบ้านเมืองเกี่ยวกับการที่ราษฎร
หรือประชาชนทั่วไปกำลังได้รับความทุกข์อยู่คือ ค่าครองชีพสูง หน้าที่ของผมคือหน้าที่
ที่จะต้องหาทางแก้ไขให้สำเร็จ และขณะเดียวกัน ท่านในฐานะที่เป็นผู้แทนของปวงชน
ท่านมีหน้าที่ที่จะต้องกำกับการทำงานของรัฐบาล ก็เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่ท่านจะต้องซักไซ้
ไล่เลียงถึงงานที่รัฐบาลทำอยู่ว่าทำไปแล้วอย่างไร เหตุใดผลจึงยังไม่เกิดขึ้น การร่วมมือกัน
ทำหน้าที่ของแต่ละฝ่ายอย่างที่เราทำกันในวันนี้ ผมถือว่าเป็นสิ่งที่ต้องยอมรับว่าเป็นงาน
ที่ถูกต้อง งานที่ไม่ควรจะมีใครมากล่าวกันว่าผมกำลังจะถูกสับ ผมกำลังจะถูกขึ้นเขียงเพื่อ
จะนำมาซึ่งความดำเนินติดขัดนานาประการทำให้ผมเสียชื่อ อย่างที่เพื่อนฝูงได้ให้คำ
ตักเตือนเอาไว้ เรื่องที่ถูกต้องที่เราจะต้องทำกันในวันนี้เห็นจะต้องเป็นเรื่องว่า สิ่งที่รัฐบาล

กำลังดำเนินการหรือวิธีการที่รัฐบาลกำลังดำเนินการในการแก้ไขปัญหาเป็นวิธีการที่ถูก
ต้องหรือไม่ แล้วผลที่จะดำเนินการตามวิธีการที่ทางรัฐบาลกำลังปฏิบัติอยู่นั้น จะเป็นไป
ในทางที่จะผ่อนเบาภาระหรือความเดือดร้อนของประชาชนได้หรือไม่

ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาที่ประเทศเรากำลังเผชิญอยู่ทางด้านเศรษฐกิจ
ขณะนี้ก็คือ ความยากจนของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ เพราะเหตุที่ว่ามีงานทำน้อย
มีรายได้ไม่พอที่จะจับจ่ายใช้สอยในการดำรงชีพ นี่แหละคือปัญหาใหญ่ แล้วปัญหานี้
ก็เป็นปัญหาที่ทำให้ประเทศเราจน และปัญหาที่ประเทศจนก็ทำให้เราไม่สามารถที่จะมีเงิน-
ทองที่จะใช้ทำนุบำรุงบ้านเมืองของเราให้เต็มที่ ให้ก้าวหน้า ในขณะที่เดียวกันเราก็มีภาระ
ที่จะป้องกันประเทศมากขึ้น มีเหตุการณ์ที่ทำให้เราจำเป็นจะต้องใช้จ่ายเงินเพื่อป้องกัน
สถาบันต่างๆ และเอกราชของประเทศ ขณะที่รายได้ไม่พอใช้ไม่พอดำรงชีพนี้ราคาของ
ก็ขึ้นไปเรื่อย ๆ ด้วย ราคาของที่ขึ้นพุ่งไปอย่างรวดเร็ว มีลักษณะซึ่งรุนแรงตั้งแต่ปี ๒๕๒๒
ในระหว่างเดือนกรกฎาคมและพุ่งขึ้นไปอีกครั้งหนึ่งตอนเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ เหตุที่ค่า
ครองชีพหรือสินค้าต่าง ๆ พุ่งขึ้นไปใน ๒ ช่วงนี้อย่างรุนแรงนั้น ก็มาจากตัวกลางสำคัญ
ซึ่งเราไม่มีทางที่จะป้องกันได้ นั่นก็คือการขึ้นราคาของน้ำมัน การปรับปรุงราคาของน้ำมัน
ตามราคาน้ำมันดิบเท่าที่รัฐบาลก่อนๆ ได้ทำไปแล้วเป็นผลทำให้ราคาสินค้าต่างๆ เพิ่มขึ้นไป
อย่างรวดเร็วแล้วก็สร้างความทุกข์เข็ญอย่างหนักให้กับประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ประชาชนในชนบทหรือประชาชนที่ขายแรงงานและมีรายได้ค่อนข้างจะต่ำ นี่เป็นเหตุ-
การณ์ที่เกี่ยวกับภาวะของค่าครองชีพ

ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่รัฐบาลนี้จะเข้ามาบริหารงานรับผิดชอบในการแก้ไข
ปัญหาของแผ่นดิน ค่าครองชีพได้ขึ้นไปแล้วอย่างรุนแรง รัฐบาลนี้รู้ว่าจะต้องเผชิญ
กับปัญหาสำคัญที่สุดคือค่าครองชีพของประชาชน ทำให้ประชาชนเดือดร้อนมากแล้วก็
ประชาชนเดือดร้อนมากนั้นก็เพราะว่ารายได้ไม่ได้เติบโตตามขึ้นไปได้ทัน การที่รายได้เติบโต
ตัวไม่ทันขณะที่ข้าวของต่างๆ แพงขึ้นไปเช่นนี้ รัฐบาลจะแก้อย่างไร รัฐบาลได้พิจารณาแล้ว
พิจารณาแล้วว่าสิ่งที่ตัวต้องมาเผชิญนั้นต้องแก้ได้ด้วยวิธีไหน จึงได้แถลงไว้เป็นนโยบาย
ซึ่งท่านประธานที่เคารพ ผมใคร่จะอ่านให้ฟังเพื่อได้ย้าอีกครั้งหนึ่งว่า สิ่งที่รัฐบาลทำนั้น

อย่างไร ในรายละเอียดที่ผมจะกล่าวต่อไป เราได้เขียนแก้ปัญหาค่าครองชีพไว้ว่า เนื่องจากระดับราคาได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมัน ขณะเดียวกันรายได้ของประชาชนส่วนใหญ่ปรับตัวไม่ทัน ประชาชนทั้งที่อยู่ในชนบทและในเมืองต่างๆ ก็ได้รับความเดือดร้อนด้วยกันทั้งสิ้น แต่ก็มีปัญหาหนักเบาแตกต่างกัน ดังนั้นการแก้ไขจึงดำเนินในลักษณะที่ผิดแปลกกันบ้าง จุดสำคัญก็อยู่ที่การชะลอการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้า แต่ต้องจัดการเพิ่มรายได้กับประชาชน โดยการสร้างงานให้มีทำให้มากที่สุด การชะลอการขึ้นราคาสินค้านั้นก็จะกระทำได้โดยไม่ปล่อยให้การขึ้นราคาของน้ำมันดิบซึ่งจะต้องมีอีกเป็นระยะๆ ในช่วงต่อไป มีผลทำให้ราคาน้ำมันในประเทศพุ่งขึ้นรวดเร็วอย่างที่เห็นมาแล้ว ทั้งนี้เพื่อยับยั้งมิให้เกิดการผลักราคาสินค้าและบริการต่างๆ ให้เพิ่มสูงขึ้นไปอย่างรวดเร็วอย่างที่เกิดขึ้นแล้วในช่วง ๒ ปีก่อน ในการนี้จะมุ่งมิให้เกิดผลกระทบกระเทือนประชาชนส่วนใหญ่เป็นสำคัญ และ ๒. จัดให้มีสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพจำหน่ายแก่ประชาชนทั่วไปอย่างสมบูรณ์และในราคาที่เหมาะสมกับภาวะแห่งรายได้ในแต่ละช่วง นี่คือข้อความโดยย่อซึ่งผมได้อ่านให้ฟังว่ารัฐบาลจะอย่างไรเกี่ยวกับการแก้ปัญหาค่าครองชีพของประชาชน รัฐบาลจะทำ ๒ ทาง ทางที่ ๑ ต้องหาทางเพิ่มรายได้ เพราะว่าการที่จะให้ราคาสินค้าที่พุ่งขึ้นไปแล้วอย่างมากมายกลับลงมานั้น ไม่ใช่สิ่งที่ทำได้ อย่างง่ายดายและรวดเร็ว หรือแม้แต่จะชะลอให้อยู่ในระดับที่คงที่ ตามเท่าที่ขึ้นไปแล้ว ก็เป็นสิ่งที่ยาก ไม่ใช่ทำได้ทันที ฉะนั้นการแก้ที่สำคัญจะต้องทำก่อนก็คือ การหาทางที่จะเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน ประชาชนส่วนที่ควรจะได้รับพิจารณาก่อนเพื่อนก็คือ ประชาชนในชนบท ซึ่งกระทำโดยการเพิ่มงานให้ได้มีรายได้ คนในเมืองก็ต้องกระทำ นั่นก็คือ การลดภาระภาษีให้

ท่านประธานที่เคารพ สาเหตุที่อาหารและเครื่องใช้แพงมีอยู่ ๓ สาเหตุด้วยกัน เหตุที่ ๑. แพงเพราะมีน้อยไม่พอกับความต้องการ ๒. แพงเพราะต้นทุนสูงขึ้น ๓. แพงเพราะระบบตลาดไม่ดี ทำให้ต้นทุนสูงขึ้นโดยไม่สมควร และคนที่ค้าขายก็มีโอกาสสร้างกำไรได้ในลักษณะซึ่งค่อนข้างจะขาดขอบเขต เพราะว่ามีลักษณะการกระทำที่ผูกขาด ๓ เหตุนี้คือตัวการที่ทำให้สินค้าต่างๆ เพิ่มขึ้น และตัวการที่สำคัญที่สุดดังที่ได้กล่าวมา

แล้วก็คือ ตัวเร่งของราคาน้ำมันซึ่งเป็นปัจจัยประกอบของต้นทุนทั้งหลาย ราคาน้ำมันที่เขยิบขึ้นไปนั้นก็เป็นตัวส่งที่ทำให้ต้นทุนสูงขึ้น แต่ไม่ร้ายเท่าที่น้ำมันไม่มีพอที่จะให้เขาใช้ ต้องซื้อราคาตลาดมืด นั่นแหละคือตัวดันเพิ่มเป็นทวีคูณที่ทำให้ราคาและค่าบริการทุกอย่างพุ่งขึ้นไปอย่างผิดปกติ รัฐบาลเห็นว่าจุดนี้เป็นจุดที่สำคัญที่สุดที่จะต้องแก้ไขให้เสร็จก่อนเพื่อนจึงได้ลงมือดำเนินการทันทีหลังจากที่เข้าไปบริหารงานเพียง ๔๘ ชั่วโมง เราได้เปลี่ยนราคา แล้วก็เริ่มให้ตลาดนี้มีน้ำมันบริบูรณ์ไม่ขาดแคลน มีการใช้กันได้ครบถ้วนตามความต้องการ นั่นเป็นงานที่เราทำก่อนเพื่อน และผลอันนั้นก็ทำให้สินค้าโดยทั่วไปที่ได้ขึ้นราคาไปแล้วชะลอตัวลงตามสมควร ไม่ได้พุ่งขึ้นไป อีกอย่างก็พึงจะพึงได้ตามหลักเกณฑ์ถ้าหากว่าปล่อยทิ้งไว้ การสกัดในลักษณะนี้มีผลในการชะลอสินค้าทั่วๆ ไปอย่างที่ท่านได้เอ่ยนมาแล้วหลายต่อหลายอย่างนั้น ต้องถือว่าเป็นราคาที่ขึ้นไปแล้ว มีอยู่บางประการเท่านั้นที่รัฐบาลยอมรับว่าแพงขึ้นไปอย่างผิดปกติ ซึ่งผมเห็นว่าที่สำคัญนั้นมีอยู่ ๓ ชนิดคือ ซีเมนต์ น้ำตาล และผักหลายชนิดที่เป็นอาหารที่รับประทานกันอยู่เป็นประจำทุกวัน ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สินค้าที่รัฐบาลยอมรับว่าการชะลอราคาไว้ไม่ได้ เพราะว่าขึ้นไปอีกมากเมื่อเข้ามาบริหารงานนั้นทั้ง ๓ อย่างนี้มีเหตุครบเหตุให้ขึ้นไปนั้นก็ไม่ใช่เหตุที่เราเป็นผู้กระทำครับ ผมขอเล่าให้ท่านฟังเล็กน้อยว่ามาอย่างไร อย่างซีเมนต์เราผลิตได้ไม่พอใช้เพราะว่าเราไม่ได้ขยายการผลิตมาเป็นระยะเวลานาน เพิ่งเริ่มต้นขยายกันกว่าจะเสร็จก็กราวๆ ปีหน้าขึ้นไป ฉะนั้นซีเมนต์จึงขาดไม่พอใช้แน่นอน เราขาดอยู่จำนวน ๑ ล้าน ๓ แสนตันต่อปีเป็นอย่างน้อย ถ้าเราใช้ซีเมนต์ในระดับปัจจุบัน แต่ถ้าใช้เพิ่มขึ้นไปอีกจะขาดมากกว่านี้อีก รัฐบาลชุดก่อนได้วางแผนไว้ว่าจะต้องนำซีเมนต์ที่ขาดนี้จากต่างประเทศเข้ามา และได้กำหนดแผนเอาไว้ว่าจะต้องนำเข้ามาแต่ละเดือนๆ เท่าไร มีเหตุพิสดารเกิดขึ้นในช่วงเดือนมกราคมปรากฏว่าซีเมนต์เต็ม ต้องไปเก็บในเรือลอยอยู่ในแม่น้ำ คนที่นำซีเมนต์เข้ามาตกใจไม่ยอมส่งซีเมนต์ต่อไปอีก ปล่อยให้ซีเมนต์ที่มีเหลืออยู่นั้นใช้ให้หมดเสียก่อน จึงงัดไม่ได้ส่งซีเมนต์ตามเวลาที่กำหนดไว้ในช่วงเดือนมีนาคมกับเดือนเมษายน พ่อค้าก็ตี ผู้ใช้ซีเมนต์ก็ตี รายใหญ่ๆ คือผู้รับเหมาก่อสร้างรู้ตัวว่าซีเมนต์กำลังจะขาด แล้วรู้ด้วยว่าบริษัทซีเมนต์ทั้งหลายกำลังต่อรองกับรัฐบาลว่าจะขอ

ขึ้นราคามีการเก็งกันว่ารัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลพวกพ่อค้าต้องให้ขึ้นราคาแน่นอน ทุกคนคิดว่า
 อย่างไรก็ตามต้องขึ้นราคา ฉะนั้นพ่อค้าก็เก็บซีเมนต์ไว้ก่อนยังไม่ขาย หวังที่จะมีการเปลี่ยนแปลง
 ราคา แล้วตัวจะได้กำไรมากขึ้น นี่เป็นเรื่องธรรมดา ผู้ที่ใช้ซีเมนต์มากคือผู้รับ
 เหมาก่อสร้างรืบทันซีเมนต์ รืบทันซีเมนต์ให้มากขึ้น เพราะกลัวจะขาดแคลนและราคา
 จะขึ้นไปอีก กลัวจะต้องขาดทุน ลักษณะตลาดเช่นนี้เป็นลักษณะการเก็งกำไร แน่แน่นอน
 ซีเมนต์จะไม่มีในตลาด หาซื้อไม่ได้ ในช่วงเวลาระหว่างเดือนมีนาคม เมษายน อย่าง
 แน่แน่นอนอย่างที่ท่านประสบมาแล้ว ที่ท่านต่อว่ามาทั้งหมดถูกต้อง ใครทำผิด ขณะที่เรา
 เข้ามารู้ว่าซีเมนต์ขาดแล้ว แล้วมีการต่อรองเช่นนี้ก็ต้องรีบจัดการประกาศให้รู้กันว่าไม่มี
 ทางจะยอมให้ขึ้นราคาอย่างแน่อน ภาวะตลาดเริ่มซบเซาลง พอรู้ว่าไม่มีทางจะขึ้น
 ขณะเดียวกันเราก็เร่งหาทางที่จะนำสินค้าซีเมนต์เข้า โดยเร่งไปที่ที่เราได้ทำสัญญาตกลงซื้อ
 ขายกันไว้ให้เอาซีเมนต์ที่ขาดส่งมาในช่วงเดือนมีนาคม เมษายนนี้เข้ามาให้หมด ความ
 โชคร้าย แหล่งซีเมนต์ที่จะต้องส่งเข้ามา คืออินโดนีเซียเกิดปิดประตูไม่ให้ออก พ่อค้ารู้
 อีก เรามีหน้าที่ที่จะต้องแก้ปัญหาให้กับประชาชนก็ต้องหาทางออกจนได้ วิ่งไปหาที่อื่นมา
 ด้วยเหตุนี้ละครับซีเมนต์จึงได้ทะลักเข้ามาเพิ่มขึ้นในช่วงของเดือนพฤษภาคม แล้วก็ม
 กระจายออกไปมากพอที่จะยับยั้งราคาซีเมนต์ไว้และความขาดแคลนเริ่มหายไป นี่คืองาน
 ที่เราได้ทำไปแล้วในด้านเกี่ยวกับซีเมนต์ ซีเมนต์จะต้องกลับเข้าสู่ภาวะปกติอย่างแน่อน
 เพราะว่าซีเมนต์ที่จะนำเข้ามานั้นจะเพิ่มขึ้นอีก ขณะเดียวกันเราได้แก้ปัญหาวิธีการเอารัด
 เอาเปรียบของผู้ค้าด้วยการไปขึ้นราคาค่าขนส่งจากท่านจากผู้ซื้อทั้งหลาย โดยการกำหนดว่า
 ค่าขนส่งจะเก็บเกินกว่า ๖๐ บาทต่อตันไม่ได้ แต่ก่อนนี้ไม่มีกำหนดไว้ อย่างออกคำสั่งว่า
 ผู้ค้าซีเมนต์ที่เป็นผู้ค้าส่งจะต้องมาจดทะเบียน เราจะกำหนดให้มีการควบคุมสต็อก ผู้ผลิต
 ซีเมนต์จะต้องแสดงรายการผลิตในแต่ละเดือนให้เราทราบ การจำหน่ายออกไปในแต่ละ
 ช่วงเราจะต้องรู้เราได้สร้างกลไกที่จะควบคุมถือบังเหียนได้ จึงเชื่อว่าสินค้าประเภทนี้จะอยู่
 ภายใต้การควบคุมของเราได้อย่างแน่อนในวันข้างหน้า และสินค้าประเภทนี้จะต้องอยู่ใน
 เกณฑ์ที่เราจะควบคุมให้ราคาเป็นธรรมต่อทั้งผู้ผลิตและผู้ซื้อ ฉะนั้นทางด้านซีเมนต์ ผม
 เรียนยืนยันได้ว่าจะไม่มีปัญหาเหมือนอย่างที่เป็นมาแล้ว และจะค่อย ๆ คลายตัวลงไป

จนกระทั่งถึงภาวะปกติ เมื่อซีเมนต์ที่ผลิตตามเครื่องที่ได้ขยายตัวไปนั้นได้เริ่มดำเนินการ
 ผมยังรับไม่ได้ว่าซีเมนต์นั้นจะอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าเป็นราคาควบคุมได้อีกนานจนถึง
 ปีหน้า เพราะว่าซีเมนต์จากภายนอกก็ขาด ถ้าหากว่าสิ่งที่เราจะเอาเข้ามาแก้ไขการ
 ขาดแคลนอย่างที่ผมกล่าวไว้ว่าสาเหตุสำคัญ คือว่าการขาดแคลนนั่นเป็นต้นเหตุทำให้
 ราคาสูงเราแก้การขาดแคลนไม่ได้ เพราะว่าเราเอาเข้ามาไม่ได้ ที่อื่นเขาก็ขาดไม่มีทาง
 จะไปเอาก็ต้องรอการผลิตในประเทศเท่านั้น ไม่ว่ามนุษย์หน้าไหนก็ต้องทำเช่นนั้น ผม
 คิดว่านี่คือวิธีการแก้เท่าที่รัฐบาลนี้ ได้ดำเนินการไปแล้ว และเชื่อมั่นว่าการกระทำนี้จะ
 ได้ผลอย่างที่กำหนดเป็นเป้าหมายไว้

สำหรับสินค้าประเภทที่ ๒ ซึ่งถือว่ารัฐบาลไม่สามารถจะชะลอราคาไว้ได้จำเป็น
 จะต้องปล่อยให้สูงขึ้นไป เพราะว่าไม่สามารถที่จะกดในระยะแรก เพราะเหตุใดครับ ท่าน
 ประธานที่เคารพ รัฐบาลก่อนนี้ได้กำหนดวิธีการผลิตน้ำตาลไว้ว่าเพื่อการบริโภคภายใน
 ให้ผลิตน้ำตาลจำนวน ๕๕๐,๐๐๐ ตันเพื่อจะใช้ในประเทศ นอกนั้นก็จะได้ผลิตไว้สำหรับ
 ส่งไปต่างประเทศ แต่เมื่อกำหนดให้เขาผลิต ๕๕๐,๐๐๐ ตันเพื่อใช้ในประเทศนั้น ไม่ได้
 กำหนดว่าผลิตแล้วให้เก็บไว้อย่างไร ให้ขายเป็นเดือน ๆ อย่างไร เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ปรากฏ
 ว่ารัฐบาลนี้เข้ามาถึงก็ถามว่าน้ำตาลอยู่ที่ไหนจากโรงงานทั้งหลาย พบว่าเพิ่งปิดโรงหีบไป
 หยก ๆ ปรากฏว่าน้ำตาลไม่มี เขาอ้างว่าเขาได้ขายไปหมดแล้ว เก็บไว้นานไม่ได้ เก็บไว้นาน
 เท่าไรยิ่งเสียดอกเบียมาก จึงต้องขาย นี่เพราะว่ารัฐบาลเดิมไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์
 ที่จะต้องให้เขาเก็บ น้ำตาลที่ผลิต ๕๕๐,๐๐๐ ตันนั้นต้องใช้สำหรับ ๑ ปี หรือหมายความว่า
 ในช่วงจากการหยุดการผลิตจนถึงวันเริ่มการผลิตใหม่น้ำตาลต้องอยู่ แต่เพราะเหตุที่ไม่
 ได้กำหนดวิธีการที่จะให้เก็บไว้อย่างไรจะต้องควบคุมให้ได้นั้น เราจึงไม่มีทางที่จะเข้าไป
 จับต้องกับน้ำตาลว่าอยู่ที่ไหน ต้องใช้เวลาในการที่จะต่อสู้ให้รู้ เรามารู้เอาน้ำตาลผลิต
 ไว้ไม่ครบ ๕๕๐,๐๐๐ ตัน อย่างที่กำหนด โดยเหตุที่ว่าได้ตรวจสอบแล้วจำนวนจึงได้รู้ว่า
 น้ำตาลที่ขาดนั้นเขาจำเป็นจะต้องผลิตให้เราใหม่ แต่เราไม่มีเครื่องมือบังคับ เครื่องมือนี้
 ไม่ได้สร้างเอาไว้ว่าจะบังคับเขาได้อย่างไรให้เขาผลิตให้เพิ่มขึ้น ในเมื่ออ้อยก็ไม่มีแล้ว วิธี
 ที่ดีที่สุดก็คือการต่อรองด้วยอำนาจที่เรายังมีพอที่จะให้ต่อรองได้ นั่นก็คือน้ำตาลที่เขาจะส่ง

ออกนอกกำลังร่อยุ่ที่จะออก เรือมารับอยู่ ที่สั่งห้ามเอาไว้ ๒๐,๐๐๐ ตัน นั้นบอกจะออกให้ จะต้องเซ็นสัญญาที่จะผลิตจำนวน ๓ แสนกว่ากระสอบนี้ได้ นั่นเป็นครั้งแรกที่เราบังคับ และเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่ว่าโรงงานจะต้องเปิดโรงงานใหม่อีกครั้งหนึ่ง หลังจากปิดแล้ว ซึ่งไม่เคยกระทำกันมาก่อน และก็มีหลายท่านในวงการธุรกิจยังบอกว่างบังคับเขาไม่ได้ไม่มีกฎหมายไม่มีอำนาจแต่เราก็ทำได้ด้วยการกระทำเช่นนี้ ในขณะที่เรารู้ว่าเรามีน้ำตาลเพิ่มขึ้นอีกราว ๓ แสนกว่ากระสอบ เราใช้ค่าน้ำตาลภายในของเราที่อยู่ในคลังสินค้า องค์การคลังสินค้ามีอีก ๑๕๐,๐๐๐ กระสอบ ถ้าเราจะเอาน้ำตาลทรายทั้งหมดนี้ห่อออกไปในตลาดเพื่อยับยั้งราคาที่สูงขึ้น ทำความเดือดร้อนให้กับประชาชนอย่างรุนแรงนั้น เราก็ทำได้ แต่ว่าพ่อค้ารู้ว่าเรามีน้ำตาลทรายเท่าไร ฉะนั้นไม่สำเร็จแน่ ถ้าจะห่อน้ำตาลจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ กระสอบออกไปนั้นเท่ากับลงไปใต้น้ำ เดี่ยวเดี๋ยวก็หมดขึ้นทำไปเป็นเสียเปรียบเป็นแพ้นั่น จึงไม่ทำ ขายไปเรื่อย ๆ คิดว่าเรายังไม่อยู่ในฐานะที่จะสู้กันในทางตลาด ฉะนั้นจึงต้องให้เขาลงมือผลิตน้ำตาลจำนวน ๓ แสนกว่ากระสอบนี้ให้ได้ โดยเปิดเครื่องให้เห็นแล้ว เขาก็เปิด เมื่อเปิดเราก็ดำเนินการขั้นที่ ๒ ตรวจสอบจำนวนน้ำตาลที่ขายออกไป ตามที่เขาบอกว่าได้ขายไปหมดแล้ว ไม่มีอยู่ในโรงงานผู้ผลิตว่าขายไปที่ไหนให้แจ้งรายชื่อมาทั้งหมด จากการตรวจสอบเช่นนั้นปรากฏว่ามีชื่อผู้ที่เป็นผู้ซื้อนั้นไม่มีตัวตน จึงบอกอย่างนี้แสดงว่าไม่ได้ผลิตจริง ยอมรับหรือไม่ ถ้าไม่ยอมรับพิสูจน์มาว่าใครเป็นผู้ซื้อ เมื่อพิสูจน์ไม่ได้ก็ยอมจำนน บอกว่ายังขาดอยู่อีก ๕ แสนกระสอบนี้จะต้องผลิตให้ ต่อรองได้อย่างไร ต่อรองได้โดยบอกว่าถ้าไม่ผลิตจะไม่ยอมให้ส่งออกเลยแม้แต่เมล็ดเดียว ถึงแม้การไม่ยอมให้ส่งออกนั้นจะต้องเสียรายได้ก็ต้องยอมเพราะความเดือดร้อนของประชาชนมีความสำคัญเหนือกว่าสิ่งอื่นใดทั้งสิ้น จึงบังคับต้องผลิต แล้วเดี๋ยวนี้ลงมือเซ็นสัญญา ยอมผลิตแล้ว ในขณะที่ติดตามดูว่าน้ำตาลผลิตอยู่ที่ไหนปรากฏว่ามีโรงงานน้ำตาลที่ไม่ได้รับอนุญาตผลิตน้ำตาลทรายดิบที่สำหรับจะส่งออกอยู่อีก ๑๗๐,๐๐๐ กระสอบ ถือว่าเมื่อไม่มีใบอนุญาตมีความผิดผลิตเช่นนี้ไม่ได้ ยึด ข้อตกลงก็มีว่าต้องเอาน้ำตาลนี้มาผลิตเป็นน้ำตาลทรายขาว เราได้ย้อนกลับไปถามโรงงานต่างๆว่าทำผิดกันอย่างไรมาตลอดโดยไม่ยอมรับรู้สักว่ามีความรับผิดชอบต่อความลำบากของประชาชน

นั้นเห็นจะปล่อยกันไว้อย่างนี้ต่อไปไม่ได้ ฉะนั้นก็มาปรึกษาหารือกันว่า ในช่วงต่อไป ควรจะอย่างไร ในขณะที่เราตกลงหารือกันนั้น เขาก็ได้บอกว่าการผลิตน้ำตาลเท่าที่เขาทำไปในลักษณะซึ่งออกจะขาดความรับผิดชอบนั้น เนื่องจากว่าได้ไปบังคับให้เขาทำในสิ่งที่เขาทำไม่ได้ ทำไม่ถึงทำไม่ได้ อัยยราคาที่กำหนดให้ซื้อ ๕๑๐ บาทต่อตันนั้น ซื้อเข้าจริง ๆ จะต้องขึ้นไปถึง ๕๐๐ บาท เพราะว่าอัยยขาดมากเกินไปกว่าที่ได้คาดหมายไว้ แย่งกันซื้อเพื่อจะได้ผลิตน้ำตาล เพราะว่าราคาน้ำตาลตลาดนอกเริ่มสูงขึ้นเห็นชัดว่าพอจะมีกำไรก็ขึ้นราคาค่าซื้ออัยยขึ้นไป ชาวไร่ได้ประโยชน์ดี แต่ว่าราคาน้ำตาลทรายต้องเพิ่มต้องแพงไปกำหนดไว้ว่าอย่างไรก็ตามเพิ่มไม่ได้ ขอให้ช่วยกันผลิตน้ำตาลราคาแค่ ๗๐๐ บาทต่อกระสอบจะช่วยให้ได้อย่างไรในเมื่อทุกอย่างจะต้องเป็นไปตามนั้น จะต้องขาดทุนมาก จะยอมได้หรือไม่ ไปยอมตกลงกับเขาไว้ว่าไม่ต้องไปผลิตน้ำตาลทรายขาว อย่างที่เคยผลิตหรือ เอาแค่น้ำตาลทรายแดง ๆ อย่างนี้ก็เอา นี่แหละคือการลดต้นทุนด้วยวิธีการแก้ปัญหาของรัฐบาลที่แล้ว แล้วพวกเรากำลังพากันต่อว่ากันว่าน้ำตาลทรายที่เราทานกันนี้ไม่ใช่ น้ำตาลทรายขาวจริง เพราะไปตกลงกับเขาไว้อย่างนั้น และด้วยเหตุที่เราไปสร้างราคาในลักษณะที่ผิดจากธรรมชาติผิดจากข้อเท็จจริงว่า จะต้องขายในราคา ๗๐๐ บาท ที่หน้าโรงงานและก็ขายราคาปลีก ๗๕๐ บาท ค่าขนส่ง ค่าใช้จ่ายอะไรต่าง ๆ นั้น สำหรับ ๕๐ บาท แม้กระทั่งคนไปตวงขายในแต่ละกิโลกรัมนั้น เขาจะทำได้ได้อย่างไร ในเมื่อทุกช่วงตอนจะต้องมีค่าใช้จ่าย มีกำไรตามสมควร เมื่อกำหนดราคาผลิตไว้เช่นนี้ ก็เข้าหลังร้านหมด นี่ก็สาเหตุที่เราเดือดร้อนกัน และรัฐบาลนี้ต้องเข้ามาแก้ ที่แก้ก็ต้องทำไปในลักษณะอย่างที่เราเล่ามา และปัจจุบันนี้ถ้าดูตามจำนวนน้ำตาลเท่าที่เรามีอยู่ในมือที่จะสู้เขาได้แล้ว เราเห็นว่าเรามีน้ำตาลที่จะท่วมในตลาดได้อย่างแน่นอน และพอคำรู้ด้วยว่าเรามีพร้อมมีมากพอที่จะสู้ เมื่อกระจายน้ำตาลไปในช่วง ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมาและจนถึงวันนี้ น้ำตาลก็เริ่มลดราคาลง ราคาในต่างจังหวัดยังไม่ได้เริ่มลด เพราะว่า น้ำตาลที่จะต้องผลิตที่จะส่งออกไปในต่างจังหวัดยังมีน้อย แต่เรากำหนดไว้ว่าจะต้องออกไปในต่างจังหวัดนี้เดือนหนึ่ง ๒ แสนกระสอบทั่วราชอาณาจักรคงจะบรรเทาลงได้อย่างแน่นอน เมื่อถึงใกล้ฤดูผลิตใหม่นั้น น้ำตาลที่ตุนกันไว้จะต้องทะลักออกมาแน่นอน

เพราะว่าขึ้นต้นต่อไปจะขาดทุน ไม่ใช่ว่ารัฐบาลนี้จะส่งเสริมให้มีการทุน ตามอยู่ทุกวัน ได้ตามไปจุดที่มีน้ำตาลมากผิดปกติ เราสั่งยึดแล้ว ประกาศออกไปท่านคงได้ยิน ฉะนั้น คีกน้ำตาลยังจะทำต่อไปยังไม่จบ และเชื่อว่าเราจะต้องชนะราคาน้ำตาลที่ประชาชนทั่วไป รับประทานอยู่เดือดร้อน สำหรับน้ำตาลทรายขาวนั้นขอยอมรับว่าต้องเดือดร้อนต่อไป ถ้า ท่านจำเป็นต้องใช้น้ำตาลทรายขาวไม่มี ไปสั่งให้เขาทำน้ำตาลทรายแดงทั้งนั้น น้ำตาล ทรายชนิดที่เหมือนน้ำตาลทรายแดง และยังมีการอ้างอีกด้วยซ้ำบอกว่า เพราะว่ารัฐบาล ไปกำหนดราคาผิด เขาจึงเอาน้ำตาลทั้งหมดไปละลายทำน้ำตาลทรายแดง น้ำตาลทรายแดง ไม่มีการควบคุมขาย ๙ บาท ๕๐ สตางค์ จริงของเขา น้ำตาลปีบ ๑๒ บาทต่อกิโลกรัมเรา ไม่ได้คุมน้ำตาลปีบ เมื่อสภาพตลาดเป็นเช่นนี้ สิ่งที่เราปรับกันอยู่นั้นก็เพราะว่าเราไม่ได้ แก่ระบบตลาด ซึ่งรัฐบาลนี้จะต้องทำ ต้องเสียเวลาครับ

เรื่องที่ ๓ ที่กระผมอยากจะขอเวลาท่านอีกเล็กน้อย ผักครับ ผักขาดตลาดเหมือนกัน หลักเกณฑ์ที่ว่าเมื่อของขาดแล้วนี้จะต้องแพงแน่นอนไม่มีปัญหา ผักขาด เพราะว่าน้ำ ไม่พอ ฝนมีน้อยแห้งแล้งกันมาระยะเวลาหนึ่ง น้ำในเขื่อนที่เคยใช้กันอย่างฟุ่มเฟือยใน ระยะเวลาหนึ่งเหือดแห้งใช้ต่อไปไม่ได้ ปล่อยลงมาอย่างปกติไม่ได้ ดันน้ำต่างๆ ไม่ได้ น้ำ ทะเลหนุนขึ้นมา น้ำทั่วไปในรอบๆ พระนครนี้กร่อยหมด จุดที่เคยใช้เป็นที่ปลูกผักปลูก ไม่ได้ความแห้งแล้ง ทำให้แมลงต่างๆ มีมากขึ้น ถึงจะต้องฉีดยากันวันละ ๒ ครั้งก็สู้ ไม่ได้ ความขาดแคลนของผักจึงเป็นในลักษณะซึ่งเนื่องมาจากสภาพของอากาศ ผักที่เรา รับประทานอยู่ในขณะนี้ถือได้ว่าเป็นผักหลักที่เราใช้คือ คะน้า ผักกาดขาว และกะหล่ำปลีนั้น ๘๐เปอร์เซ็นต์ปลูกที่เชียงใหม่กับปากช่อง เราต้องอาศัยผักจาก ๒ จุดนั้น ค่าขนส่งมหาศาล ผักประกอบเป็นพวกผักถั่วฝักยาวอย่างที่ว่า ๔ เส้นบาท อะไรนั้นนั่นนะ ราคาโบราณแล้ว เดียวนี้ไม่ใช่เช่นนั้นแล้วครับ แต่ว่ายังแพง เพราะว่ามันขาด ผักที่เป็นองค์ประกอบเช่น ผักชีเอย ถั่วฝักยาวเอย มะเขือเอย ที่ปลูกรอบๆ เขตใกล้ๆ พระนครนั้นลดลงไปหมด ฟริกซ์หนูสวน ๘๐ บาทมานานแล้ว แต่ฟริกซ์หนูที่เราใช้จากจุดอื่นนั้นหายไปด้วย เพราะ ฉะนั้นที่เราปรับราคากันอยู่ขณะนี้ ในเขตของเราส่วนมากก็เป็นฟริกซ์สวน ผมคิดว่าระบบ ตลาดเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันก็เป็นเหตุหนึ่งเหมือนกันที่ทำให้ผักนี้แพง แหล่งตลาดใหญ่

คือตลาดปากคลองตลาด เหลืออยู่แห่งเดียว ตลาดบางแคที่เคยมีอยู่ก็หายไปแล้วยังไม่ได้ เพราะรอบ ๆ เขตนั้นเลิกปลูกผัก ปลูกไม้ไผ่ ที่ดินก็แพงประการหนึ่ง แล้วแมลงก็ชุม ที่สุด ค่าใช้จ่ายในการปลูกสูง เขาจึงเลิกปลูก ฉะนั้นเราจึงต้องหาทางแก้ ถ้าหากว่าปล่อยให้ผักเชียงใหม่ ผักปากช่องลงมาถึงปากคลองตลาด แล้วก็ขนส่งย้อนขึ้นไปสระบุรีอีก ย้อนขึ้นไปเพชรบุรี ย้อนขึ้นไปชลบุรี ค่าใช้จ่ายมากมายมหาศาล เพราะระบบตลาดอย่างนี้ เราจึงจำเป็นต้องแก้ระบบตลาด เราจะต้องสร้างตลาดขายส่งผักให้เพิ่มขึ้นอย่างที่กำลังดำเนินการอยู่ เราจะต้องหาทางที่จะให้มีแหล่งผลิตผักเพิ่มขึ้น ถ้าจะให้เกิดผลก็จำเป็นจะต้องหาทุนกระจายออกไปในจุดที่เลิกปลูกผักแล้ว แล้วจัดที่ทางที่จะให้ปลูกผักเพิ่มขึ้นในเขตใกล้เคียงนคร ธนบุรี ในช่วงของนครปฐม ช่วงของราชบุรี และสระบุรี ยังมีทางที่จะทำได้ ซึ่งรัฐบาลกำลังดำเนินการอยู่ และในการนี้ก็กระจายทุนออกไปให้กับผู้ที่ปลูกผักเพิ่มขึ้น ฝนมาแล้ว ราคาแพงอย่างนี้ ผมรับรองว่า คนจะปลูกผักเพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน แล้วราคาก็จะต้องลดลง

ผมขอเรียนสักเล็กน้อยครับ เรื่องสินค้าอุปโภคบริโภคอย่างที่ท่านพูดกันว่าสินไทยนี้เป็นเรื่องหลอกลวงกันนั้น ผมก็ยังไม่สามารถที่จะมาบอกกับท่านว่าไม่จริงอย่างที่ท่านคิด จนกว่าจะได้พิสูจน์แล้ว แต่ใครจะเรียนว่า การกำหนดสินค้าสินไทยซึ่งเป็นสินค้าที่ใช้อุปโภคประจำวันแล้วเป็นสิ่งที่ประชาชนจะต้องใช้สอยอยู่ แล้วก็เป็นส่วนหนึ่งของค่าครองชีพนั้น เราเห็นว่าเรามีทางจะตรึงราคาไว้ได้ในระหว่างที่เรากำลังหาทางเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน เรายังเพิ่มไม่ได้ทันนั้น อย่าให้ค่าใช้จ่ายอีกหลายอย่าง ซึ่งเราควรจะควบคุมไว้ได้นั้นสูงขึ้นไป ซึ่งสินค้าอุปโภคประเภทนี้คงจะมีประมาณทั้งหมด ๑๐ ชนิด จะต้องดำเนินการสร้างในลักษณะที่ต้นทุนต่ำแล้วก็จะตรึงราคาเอาไว้ การจำหน่ายบอกว่าจำหน่ายได้มากได้น้อยนั้น ผมว่าคอยดูเสียก่อนว่าเราจะจำหน่ายได้มากหรือไม่ ผมไม่ได้ทำเรื่องนี้โดยไปควักเงินควักทองของราชการ ผมใช้ระบบตลาดใช้ความร่วมมือที่มีอยู่ทางด้านผู้ผลิตทั้งหลายซึ่งยอมรับแนวความคิดแนวนโยบายว่าเราควรจะต้องมาร่วมกันช่วยเหลือปัญหาของบ้านเมือง ในลักษณะที่เขาก็คงกระทบกระเทือนเสียหาย การผลิตของเขาก็ยังมีทางจะขยายต่อไปได้ ในขณะเดียวกันสมประโยชน์ของทางราชการ คือว่าตรึงราคาไว้

ได้ด้วย สินค้าที่เราผลิตนี้เรามุ่งหน้าที่จะให้มีคุณภาพที่ได้มาตรฐาน ประชาชนใช้แล้วจะได้ประโยชน์ครบบริบูรณ์ สิ่งนี้ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่เชื่อว่าจะทำให้ค่าครองชีพของคนในเมือง และคนทั่วไปในชนบทได้รับการยับยั้งเอาไว้ไม่ให้ขึ้นต่อไปเร็วเหมือนอย่างก่อน

ผมอยากจะเรียนก่อนที่จะจบว่า การแก้ปัญหาเกี่ยวกับข้าวของแพง อย่างที่ผมยกมาว่าเหตุมีอยู่ ๓ ประการนั้น รัฐบาลนี้แก้ตามเหตุนั้นทุกประการ คือแก้การขาดแคลน แก้ระบบตลาด แกัดันทุนที่ไม่ควรจะมีไม่ควรจะมีให้ลดลง แล้วกำลังดำเนินการอยู่ เวลาที่จะให้ผมมาน้อยเท่าไรนั้น ผมถือว่าแล้วแต่ท่าน แต่ว่าสิ่งที่ผมทำนี้ถูกหรือไม่ เป็นแนวทางที่จะไปสู่ความสำเร็จหรือไม่ เป็นสิ่งที่น่าจะต้องพิจารณาวิเคราะห์ เพราะใครก็ตามจะมาทำในลักษณะที่ถูกแล้วก็ทำได้ทั้งนั้น ไม่จำเป็นต้องผม แต่เราจำเป็นต้องเริ่มกันเสียทีหนึ่งที่จะแก้ระบบตลาดหาทางที่จะทำให้ความขาดแคลนต่าง ๆ นั้นหมดไป แต่ขอให้เข้าใจอยู่อีกข้อหนึ่งเป็นข้อสำคัญที่สุดว่า การกำหนดราคาสินค้านั้นไม่ใช่กำหนดด้วยกฎหมาย ถ้าใครคิดว่าเราเขียนกฎหมายแล้วจะกำหนดราคาสินค้าได้ ไม่ต้องใช้นักวิชาการ เศรษฐกิจอะไรหรอกครับ ท่านนักกฎหมายเขียนได้แต่ไม่จริง การแจ้งราคาโดยกำหนดว่าต้องเป็นเท่านั้นเท่านี้ ถ้าราคานั้นผิด ไม่เป็นไปตามความจริง หรือไม่เป็นไปตามกฎหมายของตลาดแล้ว กลายเป็นการสร้างความสะดวกร้อนมากเป็นทวีคูณ คือมีตลาดมืด มีอิทธิพลเข้ามาแทรก มีผู้ที่จะต้องค้าขายในลักษณะที่มีอิทธิพลใช้นักเลงโตเข้าควบคุม นั่นคือการเพิ่มค่าใช้จ่ายขึ้นไปเรื่อย ๆ แล้วทำให้ของแพงยิ่งขึ้น ฉะนั้นราคาของที่ควบคุมการผลิตนั้น เมื่อจะต้องขายกันในราคาตลาดมืด จะต้องมีการใช้จ่ายของนักเลงควบคุมอีกชั้นหนึ่ง เราต้องไม่ลืมว่าสิ่งนี้ต้องเลิก เราต้องใช้ระบบตลาดเข้าควบคุมราคา ผมขอเรียนว่าราคานั้นจะเริ่มจากผู้ผลิตถึงผู้บริโภค เราต้องคำนึงถึงตัวผู้ผลิตโดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวไร่ ชาวนาเป็นสำคัญ เพราะจุดนั้นเป็นจุดที่เราจะต้องให้ความอนุเคราะห์มากที่สุดที่จะให้เขาอยู่ได้ที่จะให้เขาผลิตได้มากขึ้น ถ้าราคาเขาไม่พอแล้ว ก็เป็นธรรมดาที่การผลิตนั้นจะขยายตัวไม่ได้ แต่ราคาของผู้บริโภคก็จำเป็นต้องดูว่าควรจะเป็นธรรมดา ถ้าหากว่าความแตกต่างของราคาผลิตกับราคาผู้บริโภค ส่วนที่แตกต่างนั้นเป็นส่วนที่เราควรจะยอมรับได้ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อระบบตลาดดี เราต้องแก้ระบบตลาดกัน รัฐบาล

นี้ได้ออกคำสั่งหลายอย่าง ในทางที่แก้ระบบตลาด ผมเชื่อว่าท่านคงได้ทราบแล้ว และเราจะออกต่อไปอีก เพื่อให้ตลาดนั้นมีระบบที่รัฐบาลจะถือบังเหียนได้ โดยไม่จำเป็นที่รัฐบาลจะต้องมากำหนดราคาอยู่ตลอดเวลา แต่ราคาจะต้องกำหนดขึ้นในลักษณะที่ว่า นี่คือเป้าหมายที่เราจะต้องควบคุมด้วยบังเหียนของเราให้อยู่ในเกณฑ์นั้น แล้วเกณฑ์นั้นตัวสำคัญที่สุดคือผู้ผลิตจะต้องได้ผลประโยชน์ มีกำไรพอที่จะผลิตให้มากขึ้น นี่คือเป้าหมายของรัฐบาลนี้ และจะทำงานนี้ตลอดไปอีก ขอขอบคุณครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสมัคร สุนทรเวช พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ท่านประธาน กระผมเป็นคนหนึ่งที่ได้ร่วมเสนอญัตตินี้ด้วย แล้วกระผมได้รอฟังความของท่านรองนายกรัฐมนตรีที่จะเป็นผู้ชี้แจงเสียก่อน เมื่อแรกนั้นกระผมแปลกใจว่าทำไมกระผมถึงไม่ยอมให้มีการถ่ายทอด แต่เมื่อฟังท่านแถลงแล้ว กระผมก็ไม่แปลกใจเลย เพราะเหตุว่าถ้าท่านแถลงอย่างนี้ แล้วคนทั้งประเทศได้รับฟังอยู่ละก็ กระผมว่าท่านก็ค่อนข้างจะอยู่ในฐานะลำบากเหมือนกัน เพราะว่าไม่ได้มีเหตุผลหรือว่าความถูกต้องหรือว่าความเท็จจริงอะไรต่างๆ ที่ประชาชนจะรับฟังแล้วจะเข้าใจหรือว่าจะเชื่อใจเลย กระผมเองเป็นผู้แทนประชาชน กระผมยืนยันได้ว่ากระผมพูดอย่างนี้ได้เต็มปาก เพราะสิ่งที่ท่านรองนายกแถลงเมื่อสักครู่นี้มันเป็นเพียงบางส่วนของเรื่องที่เกิดขึ้นเท่านั้น แต่ท่านบังไว้ไม่ยอมแถลงในเรื่องบางส่วนของเรื่องไปถึงคณะของท่านที่อาสาเข้ามารับผิดชอบ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เรื่องเวลาที่ให้กันนั้น ท่านอย่าห่วงครับ ขอให้ตั้งหน้าตั้งตาทำไปตามสบายเถิด เพราะว่าเวลานั้นเอามาเปรียบเทียบกับจำนวนสมาชิกที่เราแบ่งภาคกันไม่ได้ เวลานี้ท่านมีอยู่ ๔๐๕ กระผมมี ๑๒๐ ตายไปเสีย ๑ ที่นี้ก็ให้ ๔๐๕ กับ ๑๒๐ นี่ไม่ต้องพูดกันถึงเวลา ๓ เดือน ๖ เดือน กระผมไม่เคยพูดเรื่องเวลาอย่างนี้ กระผมดูจำนวนเสมอว่า เมื่อไรจำนวนสมาชิกเข้าไปใกล้เคียงกันเมื่อไรอย่างนั้นค่อยกำหนดเวลากันได้ เวลานี้ยังไม่กำหนดหรอกครับ ๔๐๕ ต่อ ๑๒๐ ยังห่างไกลกันมาก ท่านดำเนินการตามวิธีของท่านไปได้ตามสบาย ก่อนที่กระผมจะลี้ไป เมื่อสักครู่ตอนสุดท้ายท่านพูดว่าระบบที่จะสร้างขึ้นมากฎหมายไปกำหนดไม่ได้นั้น กระผมบังเอิญเรียนกฎหมาย แต่ท่านไม่ได้เรียน ท่านมัวแต่เรียนบัญชี แล้วท่านก็มัวแต่ทำการค้าคิด

จะหาทำไรเอาแต่ได้อย่างเดียว แต่นักกฎหมายอย่างกระผมซึ่งมาเป็นนักการเมืองเหมือนกันนั้น กระผมคิดถึงระบบที่จะเอากฎหมายไปควบคุม แล้วกระผมยืนยันว่าเราทำได้ เรา
จะเรียกว่า กฎหมายก็ได้ครับ แต่ความจริงเป็นระเบียบข้อกำหนดของรัฐบาลเท่านั้น ท่าน
เองก็รู้เหมือนกันท่านก็พูดถึงอยู่สิ่งที่เราเอากฎหมายไปคุม ก็ปูนซีเมนต์ที่เราคุมถึงอยู่ทุกวันนี้
ทั้งหมดที่ผิดมาตั้งแต่ต้นนั้นเพราะเราไปควบคุมราคาขาย ถ้าทำการคุมราคาผลิต ราคา
ต้นทุน แล้วกำหนดขึ้นตอนว่าคนในส่วนนี้ได้กำไรกี่เปอร์เซ็นต์ กำหนดเสียอย่างนี้ก็
ค่อยยังชั่วขึ้นไปนานแล้ว แต่เราไม่เคยทำเลย สินค้าจำเป็นแก่การครองชีพ ๗๐ อย่าง
ทำอย่างเดียวกันคือปูนซีเมนต์ แต่ว่าทำคุมกำเนิดมาเสียจนกระทั่งไปไม่ได้ ไปไม่ไหว
เพราะว่าไปคุมกำเนิดการผลิตเขาไว้ ก็มีเหตุ ซึ่งประเด็นว่ากระผมจะว่าให้ฟัง เพราะที่ท่าน
อธิบายให้สภาฟังเมื่อสักครู่นี้ไม่ค่อยตรงกับข้อเท็จจริง กระผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้
ว่า ท่านรองนายก ท่านนายกไปไหนก็ไม่ทราบวันนี้ ไม่มาฟังเรื่องสำคัญเสียด้วย กระผม
อยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่าเรื่องทั้งหมดที่ท่านอธิบายมานั้น เมื่อก่อนนี้ตอนท่านอาสา
เข้ามาบริหาร กระผมก็บอก เออ ดีมีคนมาช่วยดี มีคนมาช่วยดูแลปัญหาบ้านเมืองที่ จะ
ได้ไปรอดเสียที แต่ให้เวลาท่าน ๓ เดือน เมื่อกันนี้ท่านทำการบ้านมาส่งสภา ปรากฏว่า
ที่ให้โอกาสไปนั้นท่านไม่ได้แสดงความสามารถให้เห็น แต่ในทางตรงกันข้ามกระผมเอง
ไม่ได้รับผิดชอบในการบริหาร แต่ดูแลรับผิดชอบในการควบคุมฝ่ายบริหาร ขออนุญาตให้
กระผมได้แสดงปาฐกถาอย่างที่ท่านรองนายกได้แสดงไว้อย่างยืดยาวเมื่อสักครู่นี้บ้าง กระผม
จะแสดงให้ท่านเห็นว่าสิ่งที่ท่านบอกนั้นท่านไม่ลงไปในข้อเท็จจริง ท่านมีเครื่องมือครบ
ถ้วน ท่านมีเจ้าหน้าที่ที่จะเรียกมาให้การได้ กระผมก็ทำเหมือนกัน เพราะกระผมมี
ตำแหน่งเป็นประธานคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน ความ
จริงไม่ใช่งานโดยตรงของกระผมหรอกครับ แต่กระผมมีทางบายเบี่ยงไปจนกระทั่งต้องการ
จะรู้เรื่องดุลย์การค้า และต้องการจะรู้เรื่องปัญหาน้ำตาล กระผมสามารถจะเอาข้าราชการ
ทั้งกระทรวงพาณิชย์และกระทรวงอุตสาหกรรมมานั่งชี้แจงให้กระผมฟังได้ และกระผมก็มี
เพื่อนเป็นพ่อค้า มีคนที่อยู่ในวงการทั้งฝ่ายผลิต มีพวกเป็นพวกปลุกอ้อย ในทุกระดับ
กระผมมีคนที่จะให้ข้อมูลที่จะมาปะติดปะต่อแล้วมองเห็นเป็นภาพว่าอะไรคือสาเหตุ ขอ

เรียนไว้เบื้องต้นนะครับว่า กระผมไม่ได้กล่าวหาว่ารัฐบาลนี้เป็นคนให้เกิดการขาดแคลน แต่กระผมจะกล่าวหาว่ารัฐบาลนี้หากินกับความขาดแคลน ซึ่งกระผมประเด็นจะอธิบายให้ฟังว่าหากินอย่างไร เหตุนี้เกิดปีกลายครับ เรื่องน้ำตาล กระผมอธิบายให้ท่านประธานฟังได้ว่า เป็นเรื่องซึ่งทำกันไว้แต่เก่าก่อน เป็นระบบซึ่งควบคุมการผลิตให้มีแค่ ๔๒ โรงเท่านั้น เมื่อผลิตออกมาได้แล้วยังควบคุมการส่งออกให้มี ๒ บริษัทเท่านั้น ดังกันเป็น ๒ แก๊ง แต่ก่อนมี ๑ กลัวจะอายุมากไป เดียวนี้ตั้งเป็น ๒ แก๊งส่งออก ตั้งเป็นกฎเกณฑ์ว่าต้องมีผลิตผลที่จะส่งออกไม่ต่ำกว่า ๑ ล้านตันถึงจะยอมให้ส่งออกได้ ทำนองอย่างนั้นตั้งกฎเกณฑ์เอาไว้แล้วก็รวมเป็น ๒ พวก ข้อผิดพลาดปี ๒๕๒๒ ท่านรองนายกควรจะเล่าให้สภาฯ ฟังนั้นจะเป็นการตำหนิรัฐบาลเก่าก็ไม่ได้ตำหนิรุนแรงอะไรนักหนา มีการคำนวณผลิตผลของอ้อยผิด ซึ่งใคร ๆ ก็ยอมทำความผิดได้ แต่ผิดมากไปหน่อยเท่านั้น เวลาที่จะคำนวณกันเขาเริ่มต้นอย่างนี้ครับ ท่านประธาน เริ่มกันว่าต้องดูว่าอ้อยมีทั้งหมดเท่าไร แล้วก็ผลิตกันอย่างไร ปีที่แล้วคำนวณเอาไว้ว่าอ้อยจะออกมา ๑๖ ล้านตัน แต่การคำนวณผิดพลาดเพราะออกมาเพียง ๑๒ ล้านตัน ผิดตรงนี้ ที่นี้เมื่อคำนวณ ๑๖ ล้านตันแล้วก็ต้องรู้ว่าใน ๑๖ ล้านตันผลิตน้ำตาลได้เท่าไร น้ำตาลทรายธรรมชาติถ้าผลิตออกมาเป็นน้ำตาลดิบ อ้อย ๑ ตันได้ ๘๕ กิโลกรัม ถ้าทำเป็นน้ำตาลทราย อ้อย ๑ ตันได้ ๗๖ กิโลกรัม เราก็ใช้ตัวเลขโดยประมาณว่า ๑ ตัน ๑,๐๐๐ กิโลกรัมนั้นทำน้ำตาลดิบกับสุกผสมกันได้ ๘๐ กิโลกรัม เมื่อคำนวณออกมาแล้วน้ำตาลทรายที่จะผลิตในปีที่แล้วจะต้องออกมา ๑ ล้าน ๓ แสนตัน ก็เป็นที่ตกลงกันว่าตัวเลขที่ท่านบอกถูกต้องอยู่อันหนึ่งคือว่าให้ผลิตน้ำตาลทรายที่จะใช้ในประเทศ ๕๕๐,๐๐๐ ตัน ก็แปลว่าให้ส่งไปขายได้ ๗๕๐,๐๐๐ ตัน ความผิดพลาดอยู่ตรงนี้ครับ กรณีสำรวจอ้อยผิวนั้นยังบังอยู่ไม่มีการพิสูจน์ให้เห็น เริ่มต้นก็ด้วยความเอื้อเฟื้อบังคับให้เขาผลิต ต้องเรียกว่าบังคับนะครับ เพราะเหตุว่าเป็นข้อต่อรองที่ผิดมาตั้งแต่ต้น คือไปต่อรองกันแบบสุภาพบุรุษ คือลื้อผลิตน้ำตาลทรายในราคาแพงขาดทุน แต่ว่าให้ลื้อส่งน้ำตาลดิบไปขายเมืองนอก เพราะว่าราคาได้กำไรมาก กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานเพื่อเป็นความรู้รอบตัวไว้วันใดหนึ่งว่าเมื่อ ๓ ปีก่อนนี้ถ้าผลิตน้ำตาลดิบตันละ ๔,๐๐๐ บาท ทำน้ำตาลทรายขาวตันละ ๖,๕๐๐ บาท

แต่รัฐบาลไปบังคับให้เขาผลิตตันละ ๖,๕๐๐ บาท แต่ขายส่ง ๔,๐๐๐ บาท ขายปลีก กิโลกรัมละ ๔ บาท ๕๐ สตางค์ เขาต้องขาดทุนแน่ แต่ทำไมพ่อค้ายอมทำ เขายอม เพราะเขาได้สิทธิในการจะส่งน้ำตาลดิบไปเมืองนอก แล้วน้ำตาลดิบขายดีนะครับ ขายดีมาก ในโลกนี้ผลิตอยู่ ๒ อย่าง ผลิตน้ำตาลจากบีทรูทกับผลิตน้ำตาลจากอ้อย ของเราผลิตได้เป็นลำดับที่ ๕ ในโลกผลิตจากอ้อย ปีไหนบีทรูทดี อ้อยมีมากน้ำตาลทรายก็ราคาถูกลง ถ้าบีทรูทเสียชนิดไหนน้ำตาลทรายราคาแพงขึ้น ปีไหนบีทรูทเสียมาก น้ำตาลทรายแพงมาก ผลิตน้ำตาลดิบตันละ ๔,๐๐๐ บาท เมื่อ ๓ ปีก่อน ส่งไปขายเมืองนอก เวลาที่น้ำตาลราคาแพงที่สุดนั้นได้ประมาณตันละ ๗,๐๐๐ บาท น้ำตาลราคาดีขึ้นมาน้อยเคยขายได้ถึงตันละ ๑๖,๐๐๐ บาท เวลาที่บีทรูทเสีย เคยน้ำตาลดิบจากเมืองไทยตันละ ๒๒,๐๐๐ บาท เขายอมกันอย่างนี้ เพราะเขารู้ว่าผลิตน้ำตาลทรายขาวให้ใช้กันได้ในประเทศแล้ว เขาทำน้ำตาลดิบไปขายเอากำไรกันได้มหาศาล ความผิดที่ปีที่แล้วเกิดขึ้นอย่างนี้ครับท่านประธาน เริ่มต้นไปทำสัญญาขายกับต่างประเทศเขาไว้ก่อน ทำสัญญาปี ๒๕๒๒ ส่งน้ำตาลปี ๒๕๒๓ เสร็จแล้วคำนวณอ้อยผิด ยังไม่รู้กันว่าผิด แล้วก็เอาอ้อย ๑๖ ล้านตันมาคำนวณเป็น ๑.๓ ล้านตัน ผลิตน้ำตาลทราย ๕๕๐,๐๐๐ ตันนั้นแล้วผลิตน้ำตาลดิบได้ ๗๕๐,๐๐๐ ตัน แต่ไปเอื้อเฟื้อว่าเพื่อความสะดวกเพื่อความรวดเร็วในการส่งออก เพราะฉะนั้นน้ำตาลทราย ๑๐๐ เปอร์เซนต์ที่จะต้องผลิตคือ ๕๕๐,๐๐๐ ตัน ให้ทำมา ๒๕ เปอร์เซนต์ก่อน ทำ ๒๕ เปอร์เซนต์ คือให้ผลิตประมาณ ๑๓๗,๕๐๐ ตัน ให้ทำ ๒๕ เปอร์เซนต์ เมื่อออกมาใช้ได้ชั่วคราวในระยะหนึ่งแล้วก่อนจะปิดฤดูเก็บ ก็รีบผลิตน้ำตาลดิบไปขายเสีย ส่งตามสัญญาให้เขาเสีย เสร็จแล้วก็ย้อนกลับมาผลิตจนกว่าจะครบ ๕๕๐,๐๐๐ ตัน นี่ตกลงกันแบบสุภาพบุรุษไม่มีมาตรการอะไร กระผมเรียกเจ้าหน้าที่มาถาม ไม่มีมาตรการบังคับ ตกลงกันอย่างนี้ ที่นี้ปรากฏว่าผลิต ๒๕ เปอร์เซนต์หลังจากนั้นพ่อค้าก็เริ่มโหมผลิตน้ำตาลดิบส่งกันใหญ่ ใครจะเป็นคนซื้อน้ำตาลดิบส่งไปขายเมื่อตอนปลายปีต่อต้นปี กระผมไม่ทราบได้ แต่กระผมรู้ว่าส่งไปขายประเทศโรมาเนีย กระผมรู้ว่าเองน้ำตาลส่งออกไปแล้วก็ได้เงินตรามากกว่าราคาน้ำตาลด้วย จำนวนกระผมเห็นจะไม่ต้องบอก เพราะรู้กันว่ามีภาระจะใช้เงินพรวนอย่างนี้เพื่อกิจการอย่างหนึ่งในประเทศไทย

กรณีอย่างนี้ผลิตน้ำตาลดิบส่งออกไปๆ แล้วมาค้นพบกันว่า อ้าว อ้อยมีเพียง ๑๒ ล้านตัน พอถึงตรงนี้ปรากฏว่าคนที่รู้จักก่อนคือใครครับ คือโรงงาน โรงงานที่เขาจะต้องใช้น้ำตาลมาก น้ำอัดลมใหญ่ ๒ ยี่ห้อ ไม่ต้องไปออกซื้อก็ได้ ที่บอกว่าดีที่สุด กับประเภทชาजनหยดสุดท้ายนั้นปรากฏว่ารู้ล่วงหน้าก่อน ไม่ใช่ความผิดของเขาที่เขาไม่รู้ครับ เพราะเขาอยู่ในวงการใกล้ชิด เขารู้ว่าอ้อยจะหมด ผลิตน้ำตาลดิบส่งไปขายเมืองนอก น้ำตาลทรายจะไม่มี เขารับกว่านซื้อกันใหญ่ น้ำอัดลม ๒ ยี่ห้อ นมกระป๋องอีกอันหนึ่ง ชื่อน้ำตาลเข้าไปตันละ ๖,๘๐๐ บาท รีบซื้อกวาดเข้าไปเก็บไว้ น้ำตาลทรายซึ่งควรจะได้ใช้ในประเทศก็ถูกกวาดเข้าไป ผลิตออกมารีบกวาดเข้าไป ยังมีธนาคารใหญ่ๆ ซึ่งให้เงินโรงงานน้ำตาลทั้ง ๔๒ โรงออกไป ให้เงินออกไป เวลาจะเอาเงินคืนไม่เอาเงินคืน แต่เอาเป็นน้ำตาลทราย เอาไปเก็บเรียงรายไว้ตามโกดัง เสร็จแล้วก็หมดลงไปๆ แล้วครับ นี่แหละครับรัฐบาลนี้โผล่เข้ามาเมื่อโผล่เข้ามาแล้วก็มาค้นพบอย่างที่ว่า ข้อเท็จจริงที่ควรจะต้องบอกประชาชนให้เขารู้ก็คือว่าอ้อยไม่มี เพราะดันไปผลิตเป็นน้ำตาลดิบขายไปหมดแล้ว หลักฐานชัดๆ กระทรวงพาณิชย์ประกาศเมื่อ ๒-๓ วันนี้ ไตรมาสแรกคือ ๓ เดือนแรกนั้นส่งน้ำตาลขายไปแสนตัน ส่งไปขายน้ำตาลทรายออกไม่ได้หรอกครับ ต้องน้ำตาลดิบเขาถึงจะซื้อ ก็รีบผลิตน้ำตาลดิบออกไป อ้อยมีเท่าไรก็ผลิตไป เวลานี้ก็ไปเค้นคอเขา รายการที่จะส่งออกน้ำตาลดิบก็ไปยับยั้งเขาไว้อย่างที่ว่า แล้วก็บังคับให้เขาผลิต กระผมก็อยากเรียนถามผ่านไปถึงทางท่านประธานว่า แล้วเอาอ้อยที่ไหนมาผลิตล่ะครับ ถูเปิดหีบก็ยังไม่เปิด ท่านเก่งมากไปบังคับให้เขาเปิด แต่เวลานี้เปิดแล้วอย่างไรครับ เพิ่งจะเริ่มรื้ออ่านส่งคนไปคุม ซึ่งเวลาเอาจริงๆ ก็คุมเขาไม่ได้เท่าไรนักหรอกครับ เรื่องทำไปขายเปล่าๆ ให้สับสนมันตัน โรงนี้หมื่นตัน ผลิตแค่ ๒,๐๐๐ ตัน ที่เหลืออีก ๘,๐๐๐ ตันเป็นไปเปล่าๆ ไปเสียภาษีด้วย แต่ที่เขานี้ใจกล้ำมาก รับอาสารัฐบาลจะผลิต ๓ แสนตัน ก็ต้องเสียภาษี ๗.๗ เปอร์เซนต์ มาขอร้องรัฐบาลว่าถูกบังคับ เพราะฉะนั้นขอยกเว้นภาษี ๘๐ กว่าล้านบาท กระผมไม่ทราบทางรัฐบาลอนุมัติให้เขาไปหรือยัง กระผมอยากจะเรียนว่า กรณีเรื่องน้ำตาลทรายนั้นก็มีเรื่องน่าอับอายที่ว่า เมื่อมีเหตุขึ้นมา ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็ประกาศเอิกเกริกโจ่งแจ้ง ประกาศควบคุม ความจริงฟังดูแล้วเหมือนควบคุม แต่ที่จริงเมื่อท่านประกาศรอบแรก

คือขอให้แจ้งว่ามีเท่าไร ใครมีอย่างไรเท่าไร แจ้ง ให้แจ้ง แจ้งเท่านั้นนะครับ แต่ว่าแจ้งแล้วก็เฉยๆไว้ ต้องการรู้ว่าอยู่ที่ไหนเท่าไรเท่านั้น ใครมีอยู่แสนต้นก็แสนต้น ใครมีอยู่ ๒๐,๐๐๐ ต้น ก็ ๒๐,๐๐๐ ต้น ใครจะมีเท่าไรก็เท่านั้น แจ้งเท่านั้นครับ เสร็จแล้วท่านมาเจอกัน ท่านบังคับให้เขามีแล้วแต่ยังไม่ขาย เก่งให้เขามาผลิตเสียก่อนแล้วก็ค่อยมาดูกัน แล้วเมื่อกันท่านรองนายกก็ได้แสดงให้ทั้งสภานี้เห็นแล้วว่า ท่านพูดแสดงให้เห็นว่าต้องเห็นใจพ่อค้าเขา เพราะไปบังคับให้เขาผลิต เรื่องนี้เป็นข้อต่อรองกันในระหว่างรัฐบาลทำกันมาหลายสมัย เขาขายเอากำไรมากเหลือเกิน จึงให้เสียสละโดยการผลิตน้ำตาลทรายออกมาในราคาขาดทุน เดียวนี้เท่าไรครับ ผลิตน้ำตาลดิบตันละ ๗,๐๐๐ บาท หรือกระสอบละ ๗๐๐ บาท ทำน้ำตาลสุก คือน้ำตาลทรายตันละ ๑๓,๐๐๐ บาท หรือกระสอบละ ๑,๓๐๐ บาท แล้วไปบังคับให้เขาขายน้ำตาลกระสอบละ ๗๐๐ บาท เป็นไปไม่ได้ ท่านรองนายกมาแสดงโมติวิจิตให้ฟังว่า เมื่อกันี้ กระผมก็รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป เพราะเหตุว่าในการที่จะผลิตต่อไปจะต้องจัดการเปลี่ยนราคาแน่ เพราะท่านบอกว่าราคาไม่เป็นความจริง ซึ่งแน่นอนครับไม่เป็นความจริง แล้วเรื่องนี้ราคาน้ำตาลทรายต้องขึ้นราคาแน่ ถ้ากระผมไม่มาตีปลาหน้าไซ มาดักเสียวันนี้ ท่านต้องขึ้นแน่ ถ้าขึ้นแล้วอะไรจะเกิดขึ้นครับ เมื่อกันี้แย้มมาว่าน้ำตาลขายส่งราคา ๙ บาท นั้นแหละครับคือราคาประมาณที่จะส่งกัน ๙ บาท เพื่อจะขายปลีก ๙ บาท ๕๐ สตางค์ แล้วที่ซื้อกันไว้ ๖ บาท ๘๐ สตางค์ ละครับ บริษัทที่เขาทำน้ำตาลลมน ทำนมเขาไม่ขายหรอกครับ เขาได้ประโยชน์ คือราคาถูกเขาเอาไว้ใช้ แต่ธนาคารซึ่งน้ำตาลทรายตั้งเรียงรายอยู่แล้วบริษัทต่างๆ ซึ่งขายไปนั้น กระผมเรียนยืนยันได้ว่า เมื่อรู้ข่าวว่ามีคนซื้อเอาไป รัฐบาลตามไปดู กระผมก็ดู แต่รัฐบาลค้นพบว่า บริษัทของเสียคนหนึ่งในเมืองชลนั้นบังคับซื้อคืนมา ๓,๐๐๐ กระสอบ แต่กระผมค้นพบว่าเสียคนนั้นมีอยู่ ๘๐,๐๐๐ กระสอบ นี่ทำหลอกชาวบ้านกัน บังคับซื้อในราคา ๗ บาทออกมาแล้ว แน่นนอนครับ เขาขายคืนเอามาให้ว่าเอามาแล้ว แต่จริงๆ ละครับ ๗๐,๐๐๐ กว่ากระสอบละครับ ทั้งหมดมีแค่ ๑๒ บริษัทเท่านั้นแหละครับ ทั้งหมดคว้ามมาได้ ๗๐,๐๐๐ กระสอบ ก็โมทนาสาธุบอกไอ้โฮ รัฐบาลเก่งเหลือเกิน เอามาได้ตั้ง ๗๐,๐๐๐ กระสอบ แต่ที่จริงมีก็แสนกระสอบ

แล้วถ้าเผื่อไปเผลามา ถ้าวันนั้นไม่มาพูดจิกอกกันเรื่องนี้ ไม่ช้าไม่นานกระทรวงพาณิชย์ บอกว่า ตามสภาพข้อเท็จจริงน้ำมันขึ้นราคาเหลือเกิน อ้อยก็แพง ๔๕๐ บาท ชี้อ ๕๐๐ กว่าบาท ต้องขึ้นให้เขา ขายส่ง ๙ บาท แล้วใครล่ะคร่ำย้ม ธนาคารที่เอาใช้หนี้เขาด้วยน้ำตาลกองเรียงรายอยู่ที่วังราษฎร์บูรณะ ทั้งแถวสาธุประดิษฐ์นั้นก็เอาออกมาขายกันสบายแฮไป กระผมคำนวณให้ดูคร่าว ๆ ก็ได้ ท่านประธานครับ ใครมียู ๑๐,๐๐๐ ตัน ชีอมา ๖ บาท ๘๐ สตางค์ ขายส่งได้ ๙ บาท กำไรกิโลกรัมละ ๒ บาท ๒๐ สตางค์ มียู ๑๐,๐๐๐ ตัน ๑๐ ล้านกิโลกรัม ได้ฟรี ๆ แล้ว ๒๒ ล้านบาท นี่เรื่องอะไรกันล่ะครับ มีเรื่องต้องทำอย่างนี้บ้าง เพราะเหตุว่าคณะที่อาสาพานี้เขาโจษกันว่า ท่านไปรับอาสาไว้ว่าจะไปลบตัวแดงในบัญชีของพรรคการเมืองใหญ่พรรคการเมืองหนึ่ง จะลบลงให้ได้ เขาว่าตัวแดงตั้ง ๑๐ ล้านบาท เขาว่าเวลานี้ตัวดำแล้วด้วย ถ้าไม่ตั้งวิธีการหาเงินกันโดยแยบยลอย่างนี้แล้วจะอย่างไร กระผมขอเรียนว่า กระผมไม่มีเจตนาจะมาว่ากล่าวทั้บถม ท่านไม่บอกข้อเท็จจริงทั้งหมด กระผมไม่โทษรัฐบาลนี้เลย เรื่องน้ำตาลเป็นเรื่องความผิด ข้าราชการเก่าคำนวณไว้ผิด ไม่ควบคุม ไม่ดูแล ท่านจะหามาตรการ มาหาทางกีดแล้ว แต่ว่าที่กระผมต้องตำหนิ เพราะท่านมาฉกฉวยเอาประโยชน์ตรงนี้ บนความทุกข์ของราษฎร ทำเหมือนกับว่าเป็นนักบุญ อุดส่าห์ไปตะกุกตะกายเอา มา ๗๐,๐๐๐ กระสอบ แต่อีกก็แสนกระสอบที่นั้ร่อแล้วท่านก็จะประกาศว่า เพราะราคาน้ำมันจริง ๆ ราคาแพง ต้องขึ้นราคาให้ นี่แหละคร่ำยิวิธีการที่จะมาทำมาหากินกัน แต่ว่ากระผมจะไม่ว่าไปลึกซึ้งกว่านี้ เพราะเหตุว่ากระผมเองยืนยันว่า ถ้าวันไหนกระผมจะเป็นคนรับผิดชอบบ้านเมืองแล้วจะต้องตัดสินเรื่องนี้ กระผมไม่มีธนาคารที่เกี่ยวข้อง กระผมไม่มีบริษัทอะไรที่จะต้องกระซิบบอกให้ชื้อกันล่วงหน้า กระผมไม่มีธุรกิจการค้าที่จะส่งน้ำตาลไปขายโรมาเนียเหมือนคนอื่น เพราะฉะนั้น กระผมก็น่าจะตัดสินได้ดีกว่าคณะเศรษฐกิจที่เราตั้งความหวังกันไว้นักหนา

ท่านประธาน กระผมอยากจะกราบเรียนเรื่องปูนซีเมนต์ เมื่อสักครู่นี้ท่านอธิบายให้ฟัง เรื่องปูนซีเมนต์นั้น ท่านอธิบายให้ฟังไม่หมดครับ เรื่องปูนซีเมนต์คล้ายน้ำตาล เวลาที่ให้เขาตั้งโรงงานมา ๓ โรง ตั้งแบบผูกขาด แต่ว่าตอบแทนการผูกขาดคือ

อย่างไร คือโรงปูนซีเมนต์ทั้ง ๓ โรงต้องมีปูนซีเมนต์ขาย ขาดไม่ได้ นี่คือข้อแลกเปลี่ยน ซึ่งก็นับว่าเป็นเรื่องดีให้เขาทำ ให้เขาผลิต ลงทุนมหาศาลเป็นพัน ๆ ล้านบาท เพราะฉะนั้นต้องให้โอกาสเขาเป็นคนขายคนเดียว แต่ไม่ใช่คนเดียวครบ ๓ บริษัท เมื่อทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้เขาขายแล้วก็ปรากฏว่ามีความผิดพลาดในรัฐบาลก่อน ๆ คือไปคุมกำเนิดเขาไว้ ปูนซีเมนต์เป็นสินค้าชนิดเดียวที่รัฐบาลไทยทำไว้ถูกต้อง คือมีการควบคุมต้นทุนการผลิต คุมหมด คุมกันตลอดหมด แล้วก็ผลิตขึ้นมาเท่าไร จะเปลี่ยนแปลงราคาเท่าไร จะขอขึ้นราคาถูกลง ๓ บาท ประชุมกัน ๖ เดือน ถึงจะอนุมัติ นี่คือความถูกต้องในการคุมราคาสินค้า ถ้าสินค้าจำเป็นแก่การครองชีพในบ้านเมืองเรา ๗๐ อย่าง ถ้าทำอย่างนี้ทุกอย่าง ป่านนี้เราก็สบายไปแล้ว ที่นี้เราทำแต่ปูนซีเมนต์ คุมไปคุมมา เขาก็บอกว่าไม่ไหวแล้ว เขาขอขึ้นไปถ่วงเขาไว้ เขาบอกว่าถ้าไม่ให้เขาขึ้น เขาขยายการผลิตไม่ได้ เขาขอขยายการผลิต ไม่อนุมัติ กลัวเขาจะผลิตมาก ทำไม่กลัวผลิตมากครับ เพราะปูนซีเมนต์ผลิตในเมืองไทยราคาถูก ราคาเมืองนอกแพงเกือบเท่าตัว ปูนซีเมนต์กับน้ำตาลทรายเหมือนกัน ลือผลิตในเมืองไทย ขายในราคาควบคุม ต้องมีให้ครบถ้วน ถ้าผลิตได้เกินเท่าไร อนุญาตให้ส่งขายต่างประเทศซึ่งกำไรเกือบ ๆ เท่าตัว กลัวปูนซีเมนต์ให้เขาขยายมาก ผลิตมาก กลัวเขาจะขายเอากำไรจากต่างประเทศมาก ก็คุมกำเนิดเอาไว้ จนกระทั่งเมื่อสมัยกระผมเป็นรัฐบาลเราก็เคยตัดสินใจให้เขาขึ้นไปอีก ๓ บาท ปูนซีเมนต์เขาขายส่ง ๒๘ บาท เขาขอขึ้นเป็น ๓๑ บาท ไม่ยอมให้ ดึงมานานเกินเหตุ ทำให้ปูนซีเมนต์ผลิตมากไม่ได้ เพราะยังผลิตยังขาดทุน ถ้าให้เขาเพิ่มหน่วยเดียว ผลิตจาก ๒๘ บาท แต่ก่อน ๒๘ บาท ขาย ๓๑ บาท เขาขอผลิตเป็น ๓๑ บาท และให้ขาย ๓๔ บาท หรือ ๓๕ บาท ถ้าทำอย่างนี้เขาจะผลิตได้เพิ่ม ไม่ให้เขาขึ้น จนกระทั่งเขาไม่ผลิตเพิ่ม เขาผลิตเท่าที่แค่ผลิตได้เท่าที่ไม่ขาดทุน ปูนซีเมนต์ก็ขาดแคลน พอขาดแคลนราคาก็ขึ้นจากถูกลง ๓๑ บาท ๓๔ บาทเป็นถูกลง ๔๘ บาทนี้ตามหลักอุปสงค์อุปทาน เป็นของธรรมดา แต่ว่าเมื่อขาดแล้วทำอย่างไร เมื่อขาดเฟื่องจะอนุมัติให้เขาทำเมื่อ ๒ ปีก่อน เฟื่องจะยอมให้เขาได้สร้างโรงงานขยายกัน แต่โรงปูนซีเมนต์สร้างที่ต้ง ๓ ปี เวลาที่ขาดนี้ทำอย่างไร โรงปูนซีเมนต์ต้องรับผิดชอบ รับผิดชอบแล้วอย่างไร ต้องสั่งปูนซีเมนต์เข้ามา

ชาย ตรงนี้แหละครับที่กระผมจะเรียนว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีไม่อธิบายข้อเท็จจริงให้ฟัง เขาต้องซื้อแพงมาขายถูก เหมือนกับเอาน้ำมันสุกจากสิงคโปร์มาขายราคากลับในนี้ สังกูนิซีเมนต์มาจากเมืองนอก ถ้าในกรุงเทพฯ แต่ก่อนตันละ ๔๘๐ บาท มาจากต่างประเทศตันหนึ่งประมาณ ๘๐๐ บาท ๙๐๐ บาท ราคาเกือบเท่าตัว แต่โรงปูนทั้ง ๓ โรงต้องรับผิดชอบ ไม่ว่าจะเป็นชลประทาน ไม่ว่าจะเป็นของโรงปูนซีเมนต์ของธนาคารศรีอยุธยาและก็โรงปูนซีเมนต์ไทย ๓ โรงร่วมกันให้ปูนซีเมนต์ไทยเป็นคนส่งเข้ามา นครหลวงแล้วก็ปูนซีเมนต์ ให้ปูนซีเมนต์ไทยเป็นคนส่ง ส่งปูนเข้ามาไม่ว่าจะกี่ประเทศให้ใช้ตราเดียวกันคือตราดอกจิก แน่นนอนครับ โรงปูนเขาไม่อยากจะส่งหรอกครับ เพราะว่าต้องซื้อถูกมาขายแพง เขาได้กำไรในเมืองไทยชดเชยขึ้นมาหน่อยก่อนโตะเหมือนกัน แต่ไม่ได้เข้าปากเข้าห่อ ต้องเอามาชดเชยกับค่าที่จะต้องซื้อแพงมาขายถูก เพราะฉะนั้นขอเรียนว่าเขาไม่ประสงค์ที่จะส่ง ยิ่งหลีกเลี่ยงการส่งได้เท่าไรเท่าไรที่เขาออกขึ้นมาเขาไม่ต้องมาชดเชยเรื่องนี้ กระผมฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีชี้แจงเมื่อกี้แล้วตะแคงหูแล้วตะแคงหูอีกไม่มีเหตุผล อยู่มาวันดีคืนดีปูนซีเมนต์เต็มจนกระทั่งต้องใส่เรือจอดลอยไว้ ถ้าขาดจริงๆ จะเต็มได้อย่างไร อ้างว่าปูนซีเมนต์เต็มขึ้นมาที่อู่ แล้วก็บอกว่าไม่ได้ส่งปูนมา ๒ เดือน ความจริงไม่ใช่ ความจริงเขาหลีกเลี่ยงการส่ง เพราะถ้าส่งน้อยเท่าไรก็จะยังทำให้ขาดทุนขาดกำไรน้อยลงไปเท่านั้น เพราะตัวโรงปูนก็จวนเสร็จแล้ว หลายโรงเริ่มเดินเครื่องหลายเครื่องแล้ว กระผมผ่านขึ้นผ่านล่องเห็นอยู่ตลอดโรงที่กำลังจะขยายใหม่ของปูนซีเมนต์นครหลวงก็กำลังจะเดินเครื่องได้ เพราะฉะนั้นปีหน้าจะไม่ต้องส่งแล้ว กระผมรู้เรื่องนี้ได้อย่างไร ทำไมรู้ว่าเขาไม่ค่อยอยากส่ง ทำไมรู้ว่าถ้ามีราคาดีเขาไม่อยากจะซื้อ กระผมบังเอิญเวลาที่ไม่ได้เป็นผู้แทนก็ต้องทำมาหากินเหมือนกัน มีคนจากประเทศฟิลิปปินส์เข้ามาหาบอกว่ามีปูนฟิลิปปินส์ อเมริการับรองคุณภาพอย่างดี ขอส่งเข้ามาขายในเมืองไทย เพราะรู้ว่าเมืองไทยขาดแคลน ปรากฏว่าเขาเข้าไม่ถึง กระผมถามว่าเข้าถึงไหม กระผมบอกว่ากระผมคิดว่าเข้าถึง ขอเจรจาความหน่อย ไปฟังความนะครับ เป็นตัวแทนไปฟังว่าทำไมคนเอาของมาขายไม่ซื้อ ไปพบกับทางปูนซีเมนต์ ปูนซีเมนต์บอกว่าเรื่องพรรคอย่างนี้เราเองก็มีที่ติดต่อซื้ออยู่แล้ว ปูนซีเมนต์ของฟิลิปปินส์ก็ไม่มีคุณภาพ คือว่าของเขา

ไม่มีคุณภาพ ไม่ซื้อ แต่ซื้อเท็จจริงเพราะอะไรครับ เขามีขาที่จะซื้อของเขาอยู่แล้ว เขาซื้อจากญี่ปุ่น เขาซื้อจากไต้หวัน เขาซื้อจากเกาหลี เขาซื้อจากสิงคโปร์ เขามีขาของเขาอยู่แล้ว เราจะสอดเข้าไปอีกขาหนึ่งจะเกะกะกับเขา กระผมเองฟังแล้วก็เจ็บใจ ทางโน้นก็บอกว่าให้ได้เดือนละ ๒๐,๐๐๐ ตัน จะเอาทำอะไร บอกมา ราคายุติธรรมบอกราคามาเสร็จต่ำกว่าที่เสนอขายคนอื่น แต่ไม่ซื้อ กระผมเจ็บใจขึ้นมาเลยขออนุญาตพรรคพวกบอกขอบินไปฟิลิปปินส์หน่อยไปเจรจาความว่ามีจริงหรือเปล่า ปรากฏว่าเป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็พอขายได้ในต่างประเทศ เขายังจำได้พอรู้จัก ได้พบกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ไหนบอกถามจริง ๆ ขายอย่างไร ที่จริงฟิลิปปินส์ก็ขาดนะครับ แต่เขาหากินเหมือนกัน เขาเอาขายก็ส่งออกเหมือนกัน เพราะขายได้แพงกว่า ข้างในก็ ๔๐๐ กว่าบาทเหมือนเรา แต่ออกข้างนอกแล้วได้เกือบพันบาท เขาก็ส่งขายออกมา เขาต้องการเงินเข้า เขาก็เอามาขายไม่ซื้อเขา กระผมทำอะไรครับ บอกพรรคพวกที่สิงคโปร์ เข่าบอกว่าตะวันออกกลางกำลังต้องการ นี่เมื่อ ๒ ปีก่อนนะครับตะวันออกกลางต้องการ ปรากฏว่าเขาขายให้ตะวันออกกลาง พ่อค้าสิงคโปร์เลยสบายไป กระผมเองก็ต้องการรู้ว่าซื้อเท็จจริงเป็นอย่างไร ไม่ได้อยู่ในวงของเขา ไม่ได้ติดต่อกับเขาไว้ ไม่ได้ทำอะไรก็ ๆ กัก ๆ ไว้ เขาก็ไม่ซื้อ ขอเรียนยืนยันว่าการขาดแคลนปูนซีเมนต์นั้นมันอยู่ในวัฏจักรของมัน ปีหน้าก็คงไม่ขาดแล้วครับ แต่ปีนี้ที่ขาดนั้น เหตุผลจริง ๆ คือเขาไม่อยากจะส่งเข้ามา หลีกเลี้ยงได้เท่าไรก็ดี เพราะซื้อแพงมาขายถูก

ถัดไปกรณีเรื่องผักนั้น กระผมก็ไม่อยากจะพูดให้กระทบกระเทือนใจท่านรองนายก เวลาเลือกตั้งกันท่านก็ไม่รู้ไปอยู่ไหน ปลอ่ยให้ท่านหัวหน้าพรรคลงมาอยู่คนเดียว ท่านก็อยู่เขต ๑๑ พรรคกระผมก็เลยได้เขต ๑๐ เขต ๑๐ นี่คือข้อพิพาทที่ท่านบอกเมื่อครั้งนี่ไม่เป็นความจริง เขาปลุกกันเต็มหมดครับ เขต ๑๐ ของกระผมคือ ตลิ่งชัน ภาษีเจริญ บางขุนเทียน หนองแขม นี่คือเขตที่อยู่ในกรุงเทพ ฯ เราผจญอยู่กับคนปลุกผักตลอดหมด ปลุกกันเขียวข่มเลยครับ แล้วนอกจากตรงนี้ขยับออกไปก็คือ นครปฐม ดำเนินสะดวก เชียงใหม่ ปากช่องนั้นขอย่ามาเลยครับ มาไม่ถึงหรอกครับ ผักเชียงใหม่มาจริงแต่เป็นผักฝรั่ง ผักราคาแพง มาพวกผักที่เขากินกันตามโรงแรม ผักเชียงใหม่ไม่เข้ามาใน

ตลาด ในตลาดต้องผักคะน้า ต้องผักกาดขาว ต้องผักกวาดุ้ง ต้องผักบั้งจิ้น กระผมเรียนท่านประธานได้ว่า ในกรณีเรื่องผักนั้นแน่นอนครับที่แล้งมาแล้ว หน้าแล้งผักก็แพง นี่เป็นของธรรมดา กระผมไม่ตำหนิเรื่องนี้เลย แต่ว่าธรรมดาไม่เอากันถึงขนาดนี้ เทียบวันที่แพงกันถึงขนาด กระผมถึงคิดว่าคณะเศรษฐกิจที่เข้ามานี้เขาเข้ามาทำให้หรือมาทำเอา เพราะเหตุว่าแพงเกินเหตุ ก่อนหน้าที่จะเข้ามานั้นคะน้าอยู่ในไร่กิโลกรัมละ ๔ บาท ๕๐ สตางค์ ขึ้นไปบนแผงกิโลกรัมละ ๘-๙ บาท แต่คณะนี้เข้ามาเจอหน้าแล้งก็ควรจะสักกิโลกรัมละ ๑๒ บาท แต่ขึ้นไปกิโลกรัมละ ๑๘ บาท บางวันกิโลกรัมละ ๒๐ บาท กระผมไม่โทษว่าท่านรองนายกจะมีพรรคพวกเป็นพ่อค้าผักอยู่ที่ปากคลองตลาด แต่กระผมคิดว่าพ่อค้าเขาถือว่าคณะนี้เป็นคณะพ่อค้า เป็นคณะนายธนาคาร เข้ามารับผิดชอบ เพราะฉะนั้นก็จะลองดูจะลองดีคณะนี้ก็ได้ เวลาที่เกิดขึ้นมานี้กระผมดูไม่เข้าใจ กระผมไม่เข้าใจเลยว่าเวลานี้อะไรเกิดขึ้น เพราะแต่ก่อนนี้เราเคยคิดกัน เวลาที่มี ส.ส. เลือกตั้งขึ้นมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์หนังสือพิมพ์ก็บอกว่า โอ้โฮ เอา ส.ส. จากไหนก็ไม่รู้เอามาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะไปทันพ่อค้าอะไรกัน เสร็จแล้วมีปฏิวัติรัฐประหารเอาปลัดกระทรวงบ้าง รองปลัดกระทรวง อธิบดี ไปเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะได้รู้ทันพ่อค้า ก็รู้ไม่ทันพ่อค้าอีก ไป ๆ มา ๆ เทียวที่แล้วท่านนายกกวาดก่อนเอาพ่อค้าเป็นรัฐมนตรีเสียเลยหวังใจว่าจะได้รู้ทันพ่อค้า เราก็ได้ค้นพบว่า ท่านก็เอื้อเฟื้อพ่อค้าหลุน ๆ ไปเลย จนกระทั่งเราเห็นกันอยู่ เทียวนี้เอาทีมเศรษฐกิจขึ้นมา เอาทีมเศรษฐกิจมาเราก็หวังฝากผีฝากไข้ คุณกันบอกว่าขอเวลา ๖ เดือน ครับ ๖ เดือนก็ ๖ เดือน แต่เวลาผ่านไป ๓ เดือนนี้ราคาตลาดทรายกิโลกรัมละ ๗ บาท ๕๐ สตางค์ เป็น ๑๕-๑๖ บาท ผักกาดกิโลกรัมละ ๘ บาท กลายเป็น ๑๘ บาท กระผมก็ดูไม่เข้าใจว่าเวลาท่านยังไม่พอ หรือว่าท่านลงมือหากินกับเรื่องพรรคนี้เข้าไปแล้ว ดูไม่ออกครับ กระผมเรียนได้แต่ว่าเรื่องต่าง ๆ นั้นเราก็คิดด้วยกันต้องการจะช่วยบ้านช่วยเมืองกันทั้งคู่ อะไรก็ตามที่ท่านรัฐบาลดูทางหนึ่ง ฝ่ายค้านดูอีกทางหนึ่ง กระผมเรียนแล้วว่ากระผมไม่อยากเรียกตัวเองว่าเป็นฝ่ายค้านเรียกว่าฝ่ายที่ไม่ใช่รัฐบาล แต่ก็รักบ้านรักเมืองเป็นห่วงสถานการณ์เหมือนกัน ทุกอย่าง

ที่เกิดขึ้นมานั้นกระผมเรียนยืนยันว่า วันนี้ถ้าถ่ายทอด ถ้าคนทั้งประเทศได้ฟังท่านรองนายกแถลงอย่างนี้ กระผมรับรองว่ารัฐบาลนี้อายุสั้นลงไปอีกหลายเดือนสั้นแน่ครับ ถ้าชี้แจงกันด้วยเหตุผลอย่างนี้ นี่ไม่ใช่เหตุผลที่จะแก้ปัญหา ท่านไม่ได้บอกสถานะเลยว่า ถ้าจะแก้ปัญหานี้ให้ชัดเจนจะต้องทำอย่างไร ท่านไม่ได้พูดให้เห็นชัดเลยว่ามาตรการที่จะทำกันจริง ๆ นั้น เวลาท่านแถลงนโยบายไม่ต้องออกรายละเอียด แต่ว่ากัน ๓ เดือนแล้ว มาพูดกันเสียทีหนึ่งก็ยังไม่มียละเอียดให้ดู กระผมขอครับไม่ได้รับผิดชอบบ้านเมืองนี้ แต่กระผมมีรายละเอียดจะแถลงให้ท่านทราบได้ว่า อะไรเป็นอะไรและจะต้องแก้ไขตรงไหน ต้องดูกัน อย่างขนาดเมื่อกี้ไปคุมการผลิตนะ มันดิน ๆ ต้องเริ่มต้นตั้งแต่ไปดูเจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรฯ ผลิตน้ำตาล ท่านประธานทราบหรือไม่ครับ เดียวนี้เขาใช้ตัวเลข อ้อย ๑ ตันได้น้ำตาลเฉลี่ยไม่ว่าจะเป็นดิบเป็นสุก ๘๐ กิโลกรัม แล้วจริง ๆ เป็นอย่างไรครับ จริง ๆ เวลานี้อ้อยนั้นชาวไร่ได้รับการส่งเสริมจากทางเกษตรปลูกอ้อยพันธุ์ดี ทำนุบำรุงกันดีหมดเข้าไปถึงก็ขายกันเป็นน้ำหนักอยู่อย่างนั้นเอง ทั้ง ๆ ที่อ้อยเดิวนั้นที่ปลูกเข้าไปนั้นทำน้ำตาลได้ ๑ ตัน ทำได้ ๙๙ กิโลกรัม บางพันธุ์ถ้าปลูกขึ้นมาได้ ๑๐๐ กิโลกรัม แต่ว่าราชการถือมาตรการ ๘๐ กิโลกรัม เมื่อ ๘๐ กิโลกรัมก็คำนวณราคาคำนวนของโรงงานก็ไปที่ราคาอ้อย คนปลูกอ้อย ถ้าเขาคำนวนจาก ๘๐ กิโลกรัมต่อตัน ราคาอ้อยต้องต่ำแหว่ง ๆ แต่ถ้า ๙๙ กิโลกรัมครึ่ง ถ้า ๑๐๐ กิโลกรัมอย่างนี้จะก็ ถ้าเอาใจใส่ก็ควรจะจะต้องดีขึ้นมาบ้าง ชาวไร่ต้องดีขึ้นมาแล้วแน่นอนเราไม่เคยได้ควบคุมกันเลยว่า ต้นทุนการผลิตเป็นอะไร เท่าไร ถ้าหากว่ามีมาตรการทางกฎหมาย เรามีการควบคุมการผลิตสินค้าที่จำเป็น กลับมาดูต้นทุนหมด เมื่อดูต้นทุนหมดแล้วเราจดทะเบียนไว้แล้วเราบอกว่าสินค้าอย่างนี้ให้กำไรกี่เปอร์เซ็นต์ สินค้าอย่างนี้ใครเป็นพ่อค้าคนกลางได้ก็เปอร์เซ็นต์ พ่อค้าคนกลางมีสิทธิก็เปอร์เซ็นต์ นี่แหละครับ เอากฎหมายมาคุมไม่ต้องคุมราคาขายครับ แต่ว่าคุณต้นทุน คุณอัตรากำไรแต่ละสินค้า เรื่องอย่างนี้ท่านไม่ได้เรียนกฎหมายมาบางที่ท่านอาจจะมองไม่เห็น ท่านคิดอย่างเดียวว่า พ่อค้าต้องหากำไร นายธนาคารต้องเอาดอกเบี้ย ถ้าทำกันอย่างนี้แล้ว ทำอย่างไรครับ พูดไปสองคำสามคำก็ต้องเห็นใจพ่อค้าเขา พูดไปพูดมาก็ไปให้เขาติดราคาผลิตอย่างนี้ แน่นนอนครับ ต้องผลิตอย่างนี้

เพราะเหตุว่าเวลาที่ขายน้ำตาลไปได้ตันละ ๒๒,๐๐๐ บาท ไม่ได้มาแบ่ง เพิ่งจะมาคิดเอาฟรี-
 เมียมกันหยก ๆ แต่ก่อนนี้เวลาต้นทุน ๔,๐๐๐ บาท ขาย ๑๖,๐๐๐ บาท ก็ใส่กระบะป้าหมด
 ขาย ๒๒,๐๐๐ บาท ก็ใส่กระบะป้าหมด เพราะฉะนั้นผลิตตันละ ๖,๕๐๐ บาท ให้ขาย
 ๔,๐๐๐ บาท เขายอมแน่แล้วไม่ต้องไปพุดโธเขา ไม่ต้องไปเห็นใจเขา เขาต้องเอาแน่
 เพราะส่วนที่ได้มากกว่าส่วนที่เสีย นี่ก็เป็นเรื่องง่าย ๆ ธรรมดา แต่เดี๋ยวนี้ท่านเกิดจะ
 ปราณี้ เกิดจะเห็นใจไปทำข้อเท็จจริง ครับ รัฐบาลที่แล้วเขาก็ดักเอาไว้แล้ว ต่อไปนี้เขา
 เก็บฟรีเมียม เขาเอาภาษีน้ำตาลส่งออก แต่เอาจริง ๆ เอาได้หรือเปล่าครับ เอาไม่ได้
 พ่อค้ายังเก่งเหมือนเดิม ท่านรองนายกไปตรวจราคาขายสิครับ ท่านอาจจะไม่ตรวจ ท่าน
 อาจจะยุ่งเรื่องบัญชี เรื่องธนาคารมาก แต่กระผมมีเวลาตรวจเอาบัญชีที่ส่งออกมาดู ไม่น่า
 เชื่อนะครับ เดียวนี้ต้นทุนน้ำตาลดิบผลิตตันละ ๗,๐๐๐ บาท แต่ว่าบริษัทส่งออกตันละ
 ๖,๙๗๐ บาท ขาดทุนตันละ ๓๐ บาท พังแล้วนำหัวเราะ เลยเข้ามาอีกหน่อยหนึ่ง ส่ง
 ตันละ ๗,๔๐๐ บาทเลยมาอีกหน่อยเมื่อเดือนเมษายนส่งตันละ ๘,๐๐๐ บาทเศษ ๆ ใกล้เคียง
 กับต้นทุนการผลิต ไปดูจริง ๆ ว่าอะไรกันแน่ ทำไมทำอย่างนี้ เขาบอกว่าขายราคาสูง
 อย่างก่อนไม่ได้หรอก ฟรีเมียมรัฐบาลเอาไปกินหมด เพราะฉะนั้นราคาจะสูงสิแล้ว ๆ นี
 แหะละครับ เป็นเหตุจจะเอาไว้อ้างได้ด้วยว่าเดี๋ยวนี้ไม่มีกำไรจากการผลิตน้ำตาลเลย เพราะ
 ฉะนั้นราคาน้ำตาลทรายก็ต้องเอาให้สูงขึ้น ราคากำไรยังขายได้โต๊ะกันอยู่ เพราะราคา
 ที่แสดงนั้นเป็นราคาหลักเลี้ยงค่าฟรีเมียม เรื่องอย่างนี้ถ้าท่านรองนายกมีเวลากรุณาตรวจ
 สอบ กรุณาดูหน่อย กระผมเรียนว่า ปัญหาเศรษฐกิจบ้านเมืองนั้นยุ่งเหยิงมานาน แต่
 ถ้าใครอาสาเข้ามาแล้ว อย่าพูดนะครับว่าคนเก่าทำไว้ไม่ดี ถ้าเล่นพูดกันอย่างนี้วันหลัง
 กระผมอาสาบ้าง กระผมพูดได้เลย ไปดูก็ทำกันตามสบาย ทำเอากันตามธรรมดา ไม่
 สำเร็จก็บอก เฮ้ย เก่าทำไว้มาก ผูกกันไว้ตั้งกี่ร้อยก็พันปม ให้อ้วนงั้นแกที่ละปมอย่างไร
 พูดไม่ได้ นะครับ ถ้าอาสามาแล้วต้องปิดปากตัวเอง เพราะปัญหามันยุ่งยากอยู่ก่อน
 เห็นก่อนอาสาเข้าไป เพราะฉะนั้นเข้าไปแล้วต้องทำให้ได้ ต้องแก้ให้สำเร็จ ถ้าไม่สำเร็จ
 ท่านต้องกำหนดเวลาให้ตัวท่านเอง กระผมยืนยันไว้แล้วว่า กระผมไม่กำหนดเพราะ
 กระผมมี ๑๒๐ ท่านมี ๔๐๕ เมื่อคืนนี้ก็ได้อ่านว่าจำนวนก็คงจะต้องเปลี่ยนแปลงแล้วนะครับ

๔๐๕ นี้ ก็คงเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยแหละครับตามสถานะ ตามสภาพของความเป็นจริง
 สามารถของฝ่ายบริหารทีมนี้ กระผมจะขอรอดูและจะพูดทุกอย่างด้วยเรื่องเหตุเรื่องผล
 ถ้าท่านรองนายกหรือพรรคพวกท่านจะชี้แจงอีก กระผมก็ยินดีฟัง แต่ขอยืนยันว่า นี่เป็น
 เรื่องการเมืองที่จะต้องพูดกันด้วยเหตุผล ไม่มีเอากำลึงอะไรมาบังคับกัน ไม่มีการ
 เอาเงินเอาทองไปอุดยัดใครที่ไหน ไม่มีการใช้เงิน ๑๘ ล้านบาทไปแจกแหล่งละล้าน ๆ
 เพื่อหวังว่าจะดันให้ตัวเองได้เป็นนายกรัฐมนตรีเร็วขึ้น กระผมทำไม่ได้หรอกครับ เพราะ
 กระผมไม่ใช่นักธุรกิจอย่างคณะของท่าน ขอขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์ไป
 และเนื่องจากนายสอาด ปิยวรรณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ไม่อยู่ จึง
 ได้มอบให้นายเทียม ไชยนันทน์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่
 แทน)

นายบุญชู โรจนเสถียร (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพและ
 ท่านสมาชิกผู้เกียรติ ท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ ได้ให้ข้อเท็จจริงหลายต่อ
 หลายประการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการมาก ผมคิดว่าถ้าท่านสุจริตใจต้องการ
 ที่จะช่วยราชการจริงได้ โปรดเอาข้อเท็จจริงทั้งหมดนั้นมาสู่ทางตัวผมหรือทางราชการหน่วย
 ที่เกี่ยวข้อง คือ กระทรวงพาณิชย์ เพื่อเราจะได้ไปดำเนินการ เพราะว่าสิ่งที่ท่านบอก
 ว่ามีคนเขาเก็บน้ำตาลไว้ที่นั่นที่นี้ ท่านพูดไว้ชัดเจน และได้มีการบันทึกไว้ในเทปด้วย
 ผมคิดว่าเราน่าจะต้องพิสูจน์กัน เพราะสิ่งนี้เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการที่เราจะต้องช่วย
 กันทำงาน รัฐบาลต้องการความช่วยเหลือจากผู้แทนราษฎรและได้ยืนยันอยู่เสมอว่า ห
 ตาของรัฐบาลจะสว่างขึ้น ถ้าหากว่าท่านสมาชิกทุกท่านช่วยกันนำข้อเท็จจริงทั้งหมดนี้
 มาสู่เรา ถ้าท่านเห็นกับบ้านเมืองจริง ๆ อย่างที่ท่านได้พูดแล้วสิ่งที่ท่านได้พูดนั้นเป็นเรื่อง
 จริง เราลงมือกันตั้งแต่บัดนี้ เพราะมิฉะนั้นจะกลายเป็นว่าผมเองนั่งฟังแล้วไม่ทำ ผม
 ก็จะเสีย ฉะนั้นขอความกรุณาแล้วก็ถ้าเสร็จจากการประชุมนี้แล้วท่านนำผมไปในที่ที่
 ท่านเห็นว่ามีของต่าง ๆ อยู่ผิด ผมจะได้ดำเนินการทันที แล้วสิ่งที่ท่านพูดมาอีกหลาย
 ต่อหลายอย่างนั้นทุกข้อผมต้องการให้ท่านพิสูจน์ เพราะผมพร้อมเสมอ ผมเชื่อว่า

ท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ผุดผ่องขาวสะอาดมาก อาจจะพิเศษกว่าคนอื่นด้วย ฉะนั้นผมเองก็
อยากจะพบกับคนที่บริสุทธิ์ผุดผ่องนี้อย่างจริงจัง แล้วเราจะรู้กันว่าสิ่งที่พูดนั้นเป็นสิ่งที่
เรายึดเอาความจริงเป็นหลัก ไม่ได้มาพูดกันโดยไม่คิดที่จะรับผิดชอบ ขอบพระคุณครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สมัคร สุนทรเวช พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กระผมขอเรียนท่านประธาน
นะครับว่าถ้อยแถลงของสมาชิกซึ่งพูดในสภานั้นกระผมยืนยันว่ากระผมให้ข้อเท็จจริง แต่
การนำเสนอพิสูจน์นั้นถ้าหากว่าท่านสงสัย ได้กรุณาตรวจสอบตามที่กระผมบอก ถ้าหาก
ว่าเป็นความจริงในสิ่งที่กระผมพูดอยากจะเรียนถามว่า ท่านรองนายก จะว่าอย่างไร กระผม
ขอเรียนท่านประธานว่าในตัวเลขที่กระผมให้ ในถ้อยคำที่กระผมบอกนั้น เราบอกได้ว่า
อะไรเป็นอะไรอย่างไร แต่ท่านต้องใคร่ครวญ แต่ถ้าจะเล่นการเมืองกันแบบลูกขึ้นมาแล้ว
ทำพิสูจน์กันนั้น ถ้ากระผมจะทำพิสูจน์ในกิจการอย่างอื่นนั้น รัฐบาลจะยอมรับหรือไม่
ท่านประธาน กระผมเรียนท่านนายกไว้ว่าจะยินดียินดีร่วมมือกับรัฐบาลนี้ ต้องการจะเป็น
ฝ่ายค้านที่มีเหตุผล แต่ถ้าท่านรองนายกจะจําหนดด้วยถ้อยคำแล้วจะมาสรุปลง ทำว่าไป
กันจริงหรือไม่จริงตรงไหน ถ้าไม่มีอย่างที่ว่าก็แปลว่ามึงมาพูดความเท็จในสภา ถ้าจะเล่นกัน
อย่างนี้กระผมคิดว่าสิ่งที่กระผมพูดทั้งหมดนั้น กระผมไม่มีเวลาสำหรับท่านรองนายก
ที่จะพาไปดูว่าน้ำตาลอยู่ที่ไหนอย่างไร แต่กระผมบอกได้ว่าเจ้าหน้าที่ที่เข้าให้การกับกระผม
บอกได้ว่า กระผมจะชี้ให้ท่านได้ว่าที่ไหน แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าถ้าสิ่งที่กระผมพูดเป็นความ
จริงนั้น ท่านรองนายกมีอะไรมาต่อรอง ในการแสดงถ้อยคำในสภานั้นแน่นอนครับ กระผม
รับผิดชอบในถ้อยคำของกระผม กรณีไหนละครับจะเอากรณีที่เป็นไปแจกแห่งละ ๑ ล้านบาท
๑๘ แห่ง อย่างนั้นหรือ กรณีอย่างนี้กระผมขอยืนยันว่า มีคนบอกกระผมว่าเป็นอย่างนี้
ถ้าใครไม่ได้แจกอย่าเดือดร้อน ในกรณีอื่น ๆ ที่กระผมบอกท่านยืนยันได้หรือไม่ละครับ
ว่าถ้ามีการพิสูจน์กันแล้วที่ไปเอามาแห่งละ ๒,๐๐๐ กระสอบ ๓,๐๐๐ กระสอบ นั้นไม่ได้
มีน้ำตาลอยู่มากกว่า บางแห่งมีอยู่ไม่รู้ตั้งเท่าไร ตั้งกี่หมื่น เอาเข้ามา ๓,๐๐๐ กระสอบ
เอาเข้ามา ๒,๐๐๐ กระสอบแบ่งเอามาเป็นบางส่วน จะให้ตามไปดูกันหรือไม่ครับ ถ้าเอา
แล้วยังเหลืออยู่ในนั้น แปลว่ารัฐบาลมีส่วนได้เสีย เอาอย่างนั้นหรือไม่ครับ ท่าน

ประธาน กรณีอย่างนี้ กระผมไม่คิดว่าคนที่ขึ้นไปเป็นรองนายกรัฐมนตรีจะเล่นการเมืองกันด้วยการจะเอาถ้อยคำมาต่อรอง กระผมยืนยันว่ากระผมพร้อมที่จะเล่นด้วย แต่ข้อสำคัญที่สุดว่าถ้าบ้านเมืองมีคนอย่างนี้เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหาร กระผมออกจะเป็นห่วงไม่ได้ชี้แจงว่าข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร กระผมแสดงกลับไป ท่านต้องแสดงกลับมาไม่ใช่จะเอาชนะกันตรงนี้ กระผมไปได้ทุกหนทุกแห่งที่กระผมกล่าวถึง แต่ปัญหาว่าเมื่อไปพบอย่างนั้นแล้ว ใครจะทำอะไรอย่างไรต่อไป ถ้าไปเมืองชล มีน้ำตาลอยู่เกินกว่า ๓,๐๐๐ กระสอบ แล้วดึงมาแค่ ๓,๐๐๐ กระสอบ ท่านรองนายกจะทำอย่างไร จะบอกอ้าวสมัครพูดจริง ผมเป็นคนพูดเท็จ ผมเป็นการใช้ข้อมูลตอบโต้แบบนั้นอย่างนั้นหรือ แค่นั้นหรือการเมืองเล่นอย่างนี้ไม่ได้นะครับ ท่านบอกสภาฯครับว่า ที่กระผมบอกนั้นไม่จริงตรงไหน ท่านแสดงให้ดูซิครับ ถ้าอย่างนั้น ท่านต้องไล่เจ้าหน้าที่ของท่านออกจากกระทรวงให้หมดคนที่มาให้การกับกระผม นั้น เป็นเจ้าหน้าที่ เป็นข้าราชการเขาบอกข้อเท็จจริง เขาบอกวิธีการ กระผมบอกตัวเลขผิดหรือไม่ครับ ที่ ๑๖ ล้านแล้วมีแค่ ๑๒ ล้าน กระผมบอกตัวเลขผิดหรือไม่ครับ ที่เวลาผลิต ๕๕๐,๐๐๐ ผลิตกันมาแค่ ๒๕ เปอร์เซนต์ กระผมบอกผิดหรือไม่ครับที่มีบริษัทต่าง ๆ มาซื้อไปกักตุนไว้ก่อน กรณีอย่างนี้เป็นความจริง แต่กระผมจะต้องตามไปพิสูจน์อย่างนั้นหรือ เอาหรือไม่ละครับ ถ้าจะต้องพิสูจน์กัน เสร็จแล้วจะได้อะไรกับประชาชน ปัญหาที่กระผมจะต้องเรียนให้ทราบก็คือว่า คนเราถ้าจะเล่นการเมืองนั้นต้องลงมาที่พื้นดิน อย่าเหาะมาเวลาที่ไพร่พลท่านเขาปูพื้นเวทีไว้แล้ว ต้องช่วยเขา ต้องออกลงไปที่พื้นดิน ต้องลงไปดูความทุกข์ของราษฎรเขา แล้วค่อยถึงมากำหนดตัวเป็นนักการเมือง ค่อยพูดแทนราษฎรได้ ค่อยเจ็บร้อนแทนราษฎรได้ แต่ท่านเหาะมาจากยอดของตึกธนาคาร แล้วท่านบอกว่าท่านมีความสามารถจะแก้ไขปัญหาการเมืองพอเวลาคนเอาหลักฐานมาแสดงมาชี้แจงท่านก็ทำไปดูกันตรงไหน แค่นั้น นี่ไม่ใช่วิธีของนักบริหารที่เป็นนักการเมืองมาจากพื้นดิน เป็นเรื่องของคนที่ไม่เหาะมา เป็นเรื่องคนมีอำนาจมาต่อรองกันด้วยถ้อยคำ กระผมยินดีรับคำทำทุกถ้อยคำ ในกรณีที่มีทางจะพิสูจน์ได้ แต่ถ้านอกเหนือจากนั้นแล้ว ท่านจะถือว่ามาพูดใส่ไคล้ กระผมขอยืนยันว่า ในทางการเมืองนั้น ท่านหักล้างกระผมมาซิครับ ท่านหักล้างกระผมมา กระผม

ขอยืนยันว่า กระผมเล่นการเมืองด้วยความบริสุทธิ์ใจ กระผมขอยืนยันว่า กระผมเล่นการเมืองด้วยอุดมคติ กระผมไม่มีเงิน ไม่มีทอง ไม่มีบริษัท ไม่เคยทุจริตคดโกง กระผมยังตะโกนอยู่ได้ทุกวันนี้ ให้เวลากี่ปี ให้หนังสือพิมพ์กี่ฉบับ ให้มันถลกหนังมาอย่างไร ไม่เคยมีใครทำอะไร กระผมลงได้ กระผมขอยืนยันท่านประธานว่า เพราะกระผมเป็นอย่างนี้ กระผมถึงกล้าพูดอย่างนี้ ถ้าหากว่ากระผมเป็นวัวสันหลังหระ ถ้ากระผมมีส่วนได้เสียกระผมจะพูดเรื่องพรรคอย่างนี้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าใครจะต้องการพิสูจน์ กระผมยินดีรับคำท้า ถ้าท่านมีเวลาจะไปกับกระผม กระผมขอเรียนว่า ถ้าท่านจะตอบโต้ถ้อยคำกับกระผม ต้องด้วยคมเหตุคมผล ไม่ใช่ด้วยวิธีการของคนที่นั่งอยู่บนยอดดีถนาการ มีอำนาจแต่จะบีบให้คนที่กู้เงินท่าน ยอมจำนนท่านเหมือนกับที่ทำคนไทยครึ่งก่อนประเทศน้ำตาตกอยู่เวลานี้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นเวลาเที่ยงแล้วครับ ขอพักการประชุมและประชุมต่อตอนบ่ายเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกาครับ

พักประชุมเวลา ๑๒.๐๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๓.๕๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเปิดประชุมต่อไปครับ ประชุมต่อจากเช้านี้มีท่านผู้ใดที่จะอภิปราย เชิญครับ เจ้าของญัตติคนหลังสุด คนเสนอญัตติ คุณพินิจ จันทรสุรินทร์

นายประวดี เนียรภาค (นครสวรรค์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประวดี เนียรภาค จากนครสวรรค์ พรรคเกษตรสังคม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมชี้ให้คุณพินิจพูด คุณพินิจจะพูดก็พูดเลยครับ

นายประวดี เนียรภาค (นครสวรรค์) : กระผมเป็นผู้เสนอญัตติด้วยนะครับ ท่านประธาน กระผมยังไม่ได้อภิปรายเลยตั้งแต่เข้ามา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไร นั่งลงครับ นั้นเขาก็ผู้เสนอเหมือนกันครับ

นายประวดี เนียรภาค (นครสวรรค์) : ใครแน่ครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่พูด ผมจะให้คนอื่นพูดนะครับ เอาละครับ
ถ้าไม่พูด ผมขอเชิญคุณพูดเลยครับ

นายประวดี เนียรภาค (นครสวรรค์) : ขอโทษ ท่านประธานพูดกระผม
ไม่ได้ยินครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็พูดเข้าไปในนี้แล้วนะครับ ไมค์ก็เปิดแล้ว
นะครับ ผมให้คุณพินิจพูด คุณพินิจยกมือ แต่คุณพินิจไม่พูด

นายประวดี เนียรภาค (นครสวรรค์) : ถ้าอย่างนั้นกระผมขออภิปรายนะครับ
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประวดี เนียรภาค จากนครสวรรค์ พรรคเกษตรสังคม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพินิจจะพูดหรือไม่ครับ ถ้าจะพูดก็พูด เชิญ
เลยครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจ
จันทรสุรินทร์ จากลำปาง กระผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ได้อนุญาตให้กระผม
ได้มีโอกาสนอภิปรายในฐานะที่เป็นผู้เสนอญัตติครั้งนี้ด้วย ท่านประธานที่เคารพ กระผม
มีความรู้สึกเสียใจเป็นอย่างยิ่งที่ ๖๗ รongนายกรัฐมนตรีกล่าวว่าราคาสินค้าปูนซีเมนต์
ที่ขาดตลาดทำให้ราคาสูงขึ้น กระผมคิดว่าท่านจะเข้าใจผิด กระผมคิดว่าการที่สินค้า
ขาดตลาดนั้น ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้มีความจริงใจและสามารถที่จะกำหนดราคาขายได้ คือ
ประกันราคาขายเสีย ราคาปูนซีเมนต์ก็จะไม่สูงขึ้นไม่เกี่ยวข้องกัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้
ราคาในท้องตลาดสินค้าทุกชนิดมีราคาสูงขึ้น

อีกประการหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ สาเหตุที่สินค้าต้องมีราคาแพงนั้น
กระผมคิดว่าไม่ได้เกิดขึ้นจากพ่อค้าเป็นส่วนใหญ่ สาเหตุที่ทำให้ราคาแพงนั้นอยู่ที่ธนาคาร
เมื่อพ่อค้านำสินค้า ขอประทานอนุญาต กระผมขออนุญาตในวงถัดไปนะครับ
เพราะเสียงไม่ออก ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นต่อไป ท่านผู้ใดจะพูด เชิญครับ
ก็เกี่ยวกับเรื่องข้างบน ประเดี๋ยวขอให้ปรับเครื่องก่อนนะครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุบลราชธานี กระผมอยาก
 จะเรียนท่านประธานว่า เปิดประชุมเมื่อตอนเช้าและนัดประชุมตอนบ่ายเวลา ๑๓.๓๐
 นาฬิกา แต่ปรากฏว่าท่านประธานมาสูบล้างก็จนเสียเวลาไป ๒๕ นาที ระบบไมโครโฟน
 ของรัฐสภา ระบบเหล่านี้น่าจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขกันเสียที เสียหายต่อประเทศชาติ
 บ้านเมือง สมควรที่จะแก้ไขกัน เวลาประชุมจำเป็นจะต้องพูดกันในเรื่องสำคัญ ก็พูด
 ไม่ได้ ท่านประธานครับ สมควรหรือไม่ที่จะแก้ไขระบบเสียงกันเสียใหม่ กระผมจึงฝาก
 ขอนี้ไว้ให้ท่านประธานด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ดีแล้ว เชิญคุณพินิจ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจ
 จันทรสุรินทร์ จากลำปาง ขอขอบคุณท่านประธานที่ได้โปรดอนุญาตให้กระผมได้มีโอกาส
 มาอภิปรายเรื่องยุติที่กระผมได้เสนอร่วม ประเด็นต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้
 อภิปรายไปแล้ว กระผมอยากจะเรียนท่านประธานในหลักการต่อไปนี้ ที่ราคาสินค้าสูงขึ้น
 ทำให้ประชาชนโดยทั่วไปทั่วประเทศได้รับความเดือดร้อนนั้น

ประการแรกก็สืบเนื่องมาจากการกักตุนสินค้า การกักตุนสินค้าโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว
 นักธุรกิจย่อมอาศัยธนาคารเป็นหลัก สมมุติว่ากระผมเป็นนายห้างค้าขายปูนซีเมนต์หรือ
 ขายน้ตาล เมื่อมีการกักตุนสินค้าแล้ว กระผมก็ย่อมเอาสินค้าของกระผมไปจำหน่ายจำนำ
 กับธนาคารแล้วก็นำเงินนั้นมาหมุน แต่ถ้าหากว่ากระผมมีเงินอยู่อย่างเดียวซึ่งไม่สามารถที่
 จะนำฝากธนาคารได้ก็ไม่ว่าจะเอาเงินที่ไหนมาดำเนินกิจการ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็แสดงว่า
 ธนาคารเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เศรษฐกิจ ทำให้ราคาสินค้าขณะนี้แพงขึ้น แม้จะมีกฎหมาย
 ห้ามไว้ก็ตาม นี่ประการหนึ่ง สินค้าทุกวันนี้ ท่านประธานที่เคารพ นอกจากจะมีการ
 กักตุนสินค้าแล้ว กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เมื่ออีกนี้ท่านรองนายกได้บรรยายไว้ว่า
 น้ำตาลนั้นได้เรียกพ่อค้าน้ำตาลมาตกลงกันแล้ว และให้ผลิตน้ำตาลให้พอเพียงภายใน
 ประเทศ จึงจะให้ให้น้ำตาลอีก ๒๐,๐๐๐ ตันออกไปได้ แต่ว่า ท่านประธานที่เคารพ เมื่ออีกนี้
 ท่านรองนายกก็บอกว่าขณะนี้อ้อยหมดแล้ว ไม่รู้จะไปหาอ้อยที่ไหนมาผลิต ปิดหีบไปแล้ว

แต่ก็บอกว่าจะหาอ้อยมาเปิดหีบอีก ดังนั้นเมื่อทางพ่อค้าทั้ง ๑๒ บริษัทได้ตกลงทำสัญญากับ
กระทรวงพาณิชย์ ก็บอกว่าจะสามารถจะผลิตน้ำตาลได้ ทางกระทรวงพาณิชย์ก็เซ็นแกร็ก
ให้นำน้ำตาลไปอีก ๒๐,๐๐๐ ตัน ใน ๒๐,๐๐๐ ตันนี้คิดแล้วประมาณ ๒ แสนกระสอบ
กระสอบหนึ่ง ๑๐๐ กิโลกรัม เป็น ๒๐ ล้านกิโลกรัม ถ้าสมมติว่ากระผมกินน้ำตาลกิโล-
กรัมละ ๖ บาท ก็เท่ากับ ๑๒๐ ล้านบาท แต่น้ำตาลในประเทศเราทำไมจึงต้องการไปขาย
ในต่างประเทศนัก ในเมื่อภายในประเทศยังไม่พอเพียงกับความต้องการของประชาชน
ด้วยเหตุนี้ ถ้าขายน้ำตาลภายในประเทศ ๗๕๐ บาท ต่อกระสอบ แต่ไปขายต่างประเทศ
๑,๕๐๐ บาท ต่อกระสอบ ดังที่กระผมได้กราบเรียนแล้ว ราคาแตกต่างกันเท่าไรครับ
ประมาณ ๖๐๐ ล้านบาท ใน ๖๐๐ ล้านบาทนี้อยู่กับใคร ถ้ากระผมกินน้ำตาลเข้าไปด้วย
กระผมคงจะมีรายได้เพิ่มขึ้น อาจจะเป็นความจริงอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไป
ว่า อาจจะไปลบตังแดงของพรรคใดพรรคหนึ่งที่เป็นพรรคใหญ่อย่างที่เราได้ทราบกันไป
แล้ว นี่ประการหนึ่ง แต่สำหรับเบี้ยบำนาญทางกระผมคิด ๖ บาท ราคาน้ำตาล ๖ บาท
๘๐ สตางค์ ถ้าขาย ๑๒ บาท ไม่ต้องมากนักหรอกครับ เอา ๖ บาทเท่านั้นเอง ขายใน
ประเทศที่กักตุน ๑ แสนกระสอบนี้ ๑ แสนกระสอบ เท่ากับ ๑๐ ล้านบาท ขายในประเทศ
๖ บาท เพิ่มไปอีก ๖ บาท ในเมื่อ ๑๐ ล้านกิโลกรัม ถ้า ๖ บาทที่เพิ่มขึ้นก็เท่ากับ ๖๐
ล้านบาท ก็เป็นโอกาสทองทีเดียว หลักการที่กระทรวงพาณิชย์ได้กำหนดไว้นั้นล้มเหลว
โดยสิ้นเชิง ทำไมจึงล้มเหลว ก็เพราะเหตุว่ากระทรวงพาณิชย์บอกว่าจะกำหนดให้โรงงาน
ต่าง ๆ ร่วมกับกระทรวงอุตสาหกรรม จัดการให้ผลิตภายในประเทศเพียงพอในจำนวน
๓๕๐,๐๐๐ กระสอบ แล้วก็เอาไปขายได้ แนนอนที่สุด พ่อค้าย่อมจะบอกว่าตกลงทำได้ก็
ตกลงทำสัญญา แล้วก็ให้นำน้ำตาลไปขายอีกแสนตัน ท่านลองคิดดูว่าเป็นเงินเท่าไร เพราะ
ฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าน้ำตาลที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้กล่าวว่ามี
ทางแก้ไขและทำได้นั้น กระผมยังไม่เห็นทาง เมื่อคืนนี้ท่านได้อธิบายหลักวิชาการทาง
เศรษฐศาสตร์เป็นทฤษฎี ท่านรู้หมดท่านก็บอกวามนุษย์ไหน ถ้าหากว่าไม่ทำอย่างนี้ก็ไม่
มีทางทำได้ ท่านต้องถืบบังเหียนเหมือนท่านนี้เก่งเหลือเกินตบหน้าประชาชนทั้งประเทศว่า
คนอื่นไม่มีทางจะทำได้ ถ้าไม่ทำอย่างนี้ ท่านพูดอย่างนี้ ท่านต้องคุมบังเหียนเหมือนกับ

ท่านชี้มาช่วยเศรษฐกิจเมืองไทย กระผมเองก็หลงดีใจครับ เคยอยู่กับท่านตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ เวลานั้นอยู่ในสภานี้เห็นท่านพูด ชัด เขียนตำหรับตำรา กระผมก็หลงดีใจว่าท่านสามารถจะแก้เศรษฐกิจได้ แต่เปล่าเลย ท่านอาจจะทำอะไรของท่าน ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปแล้ว กระผมเห็นว่าการที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีบอกว่าคนอื่นไม่สามารถทำได้นั้น กระผมคิดว่าท่านประมาทมาก ท่านตบหน้าพวกเรา ท่านคิดว่าท่านเลอเลิศ แต่กระผมคิดว่ากระผมจะลองดูท่านอีกสักพักหนึ่งที่ท่านจะแก้ไข ไม่มีทางครับท่านประธาน ถ้าหากว่าท่านอยากจะท้าทายกับกระผมว่าอยากจะไปดูข้อเท็จจริง พรุ่งนี้นั่งรถไฟไปกับกระผมได้ ไปดูเรื่องน้ำตาลที่ลำปาง ไปดูธนาคารกรุงเทพที่เอาเงินสร้างงานในชนบทนี้ ที่สามารถไปก้าวเท้าถึงอำเภอ โดยใช้ศักดิ์ศรีของรองนายกเข้าดำเนินการไปจ่ายเงิน เอาเงิน ๓๐ เพอร์เซ็นต์ไปจ่ายให้สภาตำบลเพียง ๒๐ เพอร์เซ็นต์ แล้วอีก ๑๐ เพอร์เซ็นต์นั้นเอาไว้ที่ธนาคารก่อน เมื่อเขามาเบิกที่ธนาคารก็บอกว่าโครงการต่าง ๆ เอาไว้โครงการละ ๑๐๐ บาท ต่อ ๑ โครงการ ท่านประธาน กระผมจะพาครับ ขอประธานอภัยถ้ากระผมจำไม่ผิดท่านยังรับเงินเดือนจากธนาคารกรุงเทพเดือนละ ๒ แสนบาท กระผมจะพาท่านไป ถ้าท่านมีส่วนร่วมในเรื่องนี้กระผมจะพาไปดู เสียเศรษฐกิจเท่าไร ประชาชนต้องการจะได้ ๓๐ เพอร์เซ็นต์ จากเงินสร้างงานในชนบทนี้ ธนาคารนี้จะครับต้องขอประธานอภัยท่าน ขอกราบเรียนท่านหัวหน้าพรรคกิจสังคม กระผมจะพูดถึงเรื่องธนาคารกับเฉพาะท่านรองนายกบุญชู กระผมพูดคราวที่แล้วท่านก็หาว่าหน้าบางดินหนาขอประธานอภัย กระผมขอยกเว้น ขณฯ อดีตนายกรัฐมนตรีท่านหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ณ ที่นี้ด้วย กระผมจะขออนุญาตไม่กล่าวถึงท่าน เพราะประเด็นจะเข้าใจกันผิดอีก กระผมขอกราบเรียนว่า ธนาคารนี้จะครับเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ราคาสินค้านี้แพงขึ้น ถ้าหากท่านจริงใจกับประชาชนจริง ๆ แล้วท่านก็สามารถที่จะช่วยราษฎรได้ ท่านมองเห็นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านมีเพื่อนฝูงอยู่ตามบริษัทห้างร้านต่าง ๆ ท่านก็เคยเรียกขึ้นมา แต่ท่านคิดว่าท่านออกไปแล้วกลัวเพื่อนฝูงจะรุมตี รุมด่าแล้วไม่คบกับท่านใช่หรือไม่ครับ ท่านถึงไม่สามารถทำอะไรให้เด็ดขาดลงไป ใช่หรือไม่ครับท่าน ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าทำได้ทั้งนั้นถ้าท่านเด็ดขาดและจริงใจมีความจริงใจกับประชาชนจริง ๆ แล้วทำได้ ท่านทำได้

อีกประการหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่อยากจะกล่าวว่าสินค้าพืชผักต่าง ๆ นั้นท่านก็โทษฤดูกาลบ้าง โทษว่าน้ำท่วมบ้าง ท่านจะสร้างมาร์เก็ตติ้ง โพลีซี (Marketing policy) บ้าง กระผมคิดว่าท่านรู้หมด ท่านตอบให้ชื่นใจได้หรือไม่ว่าท่านจะทำเมื่อใด เรารู้ ท่านรู้สาเหตุหมด แต่ท่านไม่ได้บอกเราเลยว่า ท่านจะแก้เมื่อไรอย่างไร ไม่บอกเลย ให้สบายใจหน่อยได้หรือไม่ว่า ท่านจะทำ ท่านที่เมื่อคืนนี้ทำสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งกรุงเทพมหานครว่าจะไปป้ายนี้ ท่านชวนกันไปหรือยัง แต่ถ้าพรุ่งนี้ไปกับกระผม โอ.เค. ไปหรือไม่ครับ ถ้าหากว่าท่านไปกับกระผม เป็นความจริงอย่างกระผมเห็นว่าท่านต้องลาออกนะ กระผมจะให้ดูธนาคารกรุงเทพ จำกัด หักเงิน ๑๐ เปอร์เซนต์ไว้แล้ว ยังเหลืออีกโครงการละ ๑๐๐ บาท ๕๐ บาท อย่างนี้จะครับเสียหายหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ เศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างนี้อยู่ที่ธนาคาร เพราะฉะนั้นกระผมขอให้แก้ไขตรงนั้น การกักตุนสินค้าไม่ได้อยู่ที่ประชาชน ไม่ได้อยู่ที่พ่อค้า ทุกคนต้องอาศัยธนาคารทั้งนั้น ขอตรงนี้จะครับ กระผมชี้ตรงนี้ ท่านประธาน แต่ท่านอย่าลืมว่าสิ่งที่ท่านทำทายกับพวกเราเนี่ย เราเอาความจริงมาบอกท่าน เอาความจริงมาเรียนท่าน มากราบเท่าท่านให้รู้เราไปพบประชาชนมีสิ่งไหนผิดถูกอย่างไร กระผมมาเรียนท่านในฐานะเป็นฝ่ายบริหาร ในฐานะที่ท่านมีหน้าที่แก้ไขเศรษฐกิจ กระผมมีข่าวอีกเหมือนกันว่า เมื่อมีการประชุมบอกว่าท่านแก้ไม่ได้แล้วเศรษฐกิจ กระผมก็ไม่รู้จะพูดอย่างไร แท้จริงอย่างไร กระผมไม่ยืนยัน แต่ได้ข่าวว่าท่านท้อแท้ใจแล้วว่าท่านแก้ไม่ได้ พยายามต่อไปครับ เรายังให้เวลาท่านไม่ต้องห่วง ถ้าท่านจริงใจกับประชาชนจริง ๆ แล้วทำได้มีกับบริษัทท่านก็รู้

อีกประการหนึ่ง กระผมขอกราบเรียนล่วงหน้า ระวังนะครับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านอนุมัติข้าวออก ส่งข้าวออกไปต่างประเทศ ปี่หน้าเราต้องเข้าแถวซื้อข้าวกันอีกหรือไม่ ต่อไปเราซื้อน้ำตาลนี้จะต้องเข้าแถวหรือไม่ ขณะนี้ก็ดำเนินการอยู่แล้วต้องเข้าแถวแล้ว เมืองไทยครับ ข้าวเป็นทีหนึ่ง มีสินค้าข้าวเป็นสินค้าออก แต่คนไทยต้องมาเข้าแถวซื้อข้าว ต่อไปข้าวต้องขาดตลาดอีก ข้าวต้องมีราคาแพงขึ้น กระผมขอกราบเรียนล่วงหน้าสำหรับเรื่องน้ำตาลนั้น กระผมไปคำนวณดูแล้ว เดียวนี้ประมาณ ๖๐๐ ล้านบาทพ่อค้าเอาไป เมื่อพ่อค้าเอาไปธนาคารก็ได้ แล้วธนาคารเป็นของใครก็ว่า

กันไป ท่านประธานที่เคารพ สินค้าที่มีราคาแพงเช่นปูนซีเมนต์ขณะนี้ที่วิ่งขึ้นไปพอสมควรบวกค่าขนส่งอะไรต่าง ๆ นั้น บางตำบล ๘๐ บาท ธรรมดาจะกราบเรียนเพิ่มเติมจากสมาชิกผู้มีเกียรติบอกว่า ๖๐ บาทนั้น เดียวนี้ ๘๐ บาท ไปกับธรรมดาก็ได้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ไม่ใช่เฉพาะท่านรองนายก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไปกับธรรมดา ท่านบังคับได้หรือไม่ ท่านช่วยได้หรือไม่ท่านจะกำหนดราคา ถึงเวลาแล้วครับ ท่านประธานที่จะต้องช่วยกัน อย่างที่ท่านรองนายก ว่า เราจะต้องเริ่มช่วยกันแต่วันนี้เราเอาข่าวมาบอก เอาเรื่องความเป็นจริงมาบอก แล้วท่านเมื่อไรจะเริ่ม มีแต่ท่านชักชวนพวกเราว่าเริ่มช่วยกัน แต่ท่านยังเกรงอกเกรงใจพ่อค้าซึ่งเป็นพรรคพวกเพื่อนฝูงอยู่ ขอได้โปรดเถอะครับ

อีกประการหนึ่ง ถ้าท่านจะแก้เรื่องเศรษฐกิจ ธรรมดาขอกราบเรียนอีกสักกนิทหนึ่ง ประชาชนทั่วทั้งประเทศนี้ต้องการอย่างเดียวเรื่องน้ำ ท่านพัฒนาแหล่งน้ำได้ ท่านไม่ต้องห่วงหรอกครับ พวกเรามีเงินซื้อถึงจะมีราคาแพง เกษตรกรก็สามารถยังชีพได้ ถ้าหากท่านแก้เรื่องนี้ให้เกิดการบาลานซ์ (Balance) แล้วเราคิดว่าราคาสินค้าเราไม่กลัวตลาดใดที่ประชาชนยังยากจนอยู่อย่างนี้ ท่านขึ้นราคาไปอีก เดียวนี้ ถ้าสมมุติว่าบุหรี่ยขึ้นไป ๑ บาท ในซองหนึ่ง ในห่อหนึ่งท่านได้ ๑๐ บาท แล้วประชาชนทั้ง ๔๕ ล้าน ถ้าสมมุติว่าเฉลี่ยแล้ว ๔๐ ล้านซองก็เท่ากับวันละ ได้เงินเข้าประเทศ ๔๐ ล้านบาท ก็นำเงินนี้ซื้อข้าวมาพัฒนาประเทศ ท่านประธานที่เคารพ ธรรมดาเห็นว่าการเซ็นสัญญาอ้อยเท่าที่กระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการให้เอกชนได้ทำไปนั้น มีช่องโหว่มาก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นโอกาสให้พ่อค้านี้ โอ. เค. วันนี้มาเซ็นได้หมดครับ เพื่อต้องการเอาน้ำตาลออกไปขายในต่างประเทศ ก็เป็นโอกาสดีสำหรับพ่อค้า ยิ่งเปิดโอกาสมากที่สุด ตกลงหมดมาตกลงวันนี้ แต่ท่านจะเอาน้ำตาลเมื่อไรท่านต้องไปหีบ หีบอีกปีหนึ่ง ปีหน้า ปีนี้ท่านไม่ได้หีบออก เขามาเซ็น เอา โอ. เค. แล้วท่านก็อนุมัติให้น้ำตาลออกนอกประเทศไปได้ ปีหน้า ผมเซ็นเท่านั้นนะ ปีนี้ผมต้องเอาออกไปก่อน ดังนี้แหละ ท่านเชื่อหรือไม่ว่า น้ำตาลที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวว่ามีในสต็อก ๘๐,๐๐๐ ตันอภิปรายเดี๋ยวนี้ แล้วไปสอบรับรองไม่มีทาง โยกย้ายออกไปแล้ว ไปแล้วท่านจะไปสอบอย่างไร อภิปรายที่นี้

วันนี้โทรศัพท์ทางไกล เฮ้ย เอาไปเลย น้ำตาลลือรับโยกย้ายไปนะ ๘๐,๐๐๐ ตันที่ว่าให้มา ๓,๐๐๐ กระสอบนะไปแล้ว สอบไม่ได้ เรียกว่าพ่อค้าเก่ง ไม่มีทางทันหรือครับ แล้วจะได้ความจริงที่ไหน เริ่มได้หรือไม่ครับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านบอกว่ากรมการค้าภายในมีข้าราชการ ๒๐ คน ไม่พอ ทำไมไม่ขออนุมัติอัตราเพิ่ม เดี่ยวท่านจะตอบกระผมว่า ข้าราชการไม่พอหรือที่ไปตรวจสอบสินค้าอะไรต่าง ๆ เดียวก็คงจะตอบบอกว่ามีข้าราชการน้อย ช่วยหน่อยได้หรือไม่ครับ ไม่พอก็บอกเราซิครับสถานะจะได้อนุมัติงบประมาณไปช่วย ไม่เคยเลย กรมการค้าภายในไม่เคยเพิ่มอัตรา มี ๒๐ คนก็ ๒๐ คน ๓๐ คนก็ ๓๐ คน ลองไปเช็كدูซิครับมีคนเท่าไร ท่านก็บอกคนของผมไม่พอ นั่นคือเหตุผล แต่ความจริงต้องการอยู่เท่านั้น ต้องการมีเท่านั้นแหละ ต้องการเท่านั้น เพื่อจะได้มีข้ออ้าง เนื่องจากมีเลศนัยอย่างว่านี้กระผมไม่ทราบว่าเป็นอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าได้อภิปรายมาพอสมควรแล้ว กระผมอยากจะถกนิดหน่อย เรื่องที่ว่าปิดหูปิดตาประชาชนนั้น เมื่อคราวที่แล้ว ท่านประธาน เมื่อพรรคใหญ่อยู่ข้างล่างก็บอกว่าเดี๋ยวนี้จะขอลายทอดเสียง ทางรัฐบาลเกรียงศักดิ์ก็บอกว่า ไม่ได้ ก็บอกว่าปิดหูปิดตาประชาชน กระผมหลงดีใจ พรรคใหญ่ ๆ ทั้ง ๔ พรรคขึ้นไปว่าอยู่ข้างบน คิดว่าจะได้เปิดหูปิดตาให้ประชาชนรู้อีก กลับตบหน้าประชาชนอีก ไม่ต้องให้รู้กันเลย ปิดทั้ง ๒ คน เฉยๆ ตบไปอีกทำความชอกช้า เพราะฉะนั้นใครละครับจะมาเปิดตาประชาชน กระผมขอฝากท่านประธานว่า ต่อไปนี้ถ้าหากว่าเขาร้องขอตามข้อบังคับ ข้อ ๓๑ เรื่องใดเกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชนตามข้อบังคับ ข้อ ๓๑ ก็ขอได้โปรดเป็นเรื่องสำคัญของรัฐเกี่ยวกับความอยู่ดีกินดีของประชาชนแล้วก็น่าจะ给他ได้มีโอกาสได้รับรู้ ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้จริงใจกับประชาชนแล้ว ยิ่งเป็นผลดีกับรัฐบาลด้วยที่จะได้แถลงข้อเท็จจริงว่าที่แพงเพราะอะไร ไม่ใช่กลัวแต่ฝ่ายเราที่จะโจมตีท่าน ขอได้โปรดท่านประธานถ้ามีโอกาสต่อไปแล้วกระผมอยากขอกราบเท้าท่านประธานได้โปรดช่วยเปิดหูปิดตาประชาชนด้วย ที่นี้ไม่ต้องให้รัฐบาลเปิดหรือครับ ท่านประธานเปิดเองก็แล้วกัน ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งครับ ท่านประธาน

นายประยูร สุรนินวงศ์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม ประยูร สุรนินวงศ์ จากอุดรธานี สังกัดพรรคพลังใหม่ วันนี้ นับเป็นโอกาสดีอย่างยิ่งที่ทางรัฐบาลจะได้มีโอกาสรับฟังความคิดเห็นและข้อเท็จจริงซึ่งปรากฏขึ้นในประเทศเรานี้ เพื่อจะนำไปปรับปรุงแก้ไขในการบริหารประเทศ ก่อนอื่น กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๔ นั้น กระผมมีสิทธิที่จะอภิปราย มีสิทธิที่จะกล่าวถ้อยคำซึ่งอาจจะรุนแรงไปบ้าง สำหรับการบริหารงานของรัฐบาล หรืออาจจะกระทบกระเทือนต่อท่านที่เป็นคณะรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรี รวมทั้งท่านนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจ และรัฐมนตรีอื่น ๆ ซึ่งถือว่ารับผิดชอบร่วมกันในการบริหารประเทศ กระผมต้องขอกราบขอภัยไว้ล่วงหน้า ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออภัยอีกครั้งหนึ่งว่า ที่ท่านผู้มีเกียรติจากลำปางได้กล่าวมาเมื่อครั้ง คุณบุญเกิด พิมพ์วรรณเมธากุล จากพรรคพลังใหม่ได้เสนอเป็นญัตติขอให้มีการถ่ายทอดเสียง ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวกับปากท้องของประชาชน ให้ประชาชนทั่วประเทศได้มีโอกาสรับทราบว่า ข้อมูลที่รัฐบาลได้รับมานั้น หรือพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลได้รายงานต่อฯพลฯ หรือทีมเศรษฐกิจของท่านนั้นท่านรับมาอย่างไรมีความจริงอย่างไร ประชาชนเห็นเป็นอย่างไร กระผมจะขอกราบเรียนเป็นตัวอย่างสักอย่างหนึ่ง อย่างกรณีผัก ต้นแหล่งของการผลิตนั้นท่านเคยถึงเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่และปากช่อง ผิดมากครับ ข้อมูลที่ท่านได้รับมานั้นผิดมากทีเดียว ปัญหาผักที่เลี้ยงปากเลี้ยงท้องของประชาชนในกรุงเทพมหานครนั้น ไม่ได้มาจากทางโน้นครับ ถ้ามาจากทางโน้นแล้วค่าขนส่งอะไรต่ออะไรกินหมด ไม่สามารถตีตลาดแถวรังสิต แถวดำเนินสะดวก แถวราชบุรีได้ ผักที่มาจากเลี้ยวชาวกรุงเทพมหานครในขณะนี้มาจากแหล่งเหล่านี้ พอกระผมฟังประโยคนี้กระผมก็ทราบว่าท่านได้รับข้อมูลมาผิด กระผมมีโอกาสได้สัมผัสกับคณะรัฐมนตรีชุดนี้ โดยเฉพาะท่านรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจ กระผมเห็นว่าท่านผู้นี้มีเจตนาดีต่อบ้านเมือง มีความตั้งใจดี แต่พื้นเพของท่านนั้นไม่ได้กล่อมเกลามาในการที่จะบริหารประเทศไปในแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองอย่างแท้จริง ท่านเป็นนักธุรกิจ ท่านเป็นพ่อค้า ทีมเศรษฐกิจของท่าน ทุกคนได้รับความสำเร็จในทางเศรษฐกิจในการประกอบธุรกิจเป็นอย่างดียิ่ง กระผม

ขอกราบเรียนว่านักเศรษฐศาสตร์นั้นเป็นผู้สร้างทฤษฎี เป็นผู้สร้างหลักขึ้นมาให้นักการค่านักธุรกิจนำไปบริหาร นำไปใช้ นักเศรษฐศาสตร์ทุกคนเป็นหน้าธนาคาร มีความยากจนกันถ้วน แต่ไม่ใช่หมายความว่า หลักวิชาการของเขาผิด นักธุรกิจที่นำเอาหลักของเขาไปใช้ ได้นำไปใช้เป็นประโยชน์ก่อความร่ำรวยให้แก่ตนเองอย่างมหาศาล ด้วยพื้นเพอย่างนี้ แนวทางแก้ปัญหาของประเทศ การแก้ปัญหาของแพ่งกิติ การแก้ปัญหาเศรษฐกิจกิติ จึงมีแนวทางโน้มเอียงไปที่จะหากำไรเข้าไปสู่ประเทศ เมื่อไม่นานมานี้ หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษฉบับหนึ่ง ฟาร์ อีสเทิน อีโคโนมิก รีวิว (Far Eastern Economic Review) ได้ลงคำสัมภาษณ์ของ ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี เขาถามว่าท่านจะบริหารประเทศ แก้ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศไปในรูปไหน กระผมยังจำคำตอบของท่านได้ ท่านจะบริหารประเทศนี้เปรียบเหมือนบริษัท ๆ หนึ่งจะทำบริษัทนี้ให้ร่ำรวยขึ้นมาเหมือนกับบริษัททั้งหลายที่ท่านได้กระทำมาแล้วนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า ความพยายามของท่านนั้น กระผมเคารพนับถือเป็นอย่างยิ่ง ความตั้งใจดีของท่านนั้นกระผมนับถือเป็นอย่างยิ่ง แต่ท่านที่เคารพ ท่านประธานที่เคารพ ผิดตั้งแต่ท่านแถลงนโยบายตั้งแต่เบื้องต้นแล้วว่า ท่านจะบริหารประเทศ แก้ภาวะเศรษฐกิจของประเทศด้วยเศรษฐกิจแบบเสรี ผิดตั้งแต่ตรงนี้ครับ ท่านลองไปอ่านดูประวัติศาสตร์การแก้เศรษฐกิจของประเทศใดก็ตาม ไม่สามารถแก้ปัญหาเศรษฐกิจโดยระบบนี้ได้ ประมาณปี ค.ศ. ๑๙๐๐ ในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้เอากลุ่มนักธนาคารของวอลล์สตรีท (Wall Street) นั้นขึ้นมาเป็นคณะรัฐบาลบริหารประเทศ พวกนั้นกำหนดรายได้เข้าประเทศอย่างไร กำหนดรายได้เข้าวอลล์สตรีทอย่างไร เขากำหนดว่าเขาจะแบ่งรายได้ให้แก่สหรัฐอเมริกานั้นเพียง ๒๕ เพอร์เซ็นต์ อีก ๗๕ เพอร์เซ็นต์ นั้นเขาจะเอาเข้าวอลล์สตรีท อเมริกาเกือบพังมาแล้ว เมื่อเป็นเช่นนั้น กระผมขอกราบเรียนท่านว่า ปัญหาอื่น ๆ เนื่องจากของแพ่ง เนื่องจากอะไรต่ออะไรอย่างนี้ ตามมาจากการบริหารในระบบเศรษฐกิจของท่าน ขณะนี้ตามหน้าหนังสือพิมพ์ท่านจะเห็นว่า มีโจรผู้ร้ายชุกชุม มีอาชญากรรมมากมาย ท่านก็พยายามเหลือเกินที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ที่จะแก้ข้อผิด แต่ท่านแก้ปัญหาไม่ถูกจุด สมมุติว่าท่านจะแก้อาชญากรรมในประเทศเราขณะนี้ซึ่งเพิ่มขึ้น ใส่สร้อยทองคำเดินตามตลาดไม่ว่า ๑ สลึง หรืออะไรนี้ก็จะไม่มีความ

ปลอดภัยเป็นอย่างยิ่ง สมมติว่าท่านจะเพิ่มกำลังตำรวจขึ้นอีก ๑ ล้านคน ในวันนี้ ความพยายามของท่านที่จะแก้เศรษฐกิจตรงนี้ แก้อาชญากรรมตรงนี้ ไม่มีความสำเร็จ สิ่งที่จะปรากฏต่อประชาชนในประเทศไทยคืออะไร บรรดาผู้ร้ายที่ถูกจับนั้นจะเต็มโรงพัก บรรดาคดีจะขึ้นโรงศาลอย่างมากมาย เพียงแต่ท่านจับผู้กระทำอาชญากรรมนั้นได้ เพราะการเพิ่มกำลังตำรวจก็ดี ไม่ใช่แก้ปัญหาที่ต้นเหตุ ปัญหาที่ต้นเหตุนี้ก็คือ ระบบเศรษฐกิจนั่นเอง ระบบเศรษฐกิจถ้าเป็นแบบนี้ท่านแก้ไม่ได้ เมื่อ ๒-๓ วันมานี้กระผมได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่าจะให้สิทธิที่มเศรษฐกิจอย่างท่านก็แก้ไม่ได้ เพราะว่าท่านแก้ตามกติกาของสังคมนี้เป็นในรูปนี้ ท่านได้พยายามจนสุดความสามารถ กระผมนิยมในความสามารถของท่าน แต่แก้ไม่ได้ กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้เป็นทีละข้อๆ มาดูเรื่องสินไทย เรื่องแรกเสียก่อน กระผมจะกราบเรียนเป็นข้อๆ สินไทยนั้นได้แถลงออกมาว่าท่านจะพยายามตรึงราคาสินค้าอย่างอื่นไม่ให้ขึ้น ตรงนี้ถูกเป้าหมาย แต่สิ่งที่ผิดนั้นคืออะไรครับ ผงซักฟอกที่ผลิตจากสหพัฒน์ปิบูลย์ ที่ผลิตออกมาจากโรงงานอื่นนั้นคือเป่าบูนจีน ขยายกล่องละ ๒๖ บาท ท่านลดมาเหลือ ๒๕ บาท ผงซักฟอกที่บ้านกระผมใช้อาทิตย์ละ ๑ กล่อง เดือนหนึ่ง ๔ กล่อง ทู่นไป ๔ บาท สบู่หอมขายก้อนละ ๓ บาท ๕๐ สตางค์ ท่านลดลงเหลือก้อนละ ๓ บาท บ้านกระผม ๕ คนในครอบครัวนั้นใช้อาทิตย์ละก้อน เดือนหนึ่งทู่นไป ๒ บาท เป็น ๖ บาทแล้ว ยาสีฟันและอย่างอื่นๆ อีก สรุปแล้วในครอบครัวหนึ่งท่านทู่นไป ๑๐ บาท ในภาวะการครองชีพกำลังรุนแรงอย่างนี้ ท่านไปลดแต่อย่างนั้นคนอื่นมองท่านอย่างไร ท่านทราบหรือไม่ เขามองท่านว่าสินค้าเหล่านี้ที่ผลิตในบริษัทของท่านนี้จะขายไม่ออกเพราะสู้บริษัทอื่นไม่ได้ จึงอาศัยอำนาจรัฐเป็นเครื่องระบายสินค้าอันนี้ออกสู่ตลาดโดยเรียกว่าสินไทย ท่านบอกว่าจะพยายามหาแม่บทที่เรียล (Material) ที่จะลดราคาการผลิตลดลง แต่ที่ไหนได้ โคลด์ฟาวเวอร์หรือเพคนี้เขาขายกล่องละ ๒๒ บาทต่ำกว่าของท่านอีก แต่เราก็ใช้ฟอกกันอย่างสะอาดอยู่ อย่างนี้เป็นต้น

ปัญหาเรื่องน้ำตาล กระผมจะกลับมาสินไทยอีกครั้งหนึ่ง ปัญหาเรื่องน้ำตาล กระผมมีอยู่ ๒ ข้อ บรรดาเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายมาแล้วว่า ธนาคารนั้นเป็นต้นเหตุของการกักตุนสินค้า ท่านต้องยอมรับ ข้อนี้คือความจริง พ่อค้าไม่มีเงินอย่าง

มหาศาลถ้าไม่ได้เบิกมาจากธนาคาร แต่ท่านทั้งหลายได้กล่าวไปแล้ว กระผมคิดว่าท่านเป็นนายธนาคารจะแก้ปัญหาช่วงนี้ได้อย่างไรได้โดยท่านออกกฎหมายหรือท่านจะทำโทษหรือจะทำอะไรก็ได้แล้วแต่ ออกกฎหมายมาได้ แต่มีอยู่ ๒ ข้อนะครับที่กระผมอยากจะกราบเรียนถามผ่านท่านประธานในขณะนี้ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๒๓ มีการประกาศแต่งตั้งคณะรัฐบาลชุดนี้วันที่ ๒๘ มีนาคม เป็นการแถลงนโยบายต่อสภา ในช่วงไม่ถึง ๑๕ วันนี้ กระผมได้ทราบข่าวมาเหมือนกับท่านผู้มีเกียรติจากลำปางว่า กระทรวงพาณิชย์ได้อนุมัติให้ส่งน้ำตาลทรายออกไปต่างประเทศ ๒ แสนกระสอบ กระผมจะคำนวณให้ดู ขณะนั้นราคาควบคุมที่นี้ ๗ บาท ๕๐ สตางค์ต่อกิโลกรัม ไปถึงมาเลเซียนั้น ๑๓ บาท ค่าขนส่ง ๓๗ บาท กระผมตี ๕๐ บาท เป็น ๘๐๐ บาท มาร์จิน (Margin) หรือราคาต่างกันนั้นเป็น ๕๐๐ บาท ๒ แสนกระสอบ คูณ ๕๐๐ บาทเป็น ๑๐๐ ล้านบาท กระผมขอกราบเรียนเห็นว่า สมมุติว่าพ่อค้าน้ำตาลซึ่งเขาไม่ให้เอาน้ำตาลออกนั้น สมัยรัฐบาลก่อนคือคุณอบ วสุรัตน์ เขาบอกว่าคุณต้องผลิตเพิ่มได้เท่านี้กระผมจึงจะให้ออก พอรัฐบาลชุดนี้เข้าไปรับตำแหน่งปั๊บก็ให้ออกไปเลย เพราะฉะนั้นสมมุติว่าพ่อค้า สมมุติจะรับบอกว่าอนุมัติให้กระผมออกเถอะคุณเอาไป ๔๐ เพอร์เซ็นต์ก็หมายถึง ๔๐ ล้านบาท ถ้าไม่เป็นอย่างจริงโปรดตอบกระผมด้วย กระผมได้ถามไปยังลูกน้องของท่านขอข้อมูลอันนี้ ได้รับการปิดประตูโดยเด็ดขาด ไม่ได้เขาถามว่ากระผมเป็นใคร กระผมเป็น ส.ส. เขาไม่ยอมให้กระผมเป็นตัวแทนของปวงชน มีหน้าที่ที่จะต้องควบคุมการบริหารประเทศ ผลประโยชน์ของปวงชนนั้นกระผมได้สัญญากับเขามาแล้วว่าจะต้องรักษาไว้ จึงกราบเรียนถามท่าน

ประการที่ ๒ ที่น้ำตาลขาดตลาดอยู่ขณะนี้ ต้นรากเงาของสาเหตุอันแท้จริงนั้นมาจากไหน เมื่อปีกลายนี้ พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ นายกรัฐมนตรีคนก่อนได้ขึ้นมาบริหารประเทศ ทีมเศรษฐกิจของท่านเป็นผู้คุมเศรษฐกิจ เป็นผู้คุมกลไกอำนาจเศรษฐกิจของประเทศ สามารถที่จะกดสวิตช์ตรงไหนก็ได้ หมุนสวิตช์ตรงไหนให้กลไกของเศรษฐกิจติดขัดอย่างไรก็ได้ น้ำตาล อ้อยซึ่งควรจะผลิตได้ ๑๖ ล้านตัน แต่ผลิตได้เพียง ๑๒ ล้านตัน เพราะเหตุใด ทราบหรือไม่ เพราะธนาคารไม่ปล่อยเงินให้ชาวไร่ กักตุนไว้ควรจะผลิตได้เท่านั้นไว้กลับไม่พอ บอกว่าเงินไม่มี เงินขาดตลาด เรื่องนี้สำคัญ

มากเป็นกลไกที่เราจะต้องอ่านกันว่าความจริงใจนั้นอยู่บนรากฐานของอะไร กระผมขอกราบเรียนถามท่านว่า ตรงนี้ และอีกอย่างหนึ่งในขณะนี้ ไพรวาท (Private) คืออัตราดอกเบี้ยของธนาคารในต่างประเทศเขาลดลงถึงร้อยละ ๙ แล้ว ในประเทศเรายังยืนตามหลักเดิมร้อยละ ๑๘ มีอยู่ ๓ แบงค์เท่านั้นเองที่ลดลงเหลือร้อยละ ๑๖ เมื่อเป็นอย่างนั้นทำไมเราไม่ลดลงไปได้อีกเพื่อให้ผ่อนคลายความตึงเครียดของภาวะเศรษฐกิจอย่างนี้ นี่กระผมขอกราบเรียนถาม

ท่านประธานที่เคารพ หลักการที่ ขพลฯ รองนายกรัฐมนตรีได้กล่าวไว้ตอนเช้านี้ว่า ท่านมีหลักการที่จะแก้ปัญหาของแพงอยู่ ๓ หลักด้วยกัน คือ ๑. แก้ภาวะขาดแคลน ๒. จะสร้างระบบตลาด ๓. แก่ต้นทุนในการผลิตให้ต่ำลง ภาวะขาดแคลนนี้นั้นท่านได้กล่าวอย่างผัก อย่างผลไม้ต่าง ๆ นี้เกิดจากภาวะฝนแล้งไม่มีน้ำ ท่านทราบหรือไม่ว่าเรามีคลอง พวกที่ปลูกผักทั้งหลาย ดินเข้ามาหรือตอนเย็นเขาจะใช้น้ำจากตรงนั้นมาสาตราดรดผักของเขามีอยู่มากมายไม่รุนแรงอย่างนี้ รีเลตีฟ พอยท์ อินเด็กซ์ (Relative point index) ดรรชนีราคาสะพัดจาก ๓ เดือนที่แล้วมาถึงวันนี้เป็น ๒๐๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ หมายถึงอะไรกระผมจะขอประธานอนุญาตอธิบายเช่น ราคาข้าวผักยาวเมื่อ ๓ เดือนที่แล้วราคา ๗-๘ บาท เมื่อปลายเดือนที่แล้วนี้ราคาถึง ๒๕ บาท นั่นก็คือ รีเลตีฟ พอยท์ อินเด็กซ์ ขึ้นถึง ๒๐๐ กว่าเปอร์เซ็นต์เป็น ๓๐๐ เปอร์เซ็นต์ ขณะนี้ลดลงมาเหลือประมาณ ๑๒ บาท แต่ก็ยังแพงอยู่ดี กระผมจำไม่ได้ว่าใครเป็นคนพูดหลังจากที่ ขพลฯ นายกเกรียงศักดิ์ลาออกแล้ว ปัญหาต่าง ๆ ของประเทศไทยจะแก้ได้ภายใน ๖ เดือน หนังสือพิมพ์ถามว่าปัญหาอะไรแก้ได้ไหม บอกว่าได้หมด ๆ ชักเลอะเทอะกันใหญ่ ouse ใช้เวลาเป็นร้อย ๆ ปีในการแก้ปัญหา ในการเปลี่ยนอะไรต่ออะไรเหล่านี้ ท่านจะแก้ได้ภายใน ๖ เดือนนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า ท่านอย่าได้คุยต่อไปอีก ไม่มีทาง ต่อให้ท่านมีอำนาจล้นฟ้าไม่มีใครขวางท่านได้ก็ทำไม่ได้ เว้นเสียแต่ในดินแดนนั้นไม่มีคน ท่านไปแก้แต่ผู้เดียวถึงจะทำได้ แต่ตราบใดที่มีคนไทยอยู่ ๔๗ ล้านคน มีความคิด เขียน อ่านอย่างกระผมพลังใหม่แล้ว ท่านแก้ลำบาก เพราะตามท่านทัน ท่านประธานที่เคารพ การขาดแคลนนี้นั้นท่านบอกว่าเกิดจากภาวะฝนแล้ง เกิดจากไม่มีน้ำ เกิดจากอะไรพวกนี้

ขณะที่ฝนตกลงมาแล้ว ปัญหาพวกพริกขี้หนู ปัญหาพวกผักพวกนี้ควรจะแก้ได้แล้ว ท่านรู้หรือไม่ว่าพริกขี้หนูนั้นใช้เวลากี่วันถึงเกิดเป็นลูกออกมา ผักใช้เวลากี่วัน ไม่ใช่ ๖ เดือนนะครับ เดือนเดียวออกมาแล้ว ผักอะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นก็ต้องแก้ได้แล้ว จะทำอะไรอีกละ แปลว่าข้อมูลที่ท่านได้รับมานั้นยังคลาดเคลื่อน กระผมทราบว่าท่านมีเครื่องมืออุปกรณ์ มีเงินที่จะจ้างนักวิชาการ ที่จะจ้างคนไปหาข้อมูลมากมาย แต่ว่าท่านไม่มีโอกาสไปตรวจเช็ค

ที่นั่นที่ ๒ ท่านจะพยายามแก้ระบบการตลาด กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ เมื่อไม่นานมานี้ประมาณปี ๘ เดือนมกราคม อี.อี.ซี. (E.E.C.) ตลาดร่วมยุโรปได้เข้ามาขอซื้อผักจากประเทศไทย คือตอนนี้จากอาร์เจนตินา จากแควอเมริกาใต้ นั้นมักจะขาดเข้ามาขอซื้อที่ประเทศไทย ขออาทิตย์ละ ๓๕ ตัน คืออาทิตย์ละ ๑ ลำเครื่องบิน ส่งไปยุโรปเขาจะไปหาตลาดเอง อย่างที่อิสราเอลทำนั้นขณะนี้มาถึงแล้ว กระผมให้ลูกน้องเดินไปที่สมุทรสาคร ที่ดำเนินสะดวก ผักเขียวชะอุ่ม ฝนตกมา กระผมดีใจแทนเกษตรกรพวกนี้รำรวยแน่ ถามซื้ออย่างไร เขาบอกว่าอย่างไร ไปถามเฮียซังที่ตลาดท่าเตียนซิ เพราะไม่ใช่ของผม เขาเอาไปหมดแล้ว เขาผู้นี้เป็นผู้กำหนดราคาครับ ที่แพงอยู่ทุกวันนี้ ท่านไปปราบซื้อครับ ไปเลยที่ตลาดท่าเตียนไปถามเลย เพราะว่าพวกนี้เขาเอาเงินไปใส่เขาเรียกว่า ข้าวเขียว หรือผักเขียว เพราะฉะนั้นไปถามคนกลางที่เราพูดกันอยู่เสมอ หลายท่านบอกว่าท่านต้องกำจัดคนกลางออกไป ท่านเคยเป็นคนกลางมาแล้วรู้เหลี่ยมแล้ว กระผมชี้ทางแล้วอย่างนี้ไปแก้เถิดครับ จับคนนี้จะเหลือคนนี้จะจับคนโน้นจะเหลือคนโน้น ต้องเปลี่ยนระบบซึ่งท่านไม่ได้ตกลงไว้ในนโยบาย คือใช้การสหกรณ์ และเครดิต ยูเนียน (Credit union) เข้ามาสู่ประชาชนชาวไทย เงิน ๓,๕๐๐ ล้านบาทที่ท่านผันออกไปนั้นเปล่าประโยชน์ครับ เดือนนี้ฝนตกก สร้างแหล่งน้ำไม่ได้เลย เบิกเงินเบิกทองไม่รู้จะทำอย่างไรถึงจะใช้หมด, กระผมเคยเสนอแนะว่าเราอยากได้ผู้แทน อยากเป็นผู้แทนมาก ในพรรคของตนเลยมาสร้างความหวังดีต่อประชาชนกันดีกว่า สมมุติว่าตำบลมีอยู่ ๕,๐๐๐ กว่าตำบล ให้ตำบลละ ๒ ล้านบาทเพื่อสร้างสหกรณ์ นั่นแหละคือวิธีการที่กำจัดคนกลางออกไป ท่านจะออกกฎหมายกำจัดคนกลาง ท่านจะลงโทษประหารชีวิต ไม่มีทางครับ

แม้แต่กระทรวงมหาดไทยที่ท่านปราบคอร์รัปชัน จับตั้งแต่ปลัดกระทรวง ตั้งแต่อะไรลงมา
 นี้ เป็นเศษหนึ่งส่วนหมื่นของคอร์รัปชัน มีอยู่ทุกแห่ง ทำไม่ถึงปราบไม่ได้ เพราะภาวะ
 เศรษฐกิจที่ท่านอาสาเข้าไปแก้ปัญหานี้ อยู่อย่างนี้ครับ ถ้าลดคนที่อยู่ในกรุงเทพ ฯ ใช้ไป
 ประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของเงินเดือน เงินเดือน ๔,๐๐๐ บาท ต้องใช้ค่าโดยสาร ค่า
 อะไรสำหรับครอบครัว ๒,๐๐๐ บาท ค่าบ้าน ค่าอะไรหมดแล้ว ท่านแก้ที่ตรงไหน การ
 เดินทางของประชาชนท่านแก้ช้ แล้วก็ลดภาวะเศรษฐกิจลงไปอีก ถ้าภาวะเศรษฐกิจ
 ดิ่งเหวอยู่อย่างนี้ การคอร์รัปชันก็จะมีอยู่ทุกวงการ กระผมไม่ปฏิเสธว่าทุกกรมกอง
 โดยเฉพาะ ๑๓ กรมซึ่งอยู่ในบัญชีของพวกเรานี้ ได้ตั้งข้อสังเกตไว้มีอยู่ ๑๓ กรมที่มีการ
 คอร์รัปชันดาษดื่นที่สุดเพราะเป็นคอร์รัปชัน เป็นเงินเป็นทองในกรมเหล่านั้น คอร์รัปชัน
 นี้ไม่ใช่ฉ้อราษฎร์นะครับ ฉ้อราษฎร์นั้นหมายความว่าเงินที่ใส่บัญชีแล้วขาดไป อย่างนั้น
 ฉ้อราษฎร์ พวกนี้อาศัยยืนอยู่ข้างหลังหลวง แล้วเอามือล้วงเข้าไปเอาเงินกลับมา เขาเรียก
 ว่าบังหลวง ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า คอร์รัปชัน (Corruption) เหมือนกัน เพราะฉะนั้น
 พวกนี้บังหลวง ท่านอย่าพยายามครับ ไปไม่ได้ ท่านไปทำจะลาออกถ้าแก้ไม่ได้ อย่าว่า
 แต่ ๖ เดือน กระผมให้ ๓ ปีท่านก็แก้ไม่ได้ ไปอ่านดูซิครับประวัติศาสตร์การแก้ภาวะ
 เศรษฐกิจในประเทศอังกฤษซึ่งเป็นประเทศแม่บทของประชาธิปไตย ได้แก้เศรษฐกิจแบบ
 ระบบเสรีนี้ แก้ไม่ได้ ต้องเปลี่ยนเป็นระบบสังคมนิยม ขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยนาม
 ถึง ฯพณฯ อดีตนายกรัฐมนตรี หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ท่านได้เขียนไว้ในบท
 ความสยามรัฐ หลังจากที่ท่านไปโรมานีมาแล้ว ท่านบอกว่า ระบบสังคมนิยมทาง
 เศรษฐกิจแบบของอังกฤษ แบบของโรมานีนี้เป็นระบบที่ยังใช้ไม่ได้ แต่ท่านเปรียบ-
 เทียบให้เห็นว่าอันไหนดีกว่า แต่ระบบที่กระผมจะกราบเรียนท่านนั้นท่านอย่าไปกลัว
 คำว่า “สังคมนิยม” แล้วจะต้องกลัวว่าถูกขู่หาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ ไม่ใช่เป็นอย่างอื่นอย่าง
 ในกะลาครอบเท่านั้น ที่ไม่รู้ว่สังคมนิยมคืออะไร คอมมิวนิสต์คืออะไร ประเทศกลุ่ม
 สแกนดิเนเวียเขาสร้างประเทศเขาโดยระบบสังคมนิยม ไม่เดินไปในทางคอมมิวนิสต์
 ประชาชนไม่มีขโมย ความแพงไม่มี ประเทศพม่าเดี๋ยวนี๊ สมัยเราเป็นเด็กเคยซื้อของ
 อย่างไม่รู้ ประเทศพม่าเปลี่ยนเป็นสังคมนิยม ขายของถูกลง เท่ากับบ้านเราสมัยก่อน ท่าน

ประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นระบบตลาดนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า สมมุติว่าพรรคพลังใหม่ได้ขึ้นเป็นรัฐบาล ควรจะแก้ปัญหาอย่างไร ปัญหาแรกที่จะกระทำก็คือ เราจะเปลี่ยนเสาค้ำของประเทศ ประเทศนี้เหมือนกับบ้านหลังหนึ่งที่มีโครงสร้าง ก่อนจะเป็นรูปร่างบ้านอย่างนี้ต้องมีเสาเข็มซึ่งลงไว้แล้วตั้งแต่บรรพบุรุษของเรา เราจะเปลี่ยนเสาเข็มจะเปลี่ยนอย่างไรนั้นขอให้เป็นที่หน้าทีของประชาชนว่า จะเลือกเราหรือไม่ในโอกาสต่อไป

ทีนี้สำหรับระบบการตลาดของท่านนั้น คือท่านอย่าไปแก้เลยว่าจะต้องออกกฎหมายอย่างนั้น กระผมไปอ่านดูนโยบายเมื่อคืนนี้ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านบอกว่าอย่างไรเรื่องแก้ของแพงท่านว่าอย่างนี้ครับ กระผมขำมาก กระผมให้เมียกระผมอ่าน เมียกระผมก็ขำ ลูกกระผมอ่าน ลูกกระผมอยู่เตรียมอุดมก็ขำ ท่านว่าอย่าไรที่ขำ แต่ท่านจะขำหรือเปล่านั้นไม่ทราบนะท่านประธาน เขาว่าอย่างนี้ “จะพยายามเสริมสร้างบรรยากาศให้ของถูก” ว่าอย่างนั้น ทำอย่างไรละบรรยากาศให้ของถูก บรรยากาศนี้ บรรยากาศความรักนี้มีครับ บรรยากาศของถูกจะทำอย่างไร พ่อค้าแต่ละคนขายของไม่เหมือนกัน เอาถ้วยเตี้ยวานนั้นละ ๓ บาท เอาถ้วยเตี้ยวานนั้นมาบอกว่า ๔ บาท จะแข่งกัน ๓ บาท เป็น ๔ บาทไม่มีทาง จะทำอย่างไรกระผมยังสงสัย กระผมอยากจะถาม ๗๗๗ รัฐมนตรีพาณิชย์อยู่ที่กรุณาตอบกระผมด้วย เพราะเป็นความรู้ใหม่ จะได้ให้แก่ทางสถานีทราบว่า จะสร้างบรรยากาศให้ของถูกทำอย่างไร ประชาชนเขาจะขบใจมากกรุณาให้หนังสือพิมพ์เขาเอาไปถ่ายถอดด้วย เวลาท่านตอบนะว่าท่านจะทำอย่างไร

อีกประการหนึ่งทีนี้การแก้ที่ต้นทุนก็พอทำได้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้อภิปรายมาพอสมควรแล้ว แต่ก็มีอีกหลายท่านที่จะอภิปราย ความจริงแล้วเรื่องมีต่างๆ ที่จะพูดอีก เช่น ปูนซีเมนต์ ท่านก็บอกว่าแก้ต้นทุนที่การผลิต กระผมไปคิดอยู่เหมือนกันว่าขาดแคลนอยู่ ทุกวันนี้ราคาขึ้นอยู่ ทุกวันนี้น่าจะเพิ่มโรงงานกันขึ้น แต่กระผมไปอ่านดูรายชื่อผู้ถือหุ้นแล้วตกใจครับ ล้วนแต่มีอำนาจไม่ให้สร้างเพิ่มขึ้นทั้งนั้น เพราะขึ้นสร้างก็ขายไม่ออกซิกก็ไม่สามารถจะจัดการผูกขาดได้ซิ ขำพเจ้าก็กำหนดราคาไม่ได้ซิ อย่างต่อรองจะขึ้นราคามีทำให้ขาดเล่น ๆ อย่างนี้ ท่านก็ทราบว่าทางปูนซีเมนต์เขาอยากจะขึ้นราคา เขาก็ทำให้ขาดตลาดเล่นเกิดการอลเวงเล่น เกิดการเสียหายทางเศรษฐกิจ ไม่ทราบว่าท่าน

จะมีหุ้นอยู่ด้วยหรือเปล่า ต้องขอประทานโทษ ท่านอนุมัติให้เขาสร้างโรงงานอีก มีคนจะมาตั้งอีกมากมายถ้าตั้งแล้วแข่งกันครับ เกิดการแข่งขันราคาก็ถูกลง แต่นี่เขาขอมาแล้วอีกแล้ว อีกเล่าก็ไม่สามารถให้เขาตั้งได้ เพราะฉะนั้นเป็นอย่างนี้ ถึงอย่างไรก็ตาม ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนเป็นประการสุดท้าย คงไม่ใช่ครั้งสุดท้าย เพราะเราคงจะมีสักวันอีก เป็นเรื่องสุดท้ายว่าที่ท่านให้สัมภาษณ์รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือแม้แต่ ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีเองก่อนจะเข้ามาบริหารนั้น ท่านบอกว่าบรรดารัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ท่านจะพยายามขายหุ้นให้แก่ประชาชน ท่านจะพยายามให้ประชาชนมีส่วนในการถือหุ้น เพื่อที่จะให้สถานการณ์อันซบเซาหรือขาดทุนของรัฐวิสาหกิจนั้นได้กระเตื้องขึ้น ท่านบอกว่าท่านจะพยายามขายหุ้น กระผมขอกราบเรียนว่า ผู้ถือหุ้นนั้นคือผู้ที่จะเอากำไรนะครับ ถ้ารัฐบาลถือหุ้น กำไรที่ได้ออกมาก็ต้องเป็นของรัฐบาล ถ้าท่านแบ่งหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้น เวลากำไรออกมาแล้วก็ควรจะเป็นของผู้ถือก็เป็นดาบ ๒ คม เขาจะหาว่าท่านนี้เอาแต่คิดจะค้าขาย ไม่อยากให้เขาพูดเช่นนั้น เพราะกระผมเคารพท่านมาก แท้ที่จริงแล้วอันไหนที่ขาดทุน อย่างรถไฟนี่ในช่วงที่ผ่านมาขาดทุน ๘๐ กว่าล้านบาท ไปแก้ชครับไม่ขาด คนที่มาจากอุดรฯ นี่ต้องนั่งที่บันไดมาหาที่นั่งก็ไม่มี ขาดทุนอย่างไร พวกนี้ไปแก้ชครับ หรืออย่างรัฐวิสาหกิจที่ดีอยู่แล้วก็พยายามอย่าให้เอาไปขาย กระผมขอฝากกราบเตือนท่านไว้ในเรื่องนี้เพียงเท่านี้

ในที่สุดนี้กระผมขอขอบพระคุณท่านประธานสภาที่ให้โอกาสแก่กระผม ได้ขึ้นมากราบเรียนข้อเท็จจริงแก่ ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี และประการสุดท้ายที่จะแถมอีก ๑ อย่างก็คือ สิ่งที่ท่านได้ข้อมูลมานั้นผิดพลาด กระผมละลาบละล้งไปแนะนำ ฯพณฯ อดีตนายกรัฐมนตรี หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช และคณะของท่านในปีนั้น ๒๕๑๘ ในการบริหารประเทศนี้ง่ายมาก ถ้าท่านมีข้อมูลอย่างเพียงพอ จึงสมควรที่จะตั้งแบงก์อันหนึ่งขึ้นมาแทนที่จะเป็นแบงก์เงิน คือเดต้าแบงก์ (Data Bank) ธนาคารแห่งข้อมูล ถามว่าปีนี้ปลูกข้าวโพดกี่ไร่ ท่านตอบได้ ถามมีข้าวโพดกี่ฝักท่านตอบได้ ขายออกไปเท่าไร เก็บไว้เท่าไร จะไม่มีปัญหาการขาดแคลน จะไม่มีปัญหาของแพงอย่างนี้ แต่ข้อมูลนั้นท่านไม่มีเดต้าแบงก์ ไม่มีเลย ขณะนี้เป็นยุคของคอมพิวเตอร์ อะไรก็มีแต่เดต้าทั้งนั้น ถ้าท่านใช้

อันนี้เป็นประโยชน์แล้ว อย่าว่าแต่ตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี ถ้าท่านจะมุ่งหวังมากกว่านั้นก็อาจจะทำได้ นะครับ ขอขอบคุณครับ

นายประวิต เนียรภาค (นครสวรรค์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประวิต เนียรภาค จากนครสวรรค์ กลุ่มการเมืองเกษตรสังคม กระผมเป็นผู้หนึ่ง
 ที่ได้ร่วมเสนอญัตติเรื่องเครื่องอุปโภคและบริโภคมีราคาแพงนี้ด้วย และได้ฟังคำอภิปราย
 ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งสภาแห่งนี้ และท่านรองนายกท่านได้กล่าวชี้แจงต่อสภาแห่งนี้แล้ว
 กระผมรู้สึกไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่ง กระผมอยากจะกล่าวถึงปัญหาที่ท่านรองนายกรัฐมนตรี
 ได้เรียนชี้แจงต่อที่ประชุมนี้ว่า มนุษย์หน้าไหนก็แก้ไม่ได้ อันนี้กระผมรู้สึกน้อยใจและ
 เสียใจมาก โปรดระลึกซิคะว่าความสามารถนั้นไม่ได้มีแต่เฉพาะท่านผู้เดียวโปรดเข้าใจตาม
 นี้ด้วย และท่านยังพูดต่อไปอีกว่า ปูนซีเมนต์นั้นปีหน้าถึงจะควบคุมราคากันได้ เดียวนี้
 ในต่างประเทศก็ไม่มี การผลิตในประเทศไทยก็ไม่พอที่จะใช้สอยกันอันนี้เหมือนกันท่าน
 เปิดโอกาสให้พ่อค้าหรือตัวแทนค้าของปูนซีเมนต์ได้รู้ล่วงหน้า และกระผมก็คิดว่าราคา
 ปูนซีเมนต์นั้นจะไม่ถูกลงไปอีกจากเดิวนี้นับวันแต่จะมีราคาแพงยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม
 ท่านประธาน กระผมก็อยากจะให้มีการรอมชอมกัน พวกเราซึ่งนั่งอยู่ ณ ที่นี้ล้วนแต่เป็นตัว
 แทนของบรรดาประชาชนที่เลือกเราเข้ามาเป็นตัวแทนของเขาทั่วประเทศ และเช่นเดียว
 กันกระผมไม่ได้คิดนอกเหนือจากนี้ ทุกท่านที่เข้ามาในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ ถึงแม้ว่า
 ท่านจะมาด้วยลักษณะการใดก็ตาม แต่ว่าเราหันหน้าเข้ารอมชอมกันเถอะว่าเราเข้ามาที่นี้
 เราก็มามาโดยจุดมุ่งอันเดียวกันที่จะยังประโยชน์ ให้แก่ประเทศชาติอันเป็นที่รักของเรา
 ให้มีความเจริญก้าวหน้าและให้ประชาชนทั่วทั้งประเทศในผืนแผ่นดินไทยเรานี้ได้มีความสุข
 แต่อย่างไรก็ตาม ท่านที่เคารพคงจะไม่มีใครปฏิเสธว่าทุกวันนี้พวกเราหรือประชาชนคนไทย
 ทั่วประเทศ ๔๕ ล้านคนนั้นต้องเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจโดยสินค้าและค่าครองชีพแพงทั้ง
 สิ้น และจะทำกันอย่างไรละครับท่านประธานครับถึงจะให้ภาวะนี้ให้กลับฟื้นคืนมาอยู่ภาวะ
 ปกติให้อยู่กินกันได้ตามสมรรถภาพของเขา แต่นี่เราไม่ได้พูดกันถึงปัญหานี้ กระผมอยาก
 จะวิงวอนและด้วยความรู้สึกในตัวกระผมเองว่าให้ทุกท่านที่อยู่ในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้
 ได้หันหน้าเข้ารอมชอมปรึกษาหารือกัน จริงอยู่พวกที่เป็นผู้แทนราษฎร เราได้ไปสัมผัส

กับความทุกข์ยากของบรรดาประชาชนเกือบทั้งหมดเราได้รู้จักกัน และวันนี้ญาติพี่น้องเครื่องอุปโภคและบริโภคมีราคาแพงขึ้นนั้น พวกเราได้ยื่นกันไปถึง ๔ รายการด้วยกัน โดยที่พวกเราไม่ได้รู้หรือไม่ได้นัดหมายกันมาก่อนเลย นี่ย่อมแสดงให้เห็นว่าทุกหนทุกแห่งทั่วผืนแผ่นดินไทยนี้ บรรดาประชาชนที่เป็นคนไทยนั้นต้องประสบกับความยุ่งยากหรือปัญหาค่าครองชีพมีราคาแพงทั้งสิ้น ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้อภิปรายว่า เมื่อวันแถลงนโยบายของรัฐบาลนี้ รัฐบาลนี้ยืนยันต่อสภานี้เหลือเกินว่า ท่านมีความสามารถและพร้อมที่จะแก้ไขภาวะเศรษฐกิจให้ดีขึ้นภายใน ๖ เดือน แต่นับจากวันที่ท่านแถลงนโยบายมาจนถึงวันนี้ครบ ๓ เดือนพอดี มีอะไรบ้างหรือไม่ครับกระผมอยากจะกราบเรียนถามท่านประธานว่า มีอะไรหรือไม่ที่มีแนวโน้มที่จะให้เศรษฐกิจดีขึ้นไปจากเดิมกระผมมองไม่เห็น ยังมีหลายแห่งที่จังหวัดนครสวรรค์ของกระผมผู้รับเหมารายใหญ่ๆ ได้ทอดทิ้งงานไปเป็นอันมาก งานสร้างถนนบางสาย รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณไว้ถึง ๕๐-๖๐ ล้านบาท ได้มีการประมูลกันไปแล้ว จนป่านนี้ยังไม่มีการทำงานกัน นั่นหมายความว่าปัญหาวัสดุก่อสร้างก็ดี ปัญหาเศรษฐกิจโดยทั่วไปก็ได้มีแนวโน้มและมีราคาสูงขึ้นทั้งสิ้น จนผู้รับเหมาแต่ละรายนั้นไม่สามารถจะดำเนินการก่อสร้างไปตามเป้าหมายของรัฐบาลได้ นี่เป็นประการหนึ่ง และเรื่องที่ว่าราคาซึ่งอยู่ในขณะนี้ กระผมไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะมานั่งอยู่ที่นี้หรือไม่ แต่กระผมก็อยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขว่า ที่อำเภอหนึ่งในจังหวัดนครสวรรค์ของกระผมทางราชการมีโครงการที่จะสร้างโรงพยาบาลโดยทุนของธนาคารโลกหรือเวิลด์แบงก์ (World Bank) กระผมเป็นคนหนึ่งที่ได้วิ่งเต้นติดต่อกับบรรดาประชาชนที่เป็นเจ้าของที่ดินที่อยู่ใกล้ถนนหนทางที่เจริญแล้วทั้งนั้น ให้ทางเจ้าหน้าที่นายแพทย์ใหญ่กระทรวงสาธารณสุขที่จังหวัดนครสวรรค์ ได้เป็นผู้คัดเลือกเราได้ประมูลกันมาถึง ๔-๕ ครั้งแล้ว เรียกประกวดราคากันมาถึง ๔-๕ ครั้ง ไม่มีผู้ใดไปร่วมกันประกวดราคานั้นเลย นี่ย่อมแสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจไม่ได้ดีขึ้น และโครงการของรัฐบาลอีกหลายโครงการ ดังที่กระผมได้กราบเรียนมาก็ทำท่าจะไปไม่รอด นี่ย่อมแสดงให้เห็นว่าทุกอย่างเป็นไปตามที่เราคิดไม่ได้ กระผมก็ขอกราบเรียนอย่างนี้ และอีกปัญหาหนึ่งโดยทั่วไปข้าวของมีราคาแพงขึ้นทั้งสิ้น ปลาช่อนตัวน้อยๆ ราคาถึง ๑๐ บาท กระผมไม่ทราบว่าเขาซื้อไปทานกันได้อย่างไร ผักบุ้ง ผักตำลึงที่ขึ้น

อยู่ตามริมรั้วหรือในหนองหรือในคลอง ตามท้องไร่ท้องนา ๔-๕ ตันเท่านั้นแหละครับบาทหนึ่ง เขาจะอยู่กันได้อย่างไรครับท่านประธาน ภาวะยากจนขั้นแค้นเกิดขึ้นทุกหย่อมหญ้า เมื่อปัญหาเศรษฐกิจเป็นเช่นนี้ ก็กระทบกระเทือนไปถึงสิ่งอื่น ๆ ติดตามไปด้วย โจรผู้ร้าย ชุกชุมกำเริบเสิบสานอย่างหนัก วัว ควายเหล่านั้นถูกโจรผู้ร้ายลักไป บางทีเขาไปต้อนฝูงควาย แยกเอาจากเด็ก ๆ หรือจากผู้ที่ป็นเจ้าของควายนำไปเลี้ยงยังทุ่งไร ๆ ทุ่งนา นี้จะครับ เป็นปัญหาซึ่งประชาชนคนไทยตาดำ ๆ ต้องเผชิญอยู่และได้รับความเดือดร้อนอย่างถึงที่สุด

ท่านประธานที่เคารพ กระผมจะไม่อภิปรายให้ยืดยาวไปนัก ก่อนที่กระผมจะจบกระผมอยากจะขอประธานกราบเรียนเสนอแนะฝากท่านประธานไปยัง ฯพณ ฯ รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจว่า ในชนบทอันห่างไกลจากกรุงเทพมหานครนั้น บรรดาประชาชนมีความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งไม่มีใครสามารถจะจัดปัญหานี้ได้ จึงขอฝากกราบเรียนต่อสภานี้และต่อ ฯพณ ฯ รองนายกรัฐมนตรีให้พิจารณาแก้ไขด้วย และอยากจะขอกราบเรียนอีกนิดหนึ่ง เป็นเรื่องของท่าน ได้โปรดเถอะครับท่านจะมาในฐานะไหน ไม่ได้เป็นผู้แทนอย่างพวกเรา พวกเราไม่ได้ถือเพราะว่าครั้งหนึ่งท่านก็เป็นผู้แทนจากบรรดาประชาชนมาสู่สภานี้เหมือนกัน ได้โปรดเถอะครับอย่าคิดว่าท่านนั้นเป็นผู้วิเศษหรือเป็นหมอวิเศษที่จะแก้ไขภาวะหรือปัญหาเศรษฐกิจได้แต่เฉพาะท่านเท่านั้น พวกเราทุกคนมีความรับผิดชอบในหน้าที่ มีความรับผิดชอบต่อประชาชนที่เราเป็นตัวแทนเขาเข้ามา กรุณาอย่าได้บอกเลยว่าไม่มีมนุษย์หน้าไหนที่จะสามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจได้ กระผมขอกราบเรียนไว้เช่นนั้น กระผมขอกราบขอบพระคุณครับ

นายอนันต์ บุรณวนิช (สระบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม อนันต์ บุรณวนิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสระบุรี พรรคสันติธรรม พรรคสันติธรรมได้นั่งฟังท่านผู้มีเกียรติและท่านรองนายกรัฐมนตรีอภิปรายถึงการแก้ปัญหาข้าวของแพง มีประเด็นสำคัญที่ท่านได้พูดถึงสภานี้ว่า ข้าวของแพงนั้นเป็นสิ่งที่แก้ได้ยาก ก็อาจจะจริงสำหรับความคิดของนายทุน แต่วันนี้กระผมขอถือโอกาสรายงานท่านผู้มีเกียรติด้วยความเคารพว่า แก้ได้ข้าวของแพง แก้ได้อย่างไรครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเล่าถึงวิธีการแก้ไขปัญหาให้ของถูกลงได้ พรรคสันติธรรม

นั้นได้พยายามวิเคราะห์พิจารณาว่า เราจะหาวิธีแก้ได้อย่างไร ดังนั้นกระผมขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า วิธีนี้คือการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด

วิธีที่ ๑ ปัญหาของแพงนั้นอยู่ที่ต้นทุนสูง ดังที่ท่านได้กล่าวมานั้น ท่านกล่าวอย่างถูกต้อง บ้างก็ในการผลิตนั้นมิอะไร นอกจากนั้นดินฟ้าอากาศ นอกจากเมล็ดพันธุ์ นอกจากค่าจ้างแรงงานและอะไรที่รัฐบาลทำได้ และอะไรที่สภาทำได้ รัฐสภานั้นมีหน้าที่ออกกฎหมาย กฎหมายนั้นช่วยได้อย่างไร ช่วยได้ครับ คือการขึ้นอัตราดอกเบี้ยเป็นเหตุที่ให้ของแพง ท่านต้องยอมรับว่านี่คือปัจจัยหนึ่งของการผลิต และเป็นปัจจัยสำคัญที่รัฐบาลทำได้ ถ้าสมมติว่าดอกเบี้ยเดี่ยวนั้นลดเหลือร้อยละ ๘ ต่อปี เงินฝากเหลือร้อยละ ๖ ต่อปี หรือร้อยละ ๔ ต่อปี ท่านคิดว่าของจะถูกลงหรือไม่ ชาวนา ชาวไร่เดี่ยวนั้นก็เงินดอกเบี้ยร้อยละเท่าไร เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕ ถ้าสมมติว่าดอกเบี้ยเหลือร้อยละ ๘ ต่อปี ต้นทุนในการผลิตพืชผักก็ดี ข้าว ปลา ัญญาหารก็ลดลงหรือไม่ มีปัจจัยที่แก้ได้ง่ายที่สุด ดังนั้นอย่ากล่าวเลยครับว่า ไม่มีใครทำได้ เดี่ยวนั้นไพรม์ เรท (Prime rate) ก็ลดลงแล้ว ก็ลดลงซีครับ วันนั้นกระผมนั่งมองอยู่ใครยกมือให้กับการขึ้นดอกเบี้ยกระผมจำได้หมด กระผมพิมพ์ข้อเรียกร้องแล้วที่จะส่งออกไปให้ชาวบ้านเขาทราบ นี่แหละบุคคลเหล่านี้ได้แก้ปัญหาให้กับท่าน ญาติพี่น้องของแพง ๑. ลดดอกเบี้ยลงไป ๒. ถ้าลดดอกเบี้ยจะเกิดประโยชน์อะไรบ้าง เดี่ยวนั้นคนลงทุนไม่ค่อยจะมี ท่านก็พยายามไปดึงคนต่างประเทศมาลงทุน พอเขาได้กำไรเขากลับประเทศเขาแล้วใครคือผู้ขาดทุนครับ คนไทยใช่หรือไม่ คนที่อยู่ทุกวันนี้คือคนขาดทุน เขามาลงทุนจริงหรือไม่ เขามาแต่กระเป๋ ๑ ใบ และมีโครงการว่าข้าพเจ้าจะตั้งโรงงานตรงนั้นๆ ก็กู้เงินนายทุนในประเทศ นายทุนคือใคร ต้องให้กระผมบอกหรือไม่ครับ นายทุนคือใคร คณาริปไตยนี่นะครับ กระผมว่าไม่ต้องบอก ทุกคนเข้าใจ แล้วนายทุนพยายามขึ้นดอกเบี้ย ถ้าขึ้นดอกเบี้ยไปเรื่อยๆ คนก็ไม่มีโอกาสมากู้เงินก็ไม่มีงาน นายทุนก็ไม่มีโอกาสที่จะเอาเงินไปทำอะไร เพราะคนก็ไม่มี เพราะดอกเบี้ยแพง กู้ไปทำอะไรก็ไม่คุ้มกับค่าลงทุนงานก็ไม่ทำ เดี่ยวนั้นคนว่างงานกันมากมายใช่หรือไม่ครับ เรายอมรับใช่หรือไม่ว่าคนว่างงานมากมาย เป็นด้วยเหตุนี้แหละครับ เหตุดอกเบี้ยตัวเดียวสำคัญที่สุด ตัวสำคัญอยู่ตรงนี้ พอไม่มีคนกู้เงินลงทุน ธนาคารไม่มีทางจะออก

จะอย่างไรครับ ตั้งบริษัทของตัวเองขึ้นมาทำหน้าที่แข่งขันกับเอกชน ผลสุดท้ายบริษัท
 ของตนที่มีเงินนิดหน่อย เล็กๆ น้อยๆ ไปลงทุนก็ต้องเจ๊ง เพราะทุนไม่พอ นี่ประโยชน์
 จากการขึ้นดอกเบี้ยอยู่ตรงนี้ ถ้าเราลดอัตราดอกเบี้ยลงไปของจะถูกลงอย่างเห็นทันตา
 เดียวนี้ชาวนาเสียดอกเบี้ย พ่อค้าเสียดอกเบี้ย โรงสีเสียดอกเบี้ย คนกู้เงินมาซื้อรถก็เสีย
 ดอกเบี้ยร้อยละสิบสี่ และคนจีนในตลาดที่เอาข้าวของมาขายก็ต้องเสียดอกเบี้ย พ่อค้า
 ใหญ่ๆ ที่สร้างโกดังก็ต้องกู้เงินมาสร้างโกดังในการเก็บ ดอกเบี้ยจึงเป็นตัวกำหนดราคา
 สินค้าทุกอย่างให้สูงขึ้น มีใครลุกขึ้นมาบอกว่า ถ้าลดดอกเบี้ยของถูกลงไม่ได้ ลุกขึ้นมา
 พูดยุติครับ ลดดอกเบี้ยของถูกลงไม่ได้ นอกจากท่านไม่ยกเลิกดอกเบี้ยเท่านั้น พรรค
 สันติธรรมได้พิจารณาถึงประเด็นสำคัญที่รัฐบาลนี้จะแก้ได้ เสนอกฎหมายบอกให้ลดดอก
 เบี้ยลงไปก็แก้ได้ แต่ท่านต้องอ้างว่าขาดทุน ดอกเบี้ยต่างประเทศสูงขึ้น ดอกเบี้ยต่าง
 ประเทศก็ลดแล้วนี้ ทำไมไม่ทำละ ก็ทำได้ สิ่งที่ได้ก็ไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมได้ชี้ประเด็นสำคัญอันที่ ๑ คือการลดอัตราดอกเบี้ยให้ลดลง สินค้าทุกอย่างจะถูก
 ลงและค่าครองชีพจะดีขึ้น เงินเดือนนี้ก็ไม่ต้องเพิ่มแล้ว ถ้าลดดอกเบี้ยลงไป เงินเดือน
 ไม่ต้องเพิ่ม เพราะทุกอย่างลดลง เดียวนี้พ่อค้าที่ค้าขายน้ำมันก็ต้องบวกเข้าไปในดอกเบี้ย
 น้ำมันแทนที่จะแพงเฉพาะภาษีที่รัฐขึ้นก็ยังไม่ขึ้นค่าขนส่ง เพราะเขาซื้อรถ ขนส่งน้ำมัน
 ก็ต้องเสียดอกเบี้ยทุกอย่างเสียดอกหมด ถ้าสมมุติดอกเบี้ยเงินฝากถูกลง เศรษฐินี้เดี๋ยวนี้
 เขาไม่อยากจะลงทุนเพราะอะไร เพราะฝากกินดอกสบายใจครับ ไม่ต้องเสี่ยงภัยอันตราย
 ไม่ต้องเสี่ยง ฝาก และเศรษฐีส่วนใหญ่หวัดด้วยเอาเงินมาฝากธนาคารนอนกินแต่ดอก
 ธนาคารก็ไม่อยากให้คนกู้ เพราะเสี่ยงในการที่จะขาดทุน ก็ตั้งบริษัทขึ้นเองดีกว่า ง่ายนิด
 เดียว ตั้งขึ้นเองเสีย พี.เอส. (P.S.) อะไร บี. (B.) อะไรนั่นตั้งขึ้นมา แล้วคนอื่นเขาจะได้
 เลิกไป เป็นโมโนโพลี (Monopoly) เป็นผู้ผูกขาดแต่ผู้เดียว มันสำปะหลังนี่ครับ กระผม
 ไปดูแล้ว เดียวนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดว่า ห้ามเปิดโรงงาน
 อ้อย ห้ามเปิดโรงงานมันสำปะหลัง ห้ามทุกอย่าง เพราะอะไร พวกของข้ามีโรงงานหมด
 แล้ว พวกข้ามีหมด เอ็งเปิดไม่ได้แล้ว ข้าไม่ให้ กระผมคิดอย่างนั้น จะให้คิดอย่างไร
 ถ้าสมมุติว่ามีการเปิดโรงงานอย่างมากมายขึ้นมา ให้โอกาสคนอื่นได้เปิด เกษตรกรจะปลูก

พืชผักแล้วก็ขายให้กับโรงงาน อย่างมันสำปะหลังนี้ กำหนดแล้วต่อไปนี้ไม่ให้เปิดโรงงานแล้ว อย่างโรงงานอ้อยนี้ไม่ให้เปิดแล้ว กลัวครับ กลัวว่าถ้ามีโรงงานมากขึ้น ชาวไร่ชาวนาจะได้ขายของราคาสูงขึ้น กลัวครับ จะมีเฉพาะของข้า ข้าบีบได้ เอ็งไม่ขายซี ผิดถึงป่าช้าก็ต้องขาย ท่านประธานที่เคารพ อย่าคิดว่าแก้ไม่ได้ ของเหล่านี้แก้ได้ ถ้าว่าแก้ไม่ได้ ต้องปฏิเสธมาว่า ถ้าลดดอกแล้วของไม่ถูก ทุกคนที่นั่งเฉยๆ ยอมครับ ลดดอกลงไปซี จะถูก ดีกว่าช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจน กระทบจะลดลง คนจนคือใครครับ คือคนไม่มีสตางค์ คนรวยคือใคร คือคนมีสตางค์ ช่องว่างเดี๋ยวนี้ห่างเท่าไร ห่าง ๑๘ ถ้าลดดอกเบี้ยลงก็ลดลงมากใกล้เคียงกันได้ ถ้าไม่มีดอกเบี้ยเลย เราก็คือเพื่อนกันก็ย่ำนิดเดียว ลดลงมาซีครับ ไซ้ไหม ลดช่องว่าง ก็ลดดอกลงไป กระทบจะลดช่องว่างครับ แต่ขอขึ้นดอกเบี้ยอีก ๒ นะ ต่อไปกระทบก็ต้องห่างกับคุณอีก ๒ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าคิดว่ายังจะแก้ไม่ได้ พรรคสันติธรรมจะแก้ให้ แล้วก็ไม่ได้คิดเงินเดือนด้วย ยินดีเป็นที่ปรึกษาฟรีก็ได้ ทำอย่างนี้ทำได้แน่ๆ เลย แต่ว่าท่านจะทำหรือเปล่า กระทบขอประธานทราบเรียนท่านประธาน เพราะว่าเรื่องนี้ประเด็นสำคัญไม่ต้องเกียกเกียดหรอกครับ แก้เพียงเท่านี้ เหมือนกับเอาด้ายยัดเข้ารูเข็มละครับ ถ้าคนตาไม่ดีก็ยัดนานหน่อยแต่คนตาดีอย่างกระทบก็แฉับเลย ท่านประธานที่เคารพ กระทบขอฝากความหวังไว้กับท่านประธานว่า ให้ถ่ายทอดไปยังคณะรัฐมนตรีอย่างละเอียดถี่ถ้วน ตามที่กระทบได้กล่าวมาแล้วด้วย เพราะรู้สึกว่าจะอับอายหรืออย่างไรก็ไม่ทราบ หายกันหมดเลย เหลือรัฐมนตรี ๖ ท่าน นั่งก็หลบๆ หลิกๆ ท่านประธานที่เคารพ ขออนุญาตเพียงเท่านี้ ขอขอบพระคุณครับ

นายดุลย์ ดวงเกตุ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ อุดุลย์ ดวงเกตุ พรรคกิจสังคม จากจังหวัดร้อยเอ็ด ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ได้ฟังเพื่อนสมาชิกได้เอ่ยถึงเรื่องของแพงนั้น กระทบคิดว่าเป็นการดีต่อรัฐบาลมากที่รัฐบาลจะได้ทราบ และรัฐบาลจะได้นำไปแก้ไขแต่บางสิ่งบางอย่างซึ่งเพื่อนสมาชิกได้พูดนั้น กระทบมีสิ่งที่น่าสนใจอยู่อันเดียวอันหนึ่ง โดยเฉพาะขอเอ่ยนาม พรรคพลังใหม่ เท่าที่กระทบได้ฟังมานั้น ระบบเศรษฐกิจในการที่จะบริหารชาติบ้านเมืองนั้น ในการที่รัฐบาลชุดนี้ โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งประชาชนชาวไทยทั้งประเทศนั้นได้ให้การสนับสนุนพรรคกิจสังคม ซึ่งพรรคกิจสังคมได้นำลูกทิมมาถึง ๘๐ กว่าเสียง แสดงว่านโยบายในด้านเศรษฐกิจของพรรคกิจสังคมตามระบอบประชาธิปไตยแล้วประชาชนให้ความเคารพนับถือ และรัฐบาลชุดนี้ก็ได้นำบางสิ่งบางอย่างที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมือง และนโยบายสำคัญของเศรษฐกิจในการที่จะแก้ไขระบบเศรษฐกิจของชาติบ้านเมืองนั้น ก็ได้ยึดถือพรรคกิจสังคม ซึ่งประชาชนทั้งชาติให้การสนับสนุนเป็นนโยบายที่ได้แถลงต่อสภาไปแล้วและสภาก็รับไปแล้ว แต่กระผมมาเสียใจอยู่อย่างหนึ่งที่ขอเอ่ยนามอีกครั้งหนึ่ง คือพรรคพลังใหม่ ท่านจะนำแนวนโยบายของพรรคของท่านไปในด้านสังคมนิยมก็ตามแต่ แต่ยังไม่ถึงเวลา ขอให้ประชาชนได้เคารพนับถือนโยบายหรืออุดมการณ์ของท่านเสียก่อนท่านถึงจะมาแก้ไข แต่ขณะนี้ประชาชนให้ความนิยมในการที่จะแก้ไขตามครรลองหรือนโยบายในด้านแก้ไขเศรษฐกิจตามพรรคกิจสังคม กระผมคิดว่าก็ต้องให้ดำเนินการต่อไป

ท่านประธานที่เคารพ ในภาวะเศรษฐกิจของชาติบ้านเมืองนั้น ท่าน ส.ส. ทั้ง ๓๐๑ คนก็คงจะทราบ และคงจะรู้ว่าปัญหาเศรษฐกิจของชาติบ้านเมืองของประเทศไทยนั้นได้เรื้อรังเป็นมะเร็งเนื้อร้ายมานานเหลือเกิน ทั้งนี้เพราะอะไร ตามข้อสมมุติฐานของกระผม กระผมได้ตั้งไว้เนื่องจากว่าระบบของเรานั้นเป็นระบบซึ่งสร้างกลไกให้เกิดการผูกขาดตัดตอนขึ้นมา ทำให้จึงเกิดระบบอย่างนี้ กระผมถ้าพูดถึงระบบการปกครองแล้ว กระผมถือว่าระบบของชาติบ้านเมืองของประเทศไทยนี้มีระบบเผด็จการมาตลอดเวลา กระผมไม่ถือว่าเป็นระบอบประชาธิปไตยที่ตรงไหน เพราะระบอบประชาธิปไตยที่มีขึ้นมานั้นเพียงแต่สลับจากนิดๆ หน่อยๆ แล้วลงทะเลไป ซึ่งเรื่องนี้เป็นปัญหาของชาติบ้านเมืองเราเหลือเกิน เราไม่ได้ให้คนทั้งประเทศทั้งชาตินี้มีส่วนร่วม หรือเขาเรียกว่า ปาติซิเปท (Participate) ซึ่งคนทั้งหมดของประเทศนั้นเมื่อไม่มีส่วนร่วมแล้ว ก็ไม่มีการที่จะช่วยกันสนับสนุนและก็ไม่มีความที่จะเป็นหูเป็นตาเหมือน ส.ส. ขณะนี้ ซึ่งทุกคนก็ช่วยกันเป็นหูเป็นตาให้รัฐบาลในการนำอุปสรรคข้อขัดข้องหรือปัญหาต่างๆ ของประชาชนทั่วทั้ง ๗๒ จังหวัดนี้มาพูดหรือมาอภิปรายในสภาขณะนี้ ซึ่งรัฐบาลก็คิดว่าคงจะใจป้ำในการที่จะนำไปแก้ไขปัญหานั้น กระผมใคร่จะขอกราบเรียนท่านประธานว่า ในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจนั้น ท่าน

รองนายกรัฐมนตรีท่านได้กล่าวอยู่แล้วถึงมูลเหตุต่าง ๆ ในการที่จะเกิดปัญหาข้าวของแพงนั้น แล้วเราจะแก้ไขอย่างไร ซึ่งกระผมว่าเป็นหลักการและแนวทางในการแก้ไขปัญหานั้น ถูกต้องและถูกวิธีแล้ว กระผมใคร่จะขอกราบเรียนอีกว่า มีรัฐบาลใดบ้างที่จะมองคนส่วนมากหรือคน ๘๕ เปอร์เซ็นต์ที่อยู่ในชนบทที่มีความด้อยในด้านเศรษฐกิจนั้น ซึ่งมีรัฐบาลนี้รัฐบาลเดียวเท่านั้นที่มองคนส่วนมาก ซึ่งปัญหาต่าง ๆ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคงจะทราบแล้วว่าในการแก้ปัญหานั้นเห็นหรือไม่ครับ พอขึ้นมาปั๊บทันทีทำอย่างไรถึงจะให้ชาวชนบท ๘๕ เปอร์เซ็นต์ของคนที่อยู่ในชนบทนั้นได้มีอยู่มีกิน ท่านประธานที่เคารพพูดถึงความจริงใจของรัฐบาลชุดนี้ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๓๐๑ คนคงจะได้ทราบคงจะารู้แล้วว่าในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศชาตินั้น เราถือปัญหาของคนส่วนใหญ่ของประเทศในการที่จะทำให้คนส่วนใหญ่ของประเทศนั้นทำอะไร ถึงจะล้มตาอำปากในการที่จะมีอยู่มีกินให้บริบูรณ์มีความสุขพอสมควร ท่านประธานครับ

(นายอดุลย์ ดวงเกิด ได้อภิปรายมาถึงตอนนี้ ปรากฏว่าไม่สบายอภิปรายต่อไปไม่ได้)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอะไรครับ เชิญคุณบุญเกิด ครับ

นายบุญเกิด พิมพัวร์เมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ เมื่อคืนนี้ท่านสมาชิกได้กล่าวพาดพิงถึงพรรคพลังใหม่ กระผมเกรงว่าจะเกิดความเสียหาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไรครับ ผมฟังดูไม่ได้ว่าเสียหาย ผมฟังแล้วครับ ว่าพูดดีด้วยซ้ำไป ไม่ได้เสียหายแก่พรรคพลังใหม่ เชิญคุณประเทืองครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดพิษณุโลก กระผมเป็นผู้หนึ่งที่ได้ร่วมเสนอญัตติต่อสภานี้ เพื่อให้ได้พิจารณาถึงปัญหาภาวะค่าครองชีพที่ถีบตัวสูงขึ้นอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน การที่กระผมต้องนำญัตตินี้เสนอขึ้นสู่สภาเพื่อได้ร่วมกันพิจารณานั้น ก็เนื่องจากว่ากระผมได้เป็นผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน และในปัจจุบันนี้ประชาชนทั่วไปทุกแห่งทุกหนนั้น พวกมันบ่นและได้รับความเดือดร้อนถึงปัญหาค่าครองชีพ ซึ่งนับวันแต่จะสูงขึ้น และไม่มีทางใดที่จะไปแก้ปัญหานี้ได้ ความเดือดร้อน

เหล่านี้กระผมก็เชื่อดีว่า ทางรัฐบาลชุดนี้ก็ต้องยอมรับสภาพความเป็นจริง และเมื่อมีสภาพความเป็นจริงเกิดปัญหาเดือดร้อนแก่ประชาชนอย่างมากมายเช่นนี้ สิ่งที่คุณแทนจะต้องกระทำนั้นก็คือ ต้องเรียนให้รัฐบาลได้รับทราบ ส่วนรัฐบาลจะใช้สติปัญญาแก้ไขกันได้อย่างไร เท่าที่กระผมได้สดับตรับฟังจากรัฐบาลที่ได้มาแถลงให้สภานี้ได้ทราบ กระผมกราบเรียนด้วยความจริงใจและก็เคารพในเหตุผลและในแนวความคิดเห็นของรัฐบาล แต่ว่าสิ่งที่ท่านมาเรียนให้สภาทราบนั้น กระผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่าไม่ใช่เป็นแนวทางที่จะชี้ให้เห็นหรือให้เกิดความเข้าใจกับประชาชนซึ่งกำลังประสบกับภาวะครองชีพสูงอยู่ในเดี๋ยวนี้ได้ แนวทางที่รัฐบาลได้แก้ไขอยู่เดี๋ยวนี้ กระผมอยากเรียนว่าเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า แล้วสิ่งเหล่านี้ก็เกิดขึ้นมาซ้ำ ๆ ซาก ๆ กัน ก็แก้ปัญหาคณะเฉพาะหน้ากันอยู่เรื่อยไป ซ้ำ ๆ ซาก ๆ แต่สิ่งที่กระผมอยากจะได้รับฟังจากรัฐบาลนี้ซึ่งเป็นรัฐบาลที่ได้รับขนานนามหรือฉายาว่าทีมเศรษฐกิจที่จะแก้ปัญหา แล้วรัฐบาลก่อน ๆ มาเราไม่เคยพูดกันถึงทีมเศรษฐกิจรัฐบาลนี้มีทีมเศรษฐกิจที่จะแก้ปัญหา แต่ว่าปัญหาที่เราอยากฟังว่าท่านจะแก้อย่างไรนั้น เรายังไม่ได้รับฟังเลยครับ มีพูดให้ชื่นใจอยู่ในประเด็นเดียวเท่านั้นที่บอกว่า ในการผลิตนั้นได้คำนึงถึงผู้ผลิตผู้เป็นชาวไร่ ชาวนา แต่ว่าผู้ผลิตที่เป็นชาวไร่ ชาวนานั้นกระผมกราบเรียนว่า เขาไม่ได้รับประโยชน์เท่าไรหรอกครับ สินค้าที่ชาวไร่ ชาวนาผลิตขึ้นมาได้นั้นยังขายได้ในราคาที่ไม่เป็นธรรม เครื่องบริโภคทั้งหลายที่ชาวนา ชาวไร่ผลิตขึ้นมาแล้ว ผลที่เขาได้รับตอบแทนนั้นน้อยกว่าแต่พออยู่ได้เลยครับ อยู่อยู่ได้ด้วยความจำใจ เพราะไม่มีทางเลือก แต่สำหรับผู้ผลิตเครื่องอุปโภคบริโภคนั้นซื้กับเขาอยู่กันได้ แล้วอยู่ได้อย่างสบาย เพราะสินค้าอุปโภคเหล่านี้ทวีสูงขึ้นเรื่อย ๆ คนที่จะรับกรรมก็คือ ชาวนา ชาวไร่ แต่ผู้ผลิตที่เป็นชาวนา ชาวไร่ ท่านพูดถึงแต่พอให้ชื่นใจ แต่ว่าแนวทางของท่านเราได้รับฟังก็เพียงแต่ทำให้เพิ่มผลผลิตขึ้นมา แล้วราคาจะถูกลง ถ้าชาวนาชาวไร่เพิ่มผลผลิตขึ้นมาแล้วราคายังถูกลงไปนี้ ท่านลองคิดดูเถอะครับ กระผมไม่อยากจะพูดกระหน่ำซ้ำเติม เพราะเห็นท่านรองนายกรัฐมนตรีวันนี้ท่านก็นั่งกุมขมับมาตลอดเวลา ทำไมปัญหาถึงต้องไปลงที่ท่าน แล้วกระผมก็นั่งชมท่านอยู่ในใจว่าท่านมีความอดทน ท่านยอมรับฟังปัญหาในสภานี้อย่างเยือกเย็นจริง ๆ ในวันนี้ เราต้องยอมรับ

ความจริงกัน เพราะว่าปัญหาที่ท่านแก่นั้นเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า แล้วปัญหาเฉพาะหน้าที่ท่านแก่นั้นเกิดประโยชน์แก่คนเพียงกลุ่มหนึ่ง แล้วคนกลุ่มที่ได้รับผลประโยชน์นั้นจะบังเอิญหรือด้วยความพอดีใด ๆ ก็ไม่ทราบครับก็อยู่ในกลุ่มเดียวกับของท่าน อันนั้นก็ป็นเหตุที่ทำให้ท่านต้องได้รับเสียงสะท้อนที่ถูกต่อว่าโจมตี ท่านอาจจะมีความบริสุทธิ์ใจในการทำงาน แต่ว่าพฤติกรรมที่การแสดงออกหรือการกระทำนั้น ประโยชน์ที่เกิดขึ้นเกิดขึ้นกับคนเพียงกลุ่มเดียว แล้วกลุ่มนี้ก็มุ่งเข้าหาประโยชน์ในภาวะที่เกิดการขาดแคลนของสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภคทั้งหลาย สิ่งเหล่านี้ละครับจึงทำให้เกิดความกินแหนงแคลงใจ และเนื่องจากการเข้ามาเป็นรัฐบาลของท่านนั้น มีเบื้องหน้าเบื้องหลังกันสลับซับซ้อน อันนี้ก็ยิ่งเป็นเหตุให้สภานี้มีความคิดที่ไม่ค่อยเป็นสิ่งที่ป็นมงคลต่อตัวท่าน อันนี้ก็ขอให้เราได้ยอมรับความจริง กระผมได้มานั่งพิจารณาอยู่ว่าการแก้ปัญหานี้ ทำไมท่านผู้ที่นั่งอยู่ในทีมเศรษฐกิจนี้ โดยปกติแล้วเราก็ยอมรับกันว่าเป็นผู้มีสติปัญญา มีความสามารถ สามารถดำเนินธุรกิจอะไรก็ได้มีกำไรกันเป็นพันๆ ล้าน แต่ทำไมเมื่อมาเป็นรัฐบาลแล้วมาแก้ปัญหาก็แก้ไม่ได้ กระผมก็มาคิดว่าอันนี้คงไม่ใช่เป็นแนวความคิดที่จะนำมาบริหารอาจจะป็นด้วยว่าท่านนั่งทำงานอยู่กับธนาคารมาเป็นเวลานาน กระผมกราบเรียนอย่างนี้ไม่ใช่ว่าอาชีพธนาคารนั้นเป็นอาชีพที่เลวร้าย แต่ขอให้ยอมรับความจริงกันเถอะครับ กระผมก็เคยมีเพื่อนรักเพื่อนเกลอกันคบหาสมาคมกันมีนิสัยใจคอโอปออ้อมอารีเพื่อเผ่กันมานาน แต่พอเข้าไปทำงานธนาคารเพียง ๓ ปีนิสัยเปลี่ยนไป เหตุที่เปลี่ยนไปกระผมไม่ได้ว่าเขาเป็นนิสัยเปลี่ยนไป แต่เนื่องจากสิ่งแวดล้อมใกล้ชิดเขาติดเป็นนิสัยมา เพราะลักษณะนิสัยของคนที่ทำงานธนาคารนั้นเขาต้องคิดอยู่ว่าต้องได้กับได้ ถ้ามิได้กับเสียไม่เอา มีได้กับเสมอก็ไม่เอา ต้องมิได้กับได้ แม้แต่เข้าไปเป็นลูกจ้างไม่ได้เป็นเจ้าของธนาคาร แต่ว่าต้องทำงานมีลักษณะได้กับได้นี้ตลอดไปเรื่อย ๆ ติดเป็นนิสัยก็เอามาใช้กับเพื่อนฝูง ก็เลยได้รับการประณามจากเพื่อนฝูงว่า เอ ไฉนทำไมมันเห็นแก่ตัว แต่ความจริงเขาไม่ใช่เห็นแก่ตัวหรอก แต่ติดเป็นนิสัยมาจากธนาคารซึ่งต้องยึดหลักว่าได้กับได้เท่านั้น สิ่งเหล่านี้ละครับเราก็เห็นใจ เมื่อท่านเอานักการธนาคารขึ้นมาบริหาร แล้วท่านจะไปยึดหลักอย่างธนาคารว่ามีได้กับได้นะไม่ได้เสียแล้วท่านต้องมองดูว่าถ้ามิได้แล้วใครจะเสียบ้าง

ต้องมองถึงประชาชนกลุ่มหนึ่งนะครับ เพราะฉะนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นกระผมอยากจะเรียนว่า แม้แต่เรื่องน้ำตาลที่เราได้ถูกโจมตีกันอยู่ในวันนี้ ท่านก็ต้องยอมรับความจริงกันเถอะครับว่า สิ่งที่มาซิกทั้งหลายในสภานี้เขาเอามาพูดกันเพราะว่าเกิดปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนน้ำตาลทรายขาวที่ขายเกินราคาอยู่ในปัจจุบันนี้ กระผมต้องขอประทานโทษด้วยที่ฉันพูดว่าน้ำตาลทรายขาว ซึ่งผิดข้อเท็จจริง ความจริงแล้วน้ำตาลไม่ได้ขาวหรอกครับ กระผมก็เชื่อว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รู้ว่าทำไมน้ำตาลไม่ขาว นั่นก็เพราะว่าท่านไปเร่งให้เขาผลิตเอาน้ำตาลดิบสำหรับส่งออกต่างประเทศนั้นมาผลิตเป็นน้ำตาลทรายขาว ให้เปิดโรงงานขึ้นมาใหม่ ทางพ่อค้าเขาก็ต่อรองว่าเปิดโรงงานขึ้นมา ใหม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง ก็ขอต่อรองกันขึ้นมา หรือว่าขอลดภาษี อย่างที่เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติตอนเช้าได้เรียนให้ทราบ แต่รัฐบาลไม่สามารถที่จะตกลงกันได้ ก็มีความจำเป็นอยู่เองที่จะต้องเอาน้ำตาลดิบนั้นไปอบให้แห้งสักเลยเป็นอย่างนั้น แล้วท่านรู้หรือไม่ครับน้ำตาลที่มีสีดำ ๆ ซึ่งอบมาจากน้ำตาลดิบสำหรับส่งออกต่างประเทศแล้วเอามาเป็นน้ำตาลทรายขาวให้ชาวบ้านเขารับประทานกันอยู่นี้ ว่าเกิดโทษเป็นอันตรายต่อการบริโภค อันนี้สำหรับผู้รู้ที่ทำการวิจัยเขาจะยืนยันได้ ผลสุดท้ายประชาชนผู้ยากจนจะซื้อสินค้าที่กระทรวงพาณิชย์ควบคุมและนำออกไปขายได้ก็เป็นสินค้าที่เกิดอันตรายแก่ผู้บริโภคเสียอีก สิ่งเหล่านี้ละครับ ท่านจะต้องวางแผนทางเอาละ เมื่อเกิดปัญหาเฉพาะหน้าขึ้นอย่างนี้ ไม่มีทางใดที่จะทำได้ดีกว่านี้ นอกจากเร่งให้น้ำตาลที่ถูกกักตุนอยู่นั้นออกมาสู่ตลาด หรือว่าเท่าที่กักตุนออกมาไม่ได้ ก็ไปเร่งการผลิตขึ้นมาใหม่โดยการเปิดโรงงานให้ประชาชนได้บริโภคกันไปชั่วคราวก่อนว่า อยู่ในภาวะขาดแคลน แต่ในแนวทางแก้ปัญหาระยะยาวจะไม่เกิดขึ้นอย่างนี้ซ้ำอีกในปีหน้านี้ท่านทำอย่างไร ไม่ได้บอกให้สมาชิกในสภานี้ได้ชื่นใจเลยอันนี้แหละเป็นสิ่งที่กระผมจะต้องลุกขึ้นมาเรียนถาม ซึ่งความจริงแล้วเห็นประเด็นที่พูดกันก็อยู่ในลักษณะที่เรียกว่า ก่อนข้างจะซ้ำซากเสียแล้ว แต่เวลานั้นเป็นเพราะว่ารัฐบาลไม่สามารถให้คำตอบเป็นที่พอใจแก่สมาชิกในสภานี้ได้ จนกระทั่งสมาชิกฝ่ายรัฐบาลต้องลุกขึ้นมาตอบเอง แล้วผลที่ตอบก็เป็นการพูดโดยฝืนความรู้สึกที่ตั้งใจจะช่วยรัฐบาล ก็จะเป็นด้วยบาปกรรมที่ทรยศต่อประชาชนหรืออย่างไรก็ไม่รู้ละก็มีอันเป็นไปทันตาเห็น นี่กระผมเรียนว่าความจริงสิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้นมีจริงนะครับ การสาปแช่งของ

ประชาชน ถ้าผู้ใดฝึกความรู้สึกแล้วทรมานต่อประชาชนนั้นจะมีผลกรรมที่จะได้รับ กฎแห่งกรรมนั้นมีจริง อันนี้กระผมก็ทราบเรียนให้ทราบถึงกฎแห่งกรรมนี้ได้ซ้ำเติม แต่ว่าสิ่งที่ปรากฏและเกิดขึ้นนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประเทืองครับ ผมว่าน่าจะอยู่ในประเด็นอยู่ในเรื่องมากกว่า

นายประเทือง วิจารณ์ปริชา (พิษณุโลก) : ครับ อันนี้กระผมชี้ให้เห็นประเด็น เพราะรัฐบาลไม่ได้ลุกขึ้นมาตอบให้หายข้องใจ จนสมาชิกฝ่ายรัฐบาลต้องลุกขึ้นตอบเองและผลที่ได้รับก็เห็นกันอยู่ตาดานันแหละครับ พุดฝืนกับความรู้สึก

อีกอย่างหนึ่งครับเรื่องแก๊ส ท่านอย่าได้ไปยืนยันให้ชาวหนังสือพิมพ์เลยว่าไม่ขาดตลาดขาดนะครับท่าน แต่ว่าท่านยังมีกฎหมายควบคุมอยู่ถึงไม่ขึ้นราคา แต่ว่าต้องซื้อตลาดมืด การซื้อแก๊สนั้นไม่ใช่จะไปวิ่งหาซื้อตามท้องตลาดได้ทั่ว ๆ ไป ใครจะซื้อแก๊สร้านไหนนั้นต้องไปขึ้นทะเบียนไว้กับร้านนั้นพอหมดเขาก็มาเปลี่ยนให้ เดียวนี้พอจะไปขอเปลี่ยนต้องไปเข้าคิวขึ้นบัญชีกันไว้นานเหยียดแล้วย่าได้แถมว่าแก๊สไม่ขาดตลาด อันนี้กระผมก็เรียนให้ทราบว่ามาตรการเรื่องแก๊สนั้นเป็นปัญหาใหญ่ที่ท่านจะต้องวางแผนทางแก้ไข แล้วเดี๋ยวลองตอบให้สภานี้ได้ชื่นใจสักนิดซิว่า ผู้ใช้แก๊สอยู่ทางบ้านนั้นว่าจะไม่เกิดปัญหาขาดแคลนและจะไม่มีราคาในตลาดมืด การควบคุมราคาสินค้านั้นยังจำเป็นจะต้องมีกฎหมายควบคุม ความจริงกฎหมายที่ควบคุมมาตรฐานราคาสินค้าต่าง ๆ นั้นไม่ใช่เป็นสิ่งที่ล้าสมัยเกินไป นั่นเป็นแต่เพียงผู้ปฏิบัติตามกฎหมายนั้นไม่ได้ดำเนินตามกฎหมาย อาจจะเป็นด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวง รู้เห็นเป็นใจกับผู้ค้าเกินควรหรืออย่างไรก็ไม่ทราบได้ จึงปล่อยให้สินค้าในตลาดมืดมีราคาสูงขึ้นมาโดยตลอด กระผมก็เลยฝากไว้ด้วยสำหรับเรื่องแก๊ส

เรื่องปูนซีเมนต์ กระผมฟังทางฝ่ายรัฐบาลแถลงมาว่า ไม่ได้มีการกักตุนและไม่ได้มีการลดการผลิต กระผมเรียนให้ทราบว่า ไม่ได้มีการลดการผลิตครับ ปูนซีเมนต์ยังผลิตได้เป็นปกติ แต่ท่านทราบหรือไม่ว่าเขาผลิตเป็นอะไร เขาผลิตเป็นปูนซีเมนต์เม็ดไว้ เขายังไม่บดให้เป็นผง นั่นเพราะเขามัวรอราคาที่จะขึ้นไว้ ถ้าขึ้นราคาได้เมื่อใด ที่

เขาผลิตเป็นเม็ดไว้นั้นก็เอามาบดให้เป็นผงบรรจุถุงออกขายได้ทันที เพราะฉะนั้นปริมาณการผลิตจากโรงงานนั้นไม่ได้ลดลง แต่ว่าที่ผลิตนั้นไม่เป็นผงออกสู่ตลาด การที่ไม่มีสินค้าออกสู่ตลาดนั้น ในตลาดมืดถึงต้องซื้อกันในราคาสูง มาตรการในระยะยาวนี้ ท่านจะต้องทำกันอย่างรอบอกให้สภานี้ชื่นใจและจะได้เลิกชักถามกัน เพราะปัญหาที่เอามาชักถามถามกันในวันนี้เกิดจากความเดือดร้อนของประชาชน

อีกอย่างหนึ่งการอนุญาตให้สร้างโรงงานนั้น อนุญาตเสียทีเถอะครับ เพราะว่าถ้าหากไม่อนุญาตให้ โรงงานปูนซีเมนต์ขยายออกไป ปัญหาอย่างนี้ก็ต้องเกิดขึ้นซ้ำซ้อนแล้วปัญหาเรื่องป่าไม้หมดป่าก็ยังไม่หมดไป เพราะว่าวัตถุดิบที่จะนำไปสร้างบ้านแทนไม้มียังไม่เพียงพอ ถึงแม้จะมีราคาสูง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลนี้มีเจตนาดีต่อบ้านเมือง ในแนวทางที่จะแก้ไข สมกับที่ได้รับอาสาขึ้นมาแก้ปัญหานี้แล้ว สภานี้ก็ยังคงมีความมั่นใจว่าท่านจะทำได้ ถ้าหากว่าไม่คำนึงถึงกลุ่มผลประโยชน์ในกลุ่มของท่านเสีย เรื่องราคาสินไทย กระผมที่แรกตั้งใจว่าจะเรียนให้ทราบ แต่เมื่อได้รับทราบจากท่านรองนายกรัฐมนตรีว่าเงินทองที่ใช้ในการผลิตสินไทยขึ้นมาไม่ได้เอาเงินของรัฐบาล เป็นเรื่องของบริษัทซึ่งได้รับการสนับสนุนมากก็เป็นบริษัทในเครือเดียวกับท่านนั้นก็ช่างเถอะ กระผมไม่แต่ละต้องหรรอก แต่ว่าอย่างไรก็ตามที่ สมาชิกในพรรครัฐบาลเองก็ยังมาบอกฝีมือรัฐบาลนี้สู้สินค้าอีกยี่ห้อหนึ่งไม่ได้ เขาบอกว่าเงินของนายประจวบ จำปาทอง ที่เชียงใหม่กับภาคใต้ราคาเท่ากัน ทำไมเขาทำได้ อันนี้คนในพรรคของท่านเองเอามาบอกกระผม สิ่งเหล่านี้แหละเป็นสิ่งที่สภาอยากฟัง เป็นสิ่งที่ประชาชนอยากรับทราบว่า แนวทางแก้ไขปัญหาค่าครองชีพที่เกิดขึ้นอย่างในปัจจุบันนี้จะไม่เกิดต่อไปนั้น ท่านมีแนวทางแก้ไขอย่างไร แกลงให้หายข้องใจแล้วสภานี้ก็ไม่ได้ติดใจอะไรนักหนานัก ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลจะแถลงชี้แจงข้อข้องใจต่าง ๆ ได้ดี

นายบุญชู โรจนเสถียร (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เรื่องที่ผมจะต้องแถลงก็เห็นจะมีเรื่องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงบางประการ ซึ่งถ้าทิ้งเอาไว้จะเสียหาย แต่ว่าทางด้านที่เกี่ยวกับแนวความคิดในการแก้ไขนี้ผมได้แถลงไปหมดแล้ว สิ่งที่ผมอยากจะเรียนให้ที่ประชุมนี้ทราบเพื่อความเข้าใจถูกต้องก็คือว่า

๑. ผมไม่เคยได้รับเงินเดือนจากธนาคารเลยแม้แต่สตางค์แดงเดียว ตั้งแต่มา
รับตำแหน่งนี้ และไม่มีเงินรายได้ทุกชนิดไม่ว่าจากบริษัทไหน

๒. ผมไม่เคยพูดว่าผมเป็นคนเดียวเท่านั้นที่สามารถจะแก้ปัญหาเศรษฐกิจได้
ผมได้เรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า หลักเกณฑ์ในการแก้ปัญหาของแพงนั้นมีอยู่ ๓
ประการ คือ

๑. ของขาด ทำให้ของแพง จึงจะแก้ความขาดเสียก่อน

๒. ต้นทุนของ ๆ แพง เมื่อแพงก็ทำให้ของแพง จึงจำเป็นต้องแก้ที่ต้นทุน

๓. ระบบตลาดมีเหตุทำให้ราคาผิดจากความเป็นจริงและก็มีค่าไม่เป็นธรรม
จึงต้องแก้

ผมถือว่า ๓ หลักนี้เป็น ๓ หลักที่ทุกคนไม่ว่าใครทั้งนั้นก็ต้องถือเป็นหลักใน
การแก้ ไม่ใช่ว่าผมเป็นคนเดียวเท่านั้นที่จะแก้ได้ ขอให้เข้าใจครับ ผมไม่ได้อาหาญ
ว่าผมเป็นผู้สามารถ ผู้วิเศษแต่ผู้เดียว ผมเจียมตัวว่าผมมีความรู้น้อย ฉะนั้นขอให้เข้าใจ
ด้วย แล้วไม่ใช่วิสัยของผมที่จะรอดตัวในความสามารถของผมเอง สิ่งนี้ก็เป็นสิ่งที่อยาก
จะให้ที่ประชุมนี้ได้รับทราบ ผมก็ขอขอบพระคุณว่าแนวความคิดต่าง ๆ ที่ท่านได้มอบหมาย
ไว้ว่า วิธีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับของแพง ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลสถิติ ในส่วนที่เกี่ยวกับ
ข้อเท็จจริงหลายอย่างที่เราได้ไว้ไม่เหมือนกันก็ดีนั้น ผมจะไปติดตามให้ได้ข้อเท็จจริงที่
ถูกต้องครบถ้วนต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์ไป
 และได้มอบให้ นายเทียม ไชยนันท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒ ปฏิบัติ
หน้าที่แทน)

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญจะ
เกสรทอง ส.ส. เพชรบูรณ์ พรรคเกษตรสังคม กระผมได้นั่งฟังคำแถลงของท่านรองนายก
รัฐมนตรี ในการตอบข้อซักถามเรื่องสถิติปัญหาของแพงเรื่องเครื่องบริโภคอุปโภคในวันนี้
ตลอดจนได้ฟังบรรดาท่านสมาชิกสภาแห่งนี้ได้กล่าวซักถามและเสนอแนะในปัญหาต่าง ๆ
แต่กระผมขอประทานกราบเรียนว่า กระผมยังไม่หายข้องใจ เพราะกระผมไม่ได้รับคำ

ยืนยันจากท่านรองนายกรัฐมนตรี หรือทีมเศรษฐกิจของท่านเลยว่า ในปัญหาภาวะค่าครองชีพ ๓ เดือนที่ผ่านมา ตามที่ท่านได้ดำเนินการในฐานะเป็นรัฐบาลนั้น ได้ยอมรับหรือไม่ว่าความทุกข์ยากของประชาชน ปัญหาของประชาชนเกิดขึ้นหลังจากที่ท่านเป็นรัฐบาลแล้วนั้นมีประการใดบ้าง เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะประทานคราบเรียนให้ย้อนไปในีกถึงเมื่อ ๓ เดือนก่อนนั้น ฯพลฯ นายกรัฐมนตรี พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ต้องลาออกจากการเป็นรัฐบาลนั้นก็เนื่องจากการแก้ภาวะเศรษฐกิจของประเทศไม่ได้ และพรรคการเมืองใหญ่ ๆ ขณะนั้นได้พยายามชี้และโจมตีข้อบกพร่องต่าง ๆ จนกระทั่งรัฐบาลนั้นไม่สามารถที่จะบริหารงานประเทศชาติต่อไปได้ หลังจากนั้นเราก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลใหม่โดยการนำของ ฯพลฯ นายกรัฐมนตรี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ พร้อมกับพรรคการเมืองที่สนับสนุนรัฐบาลนั้นถึง ๕ พรรค แล้วก็พรรคการเมืองที่เป็นฝ่ายค้านดำเนินโจมตีรัฐบาลก่อนนั้นตลอดมาในปัญหาภาวะค่าครองชีพ ในเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลแล้ว กระผมเองครั้งแรก ขอประทานคราบเรียนว่า กระผมเสียใจ เพราะว่ากระผมอยู่ในรัฐบาลนั้น รัฐบาลนั้นต้องล้มลงไป แต่พร้อมกันนั้นกระผมก็ตั้งใจที่เราจะมีรัฐบาลใหม่ ก็โดยการนำจาก ฯพลฯ นายกรัฐมนตรี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ซึ่งอยู่ในรัฐบาลเก่านี้มาพร้อมกับคณะพรรคการเมืองต่าง ๆ ขึ้นไปเป็นรัฐบาล โดยนำทีมเศรษฐกิจซึ่งเราเชื่อมั่นและตัวกระผมเองยอมรับว่าทีมเศรษฐกิจของพรรคกิจสังคมนั้น เราเชื่อในฝีมือ แต่ท่านประธานที่เคารพ ๓ เดือนที่กระผมได้ติดตามภาวะค่าครองชีพ ภาวะปัญหาเศรษฐกิจของชาติ กระผมรู้สึกว่แนวโน้มของรัฐบาลนี้ไม่ได้แก้ไขสิ่งใดเลย สิ่งที่รัฐบาลนี้เข้ามาแก้ปัญหาค้างแรกนั้นก็คือ การลดราคาน้ำมัน กระผมมีความดีใจที่รัฐบาลนี้ประกาศลดราคาน้ำมันสามารถทำได้ดีกว่ารัฐบาลก่อน แต่ต่อมากะผมไม่เห็นรัฐบาลนี้สามารถที่จะหยุดราคาสินค้าหรือเครื่องอุปโภคบริโภคได้เลย ท่านต้องยอมรับ ท่านจะอ้างว่าเครื่องอุปโภคบริโภคแพง เพราะฝนแล้งพืชผักมีน้อย อันนี้ใครก็อ้างได้ แต่การเป็นรัฐบาลจะพูดแก้ตัวเพียงเท่านั้นย่อมเป็นไปไม่ได้ ท่านเข้ามาท่านจะแก้อย่างไร ท่านทราบแล้วว่าปัญหามีอยู่ แต่กระผมดูแล้ว ๓ เดือน ท่านยังบอกแก้ไม่ได้อีก ท่านบอกว่ารอให้ฝนตกเสียก่อน แม้แต่คนของรัฐบาลแถลงออกมา ซึ่งเป็นเรื่องเด็กประถม ๔ ที่

จะพูด บอกปี่ข้าวของแพง กระทรวงพาณิชย์ ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ท่านได้กล่าวบอก
 ว่าพืชผัก เครื่องอุปโภคบริโภคแพง เพราะว่าฝนแล้งไม่มีน้ำเดี๋ยวนี้ฝนตกลงมาแล้วของ
 ก็คงจะต้องเริ่มมีแล้วตกลง อันนี้เป็นคำพูดของเด็กที่จะพูด เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหา
 เครื่องอุปโภคบริโภคไม่ใช่ตรงนั้น ท่านทราบหรือไม่ว่าประเด็นของเครื่องอุปโภคบริโภค
 ที่แพงนี้เพราะสาเหตุอะไร กระผมยอมรับว่าสาเหตุจากการแห้งแล้งเป็นประการสำคัญ
 แต่ท่านนึกหรือไม่กระผมอยากจะชี้ให้เห็นเรามีคนส่วนเกินของประเทศไทยที่เข้ามาอยู่ใน
 ประเทศไทยมีจำนวนเท่าไร มีข้อตกลงจากข้าหลวงใหญ่พาณิชย์ เราได้เงินช่วยเหลือมา
 ว่าจะต้องซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคเหล่านั้นไปช่วยพวกส่วนเกินของประเทศ แต่ท่านได้
 มองหรือไม่ว่าพืชผักเหล่านั้นหรือเครื่องอุปโภคเหล่านั้น ท่านมาซื้ออยู่ในกรุงเทพ ฯ
 แล้วในเมื่อของขาดแคลน ท่านซื้อไปให้ส่วนเกินอีกมันจะขาดหรือไม่ เพราะฉะนั้น
 ราคาถึงจะสูงขึ้นอย่างผิดปกติ ท่านได้มองถึงในประเด็นนี้หรือไม่ เพราะว่าท่านจะพูด
 ฝนแล้งคนปลูกน้อย แต่ถ้าในมุมมองกลับกันท่านจะแก้ปัญหาอย่างนี้ ถ้าท่านเป็นรัฐบาลท่าน
 จะต้องตกลงกับผู้ส่งของให้ผู้พวยพส่วนเกินเหล่านั้นว่าต้องออกไปซื้อที่ชนบทสิ ในเมื่อ
 ท่านบังคับให้เขาซื้อที่ชนบท คนชนบทจะปลูกหรือไม่ จะพยายามเพิ่มผลผลิตของตัวเอง
 ขึ้นหรือไม่ เพื่อจะได้ราคาดีขึ้น เพราะการซื้อของส่งผู้บริโภค ท่านคุมหรือเปล่านั้นราคาใน
 การซื้อผู้ซื้อจะต้องซื้ออย่างความพอใจ ซื้อหาของส่ง เพราะเงินนี้มากมายเหลือเกิน แต่
 ถ้าท่านมองมุมกลับ ท่านจะไปส่งเสริมคนข้างนอกหรือไม่ อย่าลืมว่าการปลูกผักนั้นไม่ใช่
 ใช้น้ำจำนวนมากมายจนเกินไป กระผมว่าอันนี้ก็ป็นสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นความผิดพลาด กระผม
 จึงประธานกรรปเรียนว่า ๓ เดือนแนวนอนที่ท่านบริหารประเทศชาติมานั้น ท่านต้องยอม
 รับว่าท่านแก้ไม่ได้ กระผมไม่อยากยกตัวอย่างของเล็ก ๆ น้อย ๆ ว่าขึ้นขนาดไหน กระผม
 ก็คิดว่า ดัชนีของการขึ้นราคาสินค้านั้น กระผมเชื่อว่าท่านต้องทราบดี เพราะฉะนั้นการ
 ที่ท่านเข้าไปรับผิดชอบประเทศชาติ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นั้น ไม่ใช่
 กระทำอย่างนี้ ไม่ใช่แก้แบบนี้

อีกประการหนึ่ง กระผมอยากจะฝากตั้งข้อสังเกตว่า การเป็นรัฐบาลนั้นไม่ใช่
 เป็นรัฐบาลอยู่ในกรุงเทพ ฯ คน ๕ ล้านคนเท่านั้น กระผมเห็นท่านคิดอะไรทำอะไรขึ้น

มา รัฐบาลนี้ท่านแก้อยู่ในกรุงเทพ ฯ เท่านั้น แต่หาيلمมองออกไปว่าคน ๔๐ ล้านคน ท่านทำอะไร ก็มีที่ท่านทำกระผมยอมรับ คือการสร้างงาน แต่ท่านออกไปดูซิว่า ผลการสร้างงานประชาชนที่ท่านบอกจะเพิ่มรายได้จะได้สักมากน้อยแค่ไหน กระผมจึงขอประทานกราบเรียนว่า วันนี้ที่ท่านชี้แจงออกมา นั้น กระผมยังไม่เห็นเลยว่าท่านจะทำอย่างไร ท่านรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจท่านก็มาชี้มีอยู่ ๓ ประเด็น มาเล่าให้สภาพัง กระผมไม่อยากจะพูดว่าท่านชี้แจงในวันนี้เปรียบเสมือนว่าท่านเป็นผู้จัดการธนาคารกรุงเทพมาชี้แจงให้กับบรรดาพนักงานฟัง ไม่ใช่ใช้อย่างนั้น ผู้แทนราษฎรทุกคนเอาปัญหาามาเสนอแนะต่อท่าน ท่านต้องชี้ออกไปเลยว่า ยอมรับว่าขึ้นอย่างนั้นจะแก้อย่างนั้น ทำอย่างนั้น แต่ที่ท่านบอกมีอยู่ ๓ หลัก อย่างที่ท่านชี้แจง กระผมจึงไม่มีความมั่นใจว่าการแก้ปัญหาอีก ๓ เดือนที่ท่านยังมีเวลาที่ท่านให้สัญญาต่อสภานี้ไว้ว่าจะกระทำได้

กระผมอยากจะพูดถึงเรื่องน้ำตาลทราย กระผมไม่เชื่อว่าจะขาดแคลน กระผมคิดว่าน้ำตาลในประเทศนั้นยังมีพอที่จะบริโภค แต่กระผมคิดว่าเป็นความผิดพลาดของกระทรวงพาณิชย์ ในระยะเริ่มแรกที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้เข้ามารับงาน ท่านมีการเซ็นอนุญาตออกไปจำนวนหนึ่ง ซึ่งจากการเสนอของเจ้าหน้าที่ในขณะนั้นระหว่างหัวเลี้ยวหัวต่อ กระผมทราบว่าท่านเซ็นออกไปจำนวนหนึ่ง แล้วอีกหลาย ๆ ประการซึ่งท่านสมาชิกก็ได้พูดกันมาจนละเอียดแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าในวันนี้พวกเราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนที่เสนอญัตติเข้าไปเพื่อให้สภานี้พิจารณา พร้อมกับที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจได้มาชี้แจงนั้น เราไม่เห็นลู่ทางเลยที่ว่าท่านจะแก้ปัญหาภาวะเศรษฐกิจของประเทศชาติ อีก ๓ เดือนข้างหน้านี้ให้ลุล่วงให้พ้นจากความเดือดร้อนของประชาชน แต่กระผมขอชมท่านอย่างหนึ่ง ท่านเป็นรัฐบาลในครั้งนี้ ท่านมีความสามารถที่ไม่ให้ความเดือดร้อนของประชาชนนั้นเกิดปฏิกิริยาขึ้นมา ดังเหมือนรัฐบาลที่ผ่านมา มีสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดและรู้สึกว่าจะถูกโจมตีอย่างมากมาย ถูกสร้างปัญหาอย่างใหญ่โต แต่ทั้งนี้ท่านมีความสามารถมาก ความทุกข์ยากของประชาชนนั้นอยู่ในวงจำกัด ก็มีวันนี้เท่านั้นที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้นำญัตตินี้เข้ามา กระผมเองตกใจเมื่อเช้านี้กลัวเหลือเกิน ท่านรองนายกจะประกาศลาออก เพื่อต่อรองกับหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์

แต่พอดีระฆังช่วยได้เล็กเสียก่อน เพราะฉะนั้นกระผมขอประทานกราบเรียนว่า ท่านเป็นความหวังของประชาชน ของพรรคการเมืองซึ่งฝ่ายสนับสนุนท่าน ก็ขอให้ท่านใจเย็นในการที่จะแก้ปัญหาของประเทศชาติ แล้วท่านต้องยอมรับในสิ่งที่ผิดพลาดของรัฐบาล ๓ เดือนที่แก้ปัญหาไม่ได้เลย กระผมขอประทานกราบเรียน ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้กลับขึ้นบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

นายศรายุทธ ชนะกุล (ชัยนาท) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายศรายุทธ ชนะกุล ส.ส. ชัยนาท พรรคกิจสังคม กระผมเห็นว่าทางท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้อภิปรายมาพอสมควรแล้ว พอที่รัฐบาลจะทราบแล้ว กระผมขอเสนอปิดอภิปราย ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว มีท่านผู้ใดจะขอเปิดอภิปรายหรือไม่ครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านประธานครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ผม จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย ไม่สังกัดพรรคการเมืองใด และกำลังคิดจะไปสังกัดพรรคสันติธรรม เพราะคุณอนันต์กำลังมาชวนอยู่ ขอเปิดอภิปรายต่อไป ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(นายพิภพ อะสีติรัตน์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียว ๆ ขอโทษเถอะ ทางนี้ประท้วงมาว่าอย่างไรครับ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : เวลานี้มีการทำผิดข้อบังคับเกิดขึ้นในสภา การรับรองญัตติต้องยืนครับ เล็กน้อยก็เอา เมื่อเอาอย่างนี้ก็ต่อเอาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาผมถามก่อนครับ จะให้เริ่มตั้งแต่แรกหรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายและผู้ที่ จะให้การรับรองยืนยันขึ้นมีหรือไม่ครับ

(มีสมาชิกลงยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีการรับรองถูกต้อง ทางฝ่ายที่เห็นว่าควรเปิด
อภิปรายล่ะครับมีสมาชิกรับรองหรือไม่

(มีสมาชิกลงยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ผมจะขอมติที่ประชุมว่าท่านผู้ใดเห็น
ควรเปิดอภิปราย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกลงยกมือ ๑๑๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปราย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกลงยกมือ ๗๙ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เปิดอภิปราย

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม

นายศิริ ท่งทอง (อุทัยธานี) : ท่านประธานครับ ผมยังไม่ได้สรุปเลย เพราะ
ผมเป็นผู้เสนอญัตติครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พ้นมาแล้วครับ ผ่านมาแล้ว กระทั่งถามนี้ทาง
คณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือด่วนมากมาแจ้งว่า ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
ผู้ตอบกระทู้ถามติตราหการเกี่ยวกับการรับรองนายกรัฐมนตรีของประเทศสิงคโปร์ ก็ขอ
เลื่อนต่อไปนัดหน้า

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว พิจารณาเปิดเผย
รายงานการประชุมลับ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๘/๒๕๒๓ (สมัยวิสามัญ)
วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๒๓ ซึ่งคณะกรรมการเปิดเผยรายงานการประชุมลับพิจารณา
เสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการเรียบร้อยแล้ว มีอะไรจะแถลงต่อที่ประชุมหรือไม่ครับ

เรืออากาศตรี จลาต วรฉัตร (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผมเรืออากาศตรี จลาต วรฉัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด กรรมการ รายงานของคณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้มีการประชุมลับเกี่ยวกับเรื่องความมั่นคงของชาติ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๘/๒๕๒๓ (สมัยวิสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๒๓ นั้น เลขานุการรัฐสภา ได้ส่งรายงานการประชุมลับดังกล่าวให้คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับดำเนินการ บัดนี้คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว ปรากฏผลดังนี้

ที่ประชุมคณะกรรมการเห็นว่าควรเปิดเผยรายงานการประชุมลับดังกล่าวขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รายงานการประชุมลับนี้ควรเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยนั้นก็ต้องเป็นไปตามมติของสภา ท่านผู้ใดมีอะไรข้องใจหรือไม่เห็นด้วย คือไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการ มีเชิญเลยครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ พรรคสันติธรรม จากจังหวัดอุบลราชธานี กระผมอยากจะทราบเรียนถามคณะกรรมการคณะนี้ผ่านท่านประธานก่อนว่า ในรายงานการประชุมลับชื่อกับบอกอยู่แล้วว่าลับ เหตุใดเมื่อคณะกรรมการได้ไปพิจารณาแล้วจะต้องให้มีการเปิดเผย กระผมอยากจะทราบเหตุและผลว่าเหตุใดถึงเป็นเช่นนั้น ถ้าหากจะให้มีการเปิดเผย ก็ทำไมไม่เปลี่ยนชื่อเป็น รายงานการประชุมเปิดเผย แล้วมาบอกว่า เป็นรายงานการประชุมลับทำไม กระผมอยากจะฟังเหตุและผล ถ้าหากท่านชี้เหตุและผลได้แจ้งชัดให้สภานี้และกระผมเข้าใจ กระผมก็อาจจะเห็นด้วยอนุโลมหรือว่าให้มีการลงมติดังนั้นได้ กระผมขอเรียนถามคณะกรรมการครับท่านประธาน

นายพัน บุญชิต (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่ท่านผู้มีเกียรติสงสัยนั้น กระผมขอประทานกราบเรียนว่า การประชุมคราวนั้นเป็นการประชุมลับ เมื่อประชุมลับแล้วสมควรที่จะเปิดเผยหรือไม่ คณะกรรมการชุดนี้เชื่อว่า คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ นี้แหละครับท่านประธาน กระผมขอประทานว่า เมื่อประชุมปรึกษากันแล้วเรามีมติเป็นเอกฉันท์ว่าควรเปิดเผยได้ รายงานการประชุมคราวนั้น จึงขอประทานกราบเรียนให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายได้ทราบ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุปราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังไม่เข้าใจอยู่เองที่ท่านประธานคณะกรรมการคือคุณพัน บุญชิต กระผมขอประทานอภัยที่เอ่ยนาม เมื่อท่านบอกแล้วว่าท่านเป็นคณะกรรมการท่านมีหน้าที่ที่จะวินิจฉัยว่า รายงานนั้นควรจะเปิดเผยได้หรือไม่ ท่านเป็นกรรมการมีหน้าที่รับผิดชอบพิจารณา รายงานว่าเป็นลับ เมื่อลับแล้วท่านก็มีอำนาจหรือว่ามีดุลพินิจที่จะพิจารณาได้ว่าควรเปิดเผยหรือไม่ เพราะฉะนั้นเหตุใดท่านจะต้องนำมาให้สภาพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง เพราะตัวท่านเองเป็นกรรมการเป็นผู้พิจารณารายงานนั้นโดยตรงอยู่แล้ว กระผมไม่เข้าใจว่าเมื่อลับแล้วทำไมไม่เปิดเผยตอนประชุมกันล่ะ ให้เปิดเผยซิ แล้วทำไมเมื่อลับแล้วมาเปิดเผยอีก ผิด กระผมว่าไม่ถูกต้อง เหมือนกับว่าท่านขัดต่อระเบียบขัดต่อข้อบังคับเมื่อลับแล้วยังเปิดเผย ก็ให้เปิดเผยเสียทุกอย่างจะเป็นอะไรล่ะ ไม่ใช่ของลับอะไรนี้ ท่านประธานคณะกรรมการชี้ให้ชัดหน่อย กระผมยังไม่เข้าใจ ขอขอบคุณครับ

นายพัน บุญชิต (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอขอบคุณท่านสมาชิกที่สงสัย เพื่อประกอบการชี้แจง กระผมขออ่านข้อบังคับการประชุม ข้อ ๒๖ การเปิดเผยรายงานการประชุมลับให้เป็นไปตามมติของสภา เพราะฉะนั้นกระผมจึงเอามากราบเรียนสภา สภาจะให้เปิดเผยหรือไม่ เพราะฉะนั้นขอโปรดได้ดูข้อบังคับ ข้อ ๒๖

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุปราชธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ ถ้าหากว่าท่านประธานคณะกรรมการพูดอย่างนี้แต่แรกก็ไม่ได้

เถียงกันมากมายอย่างนี้ ถ้าหากท่านเลขาไม่เอาข้อบังคับมาให้ท่านดูท่านก็ไม่ต้องทำอะไรเลย แล้วอย่างนี้จะไม่ให้กระผมซักได้อย่างไร ถ้าแจ้งชัดด้วยข้อกฎหมายอย่างนี้กระผมยอมรับ เปิดก็เปิด กระผมไม่ขัดข้องแต่อย่างไร ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันว่ายุตินะครับ ข้อบังคับชัดอยู่แล้ว ที่ประชุมมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ที่ว่าไม่ควรจะเปิดเผยหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็ถือเป็นมติของสภาว่าเห็นตามคณะกรรมการคือการคือควรเปิดเผยรายงานการประชุมลับครั้งนี้ได้

ต่อไปเป็นการพิจารณารายงานการศึกษาสัญญาร่วมทุนขยายและดำเนินกิจการโรงกลั่นน้ำมัน ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

เชิญคณะกรรมการวิสามัญเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการมีอะไรจะแถลงหรือไม่ เชิญครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายมนตรี พงษ์พานิช ส.ส. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พรรคกิจสังคม กระผมได้รับมอบหมายจากท่าน ประธานคณะกรรมการในฐานะที่เป็นรองประธานคณะกรรมการพิจารณาศึกษา ร่วมทุนขยายและดำเนินกิจการโรงกลั่นเพื่อมาชี้แจงต่อท่านสมาชิกในสภาแห่งนี้ ตามที่ที่ ประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ ๑๕/๒๕๒๓ (สมัยวิสามัญ) ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการ วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อศึกษา ร่วมทุนขยายและดำเนินกิจการโรงกลั่นน้ำมัน ซึ่งมีท่าน สมาชิกคือ ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ เป็นผู้เสนอขึ้น คณะกรรมการได้ดำเนินการ แล้วปรากฏผลดังนี้

ที่ประชุมคณะกรรมการได้เชิญผู้ที่จะต้องมาแสดงความคิดเห็นในฐานะที่รู้ เรื่องเกี่ยวกับน้ำมัน และรู้เรื่องเกี่ยวกับสัญญาที่เริ่มดำเนินการก่อนที่รัฐบาลจะไปเซ็นสัญญา มา ๓ ท่าน ท่านที่ ๑ คือนายสมภพ ไทระกิตย ในขณะนั้นดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี ท่านที่ ๒ คือ นายเกษม จาติกวณิช เป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และเป็นผู้ริเริ่มดำเนินการร่างสัญญาขึ้นในขณะนั้น และท่านที่ ๓ คือ นายคิวงค์ จังคศิริ คณะกรรมการได้ศึกษาและวิเคราะห์แล้วที่รัฐบาลก่อนไปเซ็นสัญญานั้น วิเคราะห์ใน สัญญาต่าง ๆ แล้วได้ผลปรากฏว่าสัญญาร่วมทุนขยายดำเนินกิจการโรงกลั่นน้ำมันระหว่าง การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย กับคู่สัญญาฝ่ายเอกชนของบริษัทโรงกลั่นน้ำมันไทย ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๒๒ นั้น คณะกรรมการเห็นว่ารัฐบาลได้กระทำไปอย่างเสียเปรียบและเร่งรีบผิดสังเกต

ข้อต่อมา คณะกรรมการได้ศึกษาแล้วว่าการเปิดโอกาสให้มูลนิธิเพื่อการ ศึกษาและประชาสัมพันธ์เข้าร่วมทุนถือหุ้นจำนวนถึง ๑๙,๕๐๐ หุ้นนั้น เป็นการเปิด โอกาสให้คู่สัญญาฝ่ายเอกชนทำให้รัฐบาลรายได้อันที่ควรได้เป็นจำนวนมาก

ข้อต่อไปคือ สัญญาร่วมทุนขยายโรงกลั่นน้ำมันตามที่ในสัญญาระบุไว้ในข้อที่ ๗ (๒) ที่กำหนดให้การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยและนิติบุคคลฝ่าย ป.ต.ท. จำเป็นต้องขายหุ้นให้เหลือเพียงในอัตราร้อยละ ๓๘.๒๕ ของหุ้นทั้งหมดนั้น เป็นเหตุให้ฝ่ายรัฐบาลไม่ได้เป็นฝ่ายถือหุ้นข้างมาก เพราะแม้ว่าจำนวนหุ้นของกลุ่มสัญญาจะลดลงเหลือ ๓๖.๗๕ เปอร์เซ็นต์ แต่หุ้นที่นำออกขาย ๒๕ เปอร์เซ็นต์ เป็นการขายในราคาหุ้นซึ่งเป็นของแน่ ว่าฝ่ายร่วมทุนกับรัฐบาลย่อมมี โอกาสได้หุ้นเอามาเป็นเสียงข้างมากถึง ๖๑.๗๕ เปอร์เซ็นต์

ข้อถัดไป ตามสัญญาร่วมทุนขยายและดำเนินการโรงกลั่นน้ำมัน ในส่วนที่เกี่ยวกับมติของคณะกรรมการบริษัทในการดำเนินการตามข้อ ๑๑ (๔) กรณีการตัดสินใจขยายโรงกลั่นซึ่งต้องมีกรรมการเข้าประชุมทุกคนและมติต้องเป็นเอกฉันท์และตามข้อ ๑๑ (๕) กรณีการตัดสินใจตามข้อ (ก) ถึง (ง) ซึ่งมติต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงถึงสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมดหลักการนี้ทำให้รัฐตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบ

ข้อถัดไป คณะกรรมาธิการเห็นว่าควรจะมีข้อสัญญาว่า เมื่อครบกำหนด ๒๕ ปี ตามสัญญาแล้ว หุ้นของกลุ่มสัญญาฝ่ายเอกชนทั้งหมดควรตกเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐ

ข้อถัดไป ตามสัญญาข้อ ๑๓ เกี่ยวกับการจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากโรงกลั่นน้ำมัน ให้บริษัทเอกชน คือ บริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย และบริษัทน้ำมันคาลเท็กซ์ (ไทย) จำกัด สามารถทำสัญญาขายในระยะยาวซึ่งผลิตภัณฑ์น้ำมันได้นั้น เป็นเหตุให้รัฐบาลเสียโอกาสเป็นเจ้าของตลาดน้ำมันไป ดังนั้นเพื่อความเป็นธรรมและเพื่อประโยชน์ของรัฐที่จะเปิดให้มีการประมูล

ข้อถัดไป รัฐบาลไม่ได้มีโอกาสเป็นฝ่ายดำเนินการกลั่นน้ำมันเอง ทำให้หมดโอกาสในการซื้อน้ำมันแบบรัฐต่อรัฐ และไม่มีโอกาสรู้ต้นทุนการผลิตอันแท้จริง

ข้อสรุปสุดท้ายซึ่งคณะกรรมาธิการได้ถกปัญหานี้กันอย่างมากก็คือข้อสรุปที่ว่า ผลจากข้อเสียเปรียบต่าง ๆ ที่กระผมได้กล่าวมาแล้วนั้น เห็นปรากฏชัดอย่างแจ่มแจ้งว่า สัญญาฉบับนี้รัฐบาลชุดที่แล้วเป็นฝ่ายเสียเปรียบเป็นอย่างมาก หากรัฐบาลจะเชิญคู่สัญญามาเพื่อปรึกษาหาทางแก้ไขข้อเสียเปรียบได้ และข้อเสียเปรียบต่าง ๆ เหล่านั้นทางรัฐบาลนี้

จะเชิญมาเพื่อปรึกษาหารือ ก็จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และถ้าหากแก้ไขไม่ได้ ทางรัฐบาลชุดนี้น่าจะหาช่องทางเลิกสัญญาเสีย

ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมกราบเรียนมานั้นเป็นข้อวินิจฉัยในสัญญาร่วมทุนการขยายกิจการของโรงกลั่นน้ำมันที่ได้เป็นข่าวมาตลอดเวลา ซึ่งคณะกรรมการก็ได้มารายงานต่อสภาแห่งนี้ และต้องการที่จะรับฟังความคิดเห็นของท่านสมาชิกทั้งหลาย ทั้งหมดด้วย เพื่อจะได้้นำเป็นข้อวินิจฉัย กระผมในฐานะที่เป็นกรรมการ ขอกราบเรียนด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมว่า พวกเรากรรมการได้พิจารณากันอย่างถี่ถ้วนเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ จึงกราบเรียนมาด้วยความเคารพครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าสภานี้รับทราบนะครับ รายงานมาแล้วก็รับทราบ ทีนี้จะให้ทำอะไรต่อไป - ปรึกษาหารือก็เห็นจะต้องขอให้ส่งไปยังรัฐบาล รัฐบาลจะได้ไปพิจารณา เมื่อเห็นชอบด้วยก็จะได้ไปแก้ไขไปทำ ก็คงไม่มีประเด็นอื่นที่จะพูดอีกแล้ว จะมีหรือไม่ครับ มีประเด็นอื่นจะพูดอะไรหรือไม่ คุณพินิจ เชิญเลยครับ ยกมือมานานแล้ว

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจ จันทรสุรินทร์ จากจังหวัดลำปาง ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ ตามรายงานของคณะกรรมการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับโรงกลั่นน้ำมันนั้น ตามที่ท่านประธานได้เสนอแนะว่าควรส่งรายงานนี้ให้กับรัฐบาลนั้น กระผมมีความเห็นว่าถ้าคณะกรรมการคณะนี้ได้เสนอต่อสภานี้แล้ว ถ้าหากว่ามีข้อบกพร่องน่าจะได้มีการแก้ไขกันเสียก่อนเป็นเบื้องต้น น่าจะได้พิจารณาเป็นข้อ ๆ อาทิ อย่างกระผมขอประธานอนุญาตขอยกตัวอย่าง กระผมเห็นด้วยกับข้อ ๓.๕ คณะกรรมการได้มีความเห็นว่า เมื่อครบ ๒๕ ปีตามสัญญาแล้ว หุ่นของคู่สัญญาฝ่ายเอกชนทั้งหมดควรตกเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐ นี่ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ กระผมเห็นด้วย ข้อ ๓.๖ เพื่อไม่ให้เกิดการจำหน่ายน้ำมันนี้ตกเป็นเครื่องมือของบริษัทเอกชน คือ เชลล์ คาลเท็กซ์ ทั้ง ๒ บริษัท รัฐบาลจะเปิดให้มีการประมูล นี่คือการเสนอแนะของคณะกรรมการ แต่เมื่อกลับมาถึงข้อ ๓.๒ กระผมมีความเห็นอย่างนี้ว่า การเปิดโอกาสให้มูลนิธิเพื่อการศึกษาและประชาสัมพันธ์เข้าร่วมทุนถึง

จำนวน ๑๙,๕๐๐ หุ้น เป็นการเปิดให้คู่สัญญาฝ่ายเอกชนอาศัยช่องว่างของกฎหมายประ-
มวลรัฐฎการเพื่อเลี่ยงภาษี ทำให้รัฐขาดรายได้อันพึงได้เป็นจำนวนมาก อันนี้เราจะทำ
อย่างไร ก็น่าจะได้เสนอแนะกับรัฐบาลด้วย ข้อต่อมาข้อ ๓.๓ สัญญาร่วมโรงกลั่นนี้
พรรคทำียบอกว่า เป็นการขายในราคาหุ้น ซึ่งเป็นของแน่ว่าฝ่ายร่วมทุนกับรัฐบาลย่อมมี
โอกาสซื้อหุ้นเอามาเป็นเสียงข้างมากได้ถึง ๖๑.๗๕ เปอร์เซ็นต์ อันนี้จะทำอย่างไร ก็น่า
จะได้เสนอขอให้สภานี้โปรดพิจารณาในความเห็นของกระผม ถ้าเห็นชอบด้วยดำริ ท่าน
ประธานที่เคารพ ขอได้โปรดให้สภานี้ได้มีโอกาสพิจารณาร่วมกับคณะกรรมการธิการ น่าจะ
ได้แก้ไขหรือปรับปรุงตามรายงานนี้ก่อนที่จะส่งให้กับรัฐบาลต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขามีความเห็นเป็นอย่างนี้ แล้วคณะกรรมการธิการ
จะมีอะไรชี้แจงเขาหรือไม่ว่าวิธีการจะอย่างไร หรือไม่มีอะไร

นายมนตรี พงษ์พานิช (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นาย
มนตรี พงษ์พานิช จากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พรรคกิจสังคม ตามที่ท่านสมาชิกได้ให้
ข้อคิดเห็นเมื่อกี้ ทางคณะกรรมการคิดว่าไม่มีปัญหา เพราะว่าพวกเราที่เป็นกรรม-
ธิการนั้นไม่ได้ถือว่าสิ่งที่เราได้พิจารณากันมาแล้วนี้ถูกต้องทุกอย่าง การที่สมาชิกทั้งหลายจะ
ให้ข้อคิดเห็น และถ้าหากเป็นความเห็นของสภานี้คือสมาชิกทั้งหมดขอแก้ไขสิ่งใดซึ่งจะเป็น
ประโยชน์ต่อประเทศชาติแล้ว คณะกรรมการก็ไม่มีความเห็นขัดข้อง ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดมีความเห็น มีหรือไม่ครับ คุณประเทือง
มีความเห็นหรือไม่ครับเรื่องนี้

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับ
ประเด็นเมื่อกี้กระผมยังไม่มีความคิดเห็น แต่อยากจะขอประธาน กราบเรียนทางคณะ
กรรมธิการ เพราะว่าเท่าที่สภาได้มอบหมายให้ไปศึกษาสัญญาร่วมทุนขยายและดำเนิน
กิจการโรงกลั่นน้ำมัน ได้สรุปมาในข้อ ๔ ซึ่งรู้สึกว่ามันจะเป็นผลดี แต่ว่าเนื่องจากสมาชิก
ในสภานี้ ไม่มีโอกาสได้ศึกษาสัญญานั้นอย่างละเอียดและถ่องแท้เหมือนคณะกรรมการ
ก็อยากจะขอประธานกราบเรียนว่า ข้อ ๔ ที่รายงานเข้ามาและตั้งเป็นข้อสังเกตเพื่อให้สภานี้
ได้ร่วมกันพิจารณาและเสนอแนะรัฐบาลนั้นบอกว่า ผลจากการประชุมของคณะกรรมการ

ได้ปรากฏชัดแล้วว่า สัญญฉบับนี้รัฐบาลเป็นฝ่ายเสียเปรียบอย่างมาก หากรัฐบาลจะเชิญ
คู่สัญญามาเพื่อปรึกษาหาทางแก้ไขข้อเสียเปรียบเหล่านั้นก็จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ
ถ้าหากแก้ไขไม่ได้ทางรัฐบาลน่าจะหาช่องทางเลิกสัญญานี้เสีย เราต้องยอมรับกันว่าคณะ
กรรมการการคณะนี้ได้รับความไว้วางใจจากสภาทั้งสภามอบหมายให้ศึกษาสัญญานี้โดยตรง
และถ้าหากมีแนวความคิดอย่างนี้ก็น่าที่รัฐบาลจะได้รับฟัง แต่ว่าท่านกรรมการการควรจะ
แถลงให้สภานี้ได้เข้าใจหรือน่าจะมีส่วนเปรียบเทียบกับมาว่า ที่ว่าเสียหายอย่างมากนั้นเสีย
หายกันอย่างไร เพื่อเป็นการประกอบในการตัดสินใจที่จะมีมติเสนอต่อรัฐบาลต่อไป กระผม
เชื่อว่าถ้าหากเป็นมติของสภานี้ซึ่งได้มอบหมายคณะกรรมการซึ่งมาจากทุกฝ่ายไปพิจารณา
แล้ว รัฐบาลนี้น่าจะรับฟังและปฏิบัติตามได้ ถ้าเป็นเรื่องเสียหายแก่ประเทศชาติอย่างนี้
เพราะฉะนั้นอยากฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการที่ว่าเสียหายมีอะไรเสียหายกันมาก
เพื่อจะได้ประกอบในการที่จะตัดสินใจที่จะขอมติในโอกาสต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญคณะกรรมการ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัคร
สุนทรเวช พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กรรมการ กระผมอยากจะขอประธาน
กราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า กรณีที่เราเข้าไปดูนั้นเมื่อมีการอภิปรายกันในที่ประชุม
นั้น สมาชิกมี ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งคือฝ่ายรัฐบาลขณะนั้นซึ่งต้องการจะป้องกันให้สัญญฉบับนี้
เป็นไปได้อีกฝ่ายหนึ่งต้องการจะแสดงให้เห็นว่าสัญญฉบับนี้มีข้อบกพร่อง ท่านประธาน
จะสังเกตเห็นว่า มติที่ออกมาในส่วนใหญ่นั้นเป็นมติที่จะแสดงให้เห็นว่าสัญญฉบับนี้รัฐ-
บาลเป็นฝ่ายเสียเปรียบ ว่ากันตามจริงแล้วถ้าหากว่าเหตุผลของทางฝ่ายรัฐบาลดีกว่าจำนวน
สมาชิกซึ่งทางฝ่ายรัฐบาลมีมากกว่านั้นน่าจะลงคะแนนไปในทางว่าทุกอย่างดีหมด แต่ว่า
เนื่องจากเหตุผล แม้แต่คนของทางฝ่ายรัฐบาลเองก็ยอมที่จะไม่ออกเสียงหรือว่าออกเสียง
ให้ทางฝ่ายสมาชิก รายงานถึงได้ออกมาในลักษณะนี้ ขอกราบเรียนว่า กรณีนี้แหละครับ
คณะกรรมการจำเป็นจะต้องวางตัวอยู่ตรงกลาง คือทำหน้าที่แทนเพื่อนสมาชิกในสภา
ทั้งหมด อธิบายให้ดูว่าเสียหายอย่างไร แล้วก็เอมารายงาน ในขณะนี้เราไม่อยู่ในฐานะ
จะเป็นคนไปบอกเลิกสัญญาหรือจะไปตกลงอะไรกับใครได้ เพราะว่าคู่สัญญาคือรัฐบาล แล้ว

ตกลงมาถึงเวลานี้รัฐบาลได้เปลี่ยนชุดไปอีกแล้ว เพราะฉะนั้นรายงานนี้ว่ากันตามจริงจะเป็น
 รายงานให้รัฐบาลเก่าเขาเป็นคนเอาไปตัดสินใจ มีในกรณีหลายอย่างซึ่งเราเห็นว่าเรา
 สามารถจะตัดสินใจแทนได้ เราก็แสดงการตัดสินใจมาให้ดู ๒ ข้อ ส่วนบางอันนั้นเป็นการ
 บอกกล่าวให้รู้และให้คนที่เป็รัฐบาลนั้นเอาไปพิจารณาตนเอง ที่นี้ท่านสมาชิกบอกว่า
 อยากจะให้คณะกรรมการเล้าให้ฟังนั้นขอเรียนว่า เรื่องทั้งหมดที่ประชุมกันนั้นประชุม
 กันนับครั้งไม่ถ้วน กระผมจำไม่ได้ แต่หลายครั้งมาก แล้วก็มีเจ้าหน้าที่มาชี้แจง ในการ
 ประชุมแต่ละคราวนั้น ก็มีการใช้ถ้อยคำตอบโต้และชักใช้ไล่เลียงกันค่อนข้างจะถี่ถ้วน
 แต่ว่าหลังจากที่พูดกันแล้ว บางเรื่องพูดหลายครั้ง ก็มาสรุปเหลือ ๓-๔ บรรทัด ก็ออก
 จะน่าเสียดายอยู่ แต่อยากจะเรียนให้ทราบอย่างนี้ครับว่า โดยสรุปแล้วคณะกรรมการ
 เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องเสียเปรียบ เช่นอะไรบ้าง เราก็อธิบายให้ฟังได้ว่าเริ่มต้นเราเห็นว่า
 รัฐบาลนั้นไม่น่าจะยอมรับให้คู่กรณีซึ่งมีฐานะเขาเปรียบรัฐบาลตั้งแต่เบื้องต้น ก็ยกกรณี
 ตัวอย่างเช่น คู่สัญญากับรัฐบาลนอกจากเชลล์แล้ว มีอีก ๓ บริษัท เท่ากับเป็น ๔ บริษัทกับ
 ๑ รัฐบาลร่วมมือกัน เราตรวจสอบแล้วเราก็เห็นว่า ๑ ใน ๔ นั้นเป็นมูลนิธิต่างๆเมื่อเรา
 ทักท้วง ทางกรรมการฝ่ายรัฐบาลก็ตอบว่า เรื่องนี้หรือคนที่มาชี้แจงก็บอกว่าธรรมเนียม
 ทั่วโลกเขาทำกัน มูลนิธิหรือคักเฟลเลอร์ก็มี มูลนิธิเคเนดี้ก็ดี มูลนิธิอะไรก็มีเขาทำกันอย่าง
 นี้ เราก็บอกว่า นั่นเรื่องของคนอื่นเขา แต่ที่นี้ถ้าจะทำอย่างนี้ ถ้าหากว่ารัฐบาลเห็นชอบก็
 ไม่ขัดข้อง แต่กรณีที่รัฐบาลจะเริ่มเซ็นสัญญา แล้วมีคนส่วนหนึ่งอยู่ในคู่สัญญานั้น คณะ
 กรรมการเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใช้ไม่ได้ เป็นเรื่องที่รัฐบาลไม่ปกป้องผลประโยชน์
 เจ้าหน้าที่รัฐบาลก็ยืนยันว่าเป็นเรื่องที่เขาทำกันโดยถูกต้อง เราก็พิสูจน์ให้เห็นว่าไม่ถูกต้อง
 โดยการเรียกเอาเอกสารเกี่ยวกับมูลนิธินี้มา เรียกเอาเอกสารต่างๆ ที่แสดงการดำเนินงาน
 ของมูลนิธินี้ ก็พิสูจน์ให้เห็นได้ว่า มูลนิธินี้มีกำไรปีหนึ่ง ๒๔ ล้านบาท บริจาคให้เป็น
 การกุศล ๓ ล้านบาท มีกำไร ๒๒ ล้านบาท บริจาคให้ ๒ ล้านบาท มีกำไร ๒๑ ล้าน
 บาท บริจาคให้ ๑ ล้านบาท ในส่วนที่เหลืออีกประมาณ ๒๐ ล้านบาทนั้นเอาไปทำอะไร
 ที่ไหนก็ไม่รู้ได้ แสดงให้เห็นได้ชัดว่าธุรกิจมูลนิธินี้คือการซื้อตัวเงิน แลก ขายตัวเงิน
 ขายลดตัวเงินต่าง ๆ คือเป็นธุรกิจหาเงินทั้งนั้น ไม่มีใครรู้ว่าเงินมูลนิธินี้จะไปที่ไหนได้

แต่เราพิสูจน์ให้เห็นกันได้ในที่นี้ว่า มูลนิธินี้เป็นเครื่องบังหน้า บริจาคให้เพียง ๒ ล้าน บาท ๓ ล้านบาท จากระายได้ ๒๐ กว่าล้านบาท เพราะฉะนั้นเราก็ก้าวไปได้ชัดเจนว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องไม่ควร รัฐบาลน่าจะหาใครมาถือหุ้น ๑๙,๕๐๐ หุ้นนี้เสีย เพื่อที่ว่าจะได้ ภาษีจากเวลาที่มีการแบ่งสรรกำไรกันแล้ว เรื่องนี้ก็จะได้แสดงเป็นข้อสังเกตไว้ ส่วนจะหา ทางออกทางไหนนั้นก็แน่นอนถ้ารัฐบาลเกิดเห็นว่า เออ ที่สมาชิกหักท้วงว่าอย่างนี้ เป็น เรื่องถูกเรื่องควร ก็อาจจะขอปรับปรุงสัญญา แล้วก็ขอให้บริษัทเชลล์นั้นไปจัดการให้ บริษัทนี้ขายหุ้นย้อนกลับมาเป็นนิติบุคคลธรรมดาซึ่งไม่ใช่มูลนิธิ แล้วก็จะไม่ได้รับยก เว้นภาษี อย่างนี้ก็จะเป็นเรื่องที่คนเป็นรัฐบาลจะต้องจัดทำ อีกสัก ๒-๓ กรณีที่กระผมพอ จะนึกออกในเวลานี้ กรณีที่เขากล่าวอ้างในสัญญาอันแรกๆว่าเป็นธรรมดา เพราะเหตุว่า ทั้ง ๒ ฝ่ายตั้งกรรมการข้างละ ๖ คนมาเป็นกรรมการบริหาร แล้วทั้ง ๖ คนนี้ทางฝ่าย รัฐบาลได้สิทธินี้จะเป็นคนเลือกประธาน ประธานมีสิทธิชี้ขาดอีก ๑ เสียง เพราะฉะนั้น ในการวินิจฉัยทุกอย่างฝ่ายรัฐบาลจะได้ ๗ ต่อ ๖ รัฐบาลจะต้องชนะเสมอ เราก็พิสูจน์ให้ กรรมการอีกฝ่ายหนึ่งได้เห็นว่า กรณีนี้ถ้าอ่านถัดไปอีกมาตราหนึ่งก็จะเห็นได้ว่า ใน กรณีสำคัญมากมายหลายอนุมาตรา นั้น ได้แสดงให้เห็นชัดว่า ถ้าจะตกลงกันเรื่องต่อไปนี้ เกี่ยวกับเรื่องเงินเรื่องอะไรต่างๆ นั้น จะต้องใช้มติ ๓ ใน ๔ คือจะต้องเป็น ๙ ต่อ ๓ เสมอ ถึงจะลงมติได้ เพราะฉะนั้นในกรณีอย่างนี้ ถ้าหากว่าทางฝ่ายไทยต้องการอย่างนี้ แต่ถ้าคุณกรณีเขาไม่เห็นด้วย เขาก็ไม่ลงมาให้ได้ ๓ ใน ๔ เรื่องอย่างนี้ทางฝ่ายรัฐบาลก็ไม่สามารถจะทำอะไรได้เป็นการเสียเปรียบ เราก็แสดงให้เห็น

เรื่องกรณีการซื้อหุ้น ขยายหุ้นก็เหมือนกัน คือเมื่อแรกเริ่มบอกว่า ถ้าเอาให้ เป็นรัฐบาล ๕๑ ให้ทางฝ่ายคู่สัญญาเป็น ๔๙ ก็ไม่สามารถดำเนินการได้ จะกลายเป็น ระบบรัฐวิสาหกิจ รัฐวิสาหกิจก็ต้องไปแก้ไขวิธีการ คือจะเอาระเบียบรัฐวิสาหกิจเข้าไป ดำเนินกิจการพาณิชย์อย่างนี้ เขาบอกว่าไม่ทันกินเป็นการเสียหาย ก็ต้องการจะรักษาเป็น ระบบการค้าแบบพาณิชย์ ก็ใช้วิธีการหลีกเลี่ยงโดยการไปตั้งถือหุ้นคนละ ๔๙ แล้วก็ไป เอาสถาบัน ซึ่งเขาบอกว่าเป็นกลาง คือไปเอาสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ มาถือ ๒ เปอร์เซนต์ เป็นอันว่ารัฐบาลไทยมี ๔๙ บวกทรัพย์สินอีก ๒ ซึ่งควรจะเห็นแก่

รัฐบาลไทยเป็น ๕๑ ก็หลีกเลี่ยงว่าไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ แต่ว่าไปแสดงไมตรีอะไรก็ไม่ทราบได้เพื่อจะอวดให้คนเขาเห็นว่า ต้องการจะเป็นบริษัทมหาชนหรืออย่างไรก็ไม่บอก แต่ไปกำหนดเอาไว้ว่าเมื่อได้จัดสรรและได้จัดตั้งเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้แต่ละฝ่ายควักเอาหุ้นออกมาขายต่อสาธารณชนโดยรัฐบาลไทย ๔๙ นั้นได้ขายเสียเหลือ ๓๘ กว่า และของฝ่ายเอกชน ๔๙ ให้ขายเสียเหลือ ๓๖ กว่า ทำดูเหมือนกันว่าเห็นใหม่ว่ารัฐบาลยังเป็น ๓๘ กว่า แล้วเอกชนเหลือ ๓๖ กว่าเท่านั้น แต่หุ้นที่เอาออกมา ๒ อันรวมกันแล้วเป็น ๒๕ เปอร์เซนต์ แล้วก็ชักใช้ไล่เลียงถามว่าจะเอาไปขายที่ไหน เขาบอกว่าจะขายในตลาดหุ้น และในตลาดหุ้นคนทั่วไปซื้อได้ไหม ซื้อได้ ถ้าหากว่าบริษัทที่เป็นคู่สัญญามาตั้งราคาซื้อไปได้ทั้งหมดได้ไหม มีทางเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นเราก็ประมาณการได้ล่วงหน้าว่าถ้าเอาหุ้นออกไปขายในตลาดหุ้นนี้ก็ต้องถูกซื้อคืนกลับไปในไม่ช้า เพราะฉะนั้นแม้เขาเหลือ ๓๖ กว่าเมื่อเขาซื้อหุ้นไปได้ ๒๕ เปอร์เซนต์ เขาจะถือหุ้นอยู่ ๖๑ กว่า ทางรัฐบาลไทยเหลือ ๓๘ ก็ไม่ได้มีจำนวนหุ้นมากกว่าคู่สัญญา เรื่องนี้ก็ตกเป็นเบี้ยล่างเขาในทันที

อีกกรณีหนึ่งที่เราพิจารณาแล้วเห็นว่า น่าจะเสียโอกาสดังกล่าว เรารู้กันว่าในตลาดการค้าน้ำมันทั่วไปนั้น ถ้าหากว่าซื้อน้ำมันได้รัฐต่อรัฐ ผู้ค้าน้ำมันดิบนั้นยินดีจะขายน้ำมันดิบให้กับคนที่มิโรงกลั่น รัฐบาลไทยมีโรงกลั่นอยู่ ๓ โรง เวลานี้ไม่ได้เป็นเจ้าของเลย โรงอีกโรงหนึ่งเป็นเจ้าของปี ๒๕๓๓ คืออีก ๑๐ ปีข้างหน้าของโรงชำมิต ไทยออยล์จะเป็นปีหน้าเดือนกันยายน ๒๕๒๔ ส่วนโรงเอสโซ่ไม่ได้ทำสัญญาอะไรผูกพันกับเขาไว้ เพราะฉะนั้นก็ไม่มีโอกาสจะเป็นเจ้าของ เมื่อไปซื้อน้ำมันเขาก็อยู่ในฐานะนายหน้าซื้อน้ำมันทั้งนั้นว่าซื้อแล้วก็ไปให้โรงกลั่นเขากลับ เราได้รับความรู้มาก็แล่งกันในที่ประชุมคณะกรรมการว่า ถ้าเมื่อไรรัฐบาลไทยได้เป็นเจ้าของโรงกลั่นเองก็จะสามารถเป็นคนขอซื้อน้ำมันระบบรัฐต่อรัฐ ซึ่งกรณีนี้ยังมีการขายกันอยู่แม้ราคาจะไม่ได้ผูกพันนานปี แต่สัญญาอาจจะเซ็นกันได้นานปี ๕ ปี ๑๐ ปี เพียงแต่ว่าราคาจะต้องถูกปรับทุก ๖ เดือน ทุก ๑ ปี หรือราคาจะปรับตามระบบโอเปค แต่ว่ามีข้อยืนยันไว้อย่างหนึ่งว่าจะมีน้ำมันใช้ในตลอดเวลา ๕ หรือ ๑๐ ปี เพียงแต่ว่าต้องปรับราคาตามราคาโลกเขาไปเท่านั้น ซึ่งย่อมจะดีกว่าในเวลาที่เราซื้อจากไหนไม่ได้ ถ้าไม่มีสัญญายาวๆ ผูกพันอย่างนี้

ก็เห็นว่าถ้าหากว่าเรามีโอกาสที่จะได้เป็นเจ้าของโรงกลั่นแล้ว แล้วทำไมเราจะไม่ฉวยโอกาสนี้ มีการพูดกันว่าเจ้าหน้าที่ของไทยไม่พร้อม แต่เจ้าหน้าที่ของบริษัทไทยออยล์ก็ยืนยันว่า ร้อยละ ๘๘ นั้นเป็นคนไทยสามารถจะดำเนินการได้ เรื่องนี้มีการอภิปรายกันมากพอสมควร เราก็เลยบันทึกเอาไว้ว่าน่าจะเป็นการเสียโอกาสที่รัฐบาลไทยน่าจะได้เป็นคนดำเนินการกลั่นเอง ส่วนที่จะได้ประโยชน์ก็คือ สามารถจะซื้อรัฐต่อรัฐได้เป็นราคาพิเศษ หรือแม้ว่าจะซื้อกันแบบแลกเปลี่ยนค่าต่อสินค้า ก็ย่อมจะทำได้ในวันข้างหน้า

ข้อถัดไปที่เสียหายก็คือว่า ถ้าหากเราไม่ได้เป็นคนกลั่นเอง ทุกวันนี้เราไม่มีทางรู้เลยว่าน้ำมันจริง ๆ เมื่อเข้าโรงกลั่นจนกระทั่งออกหน้าประตูโรงกลั่นที่เขาคบกว่าวาลาลิตรละเท่านั้นจริง ๆ เท่าไร ถ้าหากว่าเราทำของเราเองสักโรงหนึ่ง เราสามารถจะต่อรองอย่างน้อยจะต่อรองกับทางซัมมิทได้ว่า ซัมมิทบอกออกมายอดเยี่ยม แต่ของไทยออยล์ถ้ารัฐบาลดำเนินการเองออกมาแล้วเป็นเท่านี้ ก็สามารถจะเช็คกันได้ว่าใครมาเล่นสกปรกกับใครอย่างไร เรื่องนี้รัฐบาลไทยถ้าเอาไปรวมกับเขาเสียแล้วก็ไม่มีโอกาสที่จะเช็คกันต่อกันอีก ทั้งหมดนี้ก็นั่งวิเคราะห์กัน แล้วก็ออกความเห็นมา กรณีทั้งหมดนี้จะครบก็ประมวลออกมา ขอเรียนว่าคณะกรรมการนั้นได้พิจารณาแล้ว และก็ประมวลข้อความจากที่ประชุมกันมากมายหลายครั้งหลายหนมาเป็นข้อ ๆ ต่อไปนี้ก็เอามาเสนอ ปัจจุบันนี้รัฐบาลคนที่เป็นคนดำเนินการก็เปลี่ยนไปเสียแล้ว รัฐบาลที่เข้ามาใหม่นั้นก็จะได้เริ่มต้นวิเคราะห์กันอะไรหรือไม่ก็อาจจะเริ่มฟังจากรายงานของคณะกรรมการนี้ละครับ ก็อยากจะกราบเรียนว่า ทั้งหมดนี้เริ่มต้นจากสถานีแล้วก็ส่งไปให้คณะกรรมการช่วยพิจารณาดู คณะกรรมการก็ทำหน้าที่ส่งกลับมาให้ดู เพราะฉะนั้นเวลานี้ทางสภาจะเอาอย่างไรก็ต้องสุดแล้วแต่สภา ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะพูดอีกหรือครับ ไม่ค่อยมีปัญหาอะไร เชิญครับ

นางสาวสุพัตรา มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันสุพัตรา มาศดิตถ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาสัญญาร่วมทุนขยายและดำเนินกิจการโรงกลั่นของคณะกรรมการวิสามัญ พอจะสรุปให้เห็นได้ว่าสัญญานี้ได้ทำกันอย่างรีบเร่งผิดสังเกต ตามข้อ ๓.๑ และสัญญาเกือบทั้งหมดรัฐตกเป็น

ฝ่ายเสียเปรียบและในข้อ ๔ คณะกรรมาธิการได้เสนอว่า รัฐบาลน่าจะหาช่องทางเล็ก
สัญญาเสีย ดิฉันใคร่จะขออภิปรายสนับสนุนความคิดเห็นของคณะกรรมาธิการในเรื่องนี้
ท่านประธานที่เคารพคะ การตัดสินใจเรื่องน้ำมันแต่ละครั้งนั้นเป็นผลได้ผล
เสียอย่างมหาศาลต่อประเทศชาติ การทำสัญญาโดยไม่รอบคอบและโดยที่รัฐบาลต้องตก
เป็นฝ่ายเสียเปรียบนั้น สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับพิจารณาใหม่ การที่รัฐบาลควบคุม
อยู่ห่าง ๆ หรือโดยหละหลวมปล่อยให้เอกชนเป็นผู้ควบคุมนั้น ก่อให้เกิดปัญหาและสิ่งที่
เคลือบแคลงสงสัยกันอยู่เสมอ ๆ อย่างเช่นรัฐมนตรีท่านหนึ่งในสมัยหนึ่งได้ไปซื้อน้ำมัน
ดิบจากประเทศจีนด้วยราคาที่สูงกว่า ท่านรัฐมนตรีอุตสาหกรรมคนปัจจุบัน ซึ่งเพิ่งไปซื้อ
ซึ่งในความเป็นจริงราคาที่ซื้อทีหลังน่าจะแพงกว่า ทำให้เกิดความเคลือบแคลงสงสัยว่า
รัฐมนตรีคนปัจจุบันมีความสามารถมากกว่า หรือสะอาดมากกว่ากันแน่

อีกประการหนึ่งที่อยากจะขอฝากผ่านคณะกรรมาธิการไปยังรัฐบาลด้วยก็คือ
ปัจจุบันสถานการณ์บ้านเมืองของเราต้องยอมรับว่าอยู่ในภาวะที่นิ่งนอนใจไม่ได้ วันใดวัน
หนึ่งอาจจะเกิดภาวะสงครามหรืออะไรก็ตาม อันนี้เราทำนายไม่ได้ในขณะนี้ แต่ต่อไป
ก็ไม่แน่ เมื่อเกิดศึกสงคราม น้ำมันเป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่จะต้องใช้ในกองทัพ
ดิฉันสงสัยว่าถ้าเราต้องพึ่งเอกชนอยู่ตลอดเวลาอย่างนี้ อะไรจะเกิดขึ้นถ้ากองทัพไม่มีน้ำมัน
ที่จะใช้ ดิฉันขอฝากไว้สั้น ๆ เท่านั้น ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะไม่มีปัญหานะครับ จะชี้แจงอีกหรือจะ
ไม่มีอะไรแล้วกระมัง เชิญครับจะชี้แจงก็ชี้แจง

ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ กรรมาธิการ กระผมก็ขอบคุณท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติที่อยากจะทราบว่าการประชุมของคณะกรรมาธิการที่บอกว่า สัญญาน้ำมันรัฐบาล
ก่อนได้ทำไปเสียเปรียบอย่างมากมาย มีรายละเอียดข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร ดังที่ท่าน
กรรมาธิการท่านหนึ่งได้ชี้แจงไปนั้น กระผมก็อยากจะขอชี้แจงเพิ่มเติมเพื่อให้มองเห็นชัด
เจนขึ้นว่า การเสียเปรียบนั้นเป็นการเสียเปรียบอย่างที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นกับคณะผู้มาบริหาร
ประเทศชาติ กระผมอยากจะชี้ให้เห็นถึงข้อ ๓.๕ คณะกรรมาธิการเห็นว่าควรที่จะเพิ่มข้อ

สัญญาว่าเมื่อครบกำหนด ๒๕ ปีตามสัญญาแล้ว หุ่นของคู่สัญญาฝ่ายเอกชนทั้งหมดควรตกเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐ อันนี้เป็นการที่เราหยิบมาเฉพาะหุ่นฝ่ายเอกชนคือตามสัญญาที่ว่า มีบริษัทเชลล์ที่เป็นหุ้นและกับบริษัทน้ำมันไทยที่เป็นหุ้นอยู่ไม่ได้รวมถึงหุ้นมหาชน กระผมอยากจะชี้ให้เห็นว่าปกติแล้วการลงทุนในลักษณะนี้เป็นลักษณะพิเศษที่รัฐบาลจะมีเงื่อนไขว่า ผู้มาลงทุนในลักษณะนี้เมื่อครบกำหนดแล้วการลงทุนกิจการนั้นก็จะต้องตกเป็นของรัฐ กระผมอยากจะเปรียบเทียบให้เห็นว่าโดยปกติแล้วโรงกลั่นไทยออยล์นั้นตามสัญญาเดิมเมื่อครบกำหนด ๑๐ ปี จะต้องตกเป็นของรัฐ คือในปี ๒๕๒๔ ปีหน้า การคำนวณต้นทุนการผลิตนั้นเขาได้คิดต้นทุน ของผลิตภัณฑ์ น้ำมันที่ผลิต มาได้นั้น คือค่าเสื่อมราคา สมมุติว่าราคาโรงกลั่นน้ำมันเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วในราคา ๓,๕๐๐ ล้านบาท เขาจะหักค่าเสื่อมสภาพลงมาตกประมาณ ๑๐ เพอร์เซ็นต์หรือปีละประมาณ ๓๕๐ ล้านบาท หรือคำนวณลงมาเป็นวัน ๆ ละ ๑ ล้านบาท ส่วนนี้เป็นส่วนที่ประชาชนได้รับผิดชอบไปแล้ว นั้นหมายความว่าค่าของโรงกลั่นในปัจจุบันนี้จะมีค่าสูง ถ้าตกเป็นของรัฐหรือรัฐเข้าดำเนินการแล้ว รัฐก็ไม่ควรที่จะมีค่าเสื่อมราคาในส่วนนี้ไปคิดเอากับประชาชนอีก นี่เป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ตามสัญญาข้อ ๓.๖ นั้น เกี่ยวกับการจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากโรงกลั่นน้ำมันให้บริษัทเอกชนคือบริษัทเชลล์แห่งประเทศไทยและบริษัทน้ำมันกาลเท็กซ์ไทย จำกัด สามารถทำสัญญาขายในระยะยาวซึ่งผลิตภัณฑ์น้ำมันได้นั้นเป็นเหตุให้รัฐบาลเสียโอกาสเป็นเจ้าของตลาดน้ำมันไป สำหรับข้อนี้กระผมอยากเรียนชี้แจงว่า น้ำมันที่ออกมาขายสู่ท้องตลาดนั้น ถ้ารัฐบาลเป็นผู้ขายผลิตภัณฑ์น้ำมัน การขายผลิตภัณฑ์น้ำมันนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องยากที่รัฐบาลจะขายไม่ได้ และกระผมอยากจะเปรียบเทียบให้เห็นอีกนิตหนึ่งว่า ในจำนวนหุ้นที่รัฐบาลทำไว้นั้นคือหุ้นของประชาชน ๒๕ เพอร์เซ็นต์ หุ่นของประชาชน ๒๕ เพอร์เซ็นต์นั้นควรจะเป็นเจ้าของหรือควรจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องขายผลิตภัณฑ์น้ำมันที่ผลิตออกมาจากโรงกลั่นน้ำมันที่ได้ขยายขึ้นนั้น ๒๕ เพอร์เซ็นต์ของอัตราการผลิตน้ำมัน ๑๒๐,๐๐๐ บาเรลนั้นก็จะต้องตกประมาณวันละ ๓๐,๐๐๐ บาเรล หรือถ้ากระผมจะคำนวณออกมาเป็นลิตรก็จะตกประมาณ ๔ ล้าน ๘ แสนกว่าลิตร เราคิดกำไรลิตรหนึ่งประมาณ ๒๐ บาท วันหนึ่ง ๒๕ เพอร์เซ็นต์ของประชาชนถ้ามีสิทธิที่จะขาย

ผลิตภัณฑ์น้ำมันได้นั้นก็จะได้กำไรถึงวันละ ๔๖๐,๐๐๐ บาทต่อ ๑ วัน แล้วลองคำนวณมาเป็นปีก็ครบก็จะตกปีละประมาณ ๓๒๕ ล้านบาท กระทบอยากจะถามว่าถ้า ๒๕ เปอร์เซนต์นั้นได้เป็นส่วนหนึ่งของประชาชนจริง ๆ ได้มีสิทธิขายผลิตภัณฑ์น้ำมันนั้น ใครก็ได้ครบถ้าเป็นผู้จัดตั้งบริษัทขึ้นมาแล้วรวมเป็นประชาชนไปเข้าหุ้น ๒๕ เปอร์เซนต์แล้วมีสิทธิขายผลิตภัณฑ์น้ำมัน ก็จะได้ปีละ ๓๒๕ ล้านบาท นี่เป็นประเด็นที่ได้ชี้ให้เห็นถึงการที่ได้เปรียบของคู่สัญญาฝ่ายเอกชน

สำหรับประการสุดท้าย ที่กระทบอยากจะชี้แจงในข้อ ๓.๗ ที่ว่า รัฐบาลไม่มีโอกาสทราบต้นทุนการผลิตที่แท้จริง อันนี้เป็นความลับดำมืดมานานเหลือเกิน ซึ่งน่าจะถึงเวลาแล้วที่คนไทยเราจะทราบต้นทุนการผลิตที่แท้จริง เพราะการกำหนดราคาน้ำมันผลิตภัณฑ์น้ำมันที่ขายอยู่ในประเทศไทยนั้น เราไม่ได้กำหนดน้ำมันจากภายในประเทศไทยของเราเองเลย จะถามไปทางใดก็ตามส่วนที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นทางกระทรวงกลาโหมหรือกระทรวงอุตสาหกรรมก็ไม่ทราบต้นทุนการผลิตที่แท้จริง มีแต่ไปเอาราคามาจากประเทศสิงคโปร์ ราคาที่ประเทศสิงคโปร์นั้นกระทบอยากจะเรียนว่า ใช้กำหนดจากราคาที่เขาเรียกว่า โพสต์เต็ด ไพร์ซ (Posted price) คือราคาที่ประกาศในราคาที่เขาประกาศนั้นเป็นราคาซึ่งผลิตภัณฑ์ออกมาจากโรงกลั่นน้ำมัน และได้บอกภาษีของประเทศสิงคโปร์ไปแล้วด้วย เมื่อบอกภาษีของประเทศสิงคโปร์แล้ว พื้นฐานอันนั้นกลับมาเป็นราคาน้ำมันในประเทศไทย กระทบก็ไม่ทราบว่ากระทรวงอุตสาหกรรมเรา นั้น เราต้องเสียเปรียบกับโรงกลั่นน้ำมันที่กำหนดราคาน้ำมันในลักษณะนี้มาเป็นเวลานานเท่าไร ถ้าสิงคโปร์คิดราคากำหนดลิตรละ ๑ บาทนั้นหมายความว่า คนไทยเราจะต้องเสียค่าน้ำมันสูงขึ้นให้กับโรงกลั่นน้ำมันอีกลิตรละ ๑ บาท นี่เป็นข้อเสียเปรียบที่ชัดแจ้งเหลือเกิน เพราะฉะนั้นที่คณะกรรมการพิจารณาทั้งหมดนั้น ก็เป็นการแสดงให้เห็นแล้วว่าสัญญาฉบับนี้เป็นสัญญาที่รัฐบาลเป็นฝ่ายเสียเปรียบเป็นอย่างมากครับ

ประธานสภาแทนราษฎร : ยังติดใจซักใช้ใช้หรือไม่ครับ คุณเชวงศักดิ์ครับ
เชิญ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ พรรคสันติธรรม จากอุบลราชธานี กระผมเห็นด้วยกับข้อมูล
 ที่คณะกรรมการการได้นำมาเสนอต่อสภา ที่กระผมเห็นด้วย กระผมสังเกตเห็นจากข้อ ๓.๗
 ซึ่งบอกว่า คณะกรรมการต้องการอยากให้รัฐบาลนี้ได้เลิกสัญญาจากโรงกลั่นทั้งหมด
 โดยจะให้โอกาสแก่รัฐต่อรัฐได้มีการค้ำน้ำหนักกัน ซึ่งก็เป็นวิธีการที่จะกำจัดคนกลางออก
 ไปให้สิ้น นั่นประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งก็จะทำให้รัฐบาลได้รู้ราคาต้นทุนในการ
 ผลิตน้ำมัน อันนี้เป็นแนวความคิดที่ดีและสุจริต ซึ่งกระผมเชื่อว่าทุกท่านในสภานี้จะ
 เห็นด้วย แต่กระผมมาสะดุดใจในข้อ ๔ ของคณะกรรมการซึ่งท่านเขียนไว้ว่า สัญญา
 ฉบับนี้รัฐบาลเป็นฝ่ายเสียเปรียบอย่างมาก หากรัฐบาลจะเชิญคู่สัญญามาเพื่อปรึกษาหา
 ทางแก้ไขข้อเสียเปรียบเหล่านั้นก็จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และถ้าหากแก้ไขไม่ได้
 ทางรัฐบาลน่าจะหาช่องทางเลิกสัญญานี้เสีย กระผมสงสัยในคำว่า “เลิกสัญญา” ท่าน-
 ประธาน คำว่า “สัญญา” ก็คือการตกลงระหว่างคน ๒ ฝ่าย คือ คู่สัญญา เพราะฉะนั้น
 เงื่อนไขต่าง ๆ เราก็ต้องยอมรับกัน ตกลงกันก่อนจึงทำสัญญากัน เมื่อสัญญาออกมาใน
 รูปนี้ และฝ่ายรัฐบาลก็เห็นว่าเสียเปรียบ เมื่อเสียเปรียบจะเรียกเขามาแก้ไข ถ้าหาก
 บริษัทเหล่านั้นเขายืนยันว่าเขาไม่แก้ไขเขาขอดำเนินการไปตามสัญญาเดิม ถ้าอย่างนี้
 แล้วรัฐบาลจะอย่างไร ถ้าจะบอกเลิกสัญญาเขาก็เป็นการแน่นอนละครับรัฐบาลเป็น
 ฝ่ายผิดสัญญา ปัญหาต่อไปที่จะต้องคิดก็คือ รัฐบาลจะต้องใช้ค่าเสียหายแก่บริษัทของเขา
 เป็นจำนวนเงินมหาศาล ถ้าเป็นเช่นนั้นปัญหาก็คงเกิดต่อไปว่าค่าเสียหายเหล่านั้นรัฐบาล
 เอามาจากไหน จะต้องเอามาจากเงินภาษีอากรของราษฎร คือ อนุญาประชาราษฎรทั้ง
 ประเทศ ความเดือดร้อนอันนี้ก็จะเกิดขึ้น เมื่อเป็นเช่นนั้นกระผมอยากประทานคราบเรียน
 ท่านประธานว่า คณะกรรมการได้เสนอข้อคิดนี้มา กระผมเห็นว่าในทางปฏิบัติแล้วเป็น
 ไปได้ยากเหลือเกิน เพราะถึงจะส่งให้รัฐบาลพิจารณา ในที่สุดรัฐบาลก็จะเรียกฝ่ายสัญญามา
 ฝ่ายสัญญาก็บอกว่าผมแก้ไขไม่ได้ ถ้าจะให้ผมแก้ คุณจ่ายเงินมาหมื่นล้านบาท รัฐบาลก็
 บอกว่าทำไม่ได้หาเงินไม่ได้ ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วท่านกรรมการจะแก้ไขอย่างไร กระผม
 เรียนด้วยความบริสุทธิ์ใจว่า เป็นข้อสังเกตที่ให้รัฐบาลหาทางออกได้อย่างงดงามด้วย

ท่านกำลังชี้โพรงให้กระรอกครับ ท่านประธานคณะกรรมการ กระผมเรียนอย่างนี้ก็อยากจะให้ท่านได้เสนอแนะรัฐบาลด้วยว่า วิธีเลิกสัญญาทำอย่างไร แล้วจะเอาเงินเหล่านี้มาชดใช้บริษัทเขาในกรณีผิดสัญญาได้อย่างไรหรือไม่ กระผมอยากจะให้ท่านซื้ออย่างนี้ เพราะในความคิดของคณะกรรมการนี้กระผมเห็นด้วยทุกประการ อยากจะให้มีการซื้อต่อรัฐให้มีการชื้อน้ำมันกันโดยเร็ว เพื่อกำจัดพ่อค้าคนกลางออกไป ทั้งนี้ก็เพื่อประชาชนทั้งประเทศได้รับความเป็นธรรมในราคาน้ำมันโดยทั่วกัน เพราะฉะนั้นกระผมขอให้ข้อสังเกตต่อคณะกรรมการแล้วก็ผ่านไปทางรัฐบาลได้พิจารณาในเรื่องนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้อ่านรายงานของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาสัญญาร่วมทุน ขยายและดำเนินกิจการโรงกลั่น นะครับ ประกอบกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งอุบลราชธานี ได้อภิปรายนั่งลงไปเมื่อกี้ กระผมก็ยังมีข้อสงสัยในข้อ ๔ ซึ่งคณะกรรมการได้มีข้อเสนอแนะรัฐบาล ผลจากการประชุมคณะกรรมการ ตามข้อ ๔ นี้ก่อนที่สภาจะมีมติรับรองรายงานของคณะกรรมการนั้น กระผมคิดว่าน่าจะพิจารณากันให้ถ่องแท้และละเอียดถี่ถ้วน กระผมคิดว่าสัญญานั้นก็ได้ทำกันไปโดยเรียบร้อยแล้ว ถ้าหากจะดำเนินการตามข้อ ๔ นั้นกระผมไม่แน่ใจว่า ผลได้ผลเสียหรือการเสียหายจะเกิดขึ้น ดังที่สมาชิกผู้มีเกียรติได้ชี้แจงไปเมื่อกี้ เพราะฉะนั้นการทำสัญญาก็ทำสัญญามาจากรัฐบาลก่อน กระผมคิดว่ารัฐบาลก่อนนั้นก็คงจะได้มีผู้รู้และผู้พิจารณาร่างสัญญาดูรายละเอียดแล้ว และการที่มารัฐบาลนี้ก็คิดว่าผู้ที่อยู่ในรัฐบาลก่อนนั้นก็ยังไม่อยู่ในรัฐบาลนี้ก็มี เพราะฉะนั้นเพื่อแน่ใจก่อนที่สมาชิกในรัฐสภานี้จะลงมติไปทางใดทางหนึ่งในข้อเสนอของคณะกรรมการนั้น กระผมขอเชิญให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี คือรัฐมนตรีมิชัย ลองช้อออกมาชี้รับว่าสัญญาที่ท่านมีส่วนในการพิจารณาร่วมกับรัฐบาลที่ผ่านมานั้นเสียเปรียบจริงหรือไม่ ตามที่คณะกรรมการได้ชี้แจงมาเป็นข้อ ๆ นี้ ท่านมีส่วนในการร่างในขณะที่ท่านอยู่ในรัฐบาลมีส่วนในรัฐบาลก่อนนั้น กระผมคิดว่าก่อนที่จะเราจะตัดสินใจไปทางใดทางหนึ่งหรือให้การสนับสนุนรายงานของคณะกรรมการนี้ก็ควรจะต้องได้ฟังอย่างกระจ่างแจ้ง เพราะฉะนั้นแล้วเราลงมติโดยรัฐสภานี้จะเป็นข้ออ้างของรัฐบาลได้ว่าสภาเขาให้เลิก ที่นี้ก็เกี่ยว

พันมาถึงความรับผิดชอบของสมาชิกรัฐสภาที่ลงมติในข้อ ๔ นี้ไป เพราะฉะนั้นเพื่อความแน่ชัดเพราะเป็นผลได้ผลเสีย ถ้าได้ก็ได้อย่างมหาศาล ถ้าเสียก็เสียอย่างหมดตัวก็แล้วกัน รัฐบาลไทย กระผมก็ขอให้ท่านลองชี้แจงความกระจ่างแจ้งจากท่านรัฐมนตรีมีชัย หรือท่านรัฐมนตรีอุตสาหกรรมคนใหม่ กระผมก็เชื่อว่าท่านคงจะบรรยายละเอียดดีว่าจริงหรือเปล่า เสียเปรียบ และน่าจะเลิกหรือไม่ กระผมจะได้ตัดสินใจอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้เป็นเรื่องระหว่างสภา กับ คณะกรรมการการแทนนั้น ผมว่ามีข้อข้องใจอะไรก็ว่ากับคณะกรรมการการ และนี่เป็นแต่เพียงความเห็นของ คณะกรรมการการที่จะส่งให้สภารับทราบ ถึงรัฐบาลก็ยังไม่ถึงเลย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าพูดประเด็นให้สั้นลง พูดตรงนี้แล้วปัญหาจะได้สั้นลง ไม่ใช่จะต้องโยนออกนอกสภาไป ไม่ได้

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : กระผมมีความเข้าใจครับในสิ่งนั้น กระผมก็บอกแล้วว่าข้อ ๔ นี้กระผมสงสัย และท่านสมาชิกผู้มิเกียรติดำรงตำแหน่งแล้ว ถ้า คณะกรรมการการมาตอบกระผมก็ไม่หายข้อข้องใจ เพราะว่ากระผมจะลงมติว่าข้อ ๔ ที่จะให้เลิกนั้นจะเป็นอย่างไร ก็ในเมื่อผู้ที่นั่งอยู่ในรัฐบาลก่อนนั่งอยู่ตรงนี้ให้เขาชี้แจงให้ กระผมเข้าใจอีกนิดหนึ่ง กระผมก็ว่าไม่น่าที่จะเสียหายในการตัดสินใจ เราอย่าลืมนะสภานี้จะเป็นผู้ลงมติในข้อสังเกต แล้วรัฐบาลรับไป รัฐบาลนี้ก็จะต้องอ้างมติของสภาว่าเป็นอย่างนี้ ๆ เพราะฉะนั้นกระผมว่าไม่เสียหาย ท่านประธานครับ เพื่อความรอบคอบ กระผมเข้าใจว่าระหว่างคณะกรรมการการกับสมาชิก กระผมเข้าใจครับ แต่สิ่งนี้น่าจะไปทางรัฐบาลอีกสักนิดหนึ่ง ก็ไม่น่าจะเสียเวลาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่ถึงละครับ เป็นเรื่องศึกษากันในวงนี้ ท่านเอง เสร็จแล้วเราก็กวักกัน เราจะรับไม่รับ แล้วรับเราควรจะทำอย่างไรท่านนั้นเชิญคณะกรรมการการช่วยแถลงให้ที

นายสมักร สุนทรเวช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ คุณมีชัยเป็นกรรมาธิการ แล้วว่ากันตามจริงคุณมีชัยจะต้องมานั่งฟังนี้ เพราะความเป็นกรรมาธิการยังอยู่ต้องมานั่งที่นี้ แล้วก็มาชี้แจง คุณมารายงานซิครับว่า คุณแพ้ที่ประชุมอย่างไร มาอภิปรายสักนิดเถอะครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม มีชัย ฤชุพันธุ์ ในฐานะกรรมการ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานในที่ประชุมนี้ว่า ในการพิจารณาของคณะกรรมการนี้ กระผมได้เข้าไปร่วมในฐานะกรรมการซึ่งเป็นผู้เขียนสัญญาหรือตรวจสัญญานับนี้ ก่อนที่กระผมจะชี้แจงถึงข้อว่าได้เปรียบเสียเปรียบอย่างไร กระผมจะต้องชี้แจงถึงวิธีการทำสัญญานั้นเสียก่อนว่า กระผมเป็นฝ่ายกฎหมายไม่มีความรู้ทางเรื่องน้ำมัน หน้าที่ในการที่จะไปพิจารณาดกลงในหลักการกับบริษัทเป็นอย่างไรนั้น เป็นเรื่องรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ในขณะที่นั้นที่จะเป็นคนไปพิจารณาไปตกลงกันมา เมื่อตกลงกันมาอย่างไรแล้วจึงมาบอกกับกระผม กระผมก็เขียนสัญญาให้ดูเท่าที่ว่าจะจะไม่อยู่ในฐานะเสียเปรียบจนเกินไป เมื่อไปตกลงกับเขาว่าจะไปซื้อหุ้นของบริษัทที่มีอยู่ในปัจจุบัน เราก็จะต้องมาพิจารณาดูว่า ใครบ้างที่ถือหุ้นอยู่ในบริษัทปัจจุบันบ้าง พอที่เราจะไปบังคับให้เขาจะต้องมาปฏิบัติตามเงื่อนไขต่าง ๆ ในสัญญา นี้ ข้อที่ท่านกรรมการรังเกียจ คือ มีมูลนิธิเป็นคู่สัญญาอยู่ด้วยนั้น กระผมก็ขอกราบเรียนว่า เป็นความจำเป็นที่จะต้องเข้าไปทำสัญญาร่วมกับเขา กระผมอยากจะยกตัวอย่างอย่างนี้ เมื่อเราจำเป็นที่จะต้องขยายที่ที่เราอยู่ออกไปรอบด้าน เราจำเป็นที่จะต้องซื้อที่ข้างบ้าน สิ่งนี้เป็นสิ่งจำเป็น เมื่อเป็นหลักอยู่อย่างนี้ จะไปมัวคำนึงว่าที่ข้างบ้านนั้นเป็นของนักเลง หรือเป็นของมั่วคนยากย่อมไม่ได้ ถ้าสัญญานี้ไม่บวก ไม่ทำร่วมกับมูลนิธินั้นยิ่งจะทำให้มูลนิธินั้นได้ประโยชน์ไปอย่างมหาศาล เพราะสามารถใช้หลักเกณฑ์ที่กฎหมายอนุญาตไว้พลิกแพลงอะไรต่าง ๆ จนกระทั่งสัญญานี้ไม่มีความหมายได้ ในเรื่องนี้ได้มีการชี้แจงกันในที่ประชุมคณะกรรมการ แต่กระผมเสียใจที่จะต้องเรียนว่า กระผมไม่สามารถที่จะโน้มน้าวจิตใจท่านได้ว่ามีความจำเป็นอย่างนั้น เมื่อลงคะแนนเสียงกัน จึงปรากฏว่าเสียงข้างมากเห็นว่าเป็นวิธีการที่ไม่ถูก ก็เมื่อเสียงข้างมากกว่าไม่ถูก กระผมก็ไม่ว่าอะไรนะครับ ก็ไม่ได้ขอสงวนเอาไว้ เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องที่จะต้องกลับมารายงานต่อสภา และก็ต้องส่งไปให้รัฐบาลซึ่งจะต้องรับผิดชอบเป็นคนพิจารณา

สำหรับปัญหาที่ท่านสมาชิกขอให้กระผมชี้แจงในข้อ ๔ ว่า จะเลิกสัญญากับเขาได้หรือไม่ จะแก้ไขได้หรือไม่นั้น กระผมขอถือโอกาสนี้กราบเรียนในความรู้ที่ได้มาจาก

ในฐานะอื่นที่ไม่ใช่ในฐานะกรรมาธิการว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เมื่อท่านเข้ามารับตำแหน่งท่านก็ได้หยิบยกปัญหาเรื่องนี้ขึ้นมาพิจารณา และได้ขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อพิจารณาในแนวทางของคณะกรรมการนี้อยู่เหมือนกัน และก็จะได้ไปพยายามหาทางดูว่าอะไรที่เสียเปรียบอย่างแท้จริง ก็จะได้ไปเจรจา มิได้ตื้อตึงตันทุ้งที่จะให้สัญญาอันคงอยู่ ปัญหาอยู่ที่ว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากพรรคสันติธรรมได้ชี้ให้เห็นแล้วว่า การที่เราจะไปบอกเลิกสัญญาโดยพลีผลานั้น อาจจะก่อให้เกิดปัญหาในความรับผิดชอบอย่างไม่คาดคิดได้อย่างมาก และอาจจะเกิดปัญหาในทางอื่นที่ติดตามมาได้ เพราะฉะนั้นในฐานะที่รัฐบาลจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ถึงแม้ว่าสัญญานี้จะทำมาแต่รัฐบาลก่อนก็ตาม ก็จะต้องคิดอย่างรอบคอบว่าจะมีทางทำได้หรือไม่ ข้อเสนอของคณะกรรมการชุดนี้เมื่อส่งไปให้ทางรัฐบาล ทางรัฐบาลก็จะต้องรับไปพิจารณา ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์ไป และได้มอบให้นายเทียม ไชยนันทน์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสมัคร สุนทรเวช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะขอประธานทราบเรียนว่า ในการลงคะแนนในประเด็นที่ว่า บริษัทซึ่งเป็นมูลนิธินี้สมควรที่รัฐบาลจะไปร่วมลงทุนด้วยหรือไม่ คณะกรรมาธิการเสียงข้างมากออกเสียงโดยยกมือเห็นว่าไม่ควรที่จะให้มูลนิธิซึ่งเอาเปรียบเรื่องภาษีมาเป็นคู่สัญญา แล้วกรรมาธิการฝ่ายรัฐบาลไม่ใช่ฝ่ายค้านนะครับ ไม่ออกเสียง คือแสดงว่าโดยมโนคติ มโนธรรมก็เห็นด้วยเหมือนกันว่านี่เป็นข้อพลาดพลั้ง กระผมขอประธานอนุญาตทราบเรียนสภานี้ว่า เรื่องนี้ใช่ครับ ใช่เรื่องธุรกิจ ในเรื่องการทำสัญญา สัญญานั้นถ้าทำได้ก็ย่อมน่าจะต้องบอกได้ว่า ถ้าสัญญานั้นทำโดยไม่ถูกต้อง ทำโดยมีคู่สัญญาเสียเปรียบ ผลของการบอกได้ว่าเป็นอย่างนั้นก็ต้องสุดแท้แต่ว่าคนที่บอกได้ว่านั้นพร้อมที่จะพจญกับเรื่องอย่างนี้หรือไม่ ไหน ขอเรียนให้ทราบว่าในฐานะที่เป็นกรรมาธิการ ในฐานะที่เป็นนักการเมือง กระผมก็เฝ้าดูเรื่องนี้ กระผมอาจจะพูดได้มากกว่ากรรมาธิการคนอื่น เพราะกรณีนี้

มาชักชวนกันเข้าหุ้มนี่ได้พยายามกันเหลือเกิน และได้พยายามกันมาแล้วในยุคสมัยที่
 กระผมเองเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอยู่ในรัฐบาลธานินทร์ กรัยวิเชียร เวลา
 นั้นเราก็ถูกชักชวนให้ทำสัญญาอย่างนี้ มีข้อเสนออย่างนี้ กระผมยืนยันได้ว่ามีข้อเสนอ
 นอกเหนือกว่านี้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่คนในคณะรัฐบาล เมื่อเราเห็นอย่างนี้เราจึงไม่ยอม
 รับ และได้ออกมติดคณะรัฐมนตรีไว้ว่า ถ้าถึงสัญญาหมดวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๒๔ แล้ว
 รัฐบาลจะทำเอง ก็เสียดายที่รัฐบาลออกมตินี้ไม่ได้มีอายุยืนยาวไปจนกระทั่งถึงปี ๒๕๒๔
 มีคนอื่นซึ่งต้องการจะเป็นรัฐบาลบ้าง เข้ามาเป็นผู้บริหาร และในไม่ช้าไม่นาน หลังจาก
 เข้ามาเป็นผู้บริหารก็มีการเสนอและติดต่อ และก็ได้มีการทำสัญญาอย่างที่ว่ากันนี้ กระผม
 ไม่ได้กล่าวหาว่าใครจะไปทำอะไรหรือมีผลได้เสีย แต่อยากจะกราบเรียนว่า ถ้าหากได้มี
 การพิจารณาแล้วเห็นว่าทำกันอย่างรีบร้อน ทำกันอย่างบกพร่อง แล้วตัวท่านกรรมการ
 ผู้ร่างเองก็ได้เห็นแล้วว่ามิชอบบกพร่องซึ่งจำเป็นจะต้องแก้ไข ถ้าหากจะต้องเข้าไปเจร
 กับบริษัทเขาเพื่อแก้ไขแล้ว ถ้าขั้นแก้ไขจะทำได้ ขั้นยกเลิกก็ต้องทำได้ เรามีข้อมูลที่
 เรากล้าตัดสินใจ เสนอความเห็นนี้มาก็เพราะว่ากรณีนี้สัญญายังเพิ่งอยู่ในขั้นเริ่มต้น คือ
 เซ็นกันเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม และยังไม่ได้ทำอะไรทั้งสิ้น เพียงแต่ว่าเขาเริ่มจะต่อโรง
 กลั่น เพราะเซ็นสัญญาว่าเขาอยากจะทำมาค้าขายต่อสัญญาจริง ๆ โรงกลั่นที่นั่นจะ
 หมดวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๓๔ ว่ากันตามจริงแล้วยังไม่มีใครเสียหายอะไรเท่าไร เพียง
 แต่มีคนอ้างกันว่าจะเสียหายเป็นอันมาก รัฐบาลไม่อยู่กับร่องกับรอยเซ็นแล้วเลิก กระผม
 อยากจะเรียนถามนิดเดียวว่า ถ้าวันหนึ่งรัฐบาลไทยไปเซ็นสัญญายอมเป็นเมืองขึ้นกับ
 ประเทศไหนแล้ว ถ้าเปลี่ยนรัฐบาลใหม่นั้นเราจะยอมหรือครับว่า ยอมเป็นเมืองขึ้นอยู่
 อย่างนั้น ถ้าเรายกเลิกสัญญาที่เป็นเมืองขึ้นเขาโดยบอกว่าไม่ได้ อย่างนี้ขายหน้าเขาหมด
 สัญญาทำแล้วต้องไปตามนั้น ไม่ได้หรอกครับ ถ้าเสียเปรียบ ถ้าเสียหน้า ถ้าขายหน้า
 หรือถ้าส่อว่าจะมีการได้เสียกันในสัญญานี้ กระผมว่าลองให้กระผมเป็นนายกรัฐมนตรีวันนี้
 ชิคครับ กระผมจะยกเลิกสัญญานี้ได้หรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็พูดกันมากพอสมควรแล้ว

นะครับ

นายประสิทธิ์ ณรงค์เดช (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ วันนี้กระผมขอขานมาที่นี้ มาชี้แจงในฐานะที่เป็นกรรมการชุดนี้เช่นเดียวกับท่านรัฐมนตรีมีชัยนะครับ ความจริงกระผมก็ไม่อยากจะโยนกลองไปโยนกลองมา ที่นี้เมื่อมีการกล่าวพาดพิงถึงว่ารัฐมนตรีที่รับผิดชอบในสมัยนั้นก็คือตัวกระผมเอง กระผมก็จำเป็นจะต้องขึ้นมาแถลง เป็นความจริงว่าในการออกเสียงในคณะกรรมการนั้นก็มีหลายกรณีซึ่งเป็นข้อสรุปในที่นี้ ฝ่ายที่เป็นกรรมการของรัฐบาลนั้นไม่เห็นด้วย และก็มีกรณีที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อคืนนี้บอกว่า ได้มีการออกเสียง แล้วฝ่ายรัฐบาลก็ไม่ได้ยกมือคือไม่ออกเสียง งดออกเสียง เกี่ยวกับเรื่องกรณีมูลนิธิมาเข้าหุ้นนี้ ก็เป็นความจริง กระผมอยากจะขอทราบเรียนที่ประชุมให้ทราบว่า การเซ็นสัญญาในรัฐบาลชุดที่แล้วนั้น มีอยู่ ๒ ฉบับ ฉบับที่ ๑ คือสัญญาแก้ไขเพิ่มเติม สัญญาจัดสร้างและประกอบกิจการโรงกลั่นน้ำมัน ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๒๒ ในระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมกับบริษัทโรงกลั่นน้ำมันไทย สัญญาฉบับนี้กระผมในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบในกระทรวงอุตสาหกรรมและก็จะเป็นเจ้าของโรงกลั่นน้ำมันในเดือนกันยายน ปี ๒๕๒๔ ได้ลงนามในนามของกระทรวงอุตสาหกรรม หรือในนามที่จะเป็นเจ้าของโรงกลั่นนั้น สัญญาฉบับนี้หลักสำคัญก็คือว่าเราอนุญาตให้มีการเพิ่มเติมขยายการกลั่นน้ำมันในอาณาเขตโรงงานซึ่งจะตกเป็นกรรมสิทธิ์ของกระทรวงอุตสาหกรรมในเดือนกันยายน ปี ๒๕๒๔ แล้วตามข้อมูลของสัญญาฉบับนี้โรงกลั่นนั้นในวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๒๔ ก็ยังจะตกเป็นของรัฐบาลอยู่ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อคืนนี้กล่าวไว้ ความเสียหายยังไม่เกิดขึ้น เมื่อตกเป็นของรัฐบาลแล้วรัฐบาลถึงจะมาวินิจฉัยว่าจะขาย จะให้เช่า หรือจะทำเอง นั้นยังมีข้อออกอยู่ เพราะฉะนั้นการที่บอกว่าเซ็นไปแล้วก็ยกให้คนอื่นไปนั้นยังไม่ถูกต้องนักนะครับ ส่วนอีกฉบับหนึ่งคือสัญญาร่วมทุนขยาย และดำเนินกิจการโรงกลั่นน้ำมันระหว่างการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยกับคู่สัญญาฝ่ายเอกชนของบริษัทโรงกลั่นน้ำมันไทย จำกัด ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๒๒ ฉบับนี้เป็นสัญญาซึ่งตกลงกันระหว่างการปิโตรเลียมซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจอันหนึ่ง เช่นกับบริษัทโรงกลั่นน้ำมันไทย การปิโตรเลียมนั้นโดย พ.ร.บ. ของการปิโตรเลียมแล้วมีรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบอยู่ ๒ ท่าน คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมในสมัยนั้นก็เป็น
 นายกรัฐมนตรีในสมัยนี้ แล้วก็กระผมขณะนั้นก็ไม่ได้เป็นรัฐมนตรีแล้ว การเซ็นสัญญาที่จะ
 ขยายหรือไม่ขยายนั้น สัญญาจะได้เปรียบหรือเสียเปรียบนั้นเป็นข้อที่จะต้องมาวินิจฉัยอีก
 ครั้งหนึ่ง แต่ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมที่นับเป็นกรรมการอยู่ในคณะกรรมการ
 การปิโตรเลียมแล้วก็นโยบายน้ำมันแห่งชาตินั้น ก็ทำตามนโยบายของรัฐบาล นโยบาย
 ของรัฐบาลนั้นมีมาตั้งแต่สมัยเกรียงกตักดิ์ ๑ ลงมติว่าเกี่ยวกับเรื่องธุรกิจน้ำมัน ทางรัฐบาล
 จะขอเข้าร่วมทุนดำเนินการกับทางเอกชน เป็นข้อแรกที่ยากจะทำ หรือข้อที่ ๒
 ถ้าทำลักษณะนั้นไม่ได้ก็จะให้เอกชนดำเนินการ นั่นเป็นข้อต้องการข้อที่ ๒ และข้อ
 สุดท้าย ถ้าข้อ ๑ ข้อ ๒ ดำเนินการไม่ได้ รัฐบาลจึงจะมาดำเนินการเอง เพราะฉะนั้น
 การสัญญาที่จะเซ็นไปหรือไม่เซ็นไปนั้นอยู่ที่นโยบายที่ว่านั้นถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง ถ้า
 นโยบายนั้นผิดว่าไม่ควรที่จะเข้าร่วมทุนกับทางเอกชน รัฐบาลควรทำเอง สัญญาพวกนี้ก็ไม่
 น่าจะเกิดขึ้น แต่ที่นี้เมื่อเกิดขึ้นต่อเนื่องมาตั้งแต่สมัยเกรียงกตักดิ์ ๑ มาถึงเกรียงกตักดิ์ ๒ ที่
 กระผมได้เข้าไปเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม โดยไม่รู้เนื้อรู้ตัว แต่อย่างไรก็
 ตาม กระผมคิดว่ามีหลายสิ่งหลายอย่างที่ท่านกรรมการหลายคนได้ชี้แจงนั้นเป็นข้อมูลซึ่ง
 จะต้องได้เถียงกันอีก แต่ว่าก็คงจะใช้เวลาได้เถียงในที่นี้ยาวนานเกินสมควร ได้โต้เถียง
 และได้อภิปรายในคณะกรรมการแล้ว แต่ว่าออกเสียงก็แพ้ไป ในฐานะที่คณะกรรมการ
 ก็ยอมรับตามที่เสนอขึ้นมานี้ แต่ว่าจะดำเนินการอย่างไรนั้น ขณะนี้ผู้รับผิดชอบบริหาร
 ประเทศไทยในปัจจุบันนี้ที่จะต้องดำเนินการพิจารณาต่อไป การที่บอกว่าถ้าหากไม่มีโรง
 กลั่นน้ำมันแล้ว จะไม่สามารถซื้อน้ำมันได้ข้อมูลนี้เป็นข้อมูลที่ผิดนะครับ ขณะนี้ไม่มีความ
 จำเป็นที่จะต้องมีการกลั่นน้ำมันถึงจะซื้อน้ำมันได้ แล้วก็การเจรจาซื้อน้ำมันรัฐต่อรัฐนี้ก็
 ได้พยายามกันมาอย่างนานเหลือเกินอย่างที่ว่าไปซื้อน้ำมันจากจีนแดงรัฐต่อรัฐนี้ ปริมาณที่
 ซื้อเท่าไร แล้วก็ซื้อได้มาในราคาเท่าไร และก็มีความสามารถที่จะซื้อติดต่อยาวนานหรือไม่
 การบริหารกิจการโรงกลั่นนั้นจะมีกำไรหรือขาดทุนหรือไม่ ถ้าจะคิดลงไปถึงต้นทุน
 น้ำมันที่ขายขณะนี้ต่อลิตรลดค่ากลั่นนั้นเท่าไร แล้วก็เคยพิจารณาต่อไปหรือไม่ว่าขณะนี้

ใครที่เขาอยากจะทำโรงกลั่นน้ำมันกันบ้าง เรื่องนี้ก็อภิปรายกันมามากแล้ว แต่เมื่อออกมาในลักษณะนี้ จึงไม่อยากจะขอรบกวนทางรัฐสภา กระผมก็มีท่านที่จะขอกราบเรียนนะครับ

นายอนันต์ บุรณวนิช (สระบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อนันต์ บุรณวนิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสระบุรี พรรคสันติธรรม ตามที่คณะกรรมการธิการ ได้เสนอต่อสภาไปแล้วนั้น กระผมยังมีข้อข้องใจที่จะถามทางคณะกรรมการธิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมอยากจะทราบว่า ในสัญญานั้นได้กำหนดไว้หรือไม่ว่า ต้องมีน้ำมันให้พอใช้ในการบริโภคภายในข้อที่ ๑ ข้อที่ ๒ เงื่อนไขการขึ้นราคาน้ำมันนั้นมีไว้หรือไม่ว่าจะต้องแจ้งล่วงหน้าภายในกี่วัน ข้อที่ ๓ ถ้าผลิตไม่พอใช้แล้ว จะอนุญาตให้เอกชนทั่วไปส่งน้ำมันจากต่างประเทศเข้ามาขายได้หรือไม่ ๓ ข้อนะครับ ประเดี๋ยวกรุณาช่วยตอบด้วย ถ้าตอบอันนี้ได้ กระผมคิดว่าเราอาจจะมีทางออกโดยที่ไม่ต้องยกเลิกหรือไม่ต้องทำอย่างอื่นให้เสียหายต่อรัฐบาล

อีกประเด็นหนึ่ง ที่กระผมขอตั้งข้อสังเกต สัญญานั้นได้กำหนดไว้หรือไม่ว่า รัฐจะต้องกระทำตัวเป็นนายหน้าไปซื้อน้ำมันให้กับบริษัททั้งสาม ตามที่ท่านกรรมการธิการได้กล่าวไว้แล้วนั้น กระผมก็ขอตั้งข้อสังเกตว่า ถ้าสมมุติว่าสัญญานี้ไม่ได้กำหนดว่ารัฐมีหน้าที่ปฏิบัติตัวเป็นนายหน้าในการซื้อน้ำมันให้กับโรงกลั่นทั้งสามแล้ว การไปต่าง ๆ นั้น ก็เป็นที่น่าสังเกตว่าทำไมถึงเอาเวลาของประชาชนไปเสียเวลาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ขอให้ชี้แจงด้วยครับ

นายวัฒนา อัสวเหม (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายวัฒนา อัสวเหม กรรมธิการ เกี่ยวกับเรื่องสัญญาโรงกลั่นนี้ก็เป็นที่ยูกันว่ากระผมเป็นต้นตอที่เป็นผู้นำสัญญาอภัยศ กระผมใช้คำว่า “สัญญาอภัยศ” นะครับ เข้ามาในสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนั้น สัญญาอภัยศนี้เกิดขึ้น กระผมต้องขอขอบคุณหนังสือพิมพ์ทั้งหมดที่ได้เขียนข่าวในวันที่ ๕ ธันวาคม แล้วก็แจ้งข่าวในการเซ็นสัญญาทั้ง ๒ ฉบับ กระผมได้อ่านหนังสือพิมพ์แล้วก็รู้ว่าสัญญาที่เกิดขึ้นนี้เป็นการเสียเปรียบได้เปรียบกันอย่างมหาศาล กระผมในฐานะที่กระผมเป็นผู้แทนฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลในสมัยนั้นได้นำเข้ามาแจ้งทางหนังสือพิมพ์ และทางสภาผู้แทนราษฎรและรัฐบาล

ในสมัยนั้นว่า การเซ็นสัญญาในวันนั้นเป็นการเสียเปรียบจนกระทั่งนำเข้ามาในสภาผู้แทนราษฎร และพรรคฝ่ายค้านได้ยื่นญัตติชักฟอกรัฐบาลในสมัยนั้น แต่ปัจจุบันผู้ที่ชักฟอกรัฐบาลในสมัยนั้นก็ไดมานั่งเป็นรัฐบาลในสมัยนี้ กระผมคิดว่าเสียงที่ได้พูดกันในรัฐบาลสมัยนั้นกับตอนนั้นต่างกันไปมาก กระผมก็มีข้อสรุปที่อยากจะสรุปให้สภาผู้แทนราษฎร ที่กระผมได้ต่อสู้เรื่องน้ำมันนี้ทุกขั้นตอนมาให้ได้ทราบ กระผมจะมีผลสรุปเพียง ๙ ข้อแล้ว ก็อยากให้เพื่อนสมาชิกผู้แทนราษฎรทราบว่าการเซ็นสัญญาอภัยศทั้ง ๒ ฉบับนี้รัฐได้เปรียบหรือเสียเปรียบอย่างไร กระผมจะสรุปมี ๙ ข้อด้วยกันครับ

ข้อที่ ๑ รัฐบาลมีเป้าหมายที่แน่นอนตลอดมาว่า จะต้องมีการขยายทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับเรื่องน้ำมันภายหลังจาก ๒๐ ปีที่ต่างชาติได้ทำ เพราะช่วงเวลาเพียงพลุที่คนไทยจะได้เรียนรู้วิธีการกลั่นและการขายน้ำมันตามสัญญาไทยออยล์ได้ดำเนินการ เมื่อปี ๒๕๑๔ แต่ฝรั่งเพิ่งเก็บรักษาความลับเกี่ยวกับการซื้อน้ำมันดิบเอาไว้แล้วหลอกคนไทยให้เห็นว่าการซื้อน้ำมันดิบยาก การกลั่นก็ต้องมีเทคนิค การบริหาร และการตลาดก็ยาก เพื่อให้ครองตลาดน้ำมันต่อไป สัญญาร่วมทุนและขยายโรงกลั่นเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๒๒ ได้ทำให้เป้าหมายนี้ผิดไปอีกถึง ๒๕ ปี ซึ่งทำให้เกิดความหายนะแก่ประเทศไทย รัฐต้องเสียเงินตราต่างประเทศ ซื้อน้ำมันดิบซึ่งต่างชาติกำไรเก็บไว้ต่างประเทศอีกปีละหลายพัน ล้านบาท ๒๕ ปีเป็นเงินแสนล้านบาท ทั้งการตลาดน้ำมันในประเทศไทยก็ยังให้เขาผูกขาดตลอดไป และที่สำคัญที่สุดคือรัฐไม่ได้มีโอกาสควบคุมน้ำมันได้เลย เพราะไม่มีโรงกลั่นเป็นของตนเอง เนื้อแท้ของสัญญานี้ก็คือเอาโรงกลั่นเดิมที่ศรีราชาที่มีจำนวนการกลั่นถึง ๖๕,๐๐๐ บาเรล ซึ่งจะตกเป็นของรัฐในวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๒๔ ไปให้เขาบริหารดำเนินการต่อไปอีกถึง ๒๕ ปี ซึ่งตามสัญญาจะขายให้ไทยออยล์ไปเมื่อครบ ๑ ปีแล้วก็ได้ และการร่วมทุนก็ทำให้ ป.ต.ท. เป็นผู้ถือหุ้น ๓๘.๒๕ เปอร์เซ็นต์ เป็นการสมคบกันระหว่างข้าราชการและพ่อค้าต่างชาติ ไม่มีการเปิดประมูลสำหรับให้ โรงกลั่นใหม่ ไม่มีการออกสเปค ได้ที่ก็แบ่งกันจากกำไรที่โรงกลั่น ไม่ใช่เป็นการตลาด จึงมีความเห็นให้ยกเลิกสัญญาฉบับนี้ที่กระผมเสนอไปนะครับ เพื่อป้องกันสมบัติทางชาติตกไปเป็นของต่างชาติและให้รัฐดำเนินการเองทุกขั้นตอนตั้งแต่ซื้อน้ำมันดิบ ขนส่ง จัดจำหน่าย และกลั่นทุกขั้นตอน บริษัท

ไทยออยล์ หรือเรียกกันง่าย ๆ ว่าทอร์ค (TORC) วึ่งเด่นอย่างหนักเพื่อให้ต่ออายุสัญญาตลอดมา ในสมัยที่กระผมเป็นรัฐมนตรีช่วย ไม่ยอมให้ต่ออายุสัญญา เพราะรู้เป้าหมายของชาติ เขาวิ่งมาในรูปตั้งลูบออยล์ พลานท์ (Lube oil plant) สมัยกระผมสามารถเอาเงินกองทุนโดยเรียกจากบริษัทน้ำมันตัวกลางมาตั้งและได้เงินถึง ๔๘๐ ล้านบาทเงินนี้หายไปไหน สมัยท่านนายกเกรียงศักดิ์ที่พังลงก็เพราะเอาเงินกองทุนน้ำมันเรียกเก็บจากประชาชน แทนที่จะเรียกเก็บจากบริษัทน้ำมันที่ร่ำรวยหรือให้เขาช่วยแบ่งกำไรมาตั้งเป็นเงินกองทุนบ้างก็ยังดี น้ำมันซูเปอร์ในกรุงเทพ ฯ ลิตรละ ๙.๘๐ สมัยนั้น ในนี้มีเงินกองทุนอยู่ ๒ กองทุนด้วยกัน เงินกองทุนที่ ๑ ลิตรละเกือบ ๕๐ สตางค์ ค่าการตลาดเขาเพิ่มถึงลิตรละ ๖๐ สตางค์ ทั้ง ๆ ที่บริษัทน้ำมันเลื่อนอนกินอยู่เฉย ๆ ก็ได้เพิ่มให้แก้รัฐบาลเกรียงศักดิ์อยู่ไม่ได้ เพราะรัฐบาลไหน ๆ ก็อยู่ไม่ได้ถ้าไม่แก้เรื่องน้ำมันเสียก่อน รัฐบาลต้องปลดกระดุมเสื้อเป็นปลดเม็ดบนให้ถูกเสียก่อน คือแก้เรื่องน้ำมันโดยรัฐเข้าทำเองเสียก่อน จึงจะแก้ปัญหาคะระฐกิจอื่น ๆ ได้ สัญญาการบริหารเป็นของไทยออยล์และกรรมการก็มี ๓ ใน ๔ ตามเขียนของรูปสัญญาจึงจะดำเนินการได้ การประชุมถือหุ้นก็ต้อง ๗๕ เปอร์เซ็นต์ของการถือหุ้น สำหรับเรื่องสำคัญ ๆ ที่ ป.ต.ท. บวกกับประชาชน ๒๕ เปอร์เซ็นต์เต็ม กระผมให้เต็มเลยนะครบหุ้นเมื่อกันที่ท่านกรรมการทุกท่านได้พูดไปว่า ๒๕ เปอร์เซ็นต์นั้นอาจจะเอาไปขายในตลาดหุ้นหรือบริษัทน้ำมันจะซื้อไป กระผมยกประโยชน์ให้กับทางรัฐบาลว่า ๒๕ เปอร์เซ็นต์นี้ตกเป็นของรัฐทั้งหมดบวกแล้วยังได้เพียง ๖๓.๒๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ในการประชุมกรรมการของบริษัทที่ได้เซ็นสัญญาไปทั้ง ๒ สัญญา จะดำเนินการอะไรไม่ได้เลยทั้งสิ้น เนื่องจากหุ้นของรัฐบาลบวกรด้วยหุ้นเอกชนอีก ๒๕ เปอร์เซ็นต์ มีเพียง ๖๓.๒๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น สัญญานี้ยกเลิกส่วนแบ่งผลกำไรและเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนใหม่ ๆ ไม่ได้ประเมินว่ารัฐจะต้องได้ปีละอย่างน้อยก็ล้านบาท เพียงแต่บอกว่าได้แต่ส่วนแบ่งกำไรที่ถือหุ้นเพียง ๓๘.๒๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น และเป็นกำไรที่หน้าโรงกลั่นซึ่งตกปีละไม่ถึง ๑๐๐ ล้านบาทที่เรากำลังพูดกันนี้ แต่เขาแฝงกำไรในรูปแบบลักษณะที่เขาได้เก็บตังทุกขั้นตอน เช่นการซื้อน้ำมัน การขนส่ง แล้วก็ค่าคอมมิชชั่น (Commission) ค่ารีเบท (Rebate) ส่วนลดในการซื้อน้ำมันนั้นเราไม่ได้

พูดถึง บริษัทน้ำมันนี้ได้ไปหมดสัญญาที่ยกเลิกส่วนแบ่งผลกำไร ส่วนที่ขยายโรงกลั่น อีกสัญญาหนึ่งขยายโรงกลั่นถึง ๕๕,๐๐๐ บาเรลต่อวัน ไม่มีกำหนดสเปคของเครื่องกลั่น ยกให้เป็นหน้าที่ของบริษัทเชลล์ทั้งหมด การก่อสร้างก็เชลล์ การตีราคาของบริษัทสากล ในเครือของบริษัทเชลล์ การออกแบบ การจ้างผู้รับเหมามอบอำนาจให้บริษัทจัดการหมด ซึ่งก็เป็นพวกเขาวัวกับเชลล์ทั้งสิ้น สัญญาฝ่ายเขาวัวกับเชลล์เลิกได้ แต่รัฐบาลเลิกไม่ได้ นอกจากบริษัทล้มละลายหรือเอกชนเขาวัวกับเชลล์ไม่พร้อมที่จะถือหุ้น ถ้ารัฐไม่พร้อมที่จะ ขยายเวลาต่อไป ก่อสร้างไม่เสร็จให้ขยายเวลาต่อไป ไม่มีการพูดถึงเรื่องเลิกสัญญากับทาง ฝ่ายรัฐบาลเลย สัญญานี้มีเงื่อนไขและมีเงื่อนไขประกันให้กับบริษัทใหม่ ให้ผลตอบแทน ในอัตราที่สมควรจากการลงทุนทั้งหมด หมายความว่า การกำหนดราคาขาย ประชาชน ต้องบวกลงไปตามที่บริษัทจะคิดเป็นทุนบวกดอกเบี้ยด้วย บริษัทได้สิทธิตามกฎหมาย ส่งเสริมการลงทุน หมายถึงยกเว้นภาษี สัญญาชั่วที่สุดคือ ให้สิทธิเช่าหรือให้ซื้อโรง กลั่นได้ด้วย ในสัญญานี้ผู้ที่มาร่วมสัญญานี้มีสิทธิที่จะเช่าก็ได้ จะซื้อก็ได้ ท่านลองไป พิจารณาดูในสัญญานี้ กระผมไม่เคยเห็นสัญญาไหนที่พิสดารและอภัยอย่างนี้ คนไทย ต้องถูกตั้งทุกกระบวนการตลอดระยะเวลา ๑๖ ปีที่ผ่านมา จากน้ำมันดิบ ค่าระวาง ค่า บรรทุก ค่าประกันภัย แล้วเรือก็ไม่เคยล่ม ไม่เคยมีเรือน้ำมันที่เข้ามาในประเทศไทย แล้วต้องล่มหรือเสียหายอะไรต่าง ๆ แต่เราต้องถูกตั้งทุกขั้นตอน ค่าบริการ ค่าสิทธิ เทคโนโลยี ค่าเสื่อมราคา ดอกเบี้ย ค่าตอบแทนกรรมการปีละ ๑ ล้านบาทต่อคน และ ค่าใช้จ่ายวิ่งเต้นเพื่อให้ต่ออายุสัญญา และอภิสิทธิ์จากทางราชการ ทุกอย่างนี้คิดเอากับ ประชาชนทั้งสิ้น รากแก้วเศรษฐกิจต่างชาติจะยังฝังและทำลายชาติต่อไปอีก ๒๕ ปี สดวิสัยที่คนไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมที่เป็นผู้รู้ในเรื่องน้ำมันและกระผมก็ต่อสู้ถึง ๓ สมัยในสภาผู้แทนราษฎรนี้ว่าน้ำมันโดยเฉพาะเป็นเศรษฐกิจของประเทศชาติ เป็นเส้น- เลือดใหญ่ของประเทศชาติ รัฐน่าจะดำเนินการเองทุกขั้นตอน ยิ่งมาเห็นสัญญาอภัยศ อย่างนี้เข้า กระผมก็ยังคิดว่ารัฐบาลน่าจะดำเนินการเองเกี่ยวกับเรื่องน้ำมันนี้อย่างยิ่ง เพราะอย่างน้อยที่สุดเรื่องน้ำมันเป็นเศรษฐกิจของประเทศตั้งแต่เข้าถึงค่าตลอดถึงที่เราเข้า นอน จะผูกพันกับเรื่องน้ำมันทั้งสิ้น ถ้ารัฐไม่ดำเนินการแก้ไขในเรื่องเศรษฐกิจในเรื่อง

น้ำมันนี้แล้ว อย่าว่าแต่เศรษฐกิจที่กำลังแก้ นี้ให้สิบซาร์ (Czar) เศรษฐกิจหรือกลุ่มเศรษฐกิจในปัจจุบันนี้ก็ไม่สามารถที่จะแก้ได้ ถ้าเราไม่หันมามองถึงปัญหาเรื่องน้ำมัน มาพิจารณาบางท่านที่เข้าไปเป็นรัฐบาลปัจจุบันคงมาเป็นฝ่ายค้าน ในที่นี้ก็ได้ออกว่ารัฐยังไม่พร้อม ยังไม่พร้อมเช่นอะไร คนของเรายังไม่พร้อม แต่ท่านกรรมการบางท่านก็ได้บอกแล้วว่าประเทศไทยในปัจจุบันที่มีโรงกลั่นถึง ๓-๔ โรงนี้ คนไทยเข้าออฟเพอเรท (Operate) และเข้าบริหารโรงกลั่นถึง ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ คนพวกนี้เป็นคนไทยมีความรักชาติบ้านเมืองไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าพวกเราที่นั่งอยู่ในสภาผู้แทนราษฎร แต่เงินเขาไม่ดำเนินการให้กับรัฐเนื่องจากทางเศรษฐกิจส่วนตัวของเขาเท่านั้น บริษัทน้ำมันต่างชาติสามารถที่จะจ้างคนไทยในอัตราเงินเดือนตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๘๐,๐๐๐ บาท รัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศในสมัยนั้นบอกว่าเรายังไม่พร้อม เนื่องจากเราไม่มีเงิน แต่บริษัทน้ำมัน ต่างชาติ สามารถจ้างบุคคลที่เป็นคนไทยในจำนวน มากมายนี้ ในอัตราเงินเดือน ๒๐,๐๐๐-๘๐,๐๐๐ บาทได้ กระผมก็คิดว่ารัฐบาลน่าจะจ้างบุคคลนี้ได้ ก็มีข้อโต้แย้งกันว่ารัฐไม่สามารถในรัฐวิสาหกิจที่จะไปจ้างบุคคลในอัตราเงินเดือนสูงในลักษณะนี้ กระผมก็เลยเรียนถามรัฐบาลไปว่ารัฐบาลทำการอย่างไรถึงจ้างบุคคลซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ หรือคล้ายรัฐวิสาหกิจ เช่น ธนาคารกรุงไทย เป็นต้น มีอัตราเงินเดือนเท่ากับธนาคารพาณิชย์ของเอกชนทั่วไป และการบินไทยก็เช่นเดียวกัน ถ้ารัฐเคยดำเนินการอย่างไรก็ดำเนินการอย่างนั้นก็ได้ คนพวกนี้ก็พร้อมที่จะมาบริหารชาติบ้านเมืองและก็มาช่วยในเรื่องเศรษฐกิจน้ำมัน บางท่านก็บอกว่ารัฐไม่มีเงิน ต้องไปจอยท์ เวนเจอร์ (Joint venture) ต้องเอาสัญญาผูกพันกับบริษัทน้ำมันต่างชาติ เนื่องจากรัฐไม่มีเงิน กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านท่านสมาชิก และท่านผู้บริหารประเทศชาติบ้านเมืองเดี๋ยวนี้ว่า ประเทศไทยทั้งประเทศมีเงินน้อยกว่าบริษัทชาว กับบริษัทเชลล์หรือ กระผมขอตั้งข้อคิดให้ท่านเพื่อนสมาชิกได้โปรดกรุณาพิจารณาว่าสัญญาอัปยศทั้ง ๒ ฉบับนี้เป็นเรื่องความเป็นความตายในเรื่องเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศชาติ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้เราตั้งคณะกรรมการไปศึกษาเรื่องสัญญา ทางคณะกรรมการเขาก็ชี้แจงมาแล้วก็มีความอยู่ว่า ผลจากการประชุม

คณะกรรมการก็เห็นว่าสัญญาที่รัฐบาลจะเสียเปรียบ และควรจะเชิญให้รัฐบาลได้แก้ไขสัญญาหรือเลิกสัญญาเสีย ทั้งนี้ตามข้อบังคับว่า ถ้าคณะกรรมการเห็นว่ามิชอบสังเกตซึ่งรัฐบาลควรจะทราบก็เสนอสภาตามข้อบังคับ ข้อ ๘๓ วรรคสอง และวรรคสาม บอกว่า “ในกรณีที่สภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ให้ประธานสภาแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานสภาส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการให้คณะรัฐมนตรีทราบ คณะรัฐมนตรีได้ปฏิบัติตามข้อสังเกตนั้นประการใดหรือไม่ ให้ประธานสภาแจ้งให้ที่ประชุมทราบในโอกาสแรกที่มีการประชุมสภา” ส่วนเราจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ ถ้าเห็นด้วยก็จะได้ส่งเรื่องไปให้รัฐบาลเขาได้พิจารณาว่าเห็นควรแก้ไขตามคณะกรรมการหรือไม่ นั่นผมว่าน่าจะพอกันทีแล้วนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กระผมนั่งฟังมานานแล้วเรื่องคณะกรรมการชุดนี้ได้ชี้แจงและมีปัญหาหลายอย่างหลายประการที่กระผมสงสัยจะต้องถามคณะกรรมการชุดนี้ครับท่านประธานไม่ใช่นอกเรื่องนอกราว กระผมไม่เหมือนคนอื่นหรอกครับ กระผมจะตั้งแค่นี้ ก็ตั้งเหมือนนายชัยครับ ที่เป็นผู้แทนจังหวัดบุรีรัมย์ ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องประท้วงขออภัย กระผมอยากจะฟังเหตุผลจากท่านกรรมการ มีท่านอดีตรัฐมนตรี และรัฐมนตรีปัจจุบันที่เป็นคณะกรรมการชุดนี้ และก็มีผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน ตลอดทั้งมีอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยผู้เชี่ยวชาญนั่งอยู่ด้วย กระผมก็ยังฟัง ฟังแล้ว ก็ยังมีฝ่ายสมาชิกหญิงได้ถามไปเมื่อสักครู่นี้ก็ยังไม่ตอบ และยังมีสมาชิกผู้มีเกียรติอีกหลายท่านที่ลุกและได้พูดมากที่สุด คือพรรคสันติธรรม ก็ไม่ตอบประเด็นเขา กระผมก็อยากจะเรียนถามในประเด็นนั้น ที่กระผมยังสงสัยเหมือนกับสมาชิกผู้มีเกียรติของสภานี้สงสัย คืออยากจะให้ท่านกรรมการทั้งคณะช่วยตอบชี้แจงให้ผู้แทนอย่างกระผมนี้ ซึ่งเป็นตัวแทนของเขาได้เข้าใจด้วย คือทำไมครบรัฐบาลนี้ กระผมฟังข่าวทุกด้าน ตั้งแต่มีการตั้งคณะกรรมการพิจารณาโรงกลั่นน้ำมันนี้ขึ้นมา แล้วปัญหาุ่นวายจึงเปลี่ยนแปลงรัฐบาล แล้วตอนนี้ท่านสมาชิกหญิงแห่งนครศรีธรรมราชก็ได้ชมเชยอีก ท่านรัฐมนตรีปัจจุบัน คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมว่าใสสะอาดแล้วรัฐมนตรีคนก่อนละ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมที่เป็นคณะกรรมการการเป็นอดีตนะครับ ทำไมท่าน
ไม่ใส่สะอาดหรืออย่างไร กระผมว่าในฐานะกรรมการควรชี้แจง มีอะไรหรือที่วิ่งไปซื้อ
น้ำมันแล้วมิได้ค่านายหน้า มีอะไรตั้ง ๓-๔ อย่าง อะไรต่าง ๆ กระผมสงสัยในประเด็นนี้
คอมมิชชั่นอะไร ๑๐ เปอร์เซนต์ อะไรต่าง ๆ ที่ท่านพัฒนา ท่านชี้แจงเมื่อสักนี้ เพราะท่าน
เป็นอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ท่านประธานที่เคารพ กระผมยัง
สงสัยขอให้ท่านประธานได้ช่วยกรุณาให้คณะกรรมการได้ชี้แจงปัญหานี้ให้กระผมได้หาย
ข้อข้องใจด้วย ในประเด็นในสัญญาหรือไม่ และสัญญามีระบุหรือไม่ และมีข้อบกพร่อง
อย่างไรกระผมจะได้สบายขึ้นเมื่อยกมือแล้วเขาจะไปอย่าไปแกงอย่างไรกระผมก็ไม่ว่า เพราะ
ได้พิจารณาโดยถ่องแท้แล้ว อันนี้ยังไม่ได้พิจารณาอะไรท่านประธานก็จะสรุปแล้ว หรือ
หิวข้าวแล้วท่านประธาน เดียวกระผมจะไปสั่งกับข้าวมาให้ ไม่เป็นไรท่านประธานรับรอง
ว่าท่านประธานอดทน เพราะตั้งแต่เข้ามาญาติต่าง ๆ กระผมก็นั่งยกมือตั้งแต่เข้ามาท่าน
ประธานไม่สงสารบ้างเลยหรือครับท่านประธาน นี่แหละครับท่านประธานช่วยกรุณาให้
ประธานหรือคณะกรรมการชุดนี้มีท่านผู้เชี่ยวชาญตั้งหลายท่าน ชี้แจงปัญหาที่กระผม
สงสัยดังที่ได้กราบเรียนมาสักครู่นี้ ให้กระผมหายข้อข้องใจด้วยจะเป็นพระคุณอย่างสูง
ครับท่านประธาน อายุท่านก็จะยืนนาน กระผมก็จะได้สาธุ อนุโมทนาให้รัฐบาลกลุ่ม
เศรษฐกิจชุดนี้ยืนต่อไปอีกสัก ๓ ปี กระผมไม่ว่าอะไรครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ
ท่านประธานรับกวนมากแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการเลยครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นาย
มนตรี พงษ์พานิช จากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กรรมการ ตามที่ท่านสมาชิกสงสัย
เท่าที่เราได้พิจารณากันมานั้น ที่สมาชิกสตรีจากจังหวัดนครศรีธรรมราชตั้งปัญหาถามเรื่อง
การซื้อน้ำมันนั้น กระผมคิดว่าปัญหานี้ไม่ใช่ปัญหาของคณะกรรมการ คือการซื้อ
น้ำมันไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลไหนหรือว่ารัฐบาลนี้ก็ดี สมาชิกหญิงได้ตั้งข้อสังเกตว่ารัฐบาลชุด
ที่แล้วหรือรัฐมนตรีคนที่แล้วไปซื้อน้ำมันในราคาแพงกว่ารัฐมนตรีในรัฐบาลชุดนี้ ซึ่งเรื่อง
นี้กระผมคิดว่าไม่เกี่ยวกับสัญญาที่เราพิจารณากัน เป็นการตั้งข้อสังเกตของท่านสมาชิกหญิง

ซึ่งนั่งพักหน้าอยู่ในขณะนี้ ส่วนเรื่องที่ท่านสมาชิกจากพรรคสันติธรรมได้ถามคณะกรรมการนั้น ก็เป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารเช่นเดียวกัน ในการที่จะชื่อน้ำมันอะไรต่างๆ ซึ่งกระผมฟังเมื่อกี้แล้วก็ไม่เกี่ยวกับคณะกรรมการ คณะกรรมการมีหน้าที่เพียงว่าเมื่อรับมอบหมายอำนาจจากสภาแห่งนี้ให้ไปศึกษาสัญญาในข้อเสียเปรียบและได้เปรียบและคณะกรรมการจะต้องเสนอเรื่องนั้นๆ เข้ามาในสภาแห่งนี้เพื่อให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณากันอีกทีว่า ข้อคิดเห็นของคณะกรรมการนั้นจะส่งไปให้กับรัฐบาลหรือไม่ก็เป็นเรื่องของสภาแห่งนี้ ซึ่งอำนาจในการจะส่งความคิดเห็นของคณะกรรมการที่ท่านได้กรุณามอบหมายเราไปนั้นจะเป็นอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับสภาแห่งนี้จะพิจารณา ขอบพระคุณมากครับท่านประธาน

นายสุพรรณ สุปัญญา (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุพรรณ สุปัญญา ผู้แทนลูกทุ่ง ขวัญใจชนบท จากอุดรธานี พรรคสยามประชาธิปไตย ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยที่คณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกตมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือ ข้อที่ ๔ วรรคสุดท้าย แต่กระผมยังไม่ทราบและยังไม่เข้าใจที่แน่นอนว่า คณะกรรมการท่านหนึ่งซึ่งเคยเป็นรัฐมนตรีมาในสมัยก่อน ปัจจุบันนี้ได้เป็นกรรมการเมื่อกี้ท่านได้กล่าวขึ้นมาว่าการเซ็นสัญญาในครั้งก่อนนั้นเขียนไม่ให้เราเสียเปรียบจนเกินไป อันนี้หรือสัญญาที่ถูกต้องหรือจะให้เสียเปรียบไปกว่านี้ เพราะฉะนั้นคำพูดของท่านที่กล่าวไปเมื่อกี้ กระผมสงสัยเหลือเกินในการเขียนสัญญาครั้งก่อน แล้วก็ยังมียก คืออดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในสมัยซึ่งพรรคสยามประชาธิปไตยได้เสนอญัตติเข้าสู่สภพรรคครั้งก่อนในการเซ็นสัญญานี้ท่านเคยกล่าวไว้ว่า คนไทยก็ไม่โง่ที่จะทำสัญญาให้มีการเสียเปรียบ บัดนี้เป็นข้อพิสูจน์แล้วว่าคณะกรรมการได้พิจารณาในสัญญานี้ก็ถือว่าเป็นการเสียเปรียบ เพราะฉะนั้นประเด็นปัญหาทั้ง ๒ ประการนี้ กระผมอยากจะให้คณะกรรมการนี้กรุณาได้ชี้แจงให้สภานี้ทราบว่าเราเสียเปรียบจนเกินไป นี่เขียนอย่างไรที่ไม่เสียเปรียบจนเกินไป หรือจะให้เสียเปรียบไปกว่านี้อีก อันนี้เป็นข้อสงสัยอย่างยิ่ง ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะให้ผู้เขียนสัญญานี้ออกไปตระเวนตามชนบท เพราะว่าขณะนี้ประชาชนตามชนบทนั้นรู้แล้วว่าการทำสัญญาฉบับนี้เป็นการทำ

สัญญาที่เสียเปรียบมาก หรือจะกล่าวอีกอย่างหนึ่งก็ว่า สัญญาขายชาติ เพราะฉะนั้นวิธีการอย่างไรซึ่งจะทำให้ประเทศชาติเจริญหรือไม่เสียเปรียบนั้น ก็ขอมอบให้กับคณะกรรมการพิจารณาโปรดพิจารณาได้เสนอต่อไปครับ ขอขอบคุณ

นายพลศักดิ์ สุตสนธิ์ (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลศักดิ์ สุตสนธิ์ ส.ส. จากจังหวัดหนองคาย พรรคสยามประชาธิปไตย ฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล เรื่องปัญหาโรงกลั่นน้ำมันนี้พรรคสยามประชาธิปไตยเคยยื่นญัตติเข้าสู่สหพรรคสมัยรัฐบาล พลเอก เกียติศักดิ์ ๒ แต่รัฐบาลรุ่นนั้นไม่เคยได้รับพิจารณาญัตติของพรรคสยามประชาธิปไตย ดื้อรั้น ดื้อแพ่ง โดยทำสัญญาเสียเปรียบกับพ่อค้ายาทุนต่างประเทศ ประวัติศาสตร์ของประเทศไทยนี้เคยเสียเปรียบการทำสัญญากับต่างประเทศมาแล้ว ยกตัวอย่างเช่น ระหว่างประเทศลุ่มแม่น้ำโขงที่ทำสัญญากับฝรั่ง เกาะและแก่งเป็นของฝรั่ง ย่านน้ำลึกเป็นพรหมแดนนี้เราก็เสียเปรียบมาแล้ว แต่รัฐบาลภายในประเทศนี้ทำกับเอกชน เอกชนกับรัฐไม่ได้ทำระหว่างประเทศต่อประเทศ เหตุใดเราจึงบอกเลิกสัญญาไม่ได้ สมควรแล้ว ถึงเวลาแล้วที่โรงกลั่นน้ำมันนี้จะมาเป็นของรัฐ กระผมจึงเห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ แต่ไม่เห็นด้วยกับข้อ ๓.๕ ข้อ ๓.๕ นั้นที่ไม่เห็นด้วยเพราะว่า ถ้าหากคณะกรรมการเห็นสมควรแล้วว่าสัญญาเมื่อครบ ๒๕ ปีแล้ว ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของรัฐ ๒๕ ปีนี้ครับเราจะเสียเปรียบกับคนต่างด้าวมิใช่น้อย คนต่างด้าวเรารู้ยู่ชัดๆ แล้วว่ามากลืนชาติของชาติไทยนี้ไปแล้วเท่าไร นามอันนี้เป็นสายเลือดสำคัญของประเทศ และเป็นสายเลือดสำคัญในการผลิตการเกษตร แต่เหตุใดรัฐบาลนี้จึงไปทำสัญญาให้กับคนต่างด้าว เสียเปรียบคนต่างด้าวอยู่เสมอไป เมื่อไรไทยจะเป็นไทยเสียทีหนึ่ง กระผมอยากจะให้ไทยนี้เป็นไทยไม่อยากจะให้ไทยเป็นเมืองขึ้นของคนต่างด้าวอีกต่อไป ฉะนั้นเมื่อหากเรายังจะมามัวพิจารณาอยู่ว่าเราจะเสียเปรียบคนต่างด้าว ท่านในฐานะที่เป็นรัฐบาลทำสัญญากับเอกชน แค่นี้จะบอกเลิกไม่ได้ไม่มีฐานะที่เป็นรัฐบาล กระผมอยากจะชมเชยท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ไทยว่า ถ้ากระผมเป็นนายกรัฐมนตรี ผมทำได้ กระผมก็อยากจะชมเชยในคำนี้ ฉะนั้นกระผมจึงขอฝากรัฐบาลชุดนี้ ในฐานะที่กระผมเป็นผู้ค้าประกันบัลลังก์ของท่านไว้ขณะนี้ อยากจะให้รีบแก้ไขเสีย ถ้าหากท่านไม่รีบแก้ไข

ปัญหาน้ำมันนี้ ภาวะเศรษฐกิจนี้กระผมว่าให้ตั้งอีกสัก ๓๐ คณะก็ไม่สำเร็จ ดังที่ได้อภิปรายกันแต่เข้าจนกระทั่งบัดนี้ว่า ต้นเหตุแห่งของแพงนั้นคือน้ำมัน ท่านก็ได้ชี้ชัดลงไปแล้วว่าต้นเหตุ ถ้าหากเราจะไปมัวพะวงหลงใหลอยู่กับคนต่างชาติและคนต่างด้าวที่มากล้นชาติเราไปโดยพหุติยานั้นกระผมไม่เห็นด้วย กระผมเห็นด้วยในข้อเสนอแนะของคณะกรรมการในครั้งนี้ กระผมขอฝากท่านประธานถึงคณะรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ได้พิจารณาแก้ไขสัญญาที่บกพร่องและเสียเปรียบให้กับคนต่างด้าวและต่างชาติ อย่าให้เป็นอย่างสัญญาเล่มแม่น้ำโขงในสมัยนั้น นี่กระผมขอฝากขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย ขอขอบคุณ

นายประสิทธิ์ ณรงค์เดช (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เมื่อถึงนี้กระผมอยากจะขอชี้แจงให้เป็นที่แจ้งชัดนะครั้นว่า เดียวบันทึกรายงานการประชุมแล้วจะเป็นการกล่าวหาซึ่งจะลบหลู่กันทีหลังจะลำบาก คือที่สมาชิกหญิงได้อภิปรายไปเมื่อถึงนี้ ท่านรัฐมนตรีคนหนึ่งรัฐบาลชุดที่แล้วได้ไปซื้อน้ำมันทำไมถึงแพงกว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมคนปัจจุบันนี้ซึ่งซื้อได้ถูกกว่า แล้วก็มีสมาชิกได้อภิปรายต่อกันไปต่อกันมา ก็เลยทำให้เข้าใจผิดเชวไป คิดว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมคนที่แล้วไปซื้อน้ำมันกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมคนปัจจุบันนี้ไปซื้อ อันนี้กระผมคิดว่าขณะที่สมาชิกหญิงกล่าวนั้นกระผมฟังและก็เข้าใจ ท่านบอกว่า รัฐมนตรีคนหนึ่ง ไม่ใช่บอกว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมคนที่แล้ว ก็เป็นการโศคคีที่กระผมก็ได้ไปติดต่อซื้อน้ำมัน แต่ยังไม่ได้อ้ำมันสักหยด ถ้าหากซื้อมาได้ก็คงจะถูกปรักปรำอีกต่อไป เพราะฉะนั้นอันนี้คงจะเข้าใจว่า รัฐมนตรีคนหนึ่งรัฐบาลชุดที่แล้วเทียบกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในปัจจุบันนี้ไม่เกี่ยวกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในสมัยที่แล้วมา กระผมอยากจะให้เป็นข้อกระจ่าง

ส่วนอีกข้อหนึ่งที่บอกว่า กระผมเคยได้แย้งการทำสัญญาได้เปรียบเสียเปรียบนั้น สิ่งใดก็แล้วแต่ที่กระผมได้กระทำไป กระผมไม่อยากจะโยนกลอง กระผมได้กราบเรียนท่านกรรมการแล้วในขณะที่มีการประชุม สรุปในหลาย ๆ ข้อที่กระผมออกเสียงไม่เห็นด้วย แต่เมื่อเป็นมติส่วนมากกระผมก็ต้องยอมรับ แต่ว่าด้วยใจจริงแล้วกระผมเห็นว่า

สัญญานี้เป็นสัญญาที่กระผมต้องรับผิดชอบด้วย เพราะกระผมได้อ่านแล้ว และถ้าหากว่ากระผมผิด สภาหรือประชาชนเห็นว่ากระผมเียงกระผมเขลานั้นก็เป็นเรื่องที่จะวิจารณ์ได้แล้ว ผลลัพธ์ก็คือว่ากระผมก็ไม่ได้เป็นรัฐมนตรีแล้วกระผมถูกไล่ออกก็เป็นการเหมาะสมแล้ว กระผมก็ยอมรับอย่างลูกผู้ชาย แต่ที่นี้กระผมคิดว่าสัญญาอะไรก็ได้แต่ที่กระผมเคยโต้เถียง ถ้าหากว่าเป็นสัญญาแล้วคือข้อตกลงที่เป็นธรรมทั้ง ๒ ฝ่าย เมื่อนี้กระผมไม่ได้กล่าว ถ้าหากว่าการประชุมลงมติไม่ได้ ๓ ใน ๔ ทำไม่ได้ คือรัฐบาลไม่มีเสียง ๓ ใน ๔ รัฐบาลทำไม่ได้ คือรัฐบาลเสียเปรียบ ก็ลองไปนั่งอยู่อีกฝ่ายหนึ่งซิครับ ฝ่ายเขามีเสียง ๔ ใน ๑๒ เขาก็ไม่มีทางที่จะทำได้ นี่เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาว่า การได้เปรียบเสียเปรียบคืออะไร ถ้าหากว่าสัญญาทุกฉบับที่ร่างไปแล้ว รัฐจะต้องทำได้เสมอ คู่สัญญาทำไม่ได้ เคยมีรับสัญญาลักษณะนั้นในอดีต แต่สัญญาอะไรก็ได้แล้วแต่ถ้าเกิดการได้เปรียบเสียเปรียบแล้ว สัญญานั้นจะไม่ยึด ก็อย่างที่ว่า ขณะนี้ถ้าหากว่าเป็นมติหรือเป็นข้อคิดเห็นส่วนมากกว่าเสียเปรียบ สัญญานี้จะอยู่ไม่ได้แล้วก็คงจะอยู่ไม่ได้ ถ้าหากว่าเป็นลักษณะนั้นจริงๆ แต่ความเข้าใจของกระผม กระผมยังคิดว่าเป็นสัญญาที่ได้รับการร่างจากผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายด้วยดีพอสมควรแล้ว กระผมต้องรับผิดชอบด้วย กระผมขอกราบเรียนครับ

นายอนันต์ บุรณวนิช (สระบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อนันต์ บุรณวนิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสระบุรี พรรคสันติธรรม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวๆ คุณอนันต์ ให้คณะกรรมการเขาชี้แจงก่อน

นายภิญญา ช่วยปลอด (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายภิญญา ช่วยปลอด จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคกิจสังคม กรรมาธิการ เมื่อนี้เพื่อนสมาชิกท่านหนึ่งได้กล่าวว่า ในข้อ ๓.๕ ทำไมเราจึงเห็นว่าเมื่อครบ ๒๕ ปีแล้วตามสัญญาและหุ้นของสัญญาฝ่ายเอกชนทั้งหมดต้องตกเป็นของรัฐ เพื่อนสมาชิกท่านบอกว่า ไม่น่าจะให้ถึง ๒๕ ปี อันนี้ขอกราบเรียนว่า ข้อ ๓.๕ นี้เป็นข้อหนึ่งของการเสียเปรียบ ที่เราศึกษามาถือเป็นข้อหนึ่งที่เราเห็นว่าเดิมนั้นไม่ได้ระบุกำหนดปีไว้เลย ๒๕ ปีแล้วทั้งไว้เฉยๆ เราคิดว่าถ้าหากกิจการอย่างนี้ทำรายได้จำนวนมหาศาล ช่วง ๒๕ ปี

นี้ก็กอบโกยได้อย่างสบายมาก เราควรจะทำหนดเมื่อ ๒๕ ปีแล้วหุ้นของเอกชนหมายถึง
 คู่สัญญาเดิมนั้น ควรจะตกเป็นของรัฐเสียเป็นข้อหนึ่ง อย่างข้อ ๔ นี้เราก็ได้แย้งกันเหลือ
 เกินในกรณีว่า เราหาช่องทางที่ดีที่สุดเพื่อหาวิธีการแนะนำรัฐบาลว่า ถ้าหากว่าเราให้
 เขามาปรึกษาแก้ไขไม่ได้ ก็ควรจะยกเลิกเสีย อันนี้จะครบเราได้โต้เถียงในคณะกรรมการ
 ธิการมากมายเหลือเกินเรื่องบรรยากาศของการลงทุน หลายท่านได้บอกว่าถ้าเราไปทำ
 รุนแรงอย่างนั้นอีกหน่อยก็ไม่มีใครมาลงทุนกับเรา ท่านประธานในที่ที่สุดเราก็ได้หาข้อ
 ยุติได้ว่าหากเป็นเช่นนั้นแล้ว เรายอมรับความจริงได้หรือยังว่า ในช่วงระยะเวลาหนึ่งที่มี
 คนกลุ่มหนึ่งขึ้นมาบริหารประเทศ เข้ามามีอำนาจในบ้านเมืองนั้นได้ไปสร้างหลักฐาน
 สร้างสัญญาผูกพันเงื่อนไขอันเป็นฝ่ายเสียประโยชน์ของชาติตกทอดมาถึงคนอยู่ข้างหลัง ๑๐
 ปี ๒๐ ปี ๓๐ ปี เราก็น่าจะพิจารณาได้ว่าสิ่งที่เราเสียไป ๓๐ ปีนั้นกับสิ่งที่เราจะต้องเสีย
 ในวันที่เราจะขอยกเลิกนั้นมาหักล้างกันแล้วไหนจะมากกว่ากัน ถ้าสิ่งที่เราจะต้องสูญเสีย
 ไปภายใน ๒๕ ปี ๓๐ ปี ข้างหน้ามากกว่า เราก็น่าที่จะยกเลิกได้ นี่ความคิดของคณะ
 กรรมการแล้วกระผมก็กราบเรียนให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเรา
 ยอมรับรู้กันแล้วว่าปัจจุบันนี้ผู้ซึ่งมาบริหารประเทศนั้น บางโอกาสได้สร้างเงื่อนไขเหล่านี้
 โดยมีอะไรล้มคมใน และบริษัทต่างๆ ที่มาร่วมทุนกับรัฐบาลนั้นก็รู้จุดอ่อนของรัฐบาล
 ไทยบางยุคบางสมัยว่าจะต้องวิ่งเข้าหาผู้มีอำนาจในแผ่นดิน จะต้องวิ่งเข้าหาผู้มีอิทธิพลทาง
 การเมือง แล้วจึงได้สัญญานี้มา เราก็บอกว่าน่าจะดีมาก ถ้าจะยกเลิกเสียได้ก็ดี จะได้เป็น
 บทเรียนสำหรับบริษัทต่างๆ ต่อไปนี้จะมาร่วมทุนหรือมาลงทุนนั้นควรจะมาให้ถูกต้องเสียที่
 เขาเหล่านั้นก็รู้คร่ำว่ามาไม่ถูกต้อง อาจจะมาเสียเงินเสียทอง อาจจะเสียอะไรก็ตามเพื่อได้
 ประโยชน์ของเขา เราจึงมีข้อมติในคณะกรรมการว่า หากไม่มีช่องทางอื่นแล้วก็ควรจะ
 ยกเลิกเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ อย่างท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยท่านว่า ถ้า
 รัฐบาลชุดหนึ่งไปทำสัญญาอีกอันหนึ่งกับช่วงหนึ่งระยะหนึ่งนั้นไปผูกพันเสียชาติเสียประ-
 โยชน์มากมายนี้เราเลิกไม่ได้ทีเดียวนะหรือครับ ขอบคุณมากครับ

นายอนันต์ บุรณวนิช (สระบุรี) : ท่านประธาน กระผม อนันต์ บุรณวนิช
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสระบุรี ขอบพระคุณครับ ที่ให้โอกาสอีกครั้งหนึ่ง เพราะ

ว่ากระผมขอประทานกราบเรียนท่านกรรมการว่า คือกระผมยังสงสัยว่าท่านนี้เป็นผู้แทน
กันมาหลายสมัยก็มี กระผมถาม ๓ ข้อนี้ ไม่เข้าใจประเด็นคำถามของกระผมเลยสักคนเดียว
เดี๋ยวนี้ที่กระผมให้ท่านศึกษามานี้ กระผมถามว่าข้อต่างๆ มีในสัญญาหรือไม่ แต่ละคนก็
เลอะเทอะไปหมดเลย เข้าใจครับที่ท่านเขียนมาอ่าน แต่ที่กระผมถามไม่ได้เขียนในนี้
กระผมถึงถามว่าในสัญญานั้นมีข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ อย่างนี้หรือไม่ เพื่อที่จะหาทาง
ออก เราไม่ได้มาชักใช้ไล่เลียงเพื่อที่จะให้คุณเสียหายอะไร ถ้าสมมุติว่าสัญญากำหนดว่า
ไม่มีน้ำมันพอ รัฐบาลอาจจะเปิดโอกาสให้เอกชนคนไหนก็ได้ส่งน้ำมันเข้ามาขาย ซึ่ง
เดี๋ยวนี้สิงคโปร์ก็ยินดีที่จะมาขายให้เราใช่หรือไม่ ไม่จำเป็นต้องยกเลิกสัญญาเลย ให้นาย
ก นาย ข. ใครก็ได้ที่นี้ส่งน้ำมันมาขายโดยเสรีและเป็นอะไรครับ ก็เป็นทางออกที่ดี
ที่สุด กระผมอยากจะถามในประเด็นนี้ว่า สัญญามีบังคับอย่างนี้ ๆ หรือไม่ กระผมว่าไม่มี
ใครได้จดได้จำหรอกครับ เป็นกรรมการเราถามอุตส่าห์แบ่งเป็นข้อๆ กระผมไม่ได้พูด
มั่ว พูดว่าข้อที่ ๑ ข้อที่ ๒ ข้อที่ ๓ ยังจำได้หรือไม่ว่ากระผมถามอะไร ก็ยังจำกันไม่ได้
อีกแหละ จะต้องให้ทบทวนหรือไม่ครับ เพื่อกระผมจะได้หาทางออกอย่างไรละ หมาย
ความว่าถ้าสมมุติสัญญามันบังคับว่าอย่างนี้เราจะหาทางออกกันได้อย่างไร เดี่ยวนี้เรารักษา
ประโยชน์ของประเทศชาติของประชาชน ทางออกก็คือ รัฐบาลไม่ต้องไปยกเลิกอะไรทั้งสิ้น
อนุญาตให้เปิดอิสระเสรีเลยจะเป็นอย่างไร ใครใคร่ค้า ค้า ใครใคร่ทำ ทำ แล้วบริษัท
ทั้งสามจะอยู่ได้อย่างไร กระผมว่า อย่างน้อยที่สุดกระผมจะจัดหามา ๑ บริษัท จะส่ง
น้ำมันมาเองเลย เป็นไปได้หรือไม่ครับ คือเราถามในประเด็นอย่างนี้แล้ว ทำไมคุณถึง
ไปพูดเรื่องประเด็นอื่น กระผมสงสัยว่าท่านมีความรู้ ถึงการถามคณะกรรมการในสภา
หรือไม่ แล้วประธานเองก็เหมือนกันน่าจะเข้าใจว่า คนไหนเขาถามประเด็นไหน ถ้าไม่
ตอบตามประเด็นก็ควรจะให้ตอบก่อนว่าคณะกรรมการตอบตามประเด็น ไม่ใช่พูดเลอะ
จนเดี๋ยวนี้ก็ลืม แล้วไม่ได้อะไรประชุมเสร็จแล้ววันนี้ไม่ได้อะไรกันเลย ขอขอบคุณครับ
ทบทวนจำได้ก็ตอบมาเลยครับ

นายประยูร สุรนินวงศ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติทั้งหลาย กระผม ประยูร สุรนินวงศ์ จากอุดรธานี พรรคพลังใหม่ กรรมการ

ก่อนอื่นกระผมขอกราบเรียนท่านผู้มีเกียรติในสภานี้ว่า ในฐานะของกระผมนั้น ในการที่มาเป็นกรรมการร่วมพิจารณาโรงกลั่นน้ำมันนี้ อยู่ในฐานะเช่นไรเสียก่อน ท่านถึงจะได้ทราบความคิดเห็น ท่านถึงจะได้ทราบข้อวิจารณ์ที่กระผมได้เสนอต่อที่ประชุมกรรมการ และก็นำมาไว้ในข้อสรุปบางข้อนี้ขณะที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการพิจารณานี้ กระผมอยู่ในพรรคที่สนับสนุนรัฐบาลเพราะฉะนั้นต้องมีความรับผิดชอบต่อรัฐบาล ต่อการกระทำของรัฐบาลที่ได้กระทำแล้ว จะถูกกล่าวหาอย่างไรนั้น เราจำเป็นจะต้องชักใช้ไล่เลียงว่า ข้อถูกกล่าวหานั้นได้นำมาแก้ไขปรับปรุงอย่างไรแล้วหรือเปล่า จึงเอามาเป็นสัญญา

ประการที่ ๒ กระผมเป็นกรรมการอยู่ในฐานะเป็นกลาง ในฐานะตัวแทนของประชาชน จะต้องรักษาผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติเป็นสำคัญ แม้รัฐบาลที่เราสนับสนุนอยู่นั้นทำผิดร่อยไป ก็จะต้องคัดค้านหรือกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเท่าที่ขอบเขตของกฎหมายจะอำนวย

ประการที่ ๓ เป็นบุคคลธรรมดาเป็นคนไทยที่มีความรักชาติ รักประเทศ อยากจะเห็นประเทศชาติของเรานี้ไม่มีการเสียเปรียบ ไม่เป็นเมืองขึ้นของเศรษฐกิจของใคร ปี ๒๕๐๒ ขณะที่กระผมกำลังเรียนอยู่ในสหรัฐอเมริกา ได้พบกับชาวญี่ปุ่นคนหนึ่งเขาพูดเป็นคำพูดที่ประทับใจกระผมมาก เขาพูดว่าประเทศไทยเราที่เขาสามารถจะยึดครองได้ภายใน ๓ ปี กระผมมานั่งวิเคราะห์ว่า เขาจะทำอะไรกับประเทศไทย ประกอบกับทุกวันนี้มีบางคนออกอากาศว่าจะสู้กันถึงเป็นคนสุดท้ายก็ต้องยอม กระผมกำลังพิจารณาว่าเขาจะสู้กับใคร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้เข้าประเด็นเรื่องน้ำมันครับ

นายประยูร สุรนิวงศ์ (กรรมการ) : เรื่องน้ำมันครับ ขอขอบคุณครับ ขอประทานโทษนะครับ ดิฉันลืม ที่นี้กลับมาถึงประเด็นที่ว่าชาวญี่ปุ่นคนนั้นได้พูดกับกระผมอย่างนั้นบัดนี้เวลาล่วงเลยมาแล้ว ๒๑ ปี กระผมจึงได้รู้ว่าขณะนี้ที่ญี่ปุ่นบอกว่าจะยึดครองประเทศไทยได้ใน ๓ ปีนั้นเขายึดได้แล้ว เขายึดทางเศรษฐกิจของประเทศ ประเทศใดก็ตาม หรือนโยบายต่างประเทศของรัฐบาลไหนก็ตามยังไปมั่ว ยังไปหลงมกมายว่าเขาจะยกทัพมายึดประเทศไทยนั้น เป็นนโยบายที่โง่เขลา ที่แท้จริงนั้นเขากำลังยึดเราในทางเศรษฐกิจนี้ เพราะฉะนั้นในการพิจารณาโรงกลั่นน้ำมันนี้ กระผมก็ต้องปกป้องไม่ให้ประเทศไทยถูกยึดน้ำมันซึ่งเป็นเรื่องของเศรษฐกิจของประเทศ เมื่อเป็นเช่นนั้นกระผมเห็นด้วยกับคณะ-

กรรมวิธีการทั้งหลายว่า สัญญานี้เสียเปรียบ เมื่อสัญญานี้เสียเปรียบ กระผมจึงไปถามพวกคณะกรรมวิธีการซึ่งเป็นฝ่ายรัฐบาลในสมัยนั้นรวมทั้งกระผมด้วย ได้ถามว่า เมื่อคุณรู้ว่าเสียเปรียบ แม้แต่ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านรัฐมนตรีมีชัย ท่านก็บอกว่าไม่ให้เสียเปรียบจนเกินไป ท่านก็ได้พูด ที่นี้กระผมจึงไปเรียนถามเขาว่าเมื่อรู้ว่าเสียเปรียบ ทำไมจะต้องเอาประเทศชาติเข้าไปเสี่ยง เมื่อรู้ว่าสัญญาเสียเปรียบ ทำไมจะต้องเอาประเทศชาติเข้าไปเสี่ยง มีประเด็นหนึ่ง กระผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีโกศล ไกรฤกษ์ ท่านรัฐมนตรีชาติชาย ชุณหะวัณ ซึ่งต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับกรณีน้ำมัน อะไรต่ออะไรต่าง ๆ อยู่ขณะนี้ท่านก็ทราบ เราซื้อน้ำมันจากใครในประเทศตะวันออกกลางนั้น เขามีเรียกว่า เซเวนซิสเตอ์ส (Seven sisters)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้รวบรัดเสียหน่อยครับเข้าประเด็นที่คณะกรรมการตั้งข้อสังเกตมานี้

นายประยูร สุรนิจวงศ์ (กรรมการ) : กระผมกำลังจะเล่าว่ามันเกิดขึ้นได้อย่างไรข้อสรุป ที่นี้กระผมเรียนถามเขาว่าเป็นอย่างไร การซื้อน้ำมันนั้นมีปัญหาอย่างมาก ๗ บริษัทใหญ่ของเขานี้ แม้แต่กลุ่มอาหารของตัวเองยังต้องยอมแพ้เขา การขายการซื้อน้ำมันนี้กลุ่มประเทศ ๗ ประเทศซึ่งในเครือของเขาได้เข้ามามีส่วนอยู่ในประเทศไทยนี้ถ้าเกิดไม่มีการขายน้ำมัน ถ้าเกิดบล็อก (Block) ทางเศรษฐกิจนี้เราจะเสียหายหรือไม่ กระผมก็บอกว่าถ้าอย่างนั้นก็หมายความว่าจุดนี้ซึ่งจุดการซื้อน้ำมันที่ท่านต้องทำสัญญาอันนี้ให้เสียเปรียบขึ้นมาอย่างนั้น นี่คือจุดหนึ่ง

จุดข้อที่ ๒ กระผมได้เรียนซักถามว่า ถ้าเราจะเลิกสัญญามีทางเป็นไปได้หรือไม่มีทางเป็นไปได้ อย่างที่ท่านทั้งหลายได้ทราบมาแล้ว ข้อกฎหมาย ข้อปรับถ้าเกิดเลิกสัญญาไปนั้นก็จะมีการปรับการลงโทษไป แต่ผลเสียจากการเลิกจะมีหรือไม่มี บรรยากาศการลงทุนซึ่งเรากำลังต้องการการลงทุนในประเทศเราเป็นเป็นอย่างมาก ประเทศอื่นที่เห็นประเทศไทยเรียกว่าเสถียรภาพทางการเมืองของเราไม่มั่นคง อย่างในปัจจุบันท่านอย่าคิดว่ามันคงนะ ๔๐๐ กว่าเสียง ของท่านนั้นไม่ได้มั่นคงครับ เป็นรัฐบาลชุดนี้ ท่านดูข่าวดูอะไรต่ออะไรตลอดเวลานั้น สถานการณ์ทางการเมืองไม่มั่นคง ต่างประเทศเขาสรุปได้ดังงาม เขา

มีข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์บ้านเมืองของเรามากกว่าเรามาก เมื่อเป็นเช่นนี้เขาก็ไม่กล้าที่จะมาลงทุน

(นายคณิน บุญสุวรรณ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายคณิน บุญสุวรรณ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม คณิน บุญสุวรรณ จังหวัดชลบุรี พรรคกิจสังคม กระผมขอประท้วงครับ คณะกรรมการที่มา รายงานต่อสภานี้มีหน้าที่มาเสนอรายงานต่อสภา ส่วนที่จะรับข้อคิดเห็นข้อสังเกตต่าง ๆ จากสมาชิกเพื่อที่จะนำเสนอให้รัฐบาลนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ไม่ใช่ให้กรรมการแต่ละท่านมา แสดงความเห็นเพราะฉะนั้นกระผมขอประท้วงว่า ไม่ใช่ให้กรรมการแต่ละท่านมาแสดง ความคิดเห็น ซึ่งแตกแยกกันอยู่ในคณะกรรมการ ขอขอบพระคุณครับ

นายประยูร สุรนิวงศ์ (กรรมการ) : กระผมต้องกราบขอภัยที่จำเป็นต้อง นอกเรื่อง แท้ที่จริงแล้วถ้าท่านพิจารณาดู ใช้สถิติสัมพัทธ์อย่างถ่องแท้ ท่านจะเห็นว่า เข้าเรื่องจะมาถึงตอนว่าจะเลิกสัญญาอย่างไร ซึ่งกระผมกำลังจะตอบข้อซักถามคุณเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ ว่าทำไมถึงจะเลิกได้ ทำไมถึงจะเลิกไม่ได้ ถ้าบอกว่าเลิกไม่ได้เพราะเหตุผล จากอะไรเราก็ไม่ต้องพูดกัน ในที่สุดกระผมก็กราบขอภัยท่านที่จำเป็นต้องให้มันสมองท่าน เปลี่ยนความคิดว่ากระผมนั้นนอกเรื่อง ท่านประธาน เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน พอมาถึงขั้น นี้ใครรับผิดชอบในประเทศขณะนี้ คือรัฐบาลชุดนี้ให้เขาไปพิจารณาว่าเขาจะเลิกได้หรือไม่ ท่านเหล่านี้ก็มีความรับผิดชอบรักประเทศชาติพอกับท่านทั้งหลายเหมือนกัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมก็อยู่ ณ ที่นี้แล้วทาง คณะกรรมการก็ได้เสนออย่างนี้แล้ว ท่านมีอำนาจเต็มทีในแผ่นดินนี้ ท่านจะเลิกได้หรือไม่ ท่านมีโอกาสดังนั้นจะตอบหรือท่านจะเอาไปพิจารณาก็ได้ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอสมควรแล้ว ผมขอ อาศัยข้อบังคับ ข้อ ๕๗ นี้เห็นว่าอภิปรายกันพอสมควรแล้ว ก็ขอมติว่าจะเปิดอภิปรายต่อไป หรือจะปิดอภิปรายกัน คือผู้ที่เขาต้องการจะลงมติก็มีมาก ผมขอมติที่ประชุม อาศัยข้อบังคับ ตามข้อ ๕๗ นี้ครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานครับ กระผมในฐานะ
เสนอญัตติให้สมาชิกสภาได้ชี้แจง ท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจ จันทรสุรินทร์
จากลำปาง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวนั่งก่อน ถ้าหากว่าเขา
ลงมติให้เปิดอภิปรายต่อไปก็จะได้ให้อภิปราย

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ไม่ใช่เรื่องลงมติดีครับ ไม่ใช่การอภิปราย
เป็นการชี้แจงเสนอให้คณะกรรมการการนำข้อสังเกตต่างๆ เหล่านี้ก่อนที่จะลงมติเสนอไปยัง
รัฐบาล ไม่ใช่เป็นการอภิปรายโจมตีหรือทำอะไรทำนองนั้น ท่านประธาน แต่ที่กระผมได้
เสนอญัตตินี้มา แล้วทางประธานคณะกรรมการก็อนุญาตให้สภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เข้าใจแล้ว เดียวก่อน คือว่า
ผมจะถามมติก่อนว่า

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ไม่ใช่ครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หากเสร็จแล้วผมจะให้คุณ
แถลงทีหลัง

นายคณิน บุญสุวรรณ (ชลบุรี) : ท่านประธานครับ กระผมขอให้สมาชิก
เคารพท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรจะปิด-
อภิปราย

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : เดียวก่อนท่านประธาน ท่านประธานที่
เคารพ กระผมผิดอะไรที่ไม่เคารพท่านประธาน ขอให้สมาชิกชี้แจง มีเหตุผลอะไร กระผม
ผิดตรงไหน ผิดตรงไหน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ คุณนั่งลงเถอะครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ไม่ใช่ นี่ก็อยากจะลุกขึ้นมาพูดก็พูดได้
ท่านชี้ไม่เคารพประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนั่งเถอะ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ไม่ได้ครับท่านประธาน กระผมขอประ-
ท้วงท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประท้วงที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบอกว่ากระผมไม่
เคารพท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็คุณไม่นั่งนี่ครับ คุณทำอย่าง
นั้นเป็นการอะอะไป

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : มีคนประท้วงกระผมมาว่ากระผมไม่เคารพ
ท่านประธาน กระผมผิดข้อบังคับตรงไหน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเถอะ นั่งเถอะครับ นั่ง
ท่านผู้ใดเห็นควรจะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๑๐๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะเปิด
อภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้
ปิดอภิปราย

นายสมพร จุริมาศ : (ร้อยเอ็ด) : กระผมยกมือตั้งหลายครั้ง ท่านประธานทำ
ไม่ไม่เรียก และท่านกรรมาธิการท่านอื่นยกมือตั้งหลายครั้ง ท่านประธานไม่ให้พูด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือคณะกรรมการนั้นพูดคน
เดียวก็ใช้ได้ ทำไมจะต้องทุกคนพูดล่ะครับ คุณก็รักษามารยาทไว้บ้าง คือไม่ใช่กรรมา-
ธิการมาแถลงทุกคน ๆ เรื่อยไป กรรมาธิการยกมือตั้งหลายคน เราให้สิทธิพูดคนหนึ่งก็
ใช้ได้ ที่นี้ต่อไปก็จะได้ขอมติว่า ควรจะเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ
และควรจะส่งข้อสังเกตนี้ไปให้รัฐบาลพิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อสังเกตของ
คณะกรรมการและควรจะส่งเรื่องไปให้รัฐบาลได้พิจารณา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๑๔๙ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ และจะส่งไปให้รัฐบาลต่อไป นี่ก็เปิดโอกาสให้มากแล้วนานพอสมควรแล้ว ท่านกรรมการบางคนก็เข้าใจผิดไป ถึงเวลาแล้วครับ ขอปิดการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๕๐ นาฬิกา

ผู้จตุรายนงานการประชุม

อาภรณ์ พงษ์นาค
 สรรณู จันทรเรีย
 บังอร แก่นกุล
 สมปอง วรรณศักดิ์
 สุภาภรณ์ มาลัยทัต
 พรรณบุบผา วิไลวงษ์
 ทิพรรัตน์ สาดประดับ
 อัมพา กัณฑ์โกวิทย์
 สัมฤทธิ์ คงเลิศ
 ชลอลักษณ์ ธรรมผล
 สติมา คุ่มมงคล
 ประไพศรี แดงอินทวัฒน์
 กรุณา พิมพ์สุวรรณ
 สมชาย ดาวอุดม
 สมศรี ใจอ่อนน้อม

เปรมจิต บุญหล่อ
 อุทุมพร แก้วสถิตย์
 พัทธนี คล้ายสุวรรณ
 รัชนี ชันธิโชติ
 สุจิตรา ทองมา
 เยาวเรศ นวลสกุล
 ประเสริฐ บัณสิน
 กฤษณา มิ่งสุวรรณ
 พัทธี ไชยคำพา
 วัฒนีย์ เหมือนรัตน์
 รุจิรา เมล็ดแดง
 ภูษงค์ เอกบุตร
 อรสา เจียมเจริญ
 นนทลี จำปิง
 ปราณี เอกรัตนากุล

๖๓๒

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์

นายสำอานค์ พ่วงรอด

นายประสงค์ วงษ์สุนทร

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร

นายณรงค์ บุญสิทธิ์

นายสำเร็จ ภูนิคม

นายโกศล แวงวรรณ

นายชัย ชิดชอบ

นายเอนก ทับสุวรรณ

นายชัยทิพย์ น่วมทอง

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ (สมัยวิสามัญ)

วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๓

(ลงชื่อ) บุญแท้ง ทองสวัสดิ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร